ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 877

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ Λ. 10 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 34
ΕΥΡΕΣΙΣ ΚΕΦ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 29.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.4 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
ΒΔ ΑΣΘ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓ. ΤΕΤΑΡ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.0

ΤΟΥΣ ΕΦΟΝΕΥΣΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΟΥΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, πρὸς τὸν ναύαρχον τοῦ —1913, πρὸς τὸν φέροντα ἕνα ὄνομα τοῦ Ἀγῶνος, ἡ «Πρωΐα», ἐξ ὀνό- τῶν χιλιάδων Ἑλλήνων, οἵτινες τὴν τιμοῦν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συστήσῃ μίαν προσεκτικωτέραν μελέτην καὶ προσεκτικωτέραν ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως. Ἀπὸ ἕνα κακὸν σμόν, ἀπὸ ἕνα ἀδέξιον οἰακισμόν, ἀπὸ μίαν σπουδὴν ὅ,τι ἐκερδίσα δύναται ν' ἀπολεσθῇ ἀνεπανορθώτως. Ἀπὸ μίαν κακὴν ἀπόφασιν ἔχεται νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ 1925, ἴσως ἀκόμη εἰς τὰ 1923 ἴσως τὰ 1917. Καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ Προέδρου—ἡ ἠθικὴ εὐθύνη, ἡ ἱστο- εὐθύνη, ἡ ὁποία βαρύνει ἀκόμη καὶ τοὺς ἀνευθύνους—θὰ ὑπάρξῃ αὐτὸν τὸν τρόπον μεγάλη, δυσβάστακτος.

Ἡ πρόσφατος ἄλλως τε ἱστορία δύναται νὰ διδάξῃ ἡμᾶς, ὅσον καὶ κ. ναύαρχον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιότητα τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ κ. νιζέλου. Δὲν ἠπάτησεν ὁ τελευταῖος οὗτος τὸν κ. ναύαρχον ὅταν ἔσυρε μέχρι Θεσσαλονίκης, τῷ 1916; Καὶ δὲν ἠναγκάσθη ὁ κ. ναύαρ- ἀποδοκιμάζων τὴν Βενιζελικὴν πολιτείαν μετὰ τὸ 1917 νὰ δηλώσῃ δὲν εἶναι Βενιζελικὸς καὶ ὅτι δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κα- διοίκησιν: Δὲν ἠπάτησεν ὁ κ. Βενιζέλος τὸν κ. ναύαρχον ὅταν τὸν ὥριζεν ἀντιβασιλέα, ἐνῷ παρούσης τῆς βασιλίσσης Ὄλγας εἰς τὰς Ἀθήνας, κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1920, δὲν ἠδύνατο ἄλλος πλὴν αὐτῆς ἀντιβασιλεύῃ; Δὲν ὑπενόμευσε τὸν κ. ναύαρχον πρόεδρον πλέον, κ. Βενιζέλος ὅταν συνίστα τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κ. Παγκάλου ὡς οέδρου; Καὶ δὲν τὸν ὑπονομεύει τώρα ἐκβιάζων τὴν ἐπιτάχυνσιν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας διὰ νὰ καταλάβῃ τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα;

Πρὸς τὸν ναύαρχον τοῦ 1912—1913, πρὸς τὸν Παῦλον Κουντουριώτην, πρὸς τὸν Ἕλληνα, ἀπευθύνομεν σήμερον ἀν συμβουλήν: Νὰ προσέξῃ πολὺ πρὶν λάβῃ ἀπόφασιν. Νὰ ψυχο- γήσῃ καλύτερα τὰς εἰσηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ λύτερα τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἐμφανισθοῦν ἐκ τῆς αθέσεως τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Διότι τοιαύτη δια- όρφωσις τῆς καταστάσεως θὰ εἶχεν ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἐπανάληψιν ἐμφυλίου πολέμου. Δὲν νομίζομεν δὲ ὅτι ἔσχε ποτὲ τοιαύτην φι- δοξίαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, πρὸς ἀποτροπὴν κιν- ύνων ἐπικρεμαμένων κατὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑποχρεοῦται, παραμερίζων τὰς εἰσηγή- εις τοῦ Μεγάλου Ἀπατεῶνος, νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ κύκλου τὸν ὁποῖον διαγράφει περὶ ἑαυτὸν τὸ πολίτευμα. Ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν νέαν κυβέρνησιν εἰς τὴν Βουλὴν ὄχι δὲ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ὀφείλει ν' ἀπο- βλέψῃ πρὸς κυβέρνησιν συγκεντρώσεως, ὄχι εἰς κυβέρνησιν «παρατάξεως», εὐνοοῦσαν τὰ σχέδια τοῦ μεγάλου Παλίμπαιδος. Ὀφείλει ν' ἀποφύγῃ πραξικοπηματικὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς.

Τοιαύτη λύσις δὲν εἶναι καθ' ἡμᾶς ἀπραγματοποίητος καὶ μετὰ τὸν διχασμὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἰς ὀρθοδόξους καὶ εἰς Καφανταρικούς. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν θὰ καθίστα περιττὴν—τὴν ἀνεπιθύμητον ἄλλως τε—ὑπο- στήριξιν τῶν «ὀρθοδόξων» εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλὰ καὶ ἄν, παρ' ἐλπίδα, δὲν καθίστατο ἐξ ἀσυμφωνιῶν δυνατὸς ὁ σχηματισμὸς μιᾶς τοιαύτης κυβερνήσεως, ἡ «ὑπηρεσιακὴ» κυβέρνησις τὴν ὁποίαν τοῦ συνέστησε χθὲς ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ κατόπιν συνεννοήσεως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ὄχι δὲ βέβαια ἀπὸ τὸν κ. «Ἐπανελθόντα» οὔτε ἐξ ἐνεργουμένων αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τέλος ὑπὸ πρόσωπον κοινῆς ἐμπιστοσύνης καὶ κοινῆς ἐκτιμήσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἀπὸ πολλοῦ πρόσωπον ἄκρως λαομίσητον ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄκρως ἀνυπόληπτον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, πρὸς τὸν φέροντα ἓν ὄνομα τοῦ Ἀγῶνος συνιστῶμεν προσεκτικὴν μελέτην τῆς καταστάσεως. Ἀνάθεσις τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Βενιζέλον σημαίνει ἄνοιγμα τῶν ἀσκῶν τοῦ Αἰόλου—ἐξαπόλυσιν τῆς μεγάλης θυέλλης ἡ ὁποία θὰ σαρώσῃ τὰ πάντα.

Κύριε ναύαρχε! Προσέξατε. Εὑρίσκεσθε πλησίον εἰς τὸ φυσικὸν τέρμα τοῦ σταδίου σας. Μὴ θελήσετε νὰ συνδέσετε τὸ ὄνομά σας μὲ τὴν νέαν ἐγκαθίδρυσιν τῆς τυραννίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀναθέτοντες τὴν κυβέρνησιν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, μὴ ἀπολαμβάνοντα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία τοῦ ἀποδίδει τὴν Μικρασιατικὴν συμφοράν, τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὸν ἐκφυλισμὸν τῶν πολιτικῶν ἠθῶν καὶ τὸν Ἑξαπλοῦν φόνον, τοῦ δίδετε τὰ μέσα—καὶ τὸ δικαίωμα—νὰ τυραννήσῃ.

Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ συστήσετε εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ προσφέρῃ μίαν ἐπὶ τέλους ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡσυχίαν διὰ μιᾶς ὁριστικῆς ἀποδημίας καὶ ὁριστικῆς παραιτήσεως ἀπὸ φιλοδοξιῶν μὲ τὰς ὁποίας δὲν συμβιβάζεται τὸ παρελθόν του ὡς φονέως.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α', τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὑπασπιστὴς καὶ τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην τιμᾷ ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης, ἠρνεῖτο ἐπὶ μακρὸν νὰ δεχθῇ τὸν διορισμὸν ὡς ὑπουργοῦ ἀνδρὸς τιμίου καθ' ὅλα, ἀλλ' ἀτυχήσαντος νὰ φονεύσῃ τὸν ἀντίπαλόν του ἐν μονομαχίᾳ. Ἀλλὰ δὲν ἐφόνευσεν ἐν μονομαχίᾳ τὸν Δημήτριον Γούναρην, τὸν Νικόλαον Στράτον καὶ τὸν Πέτρον Πρωτοπαπαδάκην ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος (τοῦ Κυριάκου).

Τοὺς ἐφόνευσεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὅπως φονεύουν οἱ ἄνανδροι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΟΧΙ ΕΧΘΡΟΝ, ΑΛΛΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΝΟΗΣΕΩΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ κ. ΦΙΛΙΠ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ

Ἀσφαλῶς θὰ ἠκούσατε πολλάκις νὰ χαρακτηρίζεται τὸ κεφάλαιον ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐχθρὸς τῶν ἐργατῶν, ὡς ὁ τύραννος ὅστις συντηρεῖ τὸν ἐργάτην μὲ τροφὴν λιμοκτονικὴν καὶ πλουτίζει διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργασίας.

Ἡ καταγγελία αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς παρανοήσεως τῆς φύσεως καὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ κεφαλαίου. Συγχέει τὸ ὄργανον πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον τὸ χρησιμοποιεῖ. Ὀλίγα εἶναι τὰ καλὰ καὶ χρήσιμα πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ σκοποὺς ἀκαταλλήλους ἢ ἀνηθίκους.

Τὸ ξυράφι εἶναι χρήσιμον γιὰ τὸ ξύρισμα ἀλλὰ ἐνίοτε χρησιμοποιεῖται διὰ τὸ κόψιμον τοῦ λαιμοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου. Δὲν καταδικάζομεν ὅμως τὸ ξυράφι, ὅταν χρησιμοποιῆται διὰ φονικοὺς σκοπούς. Ἂν συλλάβωμεν τὸν φονέα, τὸν ἀπαγχονίζομεν καὶ ἀφίνομεν τὸ ξυράφι...ἐλεύθερον.

Ἀκριβῶς τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ κεφάλαιον. Εἶναι χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον πρᾶγμα, ἀλλὰ ἐνίοτε χρησιμοποιεῖται κατὰ τρόπον ἀνωφελῆ, σπάταλον καὶ ὀλέθριον.

Πρὸ ἑκατὸν πενήντα ἐτῶν περίπου, ἕνας μεγάλος οἰκονομολόγος ἐξήγγειλε τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ «Ἐργασία εἶναι πηγὴ παντὸς πλούτου». Ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον. Ἡ ἐργασία δημιουργεῖ κεφάλαιον καὶ κατόπιν καθιστᾷ τὸ κεφάλαιον θεράποντά της.

Δὲν θέλω νὰ εἰσέλθω εἰς ἐπιστημονικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κεφαλαίου. Οἱ οἰκονομολόγοι ἔχουν γράψει μεγάλα καὶ σοφὰ ἔργα διὰ νὰ μᾶς εἴπουν τί εἶναι τὸ κεφάλαιον καὶ πῶς δημιουργεῖται.

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν σχηματίσει ὀρθοτάτην ἰδέαν περὶ τοῦ τί εἶναι τὸ κεφάλαιον, ἡ λαϊκὴ δὲ αὐτὴ ἀντίληψις εἶναι ἀπολύτως ἐπαρκὴς διὰ νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα: «Εἶναι τὸ Κεφάλαιον ὁ ἐχθρὸς τῶν ἐργατῶν;»

Διὰ νὰ καταστῇ ἡ ἐργασία παραγωγικὴ χρειάζεται κάτι περισσότερον ἀπὸ ἕνα ζεῦγος χειρῶν. Οἱ προϊστορικοί μας πρόγονοι ἀνεκάλυψαν τοῦτο καὶ εἰς αὐτοὺς ὀφείλομεν τὰς ἀπαρχὰς ὅλων τῶν θαυμασίως ἀναπτυχθεισῶν ἐνισχύσεων τῆς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν σήμερον.

Οἱ οἰκονομολόγοι λέγουν ὅτι τὸ κεφάλαιον εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς ἀποχῆς. Διὰ τούτου ἐννοοῦν ὅτι τὸ κεφάλαιον προέρχεται ἐκ τῆς οἰκονομίας — τουτέστιν ἐκ τῆς μὴ καταναλώσεως πάντων τῶν παραγομένων.

Ὁ κ. Φιλιπ Σνόουντεν

Ὁ γεωργὸς διαφυλάσσει μέρος τοῦ προϊόντος του διὰ νὰ τὸ σπείρῃ ὡς σπόρον διὰ νέαν ἐσοδείαν. Τοῦτο εἶναι μέρος τοῦ κεφαλαίου του. Τὸ ἑπόμενον ἔτος δρέπει τὸν καρπὸν αὐτῆς τῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς καταναλώσεως ἢ τῆς πωλήσεως τῆς τεθείσης κατὰ μέρος ποσότητος.

Ἀκριβῶς τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν. Αἱ ἐγκαταστάσεις καὶ αἱ μηχαναὶ φθείρονται. Ἂν δὲν ἐξοικονομηθῇ κάτι ἀπὸ τὴν τρέχουσαν παραγωγήν, αἱ ἐφθαρμέναι αὐταὶ ἐγκαταστάσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντικαταταθοῦν. Ὑπελογίσθη ὅτι ἂν δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο συνεχῶς τὸ κεφάλαιον διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς φθορᾶς, ὅλαι αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας θὰ ἀπέβαινον ἄχρηστοι ἐντὸς δώδεκα ἐτῶν.

Βλέπομεν λοιπὸν πόσον οὐσιῶδες εἶναι τὸ κεφάλαιον διὰ δύο λόγους. Ὅταν χρησιμοποιῆται διὰ τὴν προμήθειαν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, αὐξάνει εἰς εὐρεῖαν κλίμακα τὴν παραγωγικότητα τῆς ἐργασίας· καὶ εἶναι ἀναγκαία ἡ οἰκονομία διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ νέου κεφαλαίου διὰ τὰς ἀντικαταστάσεις καὶ τὰς ἐπεκτάσεις.

Ἄν, λοιπόν, ὀρθῶς χρησιμοποιῆται, τὸ κεφάλαιον δὲν εἶναι ὁ ἐχθρός, ἀλλὰ ὁ βοηθὸς τῆς ἐργασίας. Χωρὶς αὐτό, οἱ ἄνθρωποι θὰ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ ζοῦν ὅσον καλύτερα θὰ ἠμποροῦσαν πιάνοντες τὰ ψάρια μὲ τὰ χέρια των, φονεύοντες τὰ πουλιὰ μὲ πέτρες ἢ τρώγοντες ἀγρίους καρποὺς καὶ χόρτα.

Ὅσον προχωρεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ πρόοδος, ὁλονὲν περισσότερον κεφάλαιον χρειάζεται διὰ τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν αὐτῶν τῶν ἀνακαλύψεων. Ἐκεῖ ποῦ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἕνα κεφάλαιον ὀλίγων χιλιάδων λιρῶν ἤρκει διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἑνὸς ἐργοστασίου, σήμερον χρειάζεται ἓν ἑκατομμύριον διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐργοστασίου ὑπὸ τὴν σύγχρονον γιγαντιαίαν κλίμακα.

Τὸ βιομηχανικὸν σύστημα ἔχει κτισθῇ ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς κινητοποιήσεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς πίστεως. Ὄπισθεν τῆς πίστεως εἶναι τὸ κεφάλαιον· καὶ χωρὶς τὴν πίστιν, τὴν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ὁλόκληρον τὸ βιομηχανικὸν σύστημα θὰ ἐνεκροῦτο.

Τὰ ἡμερομίσθια εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν πληρώνονται ἐκ τοῦ κεφαλαίου — τοῦ καλουμένου ρευστοῦ κεφαλαίου. Ὁ ἐργοστασιάρχης δὲν πληρώνεται διὰ τὸ προϊὸν εἰμὴ ἀφοῦ παρέλθῃ πολὺς χρόνος μετὰ τὴν παραγωγήν του. Ἐν τῷ μεταξὺ πληρώνει τὰ ἡμερομίσθια καὶ τὰς τρεχούσας δαπάνας ἐκ τοῦ ρευστοῦ κεφαλαίου του ἢ ἐκ τραπεζιτικῆς πιστώσεως, ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ἔχουν δανείσει εἰς τὴν Τράπεζαν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κεφάλαιον πρὸς ἐπένδυσιν.

Τὸ βιομηχανικὸν καὶ οἰκονομικόν μας σύστημα εἶνε ἕνα τρομερὸν καὶ ὑπέροχον πρᾶγμα, θαυμαστὸν διὰ τὰ μυστήρια καὶ τὰς διακλαδώσεις του. Ἡ λειτουργία του ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπάρξεως προσιτοῦ κεφαλαίου.

Ὀφείλομεν νὰ διακρίνωμεν μεταξὺ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Τὸ κεφάλαιον εἶνε ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον. Διὰ τοῦ ὅρου κεφαλαιοκρατία ἐννοοῦμεν τὸ σύστημα διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοχοι κεφαλαίου τὸ χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ κερδίσουν ἐκ τῆς ἀδίκου πληρωμῆς τῆς ἐργασίας. Τοῦτο ἀποτελεῖ κακὴν χρῆσιν τοῦ κεφαλαίου· καὶ κατὰ τῆς κακῆς αὐτῆς χρήσεως τοῦ κεφαλαίου στρέφονται αἱ διατριβαὶ κατὰ τοῦ κεφαλαίου ὡς ἐχθροῦ τῶν ἐργατῶν.

Καὶ τὸ κεφάλαιον χρησιμοποιεῖται πολλάκις διὰ σκοπούς, οἵτινες δὲν εἶνε κοινωνικῶς εὐεργετικοί. Ὁπουδήποτε ὑπάρχει πιθανότης χρησιμοποιήσεως τοῦ κεφαλαίου κατὰ τρόπον εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν ἐπικερδῆ, ὑπάρχουν πάντοτε κεφαλαιοῦχοι οἱ ὁποῖοι εἶναι πρόθυμοι νὰ τὸ τοποθετήσουν ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ ζήτημα τῆς κοινωνικῆς ὠφελιμότητός του.

Πολλὰ δύνανται νὰ λεχθοῦν περὶ τοῦ προβαλλομένου ἐνίοτε ἰσχυρισμοῦ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ κάποια ὀργάνωσις διὰ τὴν δημοσίαν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως τοῦ κεφαλαίου. Τὸ κεφάλαιον εἶνε ὑπεράγαν πολύτιμον κοινωνικὸν ὄργανον, ὥστε νὰ διακυβεύεται καὶ νὰ σπαταλᾶται κατὰ τρόπον ἀλύπητον καὶ ἀνωφελῆ.

Ὁ μικροκεφαλαιοῦχος, ὁ ὁποῖος δὲν ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀπ' εὐθείας τὸ κεφάλαιόν του εἰς ἐπιχείρησιν ἰδικήν του, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ τὸ ἐπενδύσῃ εἰς μετοχὰς ἢ ὁμολογίας, ἔχει ἀνάγκην προστασίας κατὰ τῶν ὀργανούντων ἐπισφαλεῖς ἑταιρείας.

Καλὸν εἶνε νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κεφαλαιούχων· καὶ καλὸν εἶνε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἕξις τῆς οἰκονομίας. Ἡ τοποθέτησις τῶν οἰκονομιῶν εἰς ὑγιεῖς καὶ χρησίμους ἐπιχειρήσεις ἀποτελεῖ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐργασίας.

Τὸ κεφάλαιον, ὀρθῶς χρησιμοποιούμενον, δὲν εἶνε ἐχθρός, ἀλλὰ φίλος καὶ βοηθὸς τοῦ ἐργάτου. Τὸ ἰδεῶδες διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀγωνιζώμεθα, εἶνε: «Ὁ καθεὶς νὰ γίνῃ ἐργάτης καὶ ὁ κάθε ἐργάτης κεφαλαιοῦχος».

Τὸ Κεφάλαιον καὶ ἡ Ἐργασία πρέπει νὰ εἶνε σὰν τὰ δύο σκέλη τοῦ ψαλιδιοῦ—τὸ ἓν συμπλήρωμα τοῦ ἄλλου.

PHILIP SUOWDEN

Ἡ ἱστορία του δι' εἰκόνων (Μία καθ' ἡμέραν)

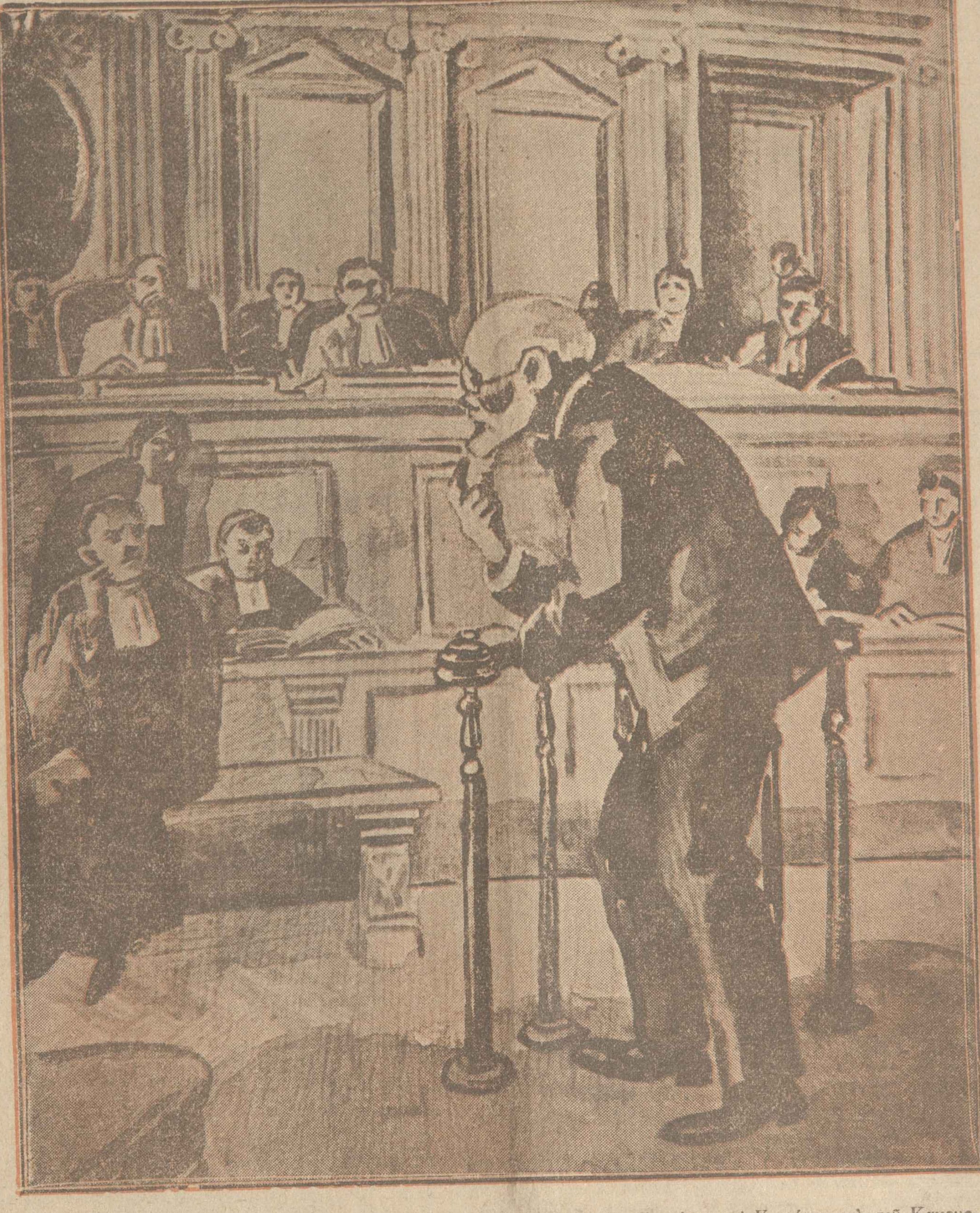

Ὁ κ. Βενιζέλος καταθέτων ὡς μάρτυς κατὰ τὴν δίκην τῶν κ. κ. Τσερέπη καὶ Κυριάκη πρὸ τοῦ Κακουργιοδικείου τοῦ Σηκουάνα.

«Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος—εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεταζόμενος—εἶναι ἕνας Μπὸς (Παληογερμανός)».

«Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει καταληφθῇ ὑπὸ καμάτου»...

"Η ΕΛΛΑΣ ΕΡΡΙΦΘΗ ΗΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΠΑΡΑΓΜΟΝ"

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΔΡΙΜΥΤΑΤΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΙΞΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).*— Οἱ Ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι παρακολουθοῦν μετ' εὐνοήτου ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς κρίσεως.

Κατὰ πληροφορίας μου ἐκ πηγῆς θετικῆς, ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπροκάλεσεν ἀπογοήτευσιν μεταξὺ τῶν ἰθυνόντων κύκλων, τοὺς ὁποίους αἱ ἐνέργειαι τοῦ κ. Βενιζέλου ἐμβάλλουν εἰς ἀνησυχίας ἐν σχέσει μὲ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης.

Ὑπὸ τῶν κύκλων τούτων τονίζεται ὅτι ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου πρὸ παντὸς ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἠρεμίας τῶν πνευμάτων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ διὰ τὴν παγίωσιν τῆς κοινωνικῆς τάξεως ἐν τῇ χώρᾳ.

Διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν ὅμως ἑνὸς τοιούτου ἔργου—λέγουν—ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἀκατάλληλος, καθόσον τὸ ὄνομά του εἶνε συνδεδεμένον πρὸς τὰς ταραχώδεις περιπετείας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ διαρρεύσαντα ἔτη καὶ τὴν ἔξαψιν τῶν πολιτικῶν παθῶν. Διὰ τοῦτο ἡ προτιμοτέρα λύσις θὰ ἦτο ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως στηριζομένης ἐπὶ βιωσίμου συνασπισμοῦ, ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, τῇ συμμετοχῇ καὶ τοῦ βασιλόφρονος στοιχείου.

"ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ"

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)*— Ὁ Γαλλικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀφιερώνῃ ζωηρὰ σχόλια εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι δημιουργηθεῖσαν κρίσιν.

Γενικῶς οἱ ἀρθρογράφοι τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ἀδυνατοῦν νὰ ἐξηγήσουν τὰ ἐλατήρια τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. Παρὰ τὴν ἐπιφυλακτικότητα ὅμως μερικῶν ἐφημερίδων παρατηρεῖται διάθεσις ἐξυμνήσεως τῆς δράσεως τῶν Κυβερνήσεων συνασπισμοῦ, ἵνα παρουσιασθῇ ὁ κ. Βενιζέλος ὡς ἀνατροπεὺς τῆς ὁμαλῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Τοιαύτην γνώμην ἐκφράζει ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων», ἥτις χαρακτηρίζει τὸ κίνημα τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς «δοκιμασίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν Ἑλλάδα.»

«Ἡ στάσις τοῦ κ. Βενιζέλου—γράφει—εἶνε ἀκατανόητος. Ἐὰν προκαλέσῃ ἐκλογάς, θὰ ρίψῃ τὴν Ἑλλάδα, εὑρισκομένην εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, εἰς τὸν κομματικὸν σπαραγμόν. Ἐὰν ἀρκεσθῇ νὰ κυβερνήσῃ, ἡ ἐπέμβασίς του εἶνε ἔτι μᾶλλον ἀκατανόητος. Ὅ,τι ὅμως καὶ ἂν γίνῃ, ἡ Ἑλλὰς ἐρρίφθη εἰς τὸν πολιτικὸν σπαραγμόν. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου φαίνεται ἀσύμφορος.»

Ἰδιαιτέρως ὅμως ζωηρὰν ἐντύπωσιν προξενεῖ ἡ δριμύτης τῆς ἐπιθέσεως τοῦ κ. Περτινὰξ τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων» ἐναντίον τοῦ «προνουντσιαμέντου»—ὡς τὸ χαρακτηρίζει—τοῦ κ. Βενιζέλου.

«Διατί—ἐρωτᾷ ὁ κ. Περτινὰξ—ὁ κ. Βενιζέλος ἠθέλησε νὰ ἀναπτερώσῃ τὰ πάθη καὶ νὰ ἀνάψῃ νέαν πυρκαϊάν; Ἡ Δημοκρατία, ἥτις ἐγκατεστάθη ὑπὸ κακοὺς οἰωνούς, διήρχετο περίοδον ἐπουλώσεως τῶν πληγῶν, ἥτις ὅμως τώρα διακόπτεται.

»Ὁ κ. Βενιζέλος—συνεχίζει—ἔχει ἀσφαλῶς πολιτικὸν ὄνομα, ἀλλά, ὀργανώσας τῷ **1920** τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν, ὑπελόγισε κακῶς τὰς δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, δικαίως κατηγορούμενος ἐπὶ ἀκρισίᾳ, ὅπερ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεώρουν ὡς τὸ μέγιστον ἐλάττωμα. Ἔπαιξε καὶ ἔχασε. Τώρα οὐδὲ ἴχνος ἐθνικῆς ἑνώσεως δύναται νὰ σχηματισθῇ περὶ αὐτόν. Διατί, λοιπόν, ἐγκατέλειψε τὴν μετάφρασιν τοῦ Θουκυδίδου;»

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4ον Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ.—Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ.—ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΓΟΥΝΑΡΗ.—ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ.—ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—ΜΙΑ ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΠΙΤΕΙΝΕΤΑΙ

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

5ον

Ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς ἦτο ἀδάμαστος· χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἐμμόνως κατεχόμενος ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ κατελάμβανον τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἔσπευσεν αὐθημερὸν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Πρεσβείαν. Ἐκεῖ εὗρε συγκεντρωμένους τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀντὰντ καὶ προέβη εἰς τὴν ἑξῆς ἡμιεπίσημον ἀνακοίνωσιν:

«Ἀκολουθοῦσα τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς της, πολιτικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν Δαρδανελλίων παρέχουν εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν ὅπως μετεκφράσῃ τὰ αἰσθήματά της εἰς πράξεις, ἐγκαταλείπουσα τὴν οὐδετερότητά της καὶ προσφέρουσα τὴν σύμπραξίν της εἰς τὸ ἐγχείρημα τοῦτο μὲ ὁλόκληρον τὸν στόλον της καὶ μίαν μεραρχίαν στρατοῦ»· ὡμολόγει ὅμως «ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν παρέσχεν εἰσέτι τὴν συγκατάθεσίν του.»

Τὴν 6 Μαρτίου ὁ Βασιλεὺς ἔσχε μίαν τελευταίαν παρατεταμένην σύσκεψιν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, τὸ ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν πρὸς μελέτην ὑπόμνημα, καθ' ὃ ἡ ἀποδοχὴ τῶν προτάσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων συνεπήγετο τοὺς μεγίστους τῶν κινδύνων διὰ τὴν Χώραν. Ἡ γνώμη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐνίσχυσε τοὺς δισταγμοὺς τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἀκολούθως ἠρνήθη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ πρωθυπουργοῦ. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Βενιζέλος παρῃτήθη.

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν ὁμολογήσῃ κανεὶς τὴν ἀλάνθαστον ὀξυδέρκειαν καὶ κρίσιν τοῦ Βασιλέως, ὅταν ἀναλογισθῇ τὰς τρομερὰς θυσίας εἰς ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις καὶ εἰς πολεμικά, τὰς ὁποίας ἡ Καλλίπολις ἐστοίχισεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Πρὸ τῆς παρόδου ἑνὸς δεκαπενθημέρου, οἱ πρώην πρωθυπουργοί, οἵτινες εἶχον παρασυρθῇ ὑπὸ τῆς ὁρμητικῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Βενιζέλου, αὐτοβούλως ἔσπευσαν νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Βασιλέα, διότι εἶχε σώσει τὴν Χώραν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΓΟΥΝΑΡΗ

Ἐκλήθη τότε ὁ κ. Ζαΐμης νὰ σχηματίσῃ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἀλλά, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἠρνήθη νὰ ὑποστηρίξῃ Κυβέρνησιν Ζαΐμη, ἐκλήθη ἀκολούθως ὁ Γούναρης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν. Ἡ νέα Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν.

Ὁ Γούναρης, πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὴν πολιτικήν, ἦτο διακεκριμένος δικηγόρος τῶν Πατρῶν· ἦτο ἔνθερμος μελετητὴς τῆς ἱστορίας, ἄνθρωπος εὐρυτάτων γνώσεων καὶ προικισμένος μὲ τὸ χάρισμα ἰλιγγιώδους μνήμης, ἡ ὁποία καθίστα τὴν συναναστροφὴν διδακτικὴν καὶ τερπνήν. Ὡς πολιτικὸς ὑστέρει κάπως εἰς τόλμην, θεληματικότητα καὶ ἐπιμο- ... καὶ ἐστερεῖτο τῆς εὐστροφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐμπειρίας ἐκείνης, ἥτις διέκρινε τὸν κ. Βενιζέλον· ἀλλ' ἡ ἀκεραιότης τοῦ Γούναρη ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς πολιτικοῦ ἦτο ὑπεράνω πάσης ὑπονοίας. Ἦτο ῥήτωρ, τοῦ ὁποίου οἱ λόγοι, μολονότι ἠμποροῦσαν νὰ μὴ σᾶς συγκινήσουν ὅσον οἱ λόγοι τοῦ κ. Βενιζέλου, περιεῖχον πολὺ ἐπιμελῶς παρεσκευασμένον ὑλικὸν καὶ πολλὰς ἀξιολόγους σκέψεις, αἵτινες παρεῖχον τροφὴν εἰς βαθεῖαν μελέτην. Δὲν ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐπιβάλλετε σιγὴν εἰς τὸν Γούναρην, διότι κατεῖχε τὸ θέμα του καὶ ἦτο λαμπρὸς μαχητὴς τοῦ λόγου.

ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Ἡ νεοσχηματισθεῖσα Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ Ἀγγλία ἀπήντησεν ὅτι θὰ συνεβουλεύετο τοὺς Συμμάχους της, ἀφ' οὗ προηγουμένως θὰ ἐλάμβανεν ὁριστικὴν πρότασιν κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Ἡ Γαλλία ἐπέμεινεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔπρεπε νὰ περιορίσῃ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Τουρκίας μόνης, ἀλλ' ὅτι ὁ στρατός της ἔδει νὰ διατεθῇ ὡς θὰ ὑπηγόρευον τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς Ἀντάντ. Ἡ ἀπάντησις τῆς Ρωσσίας ἦτο ἡ ὀλιγώτερον ἐνθαρρυντικὴ ἐκ τῶν τριῶν, καθόσον ἐξέφραζε σαφῆ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Καλλιπόλεως· ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνδεχομένην κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς ἔδωκε κατηγορηματικώτατα νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ παρουσία μας εἰς τὴν πόλιν ταύτην δὲν θὰ ἦτο ἀνεκτή.

Αἱ ἀπαντήσεις αὗται ἀπεδείκνυον ἀναμφισβητήτως ὅτι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν εἶχον εἰσέτι ὁριστικῶς συμφωνήσει ὡς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐκστρατείαν, οὔτε ἐφαίνοντο χαιρετῶσαι τὴν ἐσπευσμένην προσφορὰν συμπράξεως μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε προϋπολογίσει.

Ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπῆρξε διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας, ὁ θρῦλος, γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ λαϊκὴ μοῦσα εἶχεν ὑφάνει τὰς λαμπροτέρας παραδόσεις της, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1453 ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς τὸ μυστικῶς προσβλεπόμενον τέρμα τῶν ἐθνικῶν βλέψεων, θὰ ἐννοήσῃ ἀσφαλῶς μὲ τί αἰσθήματα πικρᾶς ἀπογοητεύσεως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ τύχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε κιόλας ἀποφασισθῇ, παραμερισθέντος ἐντελῶς τοῦ προσφιλεστέρου ὀνείρου τοῦ Ἔθνους. Ἁπλᾶ ὄνειρα, ἴσως· ἀλλὰ τὰ ὄνειρα ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν ῥοδινώτερα τῆς πραγματικότητος. Μεγαλυτέρα λοιπὸν ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ μὲ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἐπληροφορήθη τὴν στερρὰν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως ὅπως ἀντιταχθῇ εἰς πολιτικήν, ἥτις θὰ ὑπέβαλε τὸ Ἔθνος εἰς βαθεῖαν καὶ ἀνωφελῆ ταπείνωσιν.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ πρωθυπουργός, ὅστις μόλις εἶχεν ὑποβάλει τὴν παραίτησίν του, ἐγνώριζε καλῶς τὴν πείσμονα ἀντίθεσιν τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως· ἡ ἐπιμονή, ἑπομένως, μεθ' ἧς συνηγόρει, παρὰ ταῦτα, ὑπὲρ μιᾶς πολιτικῆς συμπράξεως ἥτις προώριστο ν' ἀπολήξῃ εἰς ἐθνικὴν ταπείνωσιν, ἐπεκρίθη ζωηρῶς. Ἀφ' ἑτέρου ἡ εὐθυκρισία καὶ ἡ διορατικότης τοῦ Βασιλέως ἐπηύξησαν κατὰ πολὺ τὴν δημοτικότητά του.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Ὅτι ἡ συνεννόησις μεταξὺ τῶν δύο Μεγάλων Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ρωσσίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα τῆς ἐπιτεύξεως τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἦτο πλήρης καὶ ἀδιαίρετος, ἀποδεικνύεται περιτράνως ὑπὸ τοῦ κ. Οὐΐνστον Τσῶρτσιλ εἰς τὸ βιβλίον του: «Ἡ Παγκόσμιος Κρίσις, 1911—14». Οἱ δισταγμοὶ τοῦ σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ, κατ' Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον τοῦ 1914, νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ συμπράξεως, καταδεικνύονται σαφῶς ὑπὸ τῶν ἑξῆς: «Οὗτος (ὁ σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ) πρὸ παντὸς προσεπάθει νὰ μὴ προκαλέσῃ Ἑλληνικὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προσβληθῇ ἡ Ρωσσία...» (σελ. 486) καὶ «...αἱ δυσχέρειαι τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, χωρὶς νὰ διεγείρῃ τὰς ὑπονοίας καὶ τὰς ζηλοτυπίας τῆς

Ῥωσσίας ἐν σχέσει μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν.» (σελ. 493).

Πολὺ φῶς ἐρρίφθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Οὐΐνστον Τσῶρτσιλ, Πρώτου Λόρδου τοῦ Ναυαρχείου τότε, εἰς τὸν δεύτερον τόμον του: «Ἡ Παγκόσμιος Κρίσις, 1915», κεφ. 9ον, ἐπὶ τῶν γεγονότων τῶν ἀμέσως προηγηθέντων τοῦ ἐγχειρήματος ἐναντίον τῶν Δαρδανελλίων. Ὁ συγγραφεὺς δίδει μίαν διεισδυτικὴν ἐπισκόπησιν τῆς διπλωματικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀπόψεων τῶν ἀνταλλαγέντων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀντάντ κατὰ Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον τοῦ 1915: «Ἓν ἀκόμη βῆμα, μία ἀκόμη προσπάθεια—καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις ἦτο εἰς τὰ χέρια μας, ὅλα δὲ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θὰ ὑπεχρεοῦντο νὰ ταχθοῦν ὁριστικῶς ἐναντίον τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων.» (σελ. 201).

«Ἀλλὰ τώρα—ἐξακολουθεῖ ἡ ἀφήγησις—μιὰ τρομερὰ Εἱμαρμένη παρενέβη. Ἡ Ῥωσσία... ἦτο ἡ Δύναμις, ἥτις ἐματαίωσεν ἀνεπανορθώτως τὸν λαμπρὸν αὐτὸν καὶ ἀποφασιστικὸν συνασπισμόν. Τὴν 3ην Μαρτίου ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς ἐπληροφόρησε τὸν πρεσβευτήν μας ὅτι: «Ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Δαρδανελλίων, καθόσον αὕτη ἀσφαλῶς θὰ ὡδήγει εἰς περιπλοκάς...» «Ὁ Αὐτοκράτωρ—προσέθεσεν ὁ κ. Σαζόνωφ—εἰς ἀκρόασιν ἣν ἔσχε παρ' αὐτῷ χθές, τῷ ἐδήλωσεν ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἠδύνατο νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν σύμπραξιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ Δαρδανέλλια...»

«Εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ρῶσσος πρεσβευτής, ἐκτελῶν διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐνεργῶς προσεπάθει νὰ ἀποτρέψῃ καὶ νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπέμβασιν. Ἰδίως δὲ ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐπετρέπετο εἰς αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὰ στρατεύματά του. Ἄλλαι προτάσεις ἐγένοντο, καθ' ἃς θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐπιτραπῇ εἰς μίαν Ἑλληνικὴν μεραρχίαν νὰ συμμετάσχῃ, «καθόσον τοῦτο παρουσίαζε τὸ πλεονέκτημα ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ αὐτοπροσώπως μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα.» Πῶς νὰ ἀπορήσῃ κανεὶς ὅτι μὲ τὴν Γερμανίδα σύζυγόν του καὶ τὰς πρὸς τὴν Γερμανίαν συμπαθείας του, μὲ πᾶσαν ἐπίμονον πρόσκλησιν ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ τὴν βιαίαν αὐτὴν ἀποπομπὴν ἀπὸ τὴν ἄλλην, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐξωθήθη πάλιν πρὸς τὴν προτέραν ἐχθρικῶς ἐπιφυλακτικὴν στάσιν του;»

Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀφελεστέρα δικαιολογία τῆς δυστροπίας καὶ τῶν δισταγμῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅπως συμμετάσχῃ εἰς ἐγχείρημα, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἀποφέρῃ δόξαν καὶ τιμὴν εἰς τοὺς πρωτεργάτας τοῦ «λαμπροῦ συνδυασμοῦ» καὶ τὴν ταπείνωσιν μόνον καὶ αἰσχύνην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὸν Ἡγεμόνα του. Θυσία, ὡς ἡ ἀναμενομένη κατὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐζήτει αὐταπάρνησιν καὶ ἀλτρουϊσμὸν μέχρι σημείου σχεδὸν ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἂν παρόμοιον συναίσθημα ἐξεδηλοῦτο, θὰ ἦτο ἴσως ἡρωϊκὸν προκειμένου περὶ ἑνὸς ἀνθρώπου, περὶ ἑνὸς ἀτόμου, ἀλλὰ προκειμένου περὶ Ἡγεμόνος ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ὑπερασπιστοῦ τῆς τιμῆς τοῦ Λαοῦ του θὰ ἐξισοῦτο πρὸς Ἐσχάτην Προδοσίαν.

«ΕΙΠΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΩΣΣΟΥΣ„

Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ, ἑπομένως, νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν συμπερασματικὴν ἐρώτησίν του ἐν σχέσει μὲ «τὰς πρὸς τὴν Γερμανίαν συμπαθείας καὶ τὴν ἐχθρικὴν ἐπιφυλακτικότητα» τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἶνε κάπως ἐσπευσμένη καὶ ἄδικος καὶ δὲν φαίνεται σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον διαπνέει τὰς σελίδας τοῦ ἀξιοσημειώτου βιβλίου τοῦ κ. Οὐΐνστον Τσῶρτσιλ. Ἔξοχον παράδειγμα τῆς ἀκεραιότητος τῆς κρίσεως τοῦ συγγραφέως παρέχει τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν σὲρ Ἐδ. Γκρέϋ τὴν 6 Μαρτίου 1915, ἀλλ' ἥτις ἐρρίφθη παράμερα χωρὶς νὰ σταλῇ, λόγῳ τῶν περιστάσεων αἵτινες ἀνέτρεψαν πλήρως τὸ ἐπιμελῶς καταστρωθὲν διπλωματικὸν σχέδιον.

«...Εἴπατε εἰς τοὺς Ρώσσους ὅτι θὰ συνεννοηθῶμεν μετ' αὐτῶν ἐν πνεύματι γενναιοδωρίας καὶ συμπαθείας διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλὰ οὐδὲν πρόσκομμα δέον νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἑλληνικῆς συμπράξεως. Ὀφείλομεν νὰ κρατήσωμεν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Βουλγαρίαν, ἂν θέλουν νὰ ἔλθουν. Φοβοῦμαι ὅτι χάνετε τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι ἀφίνετε ὅλον τὸ μέλλον εἰς τὰ χέρια τῶν Ρώσσων. Ἂν ἡ Ρωσσία ἐμποδίσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ μᾶς βοηθήσῃ, θὰ βάλω ὅλα μου τὰ δυνατὰ νὰ ἀντιταχθῶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀπόκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.»

Πρὶν ὅμως τερματίσω τὸ κεφάλαιον τοῦτο, θέλω νὰ τονίσω ὅτι ἡ διάστασις μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν προσέλαβε τὰς διαστάσεις σοβαρᾶς ρήξεως. Τοὐναντίον ὁ χωρισμὸς ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν φιλοφρονέστερον τρόπον. Ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν φωτογραφίαν του μὲ αὐτογράφους εὐχαριστίας «διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν του». Ἐγὼ ὁ ἴδιος συχνάκις ἤκουσα τὸν Βασιλέα νὰ ὁμιλῇ μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Βενιζέλου, οὐδέποτε δὲ μέσα εἰς τὴν μυστικότητα τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἤκουσα τὸν ἀδελφόν μου νὰ ὁμιλῇ ἄλλως ἢ μὲ τοὺς καλυτέρους χαρακτηρισμοὺς διὰ τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀτυχῶς ἡ φιλοφροσύνη αὕτη δὲν ὑπῆρξεν ἀμοιβαία καὶ ἡ σκληρὰ προπαγάνδα, περὶ τῆς ὡμιλήσαμεν εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, ἐπανήρχισε μὲ νέαν ὁρμήν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς Αἴγυπτον.— Αἱ κατηγορίαι ἐπὶ φιλογερμανισμῷ. — «Θὰ ἦτο ἀνάξιον ἡμῶν νὰ φορτώσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ σφάλματά μας». — Αἱ προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη. — Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος εἰς Παρισίους. — Τί ἔλεγεν ὁ κ. Πουανκαρέ. — Ἡ πολιτικὴ εὐμενοῦς οὐδετερότητος.

Συμφώνως πρὸς τὸν περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας νόμον, ἀπαγορεύεται ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀναδημοσίευσις παρ' οἱουδήποτε.

ΤΟ ΠΡΩΗΝ
ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Ἀκαδημίας 11
ἀνακαινισθὲν τελείως ὑπὸ νέαν Διεύθυνσιν, ἐνοικιάζει δωμάτια μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπίπλωσιν διὰ τὴν θερινὴν περίοδον μὲ ἔκπτωσιν
30 ο)ο

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΕΝΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ

Ὁ καλλιτέχνης ποὺ πρὸ ἡμερῶν ἑώρτασε τὴν 75ην ἐπετηρίδα τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ δράσεως αὐτοῦ, εἶνε μία φυσιογνωμία ποὺ μπορεῖ κάλλιστα νὰ ἀποτελέσῃ τὸ θέμα ὀγκωδεστάτου βιβλίου, τὸ ὁποῖον νὰ περιλάβῃ ὅλας τὰς τόσον ἐνδιαφερούσας πληροφορίας τῆς ζωῆς τοῦ Ταβουλάρη.

Θὰ ἠδύνατο δὲ ἀσφαλῶς ἰδιαίτερον κεφάλαιον νὰ ἀποτελέσουν τὰ ἀνέκδοτα τῆς ἀφηρημάδας του, καὶ νὰ γίνῃ λ. χ. περιγραφὴ τοῦ πῶς μίαν ἡμέραν, παραδώσας τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν νωχέλειαν τοῦ καφενείου, ἠσθάνθη φαγούραν εἰς τὸ γόνατόν του καὶ ἀπὸ ἀφηρημάδα ἤρχισε νὰ ξύνῃ τὸ γόνατον τοῦ... διπλανοῦ. Καὶ αὐτὸ μὲν τὸ ἀνέκδοτον εἶνε πραγματικόν. Τίς οἶδε δὲ ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ ἄλλο, τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσιάζει τὸν Ταβουλάρην ἀκολουθοῦντα τὴν κηδείαν ἑνὸς δικηγόρου μὲ σχετικὰ χειρόγραφα ἐπικηδείου λόγου εἰς τὴν τσέπη του. Ἡ κηδεία τοῦ δικηγόρου συνέπεσε νὰ διασταυρωθῇ μὲ μίαν ἄλλην, ἥτις ἦτο ἐκφορὰ ἑνὸς ψωμᾶ, καὶ ὁ Ταβουλάρης ἀναμιχθεὶς κατὰ τύχην μὲ τὸν κόσμον τῆς δευτέρας κηδείας, ἀπήγγειλεν ἀπὸ ἀφηρημάδα πρὸς τὸν ψωμᾶ τὸν ἐπικήδειον ποὺ εἶχεν ἑτοιμάσει διὰ τὸν δικηγόρον!

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀφηρημάδας, ἐκτὸς τῶν δαφνῶν τῆς σκηνῆς, ἐκτὸς τοῦ περιπετειώδους βίου του ὡς θιασάρχου, ἐκτὸς τῶν φιλολογικῶν ἔργων ποὺ συνέγραψεν, ὁ Ταβουλάρης ἔχει καὶ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν του.

Ἀνήκων εἰς διακεκριμένην τῆς Ζακύνθου οἰκογένειαν καὶ τιμήσας τὴν γενέτειραν αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ, ἐνόμισεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν ἀγαπητῶν του συμπολιτῶν.

Καὶ ἐπεχείρησε τοῦτο κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 8ης Αὐγούστου τοῦ 1910. Ἐπρόκειτο τότε νὰ ἐκλεγῇ Βουλὴ μὲ διπλάσιον ἀριθμὸν βουλευτῶν. Ἀφ' ἑτέρου ἤρχισε νὰ ἀναφαίνεται κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τὸ περίφημον «λαϊκὸν ρεῦμα» εὐνοϊκὸν διὰ τοὺς «νέους ἄνδρας» ποὺ ἀνεζήτει τότε ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Ὁ Ταβουλάρης—καίτοι ἔκτοτε ἡλικιωμένος—ἦτο καὶ αὐτὸς «νέος ἀνὴρ» ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς ἐμφανίσεως.

Ἐξέθεσε λοιπὸν ὑποψηφιότητα καὶ ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσῃ τὰς πρωτοτύπους πολιτικὰς ἰδέας του.

Μεταξὺ τῶν ἰδεῶν του αὐτῶν, ἦτο καὶ ἡ γνώμη ὅτι ὁ σνομπισμὸς πολλῶν νεοελλήνων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ πηγὴν πλούτου διὰ τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους. Ἐφρόνει δὲ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθοῦν τίτλοι εὐγενείας—κληρονομικὰ διπλώματα κομήτων, βαρώνων κτλ., τὰ ὁποῖα νὰ πωλῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς τοὺς ματαιοδόξους.

Ἡ γνώμη του ὅσον καὶ ἂν ἦτο παράδοξος, δὲν ἦτο τοὐλάχιστον ἀνιστόρητος.

Ἡ ἱστορία πολλῶν παλαιῶν Κρατῶν παρουσιάζει πολλάκις τὴν θεραπείαν ταμειακῶν ἀναγκῶν διὰ τῆς ἀγοραπωλησίας ὄχι μόνον τίτλων, ἀλλὰ καὶ ὑψηλῶν δημοσίων θέσεων.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν οἱ Ζακύνθιοι ἐνθουσιάσθησαν ἀπὸ τὰς ἰδέας. Τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ἐπρόσεξαν μᾶλλον τὴν συμπαθῆ φυσιογνωμίαν τοῦ ὑποψηφίου των, καὶ αἱ εὐχάριστοι ἐκ τῆς προεκλογικῆς κινήσεως εἰδήσεις, ἐνέπνευσαν τὸ κατωτέρω δίστιχον τῶν «Παναθηναίων», οἱ συγγραφεῖς τῶν ὁποίων δὲν ἐλησμόνησαν καὶ τὴν ἀφηρημάδα τοῦ γηραιοῦ ἠθοποιοῦ.

Τὸ δίστιχον εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Στὸ Τζάντε τῶμορφο νησὶ
ὅλο δροσιὰ καὶ χάρι,
ἔβαλεν κάλπην ἐκλογῆς
ὁ Νιόνιος Ταβουλάρης.
Ἀπαγγελίας θάχωμε
εἰς τὴν Βουλὴ μοντέλο,
κι' ἴσως στὸ βῆμα ξεχαστῇ
καὶ παίξει τὸν Ὀθέλο.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα;

Ὁ Ταβουλάρης παρ' ὀλίγον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ διαλογὴ τὸν ἔφερε πρῶτον ἐπιλαχόντα.

Καὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν «Παναθηναίων» ἔσπευσαν νὰ τροποποιήσουν τὸ τελευταῖον μέρος τῶν στίχων:

Κι' ἐπάλαισεν ἡρωϊκῶς
μὰ ἔπεσε στὸ τέλος,
Ἀμλέτος πῆγε ὡς ἐκεῖ
κι' ἐγύρισε Ὀθέλος.

Μὲ αὐτὴν δὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ διστίχου ἔκλεισε ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ Διονυσίου Ταβουλάρη.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

ΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ
25 ΜΑΪΟΥ ΩΡΑ 9 3)4 μ. μ.
μὲ τὴν πρωτοφανῆ ΑΤΡΑΞΙΟΝ ποὺ συνετάραξε καὶ ἐξετρέλλανε ὁλόκληρον Εὐρώπην καὶ Ἀμερικήν
1) THE ALEX PICCARD'S PANTOMIME Cny
μὲ τοὺς 7 κωμικούς της
2) Τὸ πολύπλοκον ἀκροβατικὸν ΝΟΥΜΕΡΟ
THE TOWS & H. WOORE
3) Ἡ λεπτὴ Γαλλὶς DISEUSE
LUCIE JOEL
ποὺ ξετρέλλανε τὸ Παρίσι
4) Καὶ ἄλλα διάφορα ΝΟΥΜΕΡΑ ποὺ θὰ ξετρελλάνουν ἐφέτος τοὺς Ἀθηναίους
5) Ἐπίσης τὸ κινηματογραφικὸν ἀριστούργημα
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΒΑΛΣ
μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς
Β'ΛΛΥ ΦΡΙΤΣ & ΣΟΥΖΕ ΒΕΡΝΟΝ
Διαφ. «ΦΟΙΝΙΞ»

ΜΟΝΤΙΑΛ
Η ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
10
ΝΕΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἀπὸ τὴν αὐριανὴν ἑορτὴν τῆς Δωδεκανησιακῆς βραδυᾶς

Χορὸς νέων καὶ νεανίδων μὲ κοστούμια τῶν Δωδεκανήσων

Καλοκαιριναὶ τέρψεις

Ἕνα, δύο, τρία μαῦρα σημάδια διακόπτουν τὴν ἀμφίβολη ἀσπράδα τοῦ τοίχου. Τὰ νυσταγμένα μάτια τρίβονται πρὸς στιγμὴν γιὰ νὰ διακρίνουν καλύτερα. Ναί.. παιδί μου!.. Κουνιοῦνται!... Κουνιοῦνται μὲ ἰσόχρονον βάδισμα, βραδύ, ἀλλὰ κουνιοῦνται. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία. Δὲν εἶνε τρεῖς ἀπὸ τὶς ἀπειράριθμες τρύπες, ποὺ ἐφιλοξένησαν κάποτε καρφιά, γιὰ νὰ κρεμασθῇ τὸ ἀμφίβολο καλαισθησίας γοῦστο τῶν πρώην ἐνοίκων ὑπὸ μορφὴν κάδρων. Εἶνε τρία ἑλληνικά, ἑλληνικώτατα ζωῦφια, ποὺ ἀνεβαίνουν πρὸς τὴν ὀροφὴν μετὰ τὸ γεῦμα, σέρνοντας τὴν βαρειὰ κοιλιά τους. Τρεῖς κορεοί, πρωτοπόροι, «πιονιὲ» ποὺ κατέβηκαν πρὸς ἐξερεύνησιν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ νέου ἐνοίκου καὶ ἐπιστρέφουν ἱκανοποιημένοι νὰ ἀναγγείλουν τὰ νέα εἰς τὴν ἀνυπομονοῦσαν φυλήν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκεῖ ἐπάνω, εἰς τὶς μαῦρες χαρακὲς τοῦ ταβανιοῦ, ἕνας ὁλόκληρος κόσμος τοὺς προσμένει μὲ ἀνυπομονησία, οἱ νεαροὶ μαθηταὶ τῶν σχολείων τῶν κορεῶν, θὰ ἔχουν τιμητικὰ παραταχθῆ, μερικοὶ γέροι κορεοὶ σοφοί—ἀλλὰ καὶ ἄσοφοι ἐν ἀνάγκῃ. Δὲν εἶνε ἀπαραίτητον—θὰ τοὺς βγάλουν λόγον, καὶ κάποιον Σοφὸν σῶμα θ' ἀκούσῃ τὰς ἐπιστημονικὰς τῶν ἀνακοινώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλῶς θὰ εἶνε ἱκανοποιητικαί. «Αὐτὸ τὸ μεγάλον ζῶον δὲν ἐκουνήθηκε καθόλου! Ἡ ἔκτασίς του εἶνε ἱκανὴ νὰ διαθρέψῃ μυριάδας πεινώντων ἀδελφῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς συντηρήσεως μέχρι τοῦ προσεχοῦς θέρους ἐξησφαλίσθη. Ἀδελφοί, ζήτω ἡ νέα μας κτῆσις!»

Τὸ βράδυ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐκστρατεία θὰ ἔχῃ κι' ὅλας ὀργανωθῆ. Ἡ μακρυὰ ἐκείνη χαραμάδα, ποὺ διήκει ἀπὸ τοῦ περβαζιοῦ τῆς πόρτας μέχρι τῆς πρώτης γραμμῆς τῶν κοσμημάτων τοῦ ταβανιοῦ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραμμὴ ἐφόδου. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ τακτική, καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε σοφώτεροι τῶν ζώων. Τὰ ἄτεχνα λουλούδια τῶν κοσμημάτων «τόπος συγκεντρώσεως» θὰ ἀνθίσουν ἔξαφνα καὶ θὰ γεμίσουν ἀπὸ κινητὰ πέταλα, σὰν ἀληθινὰ λουλούδια ποὺ κουνᾶ ἀνάλαφρα τὸ ἀεράκι. Εἶνε ἕνα εἶδος «καμουφλάζ». Ὕστερα ἀπὸ τὴν στενὴν ραγάδα, θὰ κατεβοῦν ἕνας ἕνας, σὲ σοφὴ παράταξη, οἱ μεγάλοι ἀξιωματοῦχοι, οἱ χονδροὶ πολύπειροι κοιλαράδες καὶ θ' ἀκολουθήσῃ ἡ ψιλὴ μαρίδα τῶν πρωτοπείρων καὶ πεινασμένων μικρῶν, ἡ ἀτίθασσος ἡ νεότης, ποὺ συγκρατεῖ τὸ φρόνιμον γῆρας, καί, ὢ ἄνθρωπε, ὀφείλεις νὰ ὑποταχθῇς εἰς τὸ πεπρωμένον.

Ὀφείλεις νὰ ὑποταχθῇς, ἐφ' ὅσον ἡ Μοῖρα σὲ ἔκαμε μεσημβρινόν, καὶ θὰ ὑποταχθῇς χωρὶς νὰ τὸ θέλῃς. Τὸ τομάρι σου, ἄλλως τε, ἔχει προπαρασκευασθῆ ἀπὸ μακρῶν γενεῶν διὰ τὴν ἐτησίαν θερινὴν συνεισφορὰν αἵματος, καὶ πρέπει νὰ φανῇς ἀντάξιος τῶν προγόνων σου. Ἄλλοτε, σὲ κάποιο Αἰτωλικὸ χωριό, ὁ δήμαρχος φιλοξενῶν ἕνα «μιλόρδον», εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε παραχωρήσει τὸ καλύτερον δωμάτιον τοῦ σπιτιοῦ, τὸν ἄκουσε ἀνησυχοῦντα δι' ὅλης τῆς βραδυᾶς, καὶ τὸ πρωῒ ἠθέλησε νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸν διερμηνέα τὸ αἴτιον τῆς ἀνησυχίας.

— Τί εἶχε ὁ «μιλόρδος» τὸ βράδυ;

— Εὑρῆκε ἕνα κοριὸν στὸ κρεββάτι, καὶ δὲν μπόρεσε νὰ κοιμηθῇ.

—Ἕνα; Ἕνα κοριὸν μονάχα; Καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐκοιμήθηκε; Ἐγώ, ἂν δὲν ἔχω δεκαπέντε κρεμασμένους σὰν σκουλαρίκια στ' αὐτιά μου, δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ.

Τί σοῦ εἶνε κι' αὐτοὶ οἱ «μιλόρδοι»!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τί ἀπαιτεῖ ἡ μόδα

Αἱ γυναῖκες—αἱ ἔγγαμοι—δὲν θὰ φοβοῦνται πλέον τοὺς συζύγους των. Θὰ δύνανται ἐπὶ τέλους νὰ κόβουν τὰ μαλλιά τους ἀλὰ γκαρσόν, χωρὶς νὰ διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν Μητρόπολιν, τὰ δικαστήρια, τοὺς Ἀρείους Πάγους καὶ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ διὰ νὰ βροῦν τὸ δίκηο τους.

Οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι πρὸ μηνῶν ὁ κ. Δ. Θεολογίτης, ἔμπορος, ἐζήτησε νὰ διαζευχθῇ μὲ τὴν κ. Θεολογίτη, ἐπειδὴ εἶχε κόψει τὰ μαλλιά της ἀλὰ γκαρσόν. Ἐπῆγαν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Ἄρειος Πάγος ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του προχθές, διὰ τῆς ὁποίας ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις τοῦ κ. Θεολογίτη καὶ ἑπομένως ἡ κ. Θεολογίτου θὰ ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ σύζυγός του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ὑπομένῃ ὅπως τὴν ἀπαιτεῖ ἡ ἐξέλιξις τῆς μόδας.

Γραμματοκιβώτιον

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Ἤθελα νὰ ἤξερα, διατὶ ἡ ἀστυνομία πόλεων ἐπιτρέπει ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, καὶ μάλιστα εἰς κεντρικὰ μέρη, τὴν τοποθέτησιν φορητῶν ἀποθηκῶν βενζίνης, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἀφηρημάδα ἢ ἀπροσεξία τοῦ κάθε διαβάτου ἀπὸ ἕνα σπίρτο μπορεῖ νὰ ἀναφλεγοῦν.

Ἄλλως τε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς ἀπηγορεύθησαν τὰ δοχεῖα ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τέλους ἦσαν καὶ ἀσφαλέστερα διότι ἦσαν ἐσφραγισμένα, ἐνῷ διὰ τῶν φορητῶν ἀντλιῶν ἡ βενζίνη πωλεῖται χύμα. Δὲν σοῦ φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε δίκαιον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν ἀτυχίαν νὰ εὑρίσκωνται πλησίον πρατηρίων βενζίνης νὰ κινδυνεύουν ἀπὸ πυρκαϊά; Ἐξ ἄλλου ὑπάρχει νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ βενζίνη πρέπει νὰ ἀποθηκεύεται ἐντὸς τῶν καταστημάτων καὶ εἰς ἀσφαλὲς μέρος.

Ἀθῆναι, 23 Μαΐου 1928

Μὲ ἀγάπην
Τακτικὸς ἀναγνώστης

Υ.Γ. Μιὰ ματιὰ εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος, τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, εἶνε ἀρκετὴ διὰ νὰ δείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὡς ἄνω.

Αἱ ἱπποδρομίαι

Πανηγυρικὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπῆρξε ἡ χθεσινὴ ἔκτακτος ἡμέρα ἱπποδρομιῶν εἰς τὸν Ἱππόδρομον Φαλήρου, αἱ εἰσπράξεις τῆς ἡμέρας θὰ διετίθεντο, ὡς γνωστόν, ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορίνθου.

Εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἐπισήμων προσῆλθεν λίαν ἐνωρὶς ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Λ. Π. Τσαλδάρη, Ὑψηλάντη, Μαυρομιχάλη, Στ. Πεσμαζόγλου, Ρασκάνο, τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. καὶ κ. Κλεμὰν Σιμόν. Παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρης, ὁ Δήμαρχος κ. Πάτσης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Τζεβὰτ βέης, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Σὲρ Πέρσυ Λόραιν μετὰ τῆς κυρίας του καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱπποδρομιῶν ἐπαιάνιζον ἐναλλὰξ ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου καὶ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς.

Τὸ πρόγραμμα ἐξετελέσθη κανονικῶς. Αἱ ἀποδόσεις δὲ ἦσαν ἱκανοποιητικαί. Ὁ συνδυασμὸς τοῦ συνθέτου Ἀξιὸς—Ἀτρόμητος, ἀπέδωσε 2125 δρχ.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς: Πρώτη ἱπποδρομία, δι' ἵππους ἑλληνικοὺς μέδεν. Ἀπόστασις 1200 μ. Πρώτη ἦλθεν ἡ Ἀγκλεσλη τοῦ κ. Κ. Τότσικα μὲ τὸ Μπάκλ γκαν. δρ. 80 καὶ πλ. 55. Δευτέρα ἡ Μέρυ Ρόμπιν τῶν κ.κ. Πετροπούλου, μὲ τὸν Χάρβεϊ πλ. 55 καὶ τρίτη ἡ Φαΐρ-Φλάϊ.

Δευτέρα ἱπποδρομία, δι' ἵππους στρατιωτικοὺς μὲ ἀναβάτας ἀξιωματικούς. Ἀπόστασις 1800 μ. μετ' ἐμποδίων. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Χάραδρος μὲ τὸν κ. Κυανίδην γκ. 50 πλ. 35, δεύτερος ὁ Μπὸξ μὲ τὸν κ. Ὀλανδέζον πλ. 90 καὶ τρίτος ὁ Κρῖνος μὲ τὸν κ. Οὐζούνην πλ. 50. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ὁ κ. Πατεράκης ἔπεσε τοῦ ἵππου του Ἀλίκης, μωλωπισθεὶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ προσώπου του σχετικῶς σοβαρῶς.

Τρίτη ἱπποδρομία, δι' ἵππους ἑλληνικούς, β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστ. 1100 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἀξιὸς τοῦ κ. Βεζύρογλου μὲ τὸν Λαμπέρ, γκ. 235 πλ. 50, δευτέρα ἡ Μαρίτσα τοῦ κ. Κολιανδρῆ μὲ τὸν Σιφναῖον πλ. 45 καὶ τρίτη ἡ Ἡρὼ τῆς κ. Γεωργίου μὲ τὸν Ἀνδρέα, πλ. 45.

Τετάρτη ἱπποδρομία, δι' ἵππους ἀραβικοὺς β' κλ. Ἀπόστασις 1100 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἀτρόμητος τῶν κ.κ. Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Δ. Κολοβοῦ μὲ τὸν Ὅμηρον, γκ. 300 πλ. 45, δεύτερος ὁ Ἀρκάδι τοῦ κ. Λ. Καμπᾶ μὲ τὸν Τένσταλ πλ. 55 καὶ τρίτος ὁ Μπιὲν τοῦ κ. Εὐσταθίου μὲ τὸν Χάρβεϊ πλ. 80.

Πέμπτη ἱπποδρομία, δι' ἵππους ἀγγλικούς. Ἀπόστ. 1200 μ. Πρώτη ἦλθεν Βιέϊγ Μεντὸς τοῦ κ. Χὶλλ μὲ τὸν Λαμπέρ, γκ. 105, πλ. 30, δευτέρα ἡ Ἀνφαμὶγ τοῦ κ. Μπουρσάνωφ μὲ τὸν Σιφναῖον, πλ. 30 καὶ τρίτος ὁ Ἔρως τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Μπάκλ πλασὲ 30.

Ἕκτη ἱπποδρομία, δι' ἵππους ἀγγλικοὺς α' καὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1600 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Οὐέϊμαρ τοῦ κ. Νομικοῦ μὲ τὸν Μπάκλ, γκ. 45, πλ. 35, δευτέρα ἡ Μορσῶντὲ Ρὲν τοῦ κ. Γιαννούκου μὲ τὸν Χάρβεϊ πλ. 75 καὶ τρίτος ὁ Πυρόεις τοῦ κ. Σταματιάδη μὲ τὸν Τσολακάκην πλ. 85. Εἰς τὴν ἱπποδρομίαν αὐτήν, πρῶτος ἦλθεν ὁ Στραδιβάριους τοῦ κ. Μπονισέλ, διεγράφη ὅμως καὶ ἐτέθη τελευταῖος, λόγῳ τοῦ ὅτι διεσταύρωσε κατὰ τὴν διαδρομὴν τὸν Οὐέϊμαρ. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς προεκάλεσε εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία, δι' ἵππους ἀραβικοὺς α' κλ. Ἀπόστασις 1500 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἀφοὺφ τοῦ κ. Εὐσταθίου μὲ τὸν Ἀνδρέαν γκ. 95 πλ. 45, δεύτερος ὁ Μπλὰκ Μπιούτι τοῦ κ. Γιαννούκου μὲ τὸν Χάρβεϊ πλ. 35, καὶ τρίτος ὁ Μπόζος, ὅστις ὡς ὁμόσταυλος τοῦ νικητοῦ ἐπληρώθη ὡς γκ. δρ. 95. Δυσάρεστον ἐντύπωσιν προὐξένησεν εἰς τὸ κοινὸν τὸ καταφανὲς κράτημα τοῦ Ἀμίρ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως μὴ ἐπιβαρυνθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Ὁ ἔρανος τῆς «Πρωΐας» ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας

Ἐκ προηγουμ. εἰσφορῶν Δρ. 636.341.60

Ὁ Ἑλληνικὸς Σύλλογος «Ὅμηρος Βηρυττοῦ ἐξ ἐράνου μεταξὺ τῶν μελῶν του 8 λίρας καὶ 10 σελλίνια (ἤτοι τῆς λίρας ὑπολογιζομένης πρὸς 374.75 δρχ.) 3.077.40

Γενικὴ Πρόσκλησις Βασιλοφρόνων Πολιτικῶν Συλλόγων

Ὁ πολιτικὸς σύλλογος «Τὰ λαϊκὰ δικαιώματα» παρακολουθῶν ἀπὸ ἡμερῶν ἀγρύπνως τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, λόγῳ τῆς ἀναμίξεως τοῦ κακοῦ δαίμονος εἰς τὰ κοινά, ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν, ὅτι μόνη ὁδὸς σωτηρίας ἀπομένει ἡ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τοῦ λαοῦ, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ὀλέθρου κατὰ τῆς πατρίδος καὶ κατὰ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν αὐτῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσκαλεῖ ἅπαντα τὰ προεδρεῖα τῶν Βασιλοφρόνων Πολιτικῶν συλλόγων εἰς κοινὴν σύσκεψιν ἵνα ὁμοῦ συζητήσωμεν καὶ λάβωμεν τὰ μέτρα ἐκεῖνα δι' ὧν θὰ ἀποτραπῇ καὶ θὰ ἐξουδετερωθῇ ὁ νέος καὶ φοβερὸς κίνδυνος κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ.

Τόπος συγκεντρώσεως τὰ προσωρινὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου, ὁδὸς Ἀρείου Πάγου 30 καὶ ὥραν 10 νυκτερινήν, σήμερον 25 τρέχοντος ἡμέραν Παρασκευήν.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου «Τὰ Λαϊκὰ δικαιώματα».

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος ΗΛΙΑΣ ΣΟΦΟΣ

Ἡ «Σοσιαλιστικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 6ον τεῦχος τοῦ κοινωνιολογικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ λεξικοῦ «Σοσιαλιστικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια» μὲ ἐξαιρετικὸν πλοῦτον ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐργατικοῦ καὶ σοσιαλιστικοῦ κινήματος, διὰ πρώτην φορὰν γραφομένην ἑλληνιστί, εἰς δὲ τὸ παράρτημα τοῦ περιοδικοῦ τέσσαρας ἀγνώστους ἐν Ἑλλάδι κοινωνιολογικὰς μελέτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων μίαν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαν τοῦ πασιγνώστου θεωρητικοῦ τῆς Γερμανικῆς Σοσιαλδημοκρατίας Κὰρλ Καούτσκυ περὶ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ.

Ἀθλητισμὸς

—«Ἄρης»—«Ἀτρόμητος» 3:1 (1:1)

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα διεξήχθη εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Πανελληνίου ἡ προαγγελθεῖσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος μεταξὺ τοῦ «Ἄρεως» Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ «Ἀτρομήτου» Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἑλβετοῦ κ. Γκέρμπερ. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «Ἄρεως» Βικελίδης ἐνεχείρησεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ «Ἀτρομήτου» Ὠρυγώνην ὡραίαν ἀνθοδέσμην.

Ὁ ἀγὼν ἄρχεται μὲ ἐπίθεσιν τοῦ «Ἄρεως» ἥτις καταλήγει εἰς σοὺτ τοῦ Ἀγγελάκη πλαγίως τοῦ δεξιοῦ στύλου. Ἐπακολουθεῖ σχετικὴ ὑπεροχὴ τοῦ «Ἄρεως» χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Κατόπιν ἀναλαμβάνει μὲ τὴν σειράν του ὁ «Ἀτρόμητος» καὶ ἀπειλεῖ τὸ τέρμα τοῦ «Ἄρεως». Κόρνερ εἰς βάρος τοῦ τελευταίου μετατρέπεται εἰς τέρμα τὸ ὁποῖον ὅμως ἰσοφαρίζει ὁ «Ἄρης» διὰ τοῦ Ἀγγελάκη καὶ λήγει τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον μὲ ἀποτέλεσμα 1:1

Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ὁ «Ἄρης» σταθεροποιεῖ τὴν ὑπεροχήν του καὶ πραγματοποιεῖ καλοὺς συνδυασμοὺς ἐπιτυγχάνων καὶ δεύτερον τέρμα διὰ τοῦ Ζαρὲ καὶ τρίτον διὰ τοῦ Ἀγγελάκη. Καὶ ὁ «Ἀτρόμητος» ἠπείλησε εἰς μερικὰς περιπτώσεις τὸ τέρμα τοῦ «Ἄρεως» δὲν ὑπῆρξεν ὅμως τυχερὸς εἰς τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀπὸ τοὺς παίκτας τοῦ «Ἄρεως» διεκρίθησαν ὁ Κατρανίζο, Γιακουμῆς καὶ Ὁπλοποιός, Βικελίδης καὶ Ἀγγελάκης. Ἀπὸ τὸν «Ἀτρόμητον» ὁ Ὠρυγώνης, ὁ Ρηγόπουλος καὶ Καλαμβούνης. Ὁ διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος καλός.

—Οὐΐπεστ—Παναθηναϊκὸς 5:1 (3:0)

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς «Οὐΐπεστ» ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» διὰ 5 τερμάτων ἔναντι ἑνός. Ὁ «Παναθηναϊκὸς» παρὰ τὴν ἧτταν του ἔπαιξεν ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα του παιχνίδια, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἀνθέξῃ ἀπέναντι παικτῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ ποδόσφαιρον ὡς ἐπάγγελμα. Γενικῶς ἡ «Οὐΐπεστ» ἐπροξένησε ἐντύπωσιν πρώτης τάξεως ὁμάδος καὶ θὰ ἐπετύγχανεν ἀσφαλῶς περισσότερα τέρματα, ἐὰν δὲν εὑρίσκετο ὁ Γιάμαλης νὰ ἀποκρούσῃ ἐπανειλημμένα ἐπικίνδυνα σούτ.

—Β' Ὀλυμπιακοῦ—Β' Ἀθηναϊκοῦ 3:2

Πρὸ τοῦ ὡς ἄνω ἀγῶνος συνηντήθησαν αἱ δεύτεραι ὁμάδες Ἀθηναϊκοῦ καὶ Ὀλυμπιακοῦ διὰ τὸ τουρνουὰ Β' ὁμάδων (Κύπελλον Ἀναγνωσταρᾶ) ἀποδειχθείσης νικητρίας τῆς τελευταίας διὰ 3:2.

—Τὸ κύπελλον τῆς Ε.Π.Σ.Α.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 16ης Μαΐου ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ε.Π.Σ.Α. ὁ Παναθηναϊκὸς ἀρνεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἐπαμειβόμενον κύπελλον πρωταθλήματος τὸ ὁποῖον κατεῖχε κατὰ τὴν περυσινὴν περίοδον δικαιολογῶν τὴν ἄρνησίν του ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὴν Ε.Π.Σ.Α. ἀλλὰ τὴν ὀκταμελῆ ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου.

—Τὸ συνέδριον τῆς Δ.Π.Ο.

Σήμερον συνέρχεται εἰς τὸ Ἄμστερδαμ τὸ ἔκτακτον συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν σοβαρῶν ποδοσφαιρικῶν ζητημάτων. Ἡ συνεδρίασις προβλέπεται θυελλώδης, θὰ ὑπάρξῃ δὲ σοβαρὰ ἀντιπολίτευσις ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης τὰς ἀπόψεις τῶν ὁποίων ἔχει λάβει ἐντολὴν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος λοχαγὸς κ. Ζαρκάδης νὰ ὑποστηρίξῃ.

Ὁ κ. Ζαρκάδης θὰ ὑποβάλῃ ἐπίσης πρότασιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας περὶ διεξαγωγῆς ἀγώνων μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κύπελλον τῶν Βαλκανίων».

—Οἱ γυναικεῖοι ἀγῶνες Βόλλεϋ

Οἱ ὑπὸ τοῦ Πανιωνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου προκηρυχθέντες γυναικεῖοι ἀγῶνες Βόλλεϋ μπὸλ ἐσυνεχίσθησαν καὶ χθὲς κανονικῶς εἰς τὸ Στάδιον.

Ὁ Γυμναστικὸς Σύλλογος Ἑλληνίδων ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἀτρομήτου» διὰ 13—15, 15—9, 15—12.

Τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον Παλαιοῦ Φαλήρου ἐνίκησε τὰς Νεάνιδας Βύρωνος διὰ 15—9, 15—7.

Ὁ Ἀθλητικὸς Ὅμιλος Νεανίδων ἐνίκησε τὸν Πανιώνιον διὰ 15—8, 15—13.

Ἡ συνάντησις Παρθεναγωγείου Παπακώστα καὶ 15ου Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἀνεβλήθη δι' αὔριον.

—Ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ ἀγγλικοῦ ποδοσφαίρου

Ἡ Διεθνὴς Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία κατόπιν τῆς παραιτήσεως τῆς Μ. Βρεττανίας ἀπηγόρευσε πᾶσαν συνάντησιν τῶν μελῶν της πρὸς Ἀγγλικὰς ὁμάδας ἀπὸ 22 Μαΐου 1928. Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπει εἰς Ἄγγλους διαιτητὰς νὰ διαιτητεύσουν ἀγῶνας Κρατῶν ὑπὸ τὴν Δ.Π.Ο.

—Τέννις

Ἡ περίφημος Ἱσπανὶς τεννίστρια δ. Ἀλβαρές, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας ἡμέρας τοῦ γυναικείου τουρνουὰ τέννις τοῦ Βερολίνου ἐνίκησε τὴν Γερμανίδα Κόνχερτ διὰ 6—2, 6—3.

—Τὸ ποδόσφαιρον φορολογούμενον

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν τοῦ Παναθηναϊκοῦ πρὸς τὴν Οὐγγρικὴν ἐπαγγελματικὴν ὁμάδα «Οὐΐπεστ» ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας Φόρων δημοσίων θεαμάτων ἐζήτησαν τὴν εἴσπραξιν τοῦ κανονικοῦ φόρου ἰσχυριζόμενοι ὅτι οἱ παῖκται τῆς Οὐγγρικῆς ὁμάδος εἶναι ἐπαγγελματίαι. Δὲν κατώρθωσαν ὅμως νὰ εἰσπράξουν φόρους ἀρκεσθέντες εἰς τὸ νὰ κρατήσωσι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πωληθέντων εἰσιτηρίων καὶ νὰ ἐπανέλθωσι...δριμύτεροι.

—Ἡ Β' Παναθηναϊκοῦ ἐνίκησε τὸν Ἑρμῆν

Ἡ δευτέρα ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἡ ὁποία εἶχε μεταβῆ εἰς Σῦρον ἵνα συναντηθῇ μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς», ἐνίκησε ταύτην διὰ πέντε τερμάτων ἔναντι μηδενός.

GEO

Θεατρικὰ

Ἀπόψε εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» πρώτη ἐμφάνισις τοῦ νέου θιάσου «Καλλιτεχνικὴ Ἕνωσις» μὲ τὸ νέον ἔργον τοῦ Ἐμὶλ Φάμπρ «Ὁ δεύτερος γάμος».

—Τοῦ νέου θιάσου συμμετέχουν ἡ κ. Ροζαλία Νίκα, ἡ δὶς Ἑλένη Παπαδάκη, ἡ δὶς Νίτσα Βιτσιώρη, ἡ κ. Ἀνθὴ Μηλιάδου καὶ οἱ κ.κ. Ροζάν, Νίκας, Κούρτελης, Τσερτίνης, Δαμάσκος καὶ ἄλλοι.

—Εἰς τὸν «Δεύτερον γάμον» πρωταγωνιστοῦν ἡ δὶς Ἑλένη Παπαδάκη καὶ ὁ κ. Ροζάν.

—Αὔριον δίδεται ἀνυπερθέτως εἰς τὸ θέατρον τοῦ Λαοῦ ἡ πρώτη τῆς νέας ἰταλικῆς ὀπερέττας τοῦ Πιέτρι «Οἱ ἁμαξάδες» ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Εἰρήνης Βασιλάκη.

—Ἡ νέα ὀπερέττα θ' ἀναβιβασθῇ μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ σκηνογραφίας τοῦ κ. Θ. Ἀρμενοπούλου.

—Σήμερον τὸ θέατρον ἀργεῖ λόγῳ τῶν γενικῶν δοκιμῶν.

Ἐκδρομὴ

Μεθαύριον Κυριακὴν 27 τρέχ. ἡ Ὁμοσπονδία Ὀργανώσεων Νέων, διοργανώνει μεγάλην θαλασσίαν ἐκδρομὴν εἰς Κόρινθον ὑπὲρ τῶν σεισμικῶς καταστραφέντων σχολικῶν κτιρίων καὶ γυμναστικῶν χώρων διὰ τῆς ταχυπλόου θαλαμηγοῦ «Παπαδιαμάντης» πρὸς 50 δρχ. μετ' ἐπιστροφῆς.

Πρόγραμμα ποικιλλώτατον μὲ ἀθλητικὰς ἐπιδείξεις (μὰτς πυγμαχίας) καὶ θεάτρου παρὰ τοῦ Φοιτητικοῦ Ὁμίλου, θέλει λάβει χώραν εἰς Κόρινθον δι' ἐλευθέρας εἰσόδου τῶν τε ἐκδρομέων καὶ σεισμοπαθῶν.

Μελοδραματικὴ Ὠδείου Πειραιῶς

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην, 31 Μαΐου, καὶ ὥραν 9 1)2 μ.μ. εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον τῆς γείτονος ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς μελοδραματικῆς σχολῆς τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς μὲ μίαν πρᾶξιν ἀπὸ τὸν «Φάουστ», μίαν σκηνὴν τοῦ Βερθέρου, καὶ ὁλόκληρον τὴν «Καβαλλερίαν Ρουστικάναν» κατὰ διδασκαλίαν καὶ σκηνοθεσίαν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μονῳδίας τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς κ. Κίμωνος Τριανταφύλλου. Διευθυντὴς ὀρχήστρας ὁ κ. Φ. Οἰκονομίδης.

Νέος Ἀκαδημαϊκὸς

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ ἐξέλεξε κατόπιν προτάσεως τῆς τάξεως τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν μέλος πρόσεδρον αὐτῆς διὰ τὴν γεωδαισίαν τὸν ἐν ταῖς ἀνωτάταις σχολαῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καθηγητὴν τῆς Γεωδαισίας κ. Δημ. Λαμπαδάριον.

Ἡ αὐριανὴ ἑορτὴ

Ἡ κυρία Κυριάκου Βενιζέλου, ἡ κ. Ἀντ. Μπενάκη κλπ. κυρίαι παρεχώρησαν εὐγενῶς τὰς μοναδικὰς καὶ θαυμασίας ἀμφιέσεις τῶν τῆς νήσου Ἀστυπαλαίας ὑπὲρ τῆς «Δωδεκανησιακῆς αὐριανῆς βραδυᾶς».

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ Μαΐου τοῦ εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ «Παρθενὼν» μὲ ἐκλεκτὰ ἄρθρα καὶ μελέτας τῶν κ.κ. Θ. Σκούφου, Ν. Βέη, Γ. Οἰκονόμου, Κωστῆ Παλαμᾶ, Α. Φιλαδελφέως, Δ. Γ. Καμπούρογλου, Θ. Συνοδινοῦ, Σ. Δάφνη, Γ. Βλαδιανοῦ, Ἄννας Κατσίγρα, Α. Σιδέρη, Δ. Καλογεροπούλου καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἄλλην ὕλην.

«Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν»

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἔναρξις τῶν παραστάσεων τῆς νέας ἑλληνικῆς ὀπερέττας τοῦ κ. Σπύρου Ποταμιάνου «Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν» μὲ μουσικὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Ἰωσὴφ Ριτσιάρδη.

—Εἰς τὸ ἔργον φαίνεται ἡ ἄγνωστη Ἀθήνα τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς ὅταν ἡ Δούκισσα Μαρία τῆς Ἀραγωνίας ἐκυβέρνησε τὰς Ἀθήνας.

—Ἔρωτες, κουρσάροι, σκλάβες, αὐλικοί, ἀστρολόγοι τῆς ἐποχῆς καὶ ἰδιόρρυθμοι τύποι μὲ τραγούδια, χοροὺς καὶ κωμικὰ ἐπεισόδια ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Ποταμιάνου.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ὁ δεύτερος γάμος» πρώτη.
ΒΑΡΙΕΤΕ (πρώην Κυβέλης). «Ὁ μπαμπᾶς».
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ δύο χαμίνια».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Μοῦ τάφαγε ἡ μαιτρέσσα μου».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Φρύνη».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Τὸ γαϊδοῦρι τοῦ Μπουριντάν».
ΛΑΟΥ. Αὔριον «Οἱ ἁμαξάδες».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Χριστίνα» τοῦ κ. Σακελλαρίδου.

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Τὸ τελευταῖον βάλς» καὶ Βαριετέ.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κωμῳδία καρδιᾶς».
ΑΙΓΛΗ—ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Ξανθὴ καὶ μελαχροινή» μὲ τὸν Ἀδόλφ. Μενγιοὺ καὶ τὴν Γκρέττα Νίσσεν.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαγγάης».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πληγωμένη πεταλοῦδα».

Συνοικιακοὶ

ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ἐπιθεώρησις ἐπιθεωρήσεων».
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ὁ Σέρλοκ Χόλμς».
ΑΛΣΟΣ. «Ἡ Κική».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Κόλασις».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Οἱ ἐρασταί».
Α.Ο.Δ.Ο. «Μπαμπᾶς» μὲ τὸ στανιό.
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Σὰρξ καὶ διάβολος».
ΒΕΡΔΕΝ. «Ἀπόκρυφα χαρεμίου».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀνάθεμα ὁ πόλεμος».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Μία νέα Ντιμπαρύ».
ΜΑΓΕΙΑ. «Πριγκήπισσα Ραπανάκη».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ μαῦρος παράδεισος».
ΡΕΓΚΑΛ. (Μικρὸν Ζάππειον). (Ἔναρξις λίαν προσεχῶς).

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Συζυγικαὶ παύσεις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τίγρις θαλασσῶν».

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Λέων τῆς Μογγολίας».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Δικηγόροι

Χαρ. Χαραλάμπους Δικηγόρος Ποινικολόγος. Γραφεῖα ὁδὸς Νοταρᾶ 60, ὄπισθεν Δημοτικοῦ Θεάτρου, ἐν Πειραιεῖ.

Καταστήματα

MON CAPRICE. Ἡ στερεωτέρα κάλτσα τοῦ κόσμου. Πωλεῖται εἰς τὰ ἐκλεκτότερα καταστήματα. Παρελήφθησαν τὰ νεώτερα χρώματα. Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα—χονδρικὴ πώλησις Θεόδ. Π. Πε[illegible]τρόπουλος, Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς γωνία, Τηλέφ. 7-75.

Ἰατροὶ

—Ι. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς—ὀδοντίατρος, Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποὺ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ καὶ ΕΝΤΕΡΙΚΑ. Τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων θεραπεύει ὁ εἰδικὸς στομαχολόγος ἰατρὸς Ἀπ. Μαμμέλης. Γερμανία, Βιέννη, Κωνσταντινούπολις. Εἰκοσιπενταετὴς κλινικὴ πεῖρα. Ὁδὸς Τοσίτσα 12. Ἐπισκέψεις 8—11 καὶ 4—6.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΑΔΙΚΙΑΣ

Ἀποδειχθείσης πλήρως τῆς ἀθωότητος τοῦ τελευταίως διὰ τὰς καταχρήσεις τῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων ἐν [illegible] παρὰ τοῦ τμήματος τῆς Γεν. Ἀσφαλείας συλληφθέντος γνωστοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] ἀστείου 32 ἑστιάτορος κ. Παϊσίου [illegible] παϊσίου ἀφέθη οὗτος ἐλεύθερος καθ' [illegible] οὐδὲν ἀπολύτως στοιχεῖον προέκυψεν εἰς βάρος του ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ἐνεργηθείσης ταχτικῆς ἀνακρίσεως.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΑΙΘΟΥΣΑ "ΑΤΤΙΚΟΥ„
Κυριακὴ 27 Μαΐου ὥραν 10 3)4 π.μ.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σολίστ:
ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 15, 25, 50 πωλοῦνται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν, τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη καὶ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ «Ἀττικόν».

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ
Σάββατον 26 Μαΐου 6 1)2 μ.μ.
Α. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ
ΦΑΙΔΡΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΝΟΤΑΣ ΠΡΙΜΑ
τοῦ δραματικοῦ τμήματος
Δος Ξ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
«ΗΧΩ»

Η ΝΕΑ ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΜΑΣ
ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΠΥΡΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ-ΙΩΣΗΦ ΡΙΤΣΙΑΡΔΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΜΑΪΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ὁ κ. Ἰωσὴφ Σφακιανάκης διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου ἐπὶ 3ετίαν ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευθείς, θεραπεύει ἅπαντα τὰ Γυναικολογικά, Μαιευτικά, Οὐρολογικά, Δερματικὰ καὶ μεταδοτικὰ νοσήματα. Τὴν ἀνικανότητα καὶ στείρωσιν.
Ἀκτινοθεραπεία, Ἀκτινοσκοπήσεις, Ραδιοθεραπεία κτλ. Πλήρης διάγνωσις τῆς φυματιώσεως.
Ἐγχειρήσεις Γυναικολογικαὶ ἐπιτυχέσταται. Ἐκ τῶν ἀπόρων δὲν [illegible] τὰ ἀποτείνωνται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Θεραπευτηρίου κ. Ι. Σφακιανάκην.
Ἁγ. Κωνσταντίνου 28
10—12 π. μ. 4—7 μ. μ.

ΤΡΕΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟΝ
Ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον τουρτουρίζει! Καταληφθὴ ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ καὶ κτυποῦν τὰ δόντια του! Συγκλονίζεται αἰφνιδίως ἀπὸ ρῖγη, τὸ κεφάλι του ἐβάρυνε, ἡ γλῶσσα του ἐτραχύνθη, ἡ ἐπιδερμὶς του ἐξηράνθη, τὸ πρόσωπον του καίει καὶ ὁσονούπω θὰ τὸν περιλούσῃ κρύος ἱδρώς. Μήπως πρόκειται περὶ περαστικῆς τινος ἀδιαθεσίας; Μήπως εἶναι γρίππη; ἢ εἶναι ὅλα αὐτὰ συμπτώματα νοσηρᾶ τινος φαινομένου, μολυσματικῆς τινὸς νόσου, ἑλώδους τινὸς πυρετοῦ;
Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία συμβουλεύσατε αὐτὸν τὸν πυρέσσοντα νὰ προσφύγῃ ἀμέσως εἰς τό:
QUINIUM LABARRAQUE
Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Ἰατρ. Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων,
τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἀποτελεσματικότερον συνάμα φάρμακον κατὰ τοῦ πυρετοῦ καὶ ἰσχυρότερον τονωτικόν.
Περιέχει ὅλα τὰ συστατικὰ τοῦ φλοιοῦ τῆς Κίνας καὶ εἶναι ὄχι μόνον τὸ κατ' ἐξοχὴν εἰδικὸν θεραπευτικὸν μέσον πάσης πυρετώδους καταστάσεως ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυνται εἰς τοὺς καταβεβλημένους, τοὺς ἐξηντλημένους καὶ ἐξασθενισμένους ὀργανισμούς, εἰς τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα καταβάλει ἡ ἀνάπτυξις, εἰς τὰ κοράσια, εἰς τὰς γυναῖκας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐμμήνων εἴτε κατόπιν τοκετοῦ, εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀναρρωνύοντας. Ἐτιμήθη τῆς ὑψηλῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα
Χονδρικῶς: Οἶκος FRERE. 19 Rue Jacob, Paris.

QUINIUM LABARRAQUE

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ„ τῆς "ΠΡΩΪΑΣ„ παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Στὴν παλαιὰν Ἰαπωνικὴν πρωτεύουσαν

Τὸ θαῦμα τῶν κέδρων.—Ὁ δοῦλος τῶν ἡρώων.—Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βουδδισμοῦ καὶ οἱ ναοί της.—Ὁ λαὸς τῶν περιστεριῶν. Τὸ ἰαπωνικὸν θέατρον καὶ ἡ ρεκλάμες τοῦ κινηματογράφου

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

17ον

Ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τὸ Νίκκο παίρνοντες τὸν δρόμο τῶν προαιωνίων κέδρων. Τὸ τραῖνο μᾶς περιμένει εἰς ἕνα σταθμὸν ἀπέχοντα δέκα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Ἱερὸν Βουνόν. Δὲν θέλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμε τὰ μέρη αὐτὰ χωρὶς νὰ διατρέξωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν τὸν δρόμον αὐτόν, τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ὅμοιος εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν περισσότερον τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ θέαμα, ἀρνούμεθα νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ θέτουν εἰς τὴν διάθεσίν μας εἰς τὸ Κανάγια Ὠτὲλ καὶ προτιμῶμεν τὶς κορούμες. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ τὰ τῆς σύρουν, εἶνε ἀρκετὰ ξεκούραστοι καὶ εἶνε ντυμένοι ἐλαφρά, διὰ νὰ εἶναι περισσότερον ἐλεύθεροι εἰς τὰς κινήσεις των· δὲν φοροῦν παρὰ ἕνα κοντὸ πουκάμισο μὲ φαρδειὰ μανίκια, τὰ δὲ μυῶδη σκέλη των εἶνε τελείως γυμνά.

Ἕνα θαῦμα ποὺ ἐξαφανίζεται

Ἕνα αἴσθημα ἀβεβαιότητος μᾶς κυριεύει ὅσον προχωροῦμεν. Τὰ αἰωνόβια καὶ γιγάντια ἐκεῖνα δένδρα, ἔχουν σχεδὸν ξεριζωθῆ καὶ κρέμονται πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Ἡ ἀνησυχία μας ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀνησυχίαν ποὺ δοκιμάζουν οἱ ἐπισκέπται τοῦ παλαιοῦ ἀνακτόρου, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι εἶνε ἑτοιμόρροποι καὶ τὸ πάτωμα τρίζει κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας των. Παρὰ τὴν δυσάρεστον αὐτὴν ἐντύπωσιν, τὸ μεγαλειῶδες αὐτὸ θέαμα τῶν τιτανίων κέδρων, ποὺ ὀρθώνονται ὑψηλόφανα εἰς ἔκτασιν σαράντα χιλιομέτρων, σκαρφαλώνοντα ἐπάνω εἰς τὶς πλαγιές, εἶνε κάτι ποὺ ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία.

Καὶ ὁ ταξειδιώτης αἰσθάνεται λύπην, σκεπτόμενος ὅτι ὅλον αὐτὸ τὸ θαῦμα θὰ ἐξαφανισθῇ μετ' ὀλίγα ἔτη. Τὰ κέδρα, ὕστερα ἀπὸ τόσων αἰώνων ζωήν, ἀρχίζουν νὰ πίπτουν καὶ κανεὶς δὲν τὰ ἀντικαθιστᾷ διὰ νέων. Ἡ ἀτελεύτητος σειρὰ τῶν κέδρων ἀφίνει ἤδη εἰς πολλὰ σημεῖα μερικὰ κενὰ καὶ ὁμοιάζει μὲ χαλασμένην ὀδοντοστοιχίαν γερῆς. Βλέποντας κάτι χαμίνια, ποὺ μᾶς χαιρετοῦν ἀπὸ τὴν κορυφὴν σείοντα μίαν ἰαπωνικὴν σημαίαν καὶ ἀνακράζοντα «Μπὰν ζαΐ!» σκέπτομαι ὅτι σὰν φθάσουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἰς τὰ χρόνια μου, τὸ [illegible] λοῦν αὐτὸ τεῖχος τῶν φυτικῶν τιτάνων, [illegible] ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ κόσμου, δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον. Δὲν θὰ τὸ ἐπανίδω, ἀλλ' ἔφθασα ἐγκαίρως διὰ νὰ τὸ θαυμάσω. Ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ζήσουν ἕως τὰ μέσα τοῦ παρόντος αἰῶνος, δὲν θὰ τὸ γνωρίσουν παρὰ μόνον ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν κατὰ πολὺ πρεσβυτέρων των.

Ἡ τραγῳδία τῶν 47 ἱπποτῶν

Πηγαίνω λοιπὸν εἰς Τόκιο, ὅπου θὰ μείνω μίαν ἡμέραν, πρὶν συνεχίσω τὸ ταξεῖδι μου εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἰαπωνίας. Θέλω, ἀπὸ λογοτεχνικὴν περιέργειαν, νὰ ἐπισκεφθῶ μίαν παλαιὰν παγόδαν εἰς τὰ περίχωρα τῆς πρωτευούσης, τὴν ὁποίαν ἐκαμεν ἱστορικὴν ἡ αὐτοκτονία τεσσαράκοντα ἑπτὰ σαμουράϊ (Ἰαπώνων εὐπατριδῶν).

Περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος ἕνας αὐλικός, ὀνόματι Κοτσουκέ, φίλος τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀφοῦ ἐσυκοφάντησε τὸν πρίγκηπα Ἀκάο καὶ ἠρνήθη νὰ κτυπηθῇ μαζί του, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἱκανοποίησιν, κατώρθωσε, χάρις εἰς τὴν ἐπιρροήν του, καταγγέλλων τὸν ἐνάρετον πρίγκηπα ὅτι διέπραξε δῆθεν ἕνα μεγάλο ἔγκλημα, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην του, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισεν ὁ ἴδιος ὁ Μικάδος. Τεσσαράκοντα ἑπτὰ σαμουράϊ, πιστοὶ σύντροφοι τοῦ πρίγκηπος, ὡρκίσθησαν νὰ ἐκδικηθοῦν διὰ τὸν ἄδικον θάνατόν του, θυσιάζοντες οἰκογένειαν, τέκνα, ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν των, κατώρθωσαν δὲ νὰ κρατήσουν ἐπὶ εἴκοσιν ὁλόκληρα ἔτη μυστικὰ τὰ σχέδιά των.

Ὁ προδότης Κοτσουκέ, ὑποψιασθεὶς τὰ σχέδια τῶν εὐπατριδῶν αὐτῶν, ἐπέρασε πολλὰ χρόνια φρικτῆς ἀγωνίας κλεισμένος μέσα εἰς ἕνα πύργον, φρουρούμενον ἀπὸ μισθωτοὺς στρατιώτας. Ἐπέρασαν χρόνια καὶ χρόνια καὶ ὁ Κοτσουκὲ ἤρχισε νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ ἐκδικηταὶ τοῦ πρίγκηπος δὲν εὑρίσκετο εἰς τὴν ζωήν, ὅταν, μιὰ χειμωνιάτικη νύκτα, ἐξύπνησε βλέποντας γύρω ἀπ' τὸ κρεββάτι του τοὺς 47 σαμουράϊ μὲ ξεγυμνωμένα τὰ σπαθιά των.

Οἱ εὐπατρίδαι, ἀφοῦ, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας, ὑπέμνησαν εἰς τὸν προδότην τὰ ἐγκλήματά του, τοῦ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλήν, τὴν ὁποίαν ἔφεραν καὶ ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πρίγκηπος Ἀκάο, τοῦ τάφου τὸν ὁποῖον στεγάζει ἡ παγόδα ποὺ ἐπεσκέφθην. Μετὰ τὴν πρᾶξιν των αὐτήν, οἱ 47 Ἰάπωνες ἱππόται μετέβησαν εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ ὡμολόγησαν τὰ πάντα. Οἱ δικασταί, σύμφωνα μὲ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, τοὺς κατεδίκασαν εἰς θάνατον· ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀποκρύψουν τὸν θαυμασμὸν των διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν των, ἐπέτρεψαν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκτελεσθοῦν μόνοι, σχίζοντες τὴν κοιλιά των.

Οἱ ἥρωες αὐτοί, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὸν ἀποχαιρετιστήριον ἀσπασμόν, ἐκάθησαν εἰς τὰ σκαλοπάτια τῆς παγόδας, κοντὰ εἰς τὸν τάφον τοῦ κυρίου των καὶ ἤνοιξαν τὰ σπλάγχνα των μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἀταραξίαν, ἐνῷ ἄλλοι σαμουράϊ, ἐν ὅπλοις σύντροφοί των, τοὺς ἀπέκοπτον ταὐτοχρόνως τὴν κεφαλήν των.

Ἀπὸ τὴν τραγῳδίαν αὐτὴν τῶν 47 θρυλικῶν ἡρώων δὲν ἀπομένουν σήμερον παρὰ οἱ τάφοι των μέσα εἰς τὴν παγόδαν τοῦ Ἀκάο, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτονται χιλιάδες κατ' ἔτος προσκυνητῶν.

Πῶς ταξειδεύουν οἱ Ἰάπωνες

Διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Κιότο, πρέπει νὰ περάσω μίαν ὁλόκληρον νύκτα εἰς τὸ τραῖνο, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; Διασκεδάζω τώρα διασχίζοντας τοὺς διαδρόμους τῶν βαγονιῶν καὶ παρακολουθῶντ[illegible] τοὺς διαφόρους συνταξειδιώτας μου.

Ἄνδρες καὶ γυναῖκες δὲν ἀργοῦν διόλου νὰ ἀπαλλαγοῦν τοῦ φόρτου, ποὺ ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ἡ δυτικὴ μόδα, καὶ νὰ μείνουν μὲ τὸ κιμονό τους. Ἐπειδὴ κουράζονται νὰ κάθωνται καθὼς οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦν νὰ κα[illegible]σουν [illegible] λοι εἰς τὸ δάπεδον, σταυρώνουν τὸ πόδια των ἐπάνω εἰς τὸ κάθισμά των καὶ ὅταν τοὺς βλέπῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν διάδρομον, νομίζει ὅτι ἔχει μπροστά του μίαν βιτρίναν γεμάτην ἀπὸ ἀγάλματα ἐκ πορσελάνης, τῶν ὁποίων τὰ κεφάλια—παραδόξως—κινοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς κραδασμοὺς τοῦ προχωροῦντος τραίνου.

Ὅλοι οἱ διάδρομοι τῶν βαγονιῶν ἔχουν μεγάλα ἀνοίγματα πρὸς τὸ ὕπαιθρον, σὰν τὶς «μπουκαπόρτες» τῶν βαποριῶν. Αὐτὰ διευκολύνουν τοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὸ σάρωμα, δεδομένου ὅτι οἱ Ἰάπωνες ταξειδιῶται, ἐπειδὴ ἔχουν τὰ πόδια των εἰς τὰ καθίσματα, ὀλίγον ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ δαπέδου, τὸ ὁποῖον γεμίζει κάθε τόσο ἀπὸ τὰ χαρτιὰ τῶν μπέντος.

Εἰς τὸ βαγκὸν-λί, ὁ ὑπάλληλος, μόλις ἀρχίσῃ νὰ σκοτεινιάζῃ, δείχνει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πόδια μας. Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὅπου ἡ ὑγιεινὴ τῶν ποδιῶν ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον κεφάλαιον καὶ ὅπου οἱ ἄνθρωποι μένουν ἀνυπόδητοι εἰς ὅλους τοὺς κλειστοὺς χώρους, εἴτε ναοί, εἴτε κοινὰ σπίτια καὶ ἂν εἶνε, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποφεύγουν νὰ μένουν πολλὴν ὥραν μὲ σκλαβωμένα πόδια. Ὁ ὑπάλληλος τοῦ βαγκὸν-λὶ μοῦ προσφέρει κάτι ἄσπρες μάλλινες παντόφλες ἀμέμπτου καθαριότητος, κατόπιν δὲ κάμνει τὸ ἴδιο δῶρον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας. Ἡ ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων ἠμπορεῖ νὰ πληρώνεται καλὰ διὰ τὸ κρεββάτι ποὺ παραχωρεῖ εἰς τοὺς ἐπιβάτας, πάντως ὅμως τοὺς προσφέρει δωρεὰν ...ἕνα ζευγάρι παντόφλες.

Εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν

Ὅταν ξυπνῶ τὸ πρωΐ, τὸ τραῖνο μας εἶνε πλέον κοντὰ εἰς τὸ Κιότο, εἰς τὸ ὁποῖον φθάνομεν ἐντὸς ὀλίγου, ἀφοῦ διασχίσωμεν ἕνα μεγάλον ὀρυζοφόρον κάμπον.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Πόλιν εἶνε ὑποχρεωμένος κανεὶς νὰ ἐπισκεφθῇ τὶς ἱστορικὲς παγόδες της. Διότι ἡ πόλις αὐτὴ εἶνε ἡ πρωτεύουσα τοῦ βουδδισμοῦ ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ καμμία ἄλλη πόλις τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς δὲν ἔχει ὑποστῇ τόσον τὴν ἐπίδρασίν του ὅσον αὐτή. Πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσω, ὅτι αἱ θεωρίαι τοῦ γλυκοῦ Γκαουτάμα ἔχουν τροποποιηθῆ τόσον πολὺ ἀπὸ τοὺς βόνζους εἰς τὸ Κιότο, ὥστε οὔτε ἴχνος σχεδὸν δὲν ἀπομένει ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην θρησκείαν.

Ὁ βουδδισμὸς εἰς τὸ Κιότο ἔχει ὑποδιαιρεθῆ εἰς ἀπείρους αἱρέσεις καὶ ὅμως αὐτὸ δὲν μετέβαλε καθόλου τὰ πράγματα, εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ περισσότεροι καὶ οἱ σπουδαιότεροι ἀπολογηταὶ καὶ ἑρμηνευταὶ τῆς βουδδικῆς θεολογίας. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κιότο εἶχε 3.893 ναοὺς καὶ ἱερά, ἀφιερωμένους εἰς τὴν θρησκείαν αὐτήν. Σήμερον ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἔχει κατὰ πολὺ ἐλαττωθῆ. Εἰς τοὺς ναοὺς αὐτοὺς ὅμως πρέπει νὰ προστεθοῦν ἀκόμη 2500 ναοὶ ἀφιερωμένοι εἰς τὸν σιντοϊσμόν. Δικαίως οἱ Ἰάπωνες ἀποκαλοῦν τὴν πόλιν αὐτὴν Ἱεράν.

Τὸ πρωΐ ἐπισκεπτόμεθα, λοιπόν, πρώτην τὴν μεγαλυτέραν παγόδαν τοῦ Κιότο, ἡ ὁποία καὶ θεωρεῖται ἡ μητρόπολις τοῦ βουδδισμοῦ. Ὅταν ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος Ξαβέριος ἐπεσκέφθη τὸ Κιότο, ἡ παγόδα αὐτὴ ὑπῆρχεν ἐκεῖ, καθὼς καὶ σήμερον. Εἰς τὴν πραγματικότητα εἶνε ἕνα σύμπλεγμα ναῶν χωριζομένων διὰ πετρίνων διαδρόμων μέσα εἰς ἕνα κοινὸν περίβολον. Καὶ ἐδῶ, καθὼς εἰς τὸ Νίκκο, ἡ ἀφθονία τοῦ χρυσοῦ προξενεῖ κατάπληξιν. Καὶ ἐδῶ, καθὼς εἰς τὸ Ἱερὸν Βουνόν, συνέπεσε νὰ παρακολουθήσω μίαν περίεργον τελετὴν τῶν βόνζων. Καὶ ὅμως θέλω νὰ φύγω ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα, διότι ἡ τελετὴ αὐτὴ δὲν ἔχει δι' ἐμὲ τίποτε τὸ νέον. Ἀσφαλῶς οἱ βόνζοι ἐδάνεισαν τὰς λειτουργικὰς χειρονομίας των εἰς τοὺς καθολικοὺς ἱεραποστόλους τοῦ μεσαιῶνος καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ ξενίσῃ κανένα, διότι ὁ βουδδισμὸς εἶνε μία θρησκεία κατὰ ἓξ αἰῶνας παλαιοτέρα τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὅταν ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος ἔφθασεν ἐδῶ, αἱ λειτουργίαι, καθ' ὅλα ὅμοιαι μὲ αὐτὴν ποὺ παρηκολούθησα, ἦσαν ἤδη πολὺ παλαιαί, ἠκολούθουν δὲ δισχιλιετῆ παράδοσιν.

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ ἕνας λαὸς περιστεριῶν φτερουγίζει γύρω. Ἡ στέγες ἀσπρίζουν σὰν χιονισμένες, ὅταν κάθωνται ἐπάνω, καὶ ὅταν κατεβαίνουν νὰ φᾶνε, θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ἕνα λευκὸ πουπουλένιο ταπέττο ἔχει στρωθῆ σ' ὅλην ἐκείνη τὴν περιφέρεια.

Τὸ Κιότο εἶνε μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας πόλεις τῆς Ἰαπωνίας, ἀλλὰ μένει τελείως ξένη πρὸς τὴν νεωτεριστικὴν κίνησιν, ποὺ ἤρχισε σημειουμένη ἀπὸ πεντηκονταετίας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Αἱ νέαι ἐφευρέσεις δὲν φαίνεται νὰ τὴν συγκινοῦν ἰδιαιτέρως. Οἱ νέοι τὰς ἐφαρμόζουν ὅταν εἶνε χρήσιμοι καὶ πρακτικαί, ἀλλὰ δὲν παύουν δι' αὐτὸ καὶ εἶνε πιστοὶ εἰς τὴν παράδοσιν.

Ἡ πόλις αὐτή, ἡ ὁποία εἶνε ἡ περισσότερον ἰαπωνικὴ ἐξ ὅλων, εἶνε τὸ καταφύγιον τῶν τεχνῶν τοῦ παρελθόντος. Ἐκεῖ ζοῦν εἰς μικρὰ ἀτελιὲ οἱ διασημότεροι ζωγράφοι, ὑφανταὶ καὶ χρυσοχόοι τῆς Ἰαπωνίας. Ὅταν θέλῃ κανεὶς νὰ προμηθευθῇ ἕνα πολύτιμον ἀντικείμενον, συμβολίζον τὴν ἐθνικὴν τέχνην, πρέπει νὰ τὸ ζητήσῃ εἰς τὸ Κιότο.

Ὅλα ἐκεῖ ἔχουν τὸν γνήσιον ἰαπωνικὸν χαρακτῆρά των. Ἀκόμη καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ντυμένοι μὲ τὰ πατροπαράδοτα κιμονό των. Σπανίως συναντᾷ κανεὶς ἄνθρωπον ντυμένον σύμφωνα μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴν μόδαν. Διασχίζων τοὺς εὐρεῖς δρόμους τοῦ Κιότο, ὁ Εὐρωπαῖος αἰσθάνεται μίαν ἀνέκφραστον ἐγκατάλειψιν, σὰν νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ ἄλλον ἄκρον τοῦ κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη. Συγχρόνως δὲ νοιώθει πόσον εἶναι κατώτερος, ἢ τοὐλάχιστον πόσον θεωρεῖται τοιοῦτος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ περνοῦν δίπλα του. Ὅλοι τοῦ χαμογελοῦν ἀπὸ λεπτότητα, ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλοι θεωροῦν τὸν ἑαυτόν τους ἀνώτερον.

Θέατρα καὶ Κινηματογράφοι

Τώρα ἐνύκτωσε πειὰ καὶ τὸ ἀπέραντο Κιότο φωτίζεται ἀπὸ ἀτελείωτες γιρλάντες [illegible] φαναριῶν. Περνῶντας ἀπὸ τὴν Γιοσχιβάραν τοῦ Κιότο, ἀκοῦμε τραγούδια καὶ κιθάρες. Οἱ γκέϊσες διασκεδάζουν τὰ πλήθη.

Εἰς τὸ Κιότο ὑπάρχουν πολλὰ θέατρα καὶ πολλοὶ κινηματογράφοι. Εἶνε, ἀλήθεια, περίεργος ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἰαπωνικοῦ κοινοῦ, ποὺ δακρύζει διὰ τὰ βάσανα τῆς ἡρωΐδος τοῦ δράματος, ἡ ὁποία εἰς τὴν πραγματικότητα εἶνε... ἄνδρας. Διότι, ὡς γνωστόν, τοὺς γυναικείους ρόλους εἰς τὸ ἰαπωνικὸν θέατρον ὑποδύονται οἱ ἄνδρες, πρᾶγμα ποὺ συνέβαινε καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σαίξπηρ. Ὁ διασημότερος Ἰάπων ἠθοποιός, ποὺ ὑποδύεται γυναικείους ρόλους, κερδίζει σήμερον περὶ τὰς 10.000 δολλαρίων μηνιαίως.

Ἀλλ' ὁ κινηματογράφος, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Δύσιν, ἔχει εἰς τὸ Κιότο περισσοτέρους θαυμαστὰς ἀπὸ τὸ θέατρον. Κυρίως τὰ φὶλμ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγῆς συγκεντρώνουν πολύν, πάρα πολὺν κόσμον. Ἀλλ' ὅ,τι μοῦ κάμνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐδῶ εἶνε τὰ προγράμματα τῶν κινηματογράφων, τὰ ὁποῖα, καίτοι ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, παρουσιάζουν τοὺς Εὐρωπαίους πρωταγωνιστάς... ἐπὶ τὸ ἰαπωνικώτερον! Ὁ Ροδόλφος Βαλεντίνο αἴφνης παρουσιάζεται μὲ σιμὴ μύτη καὶ τραβηγμένα μάτια. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ὡραῖες Ἀμερικανίδες πρωταγωνίστριες. Εἰς ἕνα πρόγραμμα κινηματογράφου βλέπω καὶ τὴν εἰκόνα μου. Εἶμαι ὅμως τόσον παραμορφωμένος, ποὺ μόλις καὶ μετὰ βίας ἀναγνωρίζω τὸν ἑαυτό μου. Ὁμοιάζω περισσότερον μὲ τοὺς Ἰάπωνας ἐκείνους Ἡρακλεῖς ποὺ παλεύουν εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ κερδίσουν τὸ ψωμί των.

Ἀλλὰ τί σημαίνει; Ἡ ἐφεύρεσις αὐτὴ μὲ καθησυχάζει καί, διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύψω, μὲ κολακεύει παρέχοντάς μου μίαν ἀπὸ τὶς ὀλίγες ἱκανοποιήσεις τῆς ζωῆς μου.

Εὐλογημένος νὰ εἶνε ὁ κινηματογράφος! Χάρις εἰς αὐτόν, ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ γεννήθηκε εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ κόσμου, συναντᾷ εἰς τὸ Κιότο, τὴν Ἱερὰν Πόλιν τῆς Ἰαπωνίας, τὸ πορτραῖτο του κολλημένο στοὺς τοίχους τῶν θορυβωδῶν δρόμων μιᾶς Γιοσχιβάρας. Μήπως αὐτὸ εἶνε λίγο;

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ ναὸς τῶν 33.333 θεῶν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΕΛΟΣ

ΘΑ ΠΕΣΗ Ή ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΣΗ;

ΕΝΑ ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Μάϊος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἀνόδου τῆς Κυβερνήσεως τῶν φιλελευθέρων εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ μαζὶ μ' αὐτὴν ὁ ἀνεξάρτητος (;) τύπος, ἔθεσαν ἀμέσως κιόλας τὸ ἐρώτημα εἰς τὸν ἑαυτόν τους: Πότε θὰ πέσῃ;

Ἔκτοτε πλησιάζει χρόνος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέθανεν ὁ Βασιλεύς. Ἀπέθανεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων. Ἐπῆλθεν ἡ ἀποτυχία εἰς τὸ ζήτημα τῶν «ὀπτάν». Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπεσύρθη ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον. Ἀνέλαβε δεινὸν ἀγῶνα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν τούτοις σήμερον δὲν διερωτᾶται κανεὶς πότε θὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ ἐὰν θὰ πέσῃ ἢ δὲν θὰ πέσῃ; Ὅπερ σημαίνει ὅτι ἐκλονίσθη ἡ πεποίθησις ἡ ὁποία ὑπῆρχεν ὅτι ἡ κυβέρνησις Βρατιάνου εἶχεν ἔλθει προσωρινῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Τὰ μέλη τῆς Ρουμανικῆς Ἀντιβασιλείας ἡ Α. Β. Υ ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος, ὁ Πατριάρχης Μύρων καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Μπουζντουγὰν ἐπιθεωροῦντες τὰ παρατεταγμένα στρατεύματα.

Ὁ τύπος ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ δὶς τῆς ἡμέρας τὴν Κυβέρνησιν πρὸ τοῦ χείλους τοῦ γκρεμνοῦ. Μίαν φορὰν ὁ πρωϊνὸς καὶ μίαν φορὰν ὁ μεταμεσημβρινός. Ἰδίως αἱ δύο πρωϊναὶ ἐφημερίδες «Κουβίντουλ» καὶ «Κουρέντουλ»—ἂν καὶ εἰς βάρος τῆς τελευταίας ταύτης γίνονται πολλὰ λογοπαίγνια, διὰ τῶν λέξεων «Δούκας» καὶ «δουκᾶτα»—δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ ἔχουν καὶ ἕνα ρεπορτὰζ περὶ τῆς... ὑγείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν θὰ ἤρχετο κανεὶς σήμερον εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ θὰ ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, θὰ ἐσχημάτιζεν ἀμέσως τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πέσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι προβλέπεται ὅτι ἡ ἀποχώρησις τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνῃ μετὰ μίαν... ἐπιτυχίαν: Μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου!

Ὁ κ. Μανιου ὁμιλῶν πρὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν εἰς Ἄλμπα Γιούλια.

Εἰς τὰς προηγουμένας μας ἀνταποκρίσεις εἴχαμεν ὁμιλήσει διὰ τὰ βαθύτερα αἴτια τὰ ὁποῖα καθιστοῦν ἐπισφαλῆ τὴν θέσιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Τὰ αἴτια ὅμως ταῦτα δὲν ἐξειλίχθησαν ἀκόμη εἰς «δυνάμεις». Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐξαρτᾶται εἰσέτι ἀπὸ αὐτά.

Βεβαίως ἐκ τῆς μελέτης τῆς καταστάσεως συνάγονται ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὰς πολιτικὰς κρίσεις καὶ συνεπάγονται τὴν ἀποχώρησιν τῶν Κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν στέκονται ἀντιμέτωποι καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ παρεμποδίσουν τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῶν καταστάσεων. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις Βρατιάνου δὲν εἶναι ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, διὰ τοῦτο καὶ κάθε πρόβλεψις δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι παρακεκινδυνευμένη ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἀρύεται τὰ πρὸς ὑποστήριξίν της ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς ἐξελίξεως εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς σημερινῆς καταστάσεως.

Ἀλλὰ καὶ τὰ σοβαρώτερα τῶν πραγμάτων ἔχουν καὶ τὴν φαιδρὰν των ὄψιν. Ἡ φαιδρὰ ὄψις τῆς καταστάσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἡ πολιτική... λογοτεχνία τῶν ἐφημερίδων.

Ὁλόκληρα παραμύθια, μὲ μυστηριώδεις συναντήσεις, μὲ βαρυσημάντους δηλώσεις, μὲ ὑπόπτους κινήσεις, μὲ διχονοίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, παρελαύνουν καθημερινῶς ἀπὸ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Μερικαὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἤρχισαν νὰ καλλιεργοῦν ἰδιαιτέρως τὸ νέον τοῦτο... λογοτεχνικὸν εἶδος ἐπιτυχῶς.

Πάντως κάτι ἀπομένει ἀπὸ αὐτὰ τὰ παραμύθια. Αὐτὸ τὸ κάτι εἶνε ἡ ἀτμόσφαιρα. «Μεγάλαι διχόνοιαι ἐν τῇ Κυβερνήσει».—«Ὁ κ. Βρατιάνου ὑπὲρ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Κυβερνήσεως».—«Ὁ κ. Δούκα ἐκηρύχθη κατὰ τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Βρατιάνου».—«Ἡ Κυβέρνησις ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας».—«Ἡ Υ. Ἀντιβασιλεία θὰ συμβουλευθῇ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων».—«Σημεῖα τῶν καιρῶν—τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως δεικνύουν ὅτι ἔχασε τὸν πούσουλα».—«Ἡ Κυβέρνησις θὰ πέσῃ μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου» (!;). Αὐτοὶ εἶνε οἱ τίτλοι μερικῶν ἐκ τῶν παραμυθιῶν. Φαντάζεσθε λοιπὸν τί γίνεται. Δῆλα δή, κυρίως εἰπεῖν, δὲν γίνεται τίποτε... Ἀλλὰ ποιὸς ξεύρει! Ὁ λαὸς λέγει πῶς ὅταν πῇς ἕναν ἄνθρωπο ἑκατὸ φορὲς «τρελλό», γίνεται «τρελλός». Ἴσως λοιπὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βρατιάνου πιστεύσῃ ἐπὶ τέλους πῶς ...πέφτει πραγματικά, ὕστερα ἀπὸ τόσες φορὲς ποὺ τὸ γράφουν αἱ ἐφημερίδες, καὶ δώσῃ τὴν ἐναγωνίως ἀναμενομένην παραίτησίν της. Μόνον οὕτω πως μποροῦν νὰ ἐξηγηθοῦν τὰ καθημερινὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῆς Κυβερνήσεως ρεπορτάζ...

Τοιοῦτος κίνδυνος ὅμως μέχρι τῆς ὥρας δὲν ὑπάρχει. Διὰ τοῦτο ὅ,τι ἐνδιαφέρει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῶν πολιτικῶν ρεπορτὰζ τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων εἶναι τὸ μυθιστορηματικὸν των μέρος.

«Ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκου εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Κισνόβου εἶδε τὸν κ. Ἀρτζεντοϊάνου, ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ χειραψίαν καὶ χαιρετισμόν. Ἰδιαιτέρα σημασία δίδεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ στρατηγὸς εἶπεν εἰς τὸν κ. Ἀρτζεντοϊάνου:

»—Φοβερὴ ζέστη σήμερα—Καὶ ὁ κ. Ἀρτζεντοϊάνου ἀπήντησεν:

»—Ἔχετε δίκαιο!»

Ἀπάνω κάτω αὐτὴ ἦτο μία εἴδησις, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη μετὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς δεκαετηρίδος τῆς ἑνώσεως τῆς Βεσσαραβίας, καὶ ἐσχολιάσθη, ὑπὸ τὸ πνεῦμα ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἀβερέσκου προλειάνει τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὴν ἀρχήν.

Ἀπὸ παρομοίου τύπου καὶ φύσεως γεγονότα τροφοδοτοῦνται τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ρεπορτάζ, τὰ ὁποῖα καὶ σχολιάζονται κατόπιν ἀφειδῶς, διὰ νὰ ἐξαχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις κάμνει τὰ μπαγκάζια της.

Τώρα τελευταίως ἤρχισε πάλιν νὰ κυκλοφορῇ καὶ νὰ ἀναγράφεται ἡ φήμη, ὅτι παρασκευάζεται ἐν κρυφῷ καὶ παραβίστω κυβερνητικὸν συγκρότημα ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν κ. Ν. Γιόργκα καὶ τὸν στρατηγὸν Ἀβερέσκου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μπάρμπου Στιρμπέη! Καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτὴ θὰ ἐπιφέρῃ—λέγουν—τὴν χαλάρωσιν τῆς πολιτικῆς ὑπερεντάσεως. Εἶνε καὶ τοῦτο ἓν ἀπὸ τὰ διάφορα φαιδρὰ τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦνται εἰς τὰς στήλας τοῦ ρουμανικοῦ τύπου. Τὸ ἐξωφρενικὸν εἶνε ὅμως, ὅτι εἰς τὴν κυβέρνησιν ταύτην ὁ κ. Ν. Γιόργκα—ὁ ὁποῖος ἀπέφυγε νὰ δεχθῇ εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν κ. Στιρμπέη, ὅταν οὗτος μετέβη νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐσχημάτισε κυβέρνησιν μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκου—τίθεται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Στιρμπέη.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἀκούει κανεὶς καὶ ἀναγνώσκει εἰς τὸν ρουμανικὸν τύπον καὶ ἄλλοτε μὲν γελᾷ καὶ ἄλλοτε ἐκνευρίζεται.

Διότι ὡρισμένως ἡ κατάστασις αὐτὴ γί-[illegible] φρενισμὸν τῶν ἀντικρουομένων καὶ ἀλληλοδιαψευδομένων εἰδήσεων.

Ἀναμφιβόλως δὲ ἡ κατάστασις αὕτη κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἐθνικοαγροτικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἤδη μετὰ τὸ συνέδριον τῆς Ἄλμπα-Γιούλια ἐπῆλθεν αἰσθητὴ ὕφεσις εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν τελευταίως ὑπὸ τοῦ κόμματος δραστηριότητα.

Τὸ συνέδριον εἶχεν ἀνακηρυχθῆ εἰς Ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ ὅμως οὐδεμία γίνεται χρῆσις τοῦ σπουδαίου τούτου γεγονότος.

Εἰς τὴν ἀπορίαν τὴν ὁποίαν ἐκδηλώνουν οἱ διάφοροι κύκλοι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, δίδεται ἡ ἀπάντησις ὅτι τὸ κόμμα ἀνέστειλε πᾶσαν ἐνέργειάν του μέχρι μιᾶς ὡρισμένης ἡμερομηνίας, μέχρι τῆς ὁποίας θεωρεῖ τὸ κόμμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ἀποχωρήσῃ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν λαϊκῶν διαδηλώσεων. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης τὸ κόμμα θὰ ἀποδυθῇ εἰς δριμύτατον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀνωτάτων ἀρμοδίων ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ὀνομάζει «ἄμυνα τῶν πολιτῶν».

Εἰς ἀπάντησιν ὅλων τούτων τῶν ἀπειλῶν ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον της, οὐχὶ ὅμως ἄνευ ἐμποδίων. Καὶ ἀκριβῶς τὰ μικροεμπόδια ταῦτα, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀντιπολίτευσις, εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κάμνουν ὥστε νὰ διερωτῶνται ὅλοι, καὶ πρώτη ἀπ' ὅλους ἡ ἰδία ἡ ἀντιπολίτευσις, διὰ τὴν Κυβέρνησιν:

—Θὰ πέσῃ, δὲν θὰ πέσῃ;

χωρὶς κανεὶς νὰ δύναται νὰ δώσῃ μίαν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν.

Β. ΚΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.—ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Αἱ μαθητικαὶ ἐπιδείξεις τῶν Μελοδραματικῶν σχολῶν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ συγκεντρωθοῦν στὰ Ὀλύμπια πλήθη κόσμου σπεύδοντα νὰ διαδηλώσουν τὸν πόθον καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς ἀξίου τοῦ ὀνόματός του Ἐθνικοῦ Μελοδράματος. Τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς παραστάσεις ἐσημείωσε τὴν Κυριακὴν καὶ προχθὲς ὁ «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ» τοῦ Σακκίνη, ἀναβιβασθεὶς μ' ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν ἀπὸ τὴν Μελοδραματικὴν Σχολὴν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Μὲ ὅλην ὅμως αὐτὴν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ὅλα τὰ καλὰ σημεῖα ποὺ μᾶς παρουσίασε ἡ παράστασις τοῦ «Οἰδίποδος», ὁ κριτικὸς ποὺ θὰ μιλήσῃ γι' αὐτήν, θὰ μιλήσῃ ἀποκλειστικῶς γιὰ τὸν κύριον Νικολάου· τόσον ἡ μεγάλη προσωπικότης τοῦ μοναδικοῦ μας μελοδραματικοῦ καλλιτέχνου ἀπορροφᾷ ὁλοκληρωτικὰ τὸν θεατὴν καὶ ἐκμηδενίζει κάθε ἄλλην ἐντύπωσιν. Ὁ Νικολάου ὡς Οἰδίπους μᾶς ἔδωσε μίαν ὑπέροχον καλλιτεχνικὴν δημιουργίαν καὶ συνεκέντρωσε σ' αὐτὴν τόσον ἀποκλειστικὰ ὅλα τὰ δραματικὰ καὶ τὰ μουσικὰ στοιχεῖα, ὥστε γύρω ἀπ' αὐτὴν τὴν κολοσσιαίαν δημιουργίαν του, νὰ μὴν ὑπάρχῃ πλέον τίποτε ἰσοδύναμον καὶ ἰσότιμον. Ὁ Νικολάου-καλλιτέχνης ὑπερακοντίζει τὸν Νικολάου-διδάσκαλον. Πῶς εἶνε ποτὲ δυνατὸν κοντὰ στὸν καταθλιπτικὸν αὐτὸν Οἰδίποδα νὰ σταθοῦν οἱ μαθηταί του! Ἀλλὰ καὶ πῶς μποροῦσε νὰ σταθῇ ὁ «Οἰδίπους» τοῦ Σακκίνη χωρὶς τὸν Νικολάου! Στὸ καθαρῶς συμβατικὸν καὶ ἐντελῶς φορμαλιστικὸν αὐτὸ μελόδραμα, ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης κατώρθωσε νὰ μεταγγίσῃ Σοφόκλειον πνοὴν δραματικοῦ σπαραγμοῦ, καὶ νὰ μεταδώσῃ στοὺς ἀκροατάς του τὸ ρῖγος τῆς μεγάλης τέχνης, ἀναδειχθεὶς ἐφάμιλλος τοῦ ἀλησμονήτου Μουνὲ Σουλλὺ στὴν ἀναπαράστασιν τοῦ τραγικοῦ Οἰδίποδος.

Γιὰ τὴν ἀπαράμιλλη αὐτὴν ἐμφάνισι ποὺ μᾶς χάρισε ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἀξίζει ὅλη μας τὴν εὐγνωμοσύνη. Παρόμοια καλλιτεχνικὰ διδάγματα εἶνε τόσο σπάνια στὸν τόπο μας... Καὶ πόσον μεγάλη καὶ μοναδικὴ ἀνακούφισις εἶνε γιὰ ἕνα θεατὴ ποὺ νοσταλγεῖ τὰς ἀρτίας καλλιτεχνικὰς δημιουργίας, νὰ βλέπῃ στὸν Οἰδίποδα-Νικολάου συγκεντρωμένας ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅλας τὰς ἐνότητας τῆς μουσικῆς τραγῳδίας ἰσότιμα καὶ ἰσοδύναμα νὰ συμβαδίζουν. Τὸ Ἀριστοτελικὸν τρίπτυχον σὲ ὅλη του τὴ δόξα.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ λησμονημένου ἔργου τοῦ Σακκίνη ἀπὸ τὸν κ. Νικολάου γιὰ τὴν ἐπίδειξι τῆς μελοδραματικῆς σχολῆς του ὑπῆρξε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐτυχισμένη. Ὁ «Οἰδίπους» τοῦ Ἰταλοῦ συνθέτου, ἐντελῶς ἀντιπροσωπευτικὸς τοῦ κυριαρχοῦντος μουσικοῦ στὺλ τῆς ἐποχῆς του, εἶνε ἔργον χωρὶς τεχνικὰς δυσκολίας καὶ πλούσιον εἰς ἐντυπωτικὴν ἀπόδοσιν. Τὸ μουσικὸν σχεδιάγραμμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζεται, εἶνε στοιχειωδῶς συμμετρικὸν καὶ λογικευμένον. Μὲ λίγα λόγια, ὁ «Οἰδίπους» τοῦ Σακκίνη εἶνε ἕνα ἔργον γραμμένον ἐπάνω στὰς μουσικὰς συνταγὰς τῆς ἐποχῆς του, χωρὶς ἀξιώσεις μεγαλοφυΐας. Ἕνα ἔργον καθαρῶς ἐπιφανειακόν, χωρὶς βάθος μουσικῆς σκέψεως, αἰσθήματος ἢ πάθους. Ἡ λογικὴ μουσικὴ ἀνάπτυξις κυριαρχεῖ σὲ κάθε του ἄρια, ρεσιτατίβο, ντουέττο ἢ χορικόν. Μιὰ λογικὴ μετρημένη, ὑπολογισμένη μέχρι κεραίας. Καὶ μιὰ τυπικὴ πλαστικότης στὴ μελῳδική του ἐφεύρεσι. Ἡ ρυθμικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ὑπόστασις τοῦ χοροῦ τῆς Ἀρχαίας Τραγῳδίας δὲν παίζει στὴ μουσικὴ τοῦ Σακκίνη κανένα ρόλον. Τὸ κουαρτέττο τῆς ὀρχήστρας στὴν τυπική ὑπόστασί του δὲν ἀποπειρᾶται νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ ὕψιστα δραματικὰ συναισθήματα ποὺ δονοῦν τοὺς πρωταγωνιστάς. Πόσο μακρὰν στέκεται τὸ φορμαλιστικὸν αὐτὸ δημιούργημα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου συγχρόνου τοῦ Σακκίνη, τοῦ Γκλούκ, ὁ ὁποῖος ἀναδεικνύεται ὁ πρῶτος μουσικὸς ἐμψυχωτὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τραγῳδίας. Ὁ Σακκίνι, ὅπως καὶ ὁ Πιτσίνι, ὁ ἀμείλικτος πολέμιος τοῦ Γκλούκ, δὲν κρατοῦν στὰ χέρια τους ἄλλο ὅπλον ἀπὸ τὰ τελευταῖα γόητρα τῆς Ἰταλικῆς σχολῆς, ποὺ ξεψυχᾷ ἐμπρὸς στὰ κηρύγματα τῆς νέας παντοδυνάμου αἰσθητικῆς τοῦ μουσικοῦ Μελοδράματος, ποὺ ἔρχεται νὰ σαρώσῃ ὅλο τὸ παρελθὸν μὲ τὴν πνοὴ τῆς ἐπερχομένης Μεγαλοφυΐας. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ «Οἰδίπους» τοῦ Σακκίνη δὲν ἔζησε οὔτε σημείωσε κανένα σταθμὸ στὴν ἱστορία τῆς Τέχνης.

Κοντὰ στὸν κ. Νικολάου, τὸν ὑπέροχον Οἰδίποδα, ἡ κ. Βυζαντίου ὡς Ἀντιγόνη παρουσιάζετο στερημένη ἀπὸ τὴν ἀνάγλυφη γραμμὴ τοῦ μεγάλου στύλ, στερημένη πρὸ πάντων ἀπὸ εὐγένεια μουσικὴ καὶ αἰσθητική. Ἕνας παρόμοιος Οἰδίπους ζητεῖ ἐπιτακτικὰ κοντά του μιὰ Lucienne Bréval ἢ μιὰ Rose Caron γιὰ Ἀντιγόνη. Ὁ κ. Δελένδας (ποῖος Κάτων θὰ φώναζε τώρα: «Delendus Delenda!») ὡς Πολυνείκης δὲν ὑπῆρξε... πολυνείκης. Ἡ δ)νὶς Σερτσίου πολὺ ἱκανοποιητικὴ στὸν ρόλον τῆς Ἐριφίλης. Ἡ Χορῳδία τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἀρτιωτάτη καὶ ἄψογος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, κάμνει τιμὴν στὸ Ὠδεῖον καὶ στὸν λαμπρὸν μουσικὸν κ. Γ. Σκλάβον, ὁ ὁποῖος εἶνε μιὰ μουσικὴ ἀξία καὶ μιὰ μουσικὴ συνείδησις ἀπὸ τὰς ὀλίγιστας ποὺ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν αἱ Ἀθῆναι. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ κ. Κουνελάκη, ἀπολύτως ὡραία καὶ ὑποβλητική, ἰδίως στὴν δευτέρα πρᾶξι. Ὁ κ. Μπούτνικωφ στὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς ὀρχήστρας ἀνεδείχθη ὅπως συνήθως ὑπέροχος εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν κυριαρχίαν τοῦ συνόλου.

***

Ἡ Μελοδραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ὠδείου, ἐκτὸς τοῦ «Δαχτυλιδιοῦ τῆς Μάνας» τοῦ Καλομοίρη—τὸ ὁποῖον θὰ ξαναπαιχθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὄχι πλέον ὡς μαθητικὴ ἐπίδειξις, ἀλλὰ μὲ σολὶστ ἀναγνωρισμένους, τὴν κ. Μαρίκαν Καλφοπούλου καὶ τὸν Πέτρον Ἐπιτροπάκην—παρουσίασε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τριανταφύλλου δύο πολὺ ἱκανοποιητικὰς παραστάσεις μὲ τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» καὶ τὴν «Τόσκα». Δὲν κατώρθωσα, δυστυχῶς, νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν πρώτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὑψίφωνος δ)νὶς Φαληρέα μὲ τὰ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα τῆς φωνῆς της ἐνθουσίασε κυριολεκτικῶς ὅλον τὸν κόσμο, καθὼς καὶ ὁ λαμπρὸς βαρύτονος κ. Παπακωνσταντίνου. Ἡ παράστασις τῆς «Τόσκας» μᾶς παρουσίασε τρεῖς ἐξίσου λαμπρὰς μονάδας: τὴν δ)νίδα Τουρλιτάκη, δραματικὴν ὑψίφωνον, κάτοχον πλουσιωτάτης φωνῆς, τὸν κ. Βλαστόν, ὁ ὁποῖος ἔχει κατακτήσει πλέον τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον καὶ ἀνεκηρύχθη διὰ βοῆς ὁ δημοφιλὴς τενόρος τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδράματος, καὶ τὸν βαρύτονον κ. Βλάϊκον, ἕνα ὥριμον πλέον καλλιτέχνην μὲ ἀναμφισβήτητα φωνητικὰ καὶ μουσικὰ χαρίσματα. Ὁ κ. Βαλτετσιώτης ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ὀλιγαρίθμου ὀρχήστρας ἔκαμε πραγματικῶς θαύματα στὸ δέσιμο τοῦ μουσικοῦ συνόλου τῆς «Τόσκας».

Στὴν παράστασι αὐτὴ μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ψυχολογήσωμε τὸν Ἑλληνικὸ κόσμο, ὁ ὁποῖος διψᾷ μὲ πάθος ἀληθινὸ ν' ἀκούσῃ καμμιὰ ἀπὸ τὶς περίφημες ἄριες ποὺ ἔκαμαν τὴν τύχη τοῦ μακαρίτου Πουτσίνι σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Κάθεται ὑπομονετικὰ συγκεντρωμένος ὁλόκληρες ὥρες, παραβλέπει κάθε ἔλλειψι ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ποθητὴ ἄρια τοῦ Μάριο «Ἐγελοῦσαν τ' ἀστέρα» ἢ ἡ περίφημη προσευχὴ τῆς Τόσκας θὰ πέσῃ ἐξ οὐρανοῦ μάννα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ τενόρου ἢ τῆς ὑψιφώνου. Αὐτὴ ἡ ἄρια εἶνε τὸ ἅπαντον τῶν μουσικῶν καὶ αἰσθητικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ! Τὸ φαινόμενον αὐτὸ πραγματικῶς συγκινητικὸν στὴν ἁπλοϊκότητα ποὺ παρουσιάζει, εἶνε κοινὸν σὲ ὅλους τοὺς θερμοαίμους μεσημβρινοὺς λαούς, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἀπαιτητικοὺς λαοὺς τῆς Κεντρικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης, ποὺ ἀναζητοῦν τὴ δύσκολη μουσικὴ συγκίνησι σὲ βαθύτερες καὶ αἰσθητικώτερες πηγές.

Ἡ παράστασις τῆς «Τόσκας» παρουσίαζε τὸ ἄτοπον μιᾶς κακίστης ἐκ τοῦ προχείρου Ἑλληνικῆς μεταφράσεως, μὲ παρεμβολὰς Ἰταλικῶν κομματιῶν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο λιμπρέττο. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι στὸ ζήτημα τῶν μεταφράσεων ἔχω μιὰ ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία. Γι' αὐτὸ ἡ ὡραία καὶ ὁμοιογενὴς μετάφρασις τοῦ «Οἰδίποδος» ἀπὸ τὸν κ. Σκλάβον θὰ μοῦ ἔκαμε τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν, ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἀκροατάς.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» J. Kessel

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

IV

Ὅταν ὁ Βάσιας ἄκουσε τὴν ὑπόσχεσι ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ Ἑλένη, πὼς θὰ ἤρχετο νὰ τὸν δῇ, ζαλίστηκε ἀπ' τὴν χαρά του. Δὲν περίμενε ν' ἀκούσῃ τὰ λόγια ἐκεῖνα... Ἦταν τόσο ὄμορφη ἀπόψε! Θὰ τὴν ἔβλεπε μονάχος του. Ποτὲ τὰ σκαλοπάτια, ποὺ συνήθως τὰ μέτραγε ἕνα-ἕνα, δὲν τοῦ φάνηκαν τόσο λίγα καὶ τόσο εὔκολα!

Μόλις ὅμως πέρασε τὸ κατῶφλι τῆς κάμαράς του, ἡ χαρά του ἐσβύστηκε, καὶ τὸν ἔπιασε μιὰ στενοχώρια γεμάτη τρομάρα. Ποτέ της δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ Ἑλένη ἐκεῖ. Αὐτὸς ἠπήγαινε συχνὰ στὴν κάμαρά της, ἐνῷ ἠργάζετο, καὶ τῆς διάβαζε δυνατὰ τοὺς ἀγαπημένους της συγγραφεῖς. Πῶς μποροῦσε νὰ τὴν δεχθῇ στὴν φρικτὴ ἐκείνη κάμαρα, ποὺ φώτιζε μ' ἕνα ὠμὸ καὶ ἀρρωστιάρικο φῶς ὁ γλόμπος ποὺ δὲν εἶχε ἀμπαζούρ;

Ἦταν παντοῦ ριγμένα παληοπράμματα, φύλλα χαρτιοῦ μουτζουρωμένα. Στὸ κομμό, κοντὰ στὸ καμινέττο ἦταν χυμένα ξύγκια καὶ μιὰ σύριγγα ἐνέσεως. Ὅλα αὐτὰ ἔκαναν τὸ δωμάτιο νὰ φαίνεται φτωχικό, θλιβερὸ καὶ συχαμένο. Τοῦ φάνηκε ἄξαφνα πὼς δὲν εἶχε ποτὲ ἀντικρύσει αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Μύριζε γεροντίλα, φτώχεια καὶ ἀρρώστεια.

—Τί θὰ πῇ!... Τί θὰ πῇ!...

Ἡ ἐρώτησις αὐτή, ποὺ ἐπαναλαμβάνετο χίλιες φορὲς στὸ μυαλό του, ὁλοένα καὶ σὲ πειὰ γρήγορο ρυθμό, τοῦ ἐκουδουνοῦσε, τὸν ἐβασάνιζε, τοῦ ἐκομμάτιαζε τὸ μυαλό. Ἔβλεπε ὑπὸ τὴν σκληροτέρα, τὴν πειὸ ἀνηλεῆ, τὴν πειὸ μισητὴ μορφὴ τὴν εἰκόνα ποὺ αὐτὸς κι' ὁ πατέρας του θὰ παρουσίαζαν στὴν κόρη.

Ἡ μορφὴ τοῦ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς τοῦ φάνηκε ἄξαφνα γυμνὴ ἀπὸ ὅσα τὴν ἔκρυβαν στὰ δικά του τὰ μάτια καὶ ὅπως θὰ τὴν ἔβλεπαν πραγματικὰ οἱ ξένοι. Ὡραία μορφή, μὰ τὴν ἀλήθεια, ξαρωμένη, ἐλεεινή... κι' ἐκεῖνα τὰ κίτρινα γένια του!

Ἀντελήφθη τὴν ἀνευλάβεια τῆς σκέψεώς του, μὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ συγκρατηθῇ. Ναί. Ἡ κόκκινη μύτη του, ἡ χοντρὴ κόκκινη μύτη του, μύτη μεθύσου, κι' ἡ πεσμένες κάλτσες του, κι' ὅλα...!

Ἐδοκίμασε ἕνα φρικτὸ συναίσθημα, ἕνα συναίσθημα ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ξεχάσῃ σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ καὶ ποὺ θὰ τὸν ἔκανε, κάθε φορὰ ποὺ θὰ τοῦ ξαναρχόταν στὸ μυαλό, νὰ στενάζῃ, ἀπὸ ντροπὴ καὶ φρίκη γιὰ τὸν ἑαυτό του, μὰ ποὺ τώρα ἔνοιωθε νὰ τοῦ γεμίζῃ τὴν ψυχή του καὶ ν' ἀναλαμβάνῃ. Ἐμισοῦσε καὶ συχαινόταν τὸν πατέρα του! Ὅλη ἡ στοργὴ τοῦ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς, ὅλη ἡ τρυφερότης του, εἶχαν νικηθῆ ἀπὸ τὴν ἀκαταστασία καὶ τὴν μυρωδιὰ τοῦ γέροντος, ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀντιληφθῇ μιὰ κόρη.

Ἂν ἦτο εἰς κατάστασιν ὁ Βάσιας, ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνο θ' ἀντελαμβάνετο τὴν δύναμιν τῆς ὁρμῆς ποὺ τὸν ὤθει πρὸς τὴν Ἑλένην. Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ διακρίνῃ μέσα στὴν ψυχή του. Ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόν του ἄθλιον, ταπεινὸν καὶ ἀηδίασε γιὰ τὸν ἑαυτό του χωρὶς νὰ φεισθῇ τίποτε, κανένα, οὔτε αὐτὴν τὴν Ἑλένην! Ἡ μανία ποὺ τὸν κατέλαβε νὰ σπιλώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ πατέρα του, ἐστράφη κατ' αὐτῆς, ἐνῷ, πυρετωδῶς ἐμάζευε τὰ παληόρουχα καὶ τὰ χαρτιά, τὰ ἔρριχνε σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ τὰ σκέπαζε μὲ μιὰ ἐφημερίδα.

«Θὰ ἔλθῃ τοὐλάχιστον; ἐσκέπτετο, χωρὶς ν' ἀντιλαμβάνεται ὅτι θὰ ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ μὴν ἤρχετο. Θὰ ἤρχετο χωρὶς ἄλλο, γιατὶ ἔλεγε πὼς πάντα κρατοῦσε τὸν λόγον της, μὰ μονάχα γι' αὐτό. Ἂν μοῦ φάνηκε εὔσπλαγχνη, τὸ ἔκαμε μόνον γιὰ νὰ μὲ ξεφορτωθῇ. Τὴν ἐνόχλουσα, χωρὶς ἄλλο, στὸ γλέντι της, μὲ τὰ μοῦτρα ποὺ εἶχα, τὸ περίεργο παλτό μου καὶ τὶς παντοῦφλές μου.»

Ἔσφιξε σπασμωδικὰ τὸ στῆθός του στὴν ἀνάμνησι αὐτὴ ποὺ τοῦ ἐτρυποῦσε τὴν καρδιὰ σὰν βελόνα, καὶ ξανάρχισε μὲ περισσότερη βιαιότητα τὸν μονόλογό του.

—Πότε θὰ ἔρθῃ; Μοῦ εἶπε σὲ πέντε λεπτά! Εἶπε ψέμματα. (Ὁ χρόνος τοῦ φάνηκε ἀτέλειωτος ἀφ' ὅτου ξαναγύρισε στὴν κάμαρά του). Θὰ εἶνε ἴσως μιὰ ὥρα καὶ περισσότερο. Εἶνε φυσικό. Διασκεδάζουν τόσο καλὰ ἐκεῖ κάτω... Δὲν φαντάζεται πὼς τὴν περιμένω, πὼς κάθε στιγμὴ μὲ κάνει ν' ἀγωνιῶ;... Δὲν θ' ἀρρώστησε ποτέ της. Νὰ τραγουδάῃ ἄραγε ἀκόμη; Ὄχι! Δὲν ἀκοῦω τίποτε. Φοβοῦνται μὴν ξαναγυρίσω. Δὲν εἶνε εὐχάριστος ἕνας ἄρρωστος. Πιστεύω νὰ μὴ μὲ λυποῦνται. Ἄ!... ὄχι!... Αὐτὸ δὲν μ' ἀρέσει!... Οὔτε νὰ μοῦ φέρωνται σὰν παιδί. Θὰ πάω νὰ τοὺς τὸ εἰπῶ.»

Ἑτοιμαζόταν νὰ τὸν πιάσῃ νευρικὴ κρίσις, ὅταν ἀκούστηκαν στὸν διάδρομο ἐλαφρὰ βήματα. Σὰν ζεματισμένος ὁ Βάσιας, ἔβγαλε τὸ πανωφόρι του κι' ἔπεσε στὸ κρεββάτι.

Ὅπως ἔμπαινε ἡ Ἑλένη, κρατῶντας ἕνα ἀχνίζον φλυτζάνι τσαγιοῦ, ὁ Βάσιας κατεσκόπευε μὲ ἀγωνία τὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου της.

«Εἶνε δυνατή, ἐσκέφθη μὲ σαρκασμόν, καὶ δὲν ἀφίνει νὰ φανῇ ἡ ἀηδία της. Μὰ τὸ καταλαβαίνω πὼς δὲν συλλογίζεται παρὰ πότε θὰ ξαναγυρίσῃ στοὺς ἄλλους. Ἂς φύγῃ!... Ἂς φύγῃ!... Δὲν τὴν κρατῶ.»

—Νὰ τὸ τσάϊ σου, τοῦ εἶπε ἡ Ἑλένη. Θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω νὰ τὸ πιῇς; Θὰ εἶσαι λιγάκι κουρασμένος.

—Εὐχαριστῶ. Μπορῶ νὰ τὸ πιῶ μονάχος. Δὲν εἶμαι σακάτης!

Ἂν ἡ Ἑλένη δὲν ἦτο ἐκ φύσεως κυρία τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἔκπληξί της, γιὰ τὸν τόνο καὶ τὰ λόγια τοῦ Βάσια, ποὺ τὴν εἶχε πάντοτε συνηθίσει μὲ γλυκύτητα καὶ εὐγένεια. Θυμήθηκε ὅμως τὸ ντύσιμο τοῦ νέου, ὅταν ὁ Φεντὸρ τὸν ἔμπασε διὰ τῆς βίας στὸ σαλόνι, καὶ ἐπειδὴ κι' αὐτὴ ἦταν ὑπερήφανη, τὸν ἐδικαιολόγησε ποὺ ὑπέφερε ἀκόμη.

—Μὰ δὲν σὲ θεωρῶ διόλου σακάτη, τοῦ εἶπε εὔθυμα. Τὸ ξέρεις πολὺ καλά!

—Δὲν ξέρω τίποτε, ἀπήντησε ἐκεῖνος μέσα ἀπ' τὰ δόντια του. Δὲν ξέρω παρὰ πὼς εἶμαι βάρος σὲ ὅλους.

—Ἔλα, ἀγαπημένε μου Βάσια, ἡσύχασε. Ὅλοι σ' ἀγαποῦν.

Ἤλπιζε πὼς ἐκείνη θὰ ἐπρόσθετε: «Καὶ σὲ λυποῦνται», πρᾶγμα ποὺ θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ξεσπάσῃ τὴν πικρία ποὺ ἔνοιωθε μέσα του, μὰ ἡ Ἑλένη περιωρίσθηκε ν' ἀναζητήσῃ μὲ τὸ βλέμμα κανένα κάθισμα. Μὴ βρίσκοντας κανένα, ἐκάθισε στὸ διβάνι τοῦ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς. Ἡ σοῦστες ἀναστέναξαν περίεργα.

—Δὲν εἶνε μαλακό, ἔ... ἐστέναξε σαρκαστικὰ ὁ νέος. Τί τὰ θέλετε!... Τὸν πατέρα μου τὸν φτάνει. Ἀφοῦ ἐκάματε τὴν καλὴ πρᾶξι νὰ ἔλθετε ἐδῶ, θὰ τὴν συμπληρώσετε ὑποφέρουσα μερικὲς στιγμές.

Ἐπειδὴ ἐκείνη δὲν ἀπαντοῦσε καὶ τὸν ἐκύτταζε μὲ τὰ μεγάλα βαθειὰ καὶ ἤρεμα μάτια της, ἔστρεψε ἀπ' ἀλλοῦ τὸ κεφάλι καὶ ἐξηκολούθησε σὰν νὰ μιλοῦσε τάχα στὸν ἑαυτό του:

—Ὅταν ἡ Ἄνια ἔρχεται καὶ μὲ βλέπει, κάθεται στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ. Δὲν τὴν πειράζει διόλου, γιατὶ ἡ Ἄνια εἶνε καλὴ καὶ εἰλικρινὴς καὶ τόσο αὐθόρμητη, ποὺ ξέρει κανεὶς ἀμέσως τί σκέπτεται.

Ἡ Ἑλένη ἐξηκολούθησε νὰ σωπᾷ, τὰ φρύδια της ὅμως, τὰ ἴσια καὶ λεπτὰ φρύδια της, ἐμαζεύονταν καὶ ἐξάρωναν λιγάκι. Πρὸ τῆς στάσεώς της ὁ Βάσιας τὰ ἔχασε, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ μὴν μιλοῦν, ἐνόμιζε πὼς θὰ ἔκανε τὴν Ἑλένην νὰ τὸν περιφρονῇ πειὸ πολύ, τὴν ρώτησε:

—Ἦταν εὔθυμο τὸ δεῖπνο;

Ἡ Ἑλένη ἐνόμισε ὅτι εἶχε περάσει ὁ ἐκνευρισμὸς τοῦ νέου καὶ ὅταν θ' ἄρχιζε κάποια ὁμιλία κανονική. Ὁ θυμὸς ποὺ ἄρχισε νὰ λάμπῃ στὰ μάτια της ἔσβυσε, γιατὶ τὸν λυπόταν τόσο!... Τῆς ἄρεσε τόσο ἡ ἀγνότης τοῦ ἠθικοῦ του, ἡ ἀθωότης του καὶ ἡ ἐπιφυλακτικότης του, γεμάτη τρυφερότητα, ποὺ τῆς ἔδειχνε πάντα.

—Τὸ δεῖπνο; τοῦ εἶπε στοργικά. Κάθε ἄλλο! Ὁ Σουβάλωφ ἔκρινε καλὸν νὰ κουβαλήσῃ ἕναν περίεργο τύπο, ἕναν πραγματικὸ κουλὰκ (χωρικὸς πλούσιος, ἀλλ' ἄξεστος), τόσον χυδαῖο, ποὺ μοῦ χάλασε ὅλην τὴν εὐχαρίστησι.

—Ὄχι, ὄχι δά... Σᾶς παρακαλῶ!... Μὴν κάνετε τέτοιο κόπο!... τῆς εἶπε ὁ Βάσιας μὲ σαρκασμό.

—Μὰ τί; Τί λοιπὸν νομίζεις; τοῦ ψιθύρισε ἀκτάπληκτη.

—Βλέπω πολὺ καλὰ πὼς δὲν θέλετε νὰ μὲ λυπήσετε. Δὲν μπορεῖτε βέβαια νὰ μοῦ μιλᾶτε γιὰ τὰ γλέντια σας, σὲ μένα ποὺ πέρασα τὸ ρεβεγιὸν μέσα σ' αὐτὴν τὴν τρώγλη. Μὰ δὲν ἔχετε παρὰ μιὰ σκέψη. Νὰ ξαναπᾶτε τὸ γρηγορώτερο!

Ἡ Ἑλένη δὲν ἐκινεῖτο, συγχισμένη ἀπὸ θυμὸ ταὐτοχρόνως καὶ λύπη. Αὐτή του ἡ λύσσα, νὰ ὑποπτεύεται κάθε της λέξι, κάθε της κίνημα, ἐνῷ αὐτὴ ὅλο τὸ βράδυ εἶχε ὑποφέρει νοιώθοντας τὸν Βάσια μόνον καὶ λυπημένον, ποὺ εἶχε ἔλθει σ' αὐτὸν χαρούμενη καὶ εἰλικρινής, τὴν ἐπλήγωνε βαθειά, ἀλλὰ ἔνοιωθε ταὐτοχρόνως ὅτι ὁ νέος διήρχετο μίαν παράκρουσιν, τρέλλα σχεδόν, ποὺ δοκιμάζουν οἱ ἀσθενεῖς, ἐμποδίζοντες τὴν κόπωσιν εἰς ὁλόκληρον τὸ σύμπαν.

—Ἄ!... Ναί... Σᾶς καταλαβαίνω καλά, ἐξηκολούθησε τὸ δυστυχισμένο παιδί, μὲ σκληρὰν ἐπιμονήν, σὰν νὰ μὴ μποροῦσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀδικίας. Δὲν εἶμαι οὔτε εὐχάριστος, οὔτε ὡραῖος, οὔτε κομψός. Μονάχα ὁ πατέρας μου ἠμπορεῖ νὰ μὲ ἀνεχθῇ! Ἄ!... ναί... Εἴμαστε φτειασμένοι γιὰ νὰ συνεννοούμεθα!

Ἡ Ἑλένη ἐσηκώθηκε ἀποτόμως. Ἔκαμε τὸ κίνημα αὐτό, ἐξ ἐνστίκτου, διὰ νὰ σταματήσῃ τὸν Βάσια. Ἀπὸ τὸν τόνον του, ἀπὸ τὸ βλέμμα του, ἠσθάνετο ὅτι ἐπρόκειτο νὰ εἰρωνευθῇ τὸν Ἀλέξεϊ Δμίτριτς καὶ δὲν ἤθελε νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Βάσια μιὰ τέτοια ἀνάμνησις. Δὲν θὰ τὸ ἐσυγχωροῦσε ποτὲ στὸν ἑαυτό του.

—Νομίζω ὅτι σᾶς κάνω κακὸ ἀπόψε, τοῦ εἶπε φιλικά. Εἶνε καλύτερα νὰ φύγω.

—Ἄ!... βρήκατε τὴν πρόφασι! ἐψιθύρισε.

Μὰ ἐκείνη τοῦ ἔβουλωσε τὸ στόμα μὲ τὸ ἕνα χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο τοῦ ἐχάϊδεψε τὸ μέτωπο. Ἡ παλάμη της ἦταν δροσερή, μὰ τὰ δάκτυλά της ἀνάλαφρα, ἁπαλά. Τί καλὸ ποὺ τοῦ ἔκαναν, πὼς ἐσταμάτησαν τὴν θύελλα ποὺ ἐτρικύμιζε καὶ ἐσύντριβε τὴν σκέψι του. Ἔνοιωσε ἔξαφνα ἀπολυμένος, ἀδύνατος καὶ ταπεινός.

—Ὤ!... σᾶς παρακαλῶ, μὴ φύγετε, τῆς εἶπε μὲ παράπονο.

Ἔπιασε τὰ χέρια τῆς Ἑλένης, τὰ ἐμάλαξε ἀνάμεσα στὰ δικά του, ποὺ ἔκαιγαν, κι' ἔξαφνα ἄφησε νὰ πέσῃ τὸ πρόσωπό του ἐπάνω της καὶ ἡ κόρη αἰσθάνθηκε τὰ ζεστὰ δάκρυά του νὰ κυλοῦν.

—Πῶς μπόρεσα καὶ σᾶς μίλησα ἔτσι, ἐψιθύρισε χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι. Πῶς μπόρεσα! Συγχωρῆστε με καὶ ξεχᾶστε τα. Ἤμουν ἀλλόφρων καὶ πρόστυχος. Μοῦ πέρασαν κάτι ἰδέες... Ἂν ξέρατε!... Μὰ νόμιζα πὼς νοιώθατε γιὰ μένα μιὰ λύπη ἀνάμικτη μὲ περιφρόνησι... πὼς μὲ σιχαινόσαστε... πὼς σᾶς συχαινόμουν... Κι' ἔπειτα αὐτὴ ἡ κάμαρα... ἡ φτώχεια μας...

—Πάψε, μικρέ μου Βάσια... Γιατί νὰ βασανίζεσαι ἔτσι;

—Ὄχι!... Ὄχι!... Πρέπει νὰ μάθῃς! Μέσα στὴ σκέψι μου σᾶς ἔλέρωσα, σᾶς κορόϊδεψα, καὶ μοῦ ἔκανε τόσο κακό... Πρὸ ὀλίγου σᾶς μιλοῦσα γιὰ τὴν Ἄνια, μὰ δὲν ἦταν ἀλήθεια! Δὲν δίνω πεντάρα γι' αὐτήν! Γελᾷ χωρὶς λόγο καὶ φλυαρεῖ. Ἐνῷ σεῖς!... Ἐσᾶς σᾶς ἔχω ἀνάγκη. Ἄχ!... ἂν ἤμουν γερός, ἂν μποροῦσα νὰ βγάζω τὸ ψωμί μου, πόσα πράγματα δὲν θὰ σᾶς ἔλεγα!

Ἡ Ἑλένη ἐκύτταξε τὸ ἀδύνατο ἐκεῖνο κεφάλι, ποὺ ἐσυντάραζε ἡ συγκίνησις, ἄκουγε τὸν ἦχο τῆς ὁμιλίας του, γεμάτον παράπονο, ποὺ νόμιζε πὼς ξέφευγε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δάχτυλά της, κι' ἔνοιωσε μιὰ τρομερὴ θλίψι, σὰν νὰ φορτωνόταν ἕνα βαρύτατο, μὰ εὐγενικὸ βάρος.

—Νομίζεις λοιπόν, τοῦ εἶπε σιγανά, πὼς

ἡ ἀρρώστεια ἢ ἡ φτώχεια μποροῦν νὰ μὲ κάνουν νὰ διστάζω;

Ἀνασηκώθηκε μονομιᾶς καὶ τὴν κύτταξε, μὲ τὰ χείλη μισάνοικτα, ἀνίκανος νὰ σκεφθῇ. Ἕνας ἀπότομος κρότος στὴν θύρα τὸν ἔκανε νὰ γυρίσῃ.

—Ἐμπρός, εἶπε, σὰν αὐτόματο.

Ἦταν ὁ Σουβάλωφ.

—Ἔρχομαι νὰ σᾶς πάρω, Ἑλένη Μπορίσσοβνα, εἶπε.

Ὁ Βάσσια εἶδε ἀμέσως ὅτι γυάλιζαν τὰ μάτια του κι' ὅτι μιλοῦσε πολὺ δυνατά.

—Νὰ μὲ πάρετε; ἠρώτησεν ἡ κόρη. Ὥστε δὲν θὰ μείνετε ἐδῶ;

—Ποιὸς σᾶς εἶπε τέτοιο πρᾶγμα; Εἶνε ὅλοι στὴν Μονμάρτρη, ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ μείνουν χωρὶς ἐσᾶς. Ἔχω ἐντολὴν νὰ σᾶς πάρω καὶ θὰ σᾶς πάρω καὶ διὰ τῆς βίας ἂν ἀντισταθῆτε.

Ἄρχισε νὰ γελᾷ δυνατὰ καὶ ἐπρόσθεσε:

—Μὴν προσέχετε ἂν μιλάω λιγάκι παράξενα. Μὲ ἔβαλαν νὰ πιῶ! Καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι συνηθισμένος στὸ πιοτό!

Ἡ Ἑλένη ἐδίστασε. Τὸ βλέμμα της ἐκύτταζε διαδοχικὰ τὸ χλωμὸ πρόσωπο τοῦ Βάσσια καὶ τὸν Σουβάλωφ. Ἐκατάλαβε ὅτι ἦταν μεθυσμένος καὶ ὅτι ἦταν ἀποφασισμένος νὰ κάμῃ σκάνδαλον, παρὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

—Καλά, θὰ ἔρθω, τοῦ εἶπε, ἀποφεύγουσα τὸ βλέμμα τοῦ ἀρρώστου.

—Ἤμουν βέβαιος, εἶπεν ἐκεῖνος, μὲ θλῖψι, ποὺ ἔκανε περισσότερο κακὸ στὴν κόρη, παρὰ ὅλοι του οἱ σαρκασμοί.

Εἶπε στὸν Σουβάλωφ:

—Πηγαίνετε νὰ ἑτοιμάσετε τ' ἁμάξι σας καὶ ἔρχομαι.

Ὅταν ὁ Σουβάλωφ ἔφυγε, τὸν ρώτησε δειλά:

—Δὲν εἶσθε θυμωμένος μαζί μου, ἔ; Βάσσια; Δὲν μποροῦσα ν' ἀρνηθῶ! Εἶδες τὸ χάλι του!

Ἡ ταραχὴ τῆς φωνῆς αὐτῆς, ποὺ ἦταν τόσο σταθερὴ συνήθως, συνεκίνησε τὸν νέον, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴν ἐκφράσῃ τὴν πικρία του.

—Θυμωμένος; εἶπε. Μὲ ποιὸ δικαίωμα; Εἶνε τόσο φυσικὸ αὐτὸ ποὺ κάνετε. Φῶτα, μουσικοί, ἄνθρωποι πειὸ διασκεδαστικοὶ ἀπὸ μένα.

—Μὰ τί ἄνθρωποι; Ὁ Σουβάλωφ; Τὸν εἴδατε. Καὶ ὁ ἄλλος, γιὰ τὸν ὁποῖον σοῦ εἶπα πῶς τὸν συχαίνομαι;

—Μὰ εἶνε καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀκελιάνι... Αὐτὸς εἶνε ὡραῖος... ἰδίως ἀπόψε μὲ τὸ σμόκιν.

Ἡ λέξις αὐτὴ ἀναστάτωσε τὴν Ἑλένην. Ἐπρόδιδε μὲ τόσην ἀφέλειαν μιὰ παιδιάτικη ἐπιθυμία, ἀνέφικτη.

—Ἄκουσέ με, μικρέ μου Βάσσια, ὑποχρεώνουσα αὐτὸν νὰ τὴν κυττάζῃ στὰ μάτια. Ξέρεις πῶς δὲν λέω ποτὲ ψέμματα. Σοῦ λέγω λοιπὸν πῶς δὲν ἀγαπῶ κανένα σὰν ἐσένα, ἐκτὸς ἀπ' τὴν Νατάσα. Καὶ τώρα κοιμήσου καὶ μὴ σὲ νοιάζῃ γιὰ τίποτε!

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀριθμὸς 6319

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν. Ὁ συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀθηνῶν Ἀναστάσιος Ἀθ. Ἠλιακόπουλος ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Νικολάου Χ. Ἀντωνίου κατοίκου Μάνδρας δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἑδρευούσης ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Κοντονῆ» δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1098)1928 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν 1) δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30,000) πρὸς 15 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ 2) δι' ἔξοδα ἐν γένει δραχμὰς χιλίας τετρακοσίας πεντήκοντα μίαν καὶ 80 ο)ο καὶ ταύτας ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐκτίθενται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Μαΐου 1929 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν (10—12) πρὸ μεσημβρίας ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθμὸς 70 κειμένῳ Καταστήματι τῆς ὀφειλέτιδος ἑταιρείας «Ἀδελφοὶ Κοντονῆ» τὰ κατασχεθέντα κινητὰ τῆς ἑταιρείας ταύτης δυνάμει τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κωνσταντίνου Δημητρίου Χριστοπούλου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1511 τῆς 2 Μαΐου 1928 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς του ἤτοι: 1) Εἷς ἠλεκτροκίνητος πολυγράφος μάρκας συστήματος Gesferner ὑπ' ἀριθμὸν 16 κινούμενος δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὕψους ἑνὸς μέτρου περίπου μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων του ἀξίας δραχμῶν 10.000. 2) Τρεῖς χαρτοφύλακες μάρκας Mannabizer ἐπὶ λαμαρίνης βαθὺ σταχτὶ (γκρὶ) ἀξίας δραχμῶν 4.500. 3) Μία γραφομηχανὴ προσθέσεως ὑπ' ἀριθμὸν 59144 Μοντὲρν 699 μάρκας add index ἀξίας δρχ. 2000. 4) Ἓν χρηματοκιβώτιον μετὰ βάσεως ἐκ μετάλλου μάρκας Felix Alland ἀξίας δραχμῶν 2.000. 5) Ἓξ (6) γραφομηχαναὶ μάρκας Rouyal ἑλληνικὴ ὑπ' ἀριθμὸν Χ 921.124.889, μία Ρέμιγκτον ὑπ' ἀριθμὸν Ν.Ρ. 2.263.554, μία Ρέμιγκτον Pis ὑπ' ἀριθμὸν Ο 4951 Ρέμιγκτον μὲ ἀγγλικὰ στοιχεῖα ὑπ' ἀριθμὸν 1.870.025 μία μικρὴ fox, μία μικρὴ κορῶνα Λατινικὴ ἀξίας ἁπασῶν δραχμῶν 12.000. 6) Δύο τραπέζια γραφείου μὲ 2 ρολὰ ἐξ εὐρωπαϊκοῦ ξύλου μὲ κάλυμμα ἀπομιμήσεως δέρματος κροκοδείλου ἀξίας δρ. 2.000. 7) Ἓν τραπέζιον γραφείου σχέδ. Π. μὲ 7 συρτάρια κάρινα ἀξίας δραχμῶν 500. 8) 14 τραπέζια γραφείου τοῦ αὐτοῦ τύπου μὲ σύρτας ἐκ ξύλου σκληροῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀξίας δρχ. 4.200. 9) δύο γραφεῖα ὅμοια λογιστηρίου μὲ ἓξ σύρτας ἕκαστον ἐκ δρ. 800. 10) τέσσαρα τραπέζια γραφομηχανῆς μεγάλα, εὐρωπαϊκοῦ ξύλου ἀξίας δραχμῶν 1600. 11) πέντε τραπέζια γραφομηχανῆς μικρά, εὐρωπαϊκοῦ ξύλου δρχ. 500. 12) ἕνα χαρτοφύλακα ξύλινον μὲ ρόλον κλεισμένον ἀξίας δρ. 500. 13) Μία κρεμάστρα μὲ τρεῖς πόδας ἀξίας δραχμῶν 200. 14) τρεῖς πολυθρόνες γραφείου περιστροφῆς ἐκ ξύλου εὐρωπαϊκοῦ, ἀξίας δρχ. 750. 15) τριάκοντα καθίσματα λευκὰ ἐκ ψάθης Βιέννης ἐκ ξύλου εὐρωπαϊκοῦ, ἕνδεκα καθίσματα, δύο καρέκλαι ἐκ ξύλου εὐρωπαϊκοῦ ἄνευ ψάθης καὶ ἕνα καναπὲ τριῶν θέσεων ψάθα Βιέννης, 4 πολυθρόνες μὲ ψάθαν Βιέννης, ἓξ ἑταζέραι ἀλληλογραφίας ἐκ ξύλου κοινοῦ, μία θήκη ἐπιστολῶν ἀξίας δρχ. 6.000, δέκα ἓξ εἰκόνες ἀτμοπλοίων διαφόρων μετὰ πλαισίου. 15 πινακίδες ὑάλου, εἷς πίναξ ὑάλινος ἐργασιῶν ἐπιχειρήσεων, εἷς χάρτης σχεδιαγράμματος πόλεως Ἀθηνῶν, ἕτερος τοιοῦτος Καλογρέζας καὶ ἓν περίφραγμα ξυλίνου καγκελλωτοῦ ταμείου, μία θερμάστρα σιδηρά, διάφορα μελανοδοχεῖα ταμείου σφραγιδοστάσια, γραφίδες, δίσκοι μελανοδοχείων, κώδωνες καὶ λοιπὰ χρειώδη γραφείου, ἀξίας ἁπάντων δρχ. 5.000. 16) ἓν ἠλεκτρικὸν κρεμαστὸν πολύφωτον μὲ ἓξ λαμπτῆρας, ἓν ἠλεκτρικὸν τρίφωτον κρεμαστόν, μία ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις πλήρης, μία ἐγκατάστασις πλήρης τηλεφώνου, μία ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις κωδώνων κλήσεως ὑπαλλήλων ἀξίας ἁπάντων δρχ. 2.000, ἤτοι συνολικῆς ἀξίας δραχμῶν πεντήκοντα τεσσάρων χιλιάδων ἑξακοσίων 54.600. Ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ 11 Μαΐου προγράμματος τοῦ ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ τρίτον τῆς ἀξίας τῶν κατασχεθέντων κινητῶν. Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 10 πρωινῆς ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς τελευταίας προσφορᾶς. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα θέλει κατατεθῆ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ νόμος ὁρίζει ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς ὑπερθεματισμὸν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν τῆς κρίσεώς μου. Καλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ ὅπως προσερχόμενοι κατὰ τὸν ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον πλειοδοτήσωσι, τὸ παρὸν ἐγένετο ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρόρη ἀριθ. 4 κειμένῳ γραφείῳ μου, ἰδιοκτησία Ἀντωνίου Ἀναγνωστοπούλου σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου 1928 ἡμέραν Τρίτην δι' ὃ εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ ἐννενήκοντα ἓξ (96) καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου ὡς ἕπεται. Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν (Τ.Σ.) Ἀν. Ἠλιακόπουλος. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἀθήνησι αὐθημερόν. Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν (Τ.Σ.) Ἀναστ. Ἠλιακόπουλος.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος μετονομάζονται οἱ κατωτέρω προσφυγικοὶ πληθυσμοὶ τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας ὡς ἀκολούθως:

Ὁ συνοικισμὸς Καβακλῆ μετονομάζεται εἰς «Ἅγιον Ἀθανάσιον», ὁ συνοικισμὸς Καπουτζῆδες εἰς Πυλαίαν.

Ὁ συνοικισμὸς Ἀρδακτῆ εἰς Πανόραμα.

Ὁ συνοικισμὸς Λουτρὰ Σέδες εἰς Λουτρὰ Θέρμης.

Ὁ συνοικισμὸς Γεδικλῆ εἰς Κάτω Περιστερά.

Ὁ συνοικισμὸς Μπουργασλῆ εἰς Πουρναρομῦρι.

Ὁ συνοικισμὸς Καλύβια Μπρατινίτσης εἰς Καλύβια Χαράδρου.

Ὁ συνοικισμὸς Λότζιανο εἰς Ναλιάμπελα.

Ὁ συνοικισμὸς Καβαλὰρ εἰς Καβαλάρι.

Ὁ συνοικισμὸς Καρατζ εἰς Εὐαγγελισμόν.

Ὁ συνοικισμὸς Μπέροβας εἰς Βερτίσκον.

Ὁ συνοικισμὸς Τσερνὶκ εἰς Ἀρετήν.

Ὁ συνοικισμὸς Ἀϊβαλὶκ-Δερὲ-Μαλαμάδες εἰς Κυδωνίας.

Ὁ συνοικισμὸς Βοζλοῦ εἰς Ἄνω Χωρίον.

Ὁ συνοικισμὸς Ὀσμανλῆ-Δερὲ εἰς Βάθεια.

Ὁ συνοικισμὸς Ραμαντζαλῆ εἰς Δασοτόπι.

Ὁ συνοικισμὸς Λάντζα εἰς Λίμνην.

Ὁ συνοικισμὸς Γκιουβέλτζα εἰς Φιλαδέλφειαν.

Ὁ συνοικισμὸς Βαρδαρόφτσα εἰς Ἀζιοχῶρι.

Ὁ συνοικισμὸς Ἀράτροβογ εἰς Ἄσπρον.

Ὁ συνοικισμὸς Μπλαγιάλτζα εἰς Πλατάνι.

Ὁ συνοικισμὸς Σερτσελῆ εἰς Σπουργίτην.

Καὶ ὁ συνοικισμὸς Σλώπνιτσα εἰς Δογάνην.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Μεταξὺ τῶν δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων σχολιάζεται μετὰ δυσφορίας ἡ μὴ προκήρυξις ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως των, ἂν καὶ παρῆλθον μῆνες ἀπὸ τῆς τελευταίας γεν. συνελεύσεως καθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ γίνουν τὸ ταχύτερον αἱ ἐκλογαί.

Οἱ ἐν λόγῳ δικαιοῦχοι φρονοῦν ὅτι μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως κ. Μαρσέλλου ἀπαιτεῖται ἡ ἄμεσος προκήρυξις τῶν ἐκλογῶν.

—Οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης, κατόπιν τῆς παρατηρουμένης βραδύτητος τῆς ἐκ μέρους τῶν ἀστικῶν προσφυγικῶν συνεταιρισμῶν ἀναλήψεως τῶν δι' ἀνέγερσιν οἰκημάτων ὑποδειχθέντων οἰκοπέδων καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τούτων συνέρχονται κατ' αὐτὰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια πάντων τῶν ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ὅπως ἀνταλλάξουν γνώμας καὶ προβοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἰς διαβήματα καὶ διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἐν λόγῳ καθυστέρησιν καὶ βραδύτητα συνεπείᾳ τῆς ὁποίας μεγάλως παρακωλύεται τὸ ἔργον τῶν ἐν λόγῳ συνεταιρισμῶν. Ἐπιπροσθέτως τὰ συμβούλια τῶν ἐν λόγῳ συνεταιρισμῶν θὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ χορηγήσεως τῆς καθοριζομένης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν συνεταιρισμῶν.

—Πρόσκλησις τοῦ κ. Καραμάνου

Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐκλήθη ἐκ νέου ὅπως ἔλθῃ ἐνταῦθα ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας κ. Καραμάνος.

—Τὸ συμβούλιον τῆς Ν. Σμύρνης

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας εἰς συνεδρίασιν τὸ συμβούλιον τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Ν. Σμύρνης.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεδρίασιν συνεδρίασιν συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ συνοικισμοῦ.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΘΕΡΜΑ ΛΟΥΤΡΑ

Ἤρξατο ἡ λειτουργία θερμῶν ἰαματικῶν θαλασσίων λουτρῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων—Στουρνάρα (κάτωθεν ὑπουργείου Προνοίας) γνωστὸν πολυτελέστατον Ὑδροθεραπευτήριον.

Jnstilutrice Anglaise cherche place interne ou seulement pour l' été. S'adresser

Miss X. «English Book Club»
Rue Dragatsaniou

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

Ἡ θνησιμότης τῶν Βρεφῶν εἶναι πάντοτε μεγαλυτέρα κατὰ τὸ θέρος. Ἐκλέξατε τὴν τροφὴν ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑγείαν εἰς τὸ Βρέφος σας. Τὸ Γλάξο εἶναι ἠγγυημένον ὅτι δὲν περιέχει νοσογόνα μικρόβια. Τὸ κυτίον τοῦ Γλάξο εἶναι τὸ πλέον ἀσφαλὲς κυτίον βρεφικῆς τροφῆς.
Μὴ ἀφήνετε τὸ Βρέφος σας ἐκτεθειμένον εἰς τοὺς κινδύνους τῆς κακῆς διατροφῆς.
Glaxo
Κάμνει Εὔρωστα Βρέφη
Τὸ ΓΛΑΞΟ πωλεῖται εἰς ἀεροστεγῶς κλεισμένα, μὲ διπλᾶ πώματα, κυτία.
ΣΤΑΡ -3-

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν Καβάλλας

ΚΑΒΑΛΛΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). —*Οἱ καπνεργάται τῆς πόλεώς μας, συνελθόντες χθὲς εἰς γενικὴν συνέλευσιν, συνεζήτησαν διὰ μακρῶν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν καπνεργατικὴν τάξιν, ὡς τὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἡμερομισθίου σύμφωνα μὲ τὸν τιμάριθμον καὶ ἄλλα.*

Ἐν τέλει ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ εἰς τὸν καπνεμπορικὸν σύλλογον τὰ κάτωθι αἰτήματα:

1) Αὔξησις τοῦ καπνεργατικοῦ ἡμερομισθίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμαρίθμου.

2) Ὁριστικὸς καθορισμὸς σχέσεων καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας μεταξὺ καπνεμπορικῶν συλλόγων καὶ «Ἑνωτικῆς Ὁμοσπονδίας Καπνεργατῶν καὶ Στιβαδόρων τῆς Ἑλλάδος» ἢ τῶν κατὰ τόπους Σωματείων της.

3) Ἐξίσωσις ἡμερομισθίου καπνεργατῶν, στιβαδόρων καὶ καπνεργατῶν Παλαιᾶς Ἑλλάδος σύμφωνα μὲ τὸ τοιοῦτον Μακεδονίας—Θρᾴκης.

4) Ἀπαγόρευσις δημιουργίας νέων κέντρων ἐπεξεργασίας εἰς μικρὰ χωρία καὶ περιορισμὸς αὐτῶν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις.

5) Τροποποίησις τοῦ νόμου περὶ ἱδρύσεως τοῦ Τ.Α.Κ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἑνωτικῆς ὁμοσπονδίας (πλειοψηφία Δ)σεως αὐτοῦ ἀπὸ μετόχους καπνεργάτας, διαρρύθμισις τῶν πόρων αὐτῶν, σύστασις τοπικῶν ἐπιτροπῶν εἰς ὅλα τὰ κέντρα ἐπεξεργασίας).

6) Ἀπαγόρευσις χρησιμοποιήσεως ὑπὸ τῶν καπνεμπόρων καπνεργατῶν ἢ μετόχων τοῦ Τ.Α.Κ.

7) Ψήφισις τῶν ἐργατικῶν νομοσχεδίων κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἐργατῶν Ἑλλάδος.

8) Προστασία τῶν νέων ἐργατῶν καὶ γυναικῶν καὶ μὴ χρησιμοποίησις τῶν ἀνηλίκων εἰς ἐργασίαν.

9) Ἐλάττωσις τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ ἐφ' ἅπαξ προοδευτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

10) Παραχώρησις οἰκοπέδων δωρεὰν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ἀνέγερσις ἐργατικῶν συνοικισμῶν.

11) Αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν διεθνῶν συμβάσεων ἐργασίας.

12) Πληρωμὴ τῶν ἐνοικίων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων ὑπὸ τῶν Δήμων.

13) Ἵδρυσις οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν καὶ συνεταιρισμῶν εἰδῶν καταναλώσεως καὶ

14) Κατάργησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰδιωνύμων ἀδικημάτων.

Σήμερον τὴν 10ῃ π. μ. ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν μελῶν τῆς «Καπνεργατικῆς Ἑνώσεως» εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Αἴγλη» ὡς καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀνωτέρου Σωματείου.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἀνεπτύχθη τὸ ζήτημα τῆς Πανελλαδικῆς ἀπεργίας καὶ τὰ ἄμεσα αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν. Ἐπίσης δὲ ἀνελύθη τὸ προετοιμαζόμενον νομοσχέδιον περὶ ἰδιωνύμων ἀδικημάτων.

Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ταύτας ἀπεφασίσθη ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν κάθοδον εἰς τὴν Πανελλήνιον ἀπεργίαν ἀφοῦ δοθῇ τὸ σύνθημα ἀπὸ τὴν Καπνεργατικὴν Ὁμοσπονδίαν, συγχρόνως δὲ ἀπεφάσισαν νὰ κατέλθουν συσσωματωμένοι εἰς τὴν Πανελλήνιον ἀπεργίαν ταυτοχρόνως μὲ τοὺς ἐργάτας τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διαφορὰ τῆς ἀνωτέρω παρατάξεως πρὸς τὴν ἑνωτικὴν τοιαύτην ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὡς πρῶτον ὅρον τοῦ ἀγῶνος ἡ παράταξις αὕτη θέτει τὸ νομοσχέδιον περὶ ἰδιωνύμων ἀδικημάτων, ἐνῷ ἡ Ἑνωτικὴ παράταξις θέτει τοῦτο τελευταῖον προτάσσουσα τὴν παράγραφον τοῦ ἡμερομισθίου.

Ἐκ παραλλήλου τὸ ἐσχάτως ἱδρυθὲν ἐν τῇ πόλει μας σωματεῖον «Καπνεργατικὴ Σωτηρία», συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν Ἑνωτικὴν παράταξιν, πρὸς τὴν ὁποίαν διαφωνεῖ ἐπὶ ἀσημάντων τινῶν λεπτομερειῶν.

Διαμαρτυρία τῶν κατοίκων Μαϊσσίων

ΜΠΙΣΣΙΑ (Περαχώρας) (ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Αἱ καταστρεπτικαὶ συνέπειαι τῶν τελευταίων σεισμῶν περιήγαγον τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας μας εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν, ἀδυνατοῦντας ν' ἀνανήψουν ἐκ τῆς συμφορᾶς, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν, ἂν τὸ κράτος δὲν ἀντιληφθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς μειώσεως τοῦ φόρου ὡρισμένων προϊόντων τοῦ τόπου, παρέχον οὕτω εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας τὴν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν τῆς στοργῆς του καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς οἰκονομικὴν αὐτῶν ἀνασύνταξιν.

Συναφῶς οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητός μας συνελθόντες εἰς αὐθόρμητον συλλαλητήριον, ὑπέβαλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλοῦν ὅπως ἐλαττωθῇ ὁ φόρος τῆς ρητίνης εἰς τὸ δυνατὸν ἐλάχιστον ὅριον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθον.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ὁμόθυμος αὕτη παράκλησις θὰ τύχῃ τῆς προσηκούσης προσοχῆς τῶν ἁρμοδίων, ὅπως μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ καταγίνωμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν περισυλλογήν, τῆς ὁποίας τόσην ἔχομεν σήμερον ἀνάγκην.

Τὰ ἰαματικὰ λουτρὰ Μεθάνων

ΜΕΘΑΝΑ (ταχ)κὴ ἀντ)σις).— Ἡ ἐνεργηθεῖσα πρὸ μηνὸς δημοπρασία πρὸς παραχώρησιν ἐπὶ 10ετίαν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν Δημοσίου—Μικρουπόλου, ἔφερεν ὡς τελευταῖον πλειοδότην τὴν ἑταιρίαν κ. Ζαχαράτου καὶ Σία, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 1.325.000 δραχμῶν, ὅπερ θὰ διατεθῇ ὁλόκληρον πρὸς ἀνέγερσιν νέων κτιρίων, συγχρονισμένων πρὸς τὰς τελευταίας ἀνάγκας καὶ ἐφαμίλλων τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν λουτροπόλεων.

Ἡ συστηματικὴ ἐργασία, λόγῳ τοῦ κατὰ πόδας εὑρισκομένου θέρους, θ' ἀρχίσῃ τὸν ἐρχόμενον Σεπτέμβριον, ἐν ᾧ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεπερατώθη ἡ προσωρινὴ ἐπισκευὴ τῶν παλαιῶν κτιρίων. Ἡ λουτρόπολίς μας ἀρχίζει νὰ βαδίζῃ τώρα πρὸς τὸν προοδευτικὸν δρόμο της, ἐλπίζομε δὲ γρήγορα νὰ γίνῃ ἡ καλυτέρα Ἑλληνικὴ λουτρόπολις.

Χάρις εἰς τὰς ἀξιεπαίνους καὶ τρόντι ζηλευτὰς ἐνεργείας τῆς νεολαίας μας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ τόπος μας ὀφείλει πολλὰ καλά, ἱδρύθη ἀθλητικὴ ὁμὰς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φαβιέρος» ἐκ τοῦ ὁμωνύμου σωζομένου φρουρίου παρὰ τὴν θέσιν στενό, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας εἰς τὴν χερσόνησόν μας καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ τοπικοῦ καὶ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν κατοίκων, ἰδία τῶν νέων. Τὸ καταστατικὸν ἀπεστάλη ἤδη εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Πειραιῶς πρὸς ἔγκρισιν, μεθ' ὃ θ' ἀρχίσῃ συστηματικὴ προπόνησις καὶ συναντήσεις μετὰ τῶν ἄλλων ὁμάδων τῆς ἐπαρχίας μας. Ὡς στίβος χρησιμοποιεῖται ἡ παραλιακὴ πλατεῖα, εἰς τὴν ὁποίαν συρρέουν πλῆθος νέων πρὸς ἐκγύμνασιν καὶ κόσμου παρακολουθοῦντος μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν ὡραίαν αὐτὴν προσπάθειαν τῶν νέων μας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Χαρ. Ρηγόπουλον, Δημητσάναν.— Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄχι, διότι αἱ θέσεις εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους εἶνε πλήρεις.

κ. Εὐστρ. Ἀφεντούλην, Λαμίαν—Ὑπεύθυνος δήλωσίς σας ἐπεδόθη ἁρμοδίῳ Συνεργείῳ πρὸς τακτοποίησιν τοῦ φακέλλου σας.

κ. Ν. Παπούλην, Ἄμφισσαν. Ὁμοίως.

κ. Κωστ. Χειμωνίδου, Ἐνταῦθα.—Δὲν κατεχωρήθη φροντίσατε νὰ ὑποβάλλετε τὸ ταχύτερον τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν σας.

κ. Ἀννέταν Πετρίδου, Πάτρας.—Κατεχωρήθητε καὶ οἱ τρεῖς συγκληρονόμοι εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Βαϊνδηρίου, ἡ δὲ Βασιλεία Φουρνάρη ἢ Κωνσταντίνου εἰς τὸ συμπληρωματικὸν ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 147.

κ. Κ. Γ. Μόσχοβαν, Πύλον.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Βρυούλλων ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 599 διὰ τὴν πρᾶξιν 915.

κ. Χαρ. Ἀνδριώτην, Ναύπλιον.—Δὲν κατεχωρήθητε. Ἀποστείλατε μας ὑπεύθυνον δήλωσιν διὰ νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον.

κ. Ἀνατολὴν Σταμπολίδου.—Εἰς τὰ εὑρεθέντα δὲν ἀναφέρεσθε. Μᾶς χρειάζονται περισσότερα στοιχεῖα.

κ. Ἀντώνιον Σάρογλου, Ρέθυμνον.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ν. Φωκαίας ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 552.

κ. Δέσπ. Δ. Ἀλεξιάδου, Ἀγρίνιον.—Κατεχωρήθητε ἀμφότεραι εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μουραδιὲ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 12—13.

κ. Δέσπ. Πολῆ, Ἀγρίνιον.—Ὁμοίως Κιρκιντζὲ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 132—133. Ἐπίσης αἱ ἀδελφαὶ Τσικριτζῆ Οἰνόης ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 445—446.

κ. Κ. Γιαννόπουλον, Πάτρας. — Ὁ Ἀν. Μαργιαλάκης κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Νυμφαίου ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 139.

κ. Δημ. Ἀγγελίδην, Βέλλο.—Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 25)5)28

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
«Βύρων» 10 π.μ. Γιάφφαν, Βηρυττόν.
Ἰταλικὸν π.μ. Κέρκυραν, Ἁγίους Σαράντα, Βρινδήσιον.
Ἰταλικὸν 8 π.μ. Βρινδήσιον.
Ἰταλικὸν 2 μ.μ. Πάτρας, Ἁγίους Σαράντα, Βρινδήσιον.
«Κατερίνα» 2 μ.μ. Πὸρτ Σαΐτ, Ἀλεξάνδρειαν.
«Τῆνος» 2 μ.μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Νίσυρον, Σύμην, Ρόδον, Κάρπαθον, Χάλκην.
«Μάννα» 2 μ.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.
«Σπάρτη» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον καὶ προσεγγίσεις, Πὸρτ Σαΐτ, Ἀλεξάνδρειαν.
«Ἔλενα Μ.» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«Βικτωρία» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Καβάλλαν.
«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν.
«Ἄρης» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, Κόπραινα, Ἀμφιλοχίαν.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Πόπη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.
«Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Σάμον.
«Μπουμπουλίνα» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.
«Ἀγγελική» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.
«Κέρκυρα» 2 μ.μ. Κυπαρίσσιον, Γύθειον, Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Καψάλιον κλπ. Καλαμῶν.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑ·Ϊ·Ν

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΥΊΛΣΩΝ»

τὴν 7ην Ἰουνίου ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ»

τὴν 29ην Ἰουνίου ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

Δεχόμεθα ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων καὶ ἐμπορεύματα. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια παρέχονται παρὰ τοῖς Γενικοῖς Ἀντιπροσώποις διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολήν, Γ. ΜΟΡΦ καὶ ΥΙΟΣ—ΚΡΩΒΒ καὶ ΣΤΙΒΕΝΣ· Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου Πάτραι.

Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεύς.

Παρακαλοῦνται τὰ γραφεῖα ταξειδίων ὅπως φροντίζωσι καὶ ἀνταλλάσσωσι τὰ προσωρινὰ εἰσιτήρια τῶν πελατῶν των ἐγκαίρως πρὸ τῶν ἑκάστοτε ἀναχωρήσεων τῶν ἀτμοπλοίων, καθότι μόνον τὰ παρὰ τῶν ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ τῆς ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑ·Ι·Ν ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια ἀναγνωρίζονται ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΣΠΕΥΣΑΤΕ, πωλῶ μὲ τιμὰς εὐκαιρίας 1) δύο 2)φους συνεχομένας δωμ. 14, κουζίνας 4 εἰσόδ. 75 χιλ. μόνον 450 χιλ. 2) οἰκίαν σχῆμα Π., δωμ. 4, χώλλ, ἠλεκτρ. ὑδρ., παραδοτέα, τιμὴ 215 χιλ. 3) 2)φον 3 Κατ)ματα, κεντρικήν, εἰσόδ. 110 χιλ. τιμὴ 685 χιλ. 4) 4)φον πλησίον Συν)ος τιμὴ 1.800.000. 5) 2)φον κεντρικήν, δωμ. 4 3 παραδοτέα τιμὴ 315 χιλ. 6) ἡμιδιώρ. κεντρικὴν δωμ. 7 εἰσόδ. 30 χιλ. τιμὴ 150 χιλ. 7) μονοκατ. δωμ. 2, κουζίνα, κηπάριον. Παραδοτέα, τιμὴ 85 χιλ. Γραφεῖα Χ. Πρόβα Πανεπιστημίου 16γ'.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT 10 ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον παρὰ τῇ πλατείᾳ Κάνιγγος εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Σολωμοῦ 7.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλερ ἑξακύλινδρον, σπικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Καιρός» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργαστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον ἐπιπλωμένον διὰ σοβαρὸν κύριον. Ὁδὸς Ἁγ. Νικοδήμου 9 (πάροδος Φιλελλήνων) μεσαῖον πάτωμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίαν Πεσμαζόγλου πολυτελὲς διαμέρισμα ἐκ 14 δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ἔχον δύο προσόψεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ κήπου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πολυτελὴς μονοκατοικία διώροφος, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων, μετὰ κήπου ἐκ 5 δωματίων, ἠλεκτρικοῦ, γκάζ, λουτροῦ, ὑπηρεσίας, ἀφθόνου ὕδατος κλπ. Ὁδὸς Εὐγενίου Καραβία 47 πλησίον Νέας Κλινικῆς. Ὥρα 5—8 μ.μ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πλησίον Λεβίδου πολυτελὴς μονοκατοικία ἐκ 12 δωματίων, γκαράζ, κήπου κλπ. ἐπὶ τ. 2300 παραδοτέα καὶ ἀφορολόγητος. Πληροφορίαι Τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν [illegible] [illegible] Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ὁδοῦ [illegible] 2

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
Ὄχι πλέον καυσόξυλα διὰ τὴν μπουγάδαν
ΤΑ ΜΠΡΙΚΕΤΑΚΙΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
Καίουν ἀσυγκρίτως καλλίτερα καὶ κατὰ 50 ο/ο οἰκονομικώτερα τῶν καυσοξύλων
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΟΙΚΟΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΣ
Ὁδὸς Γαμβέττα 14. Τηλέφ. 13—62 Νέον

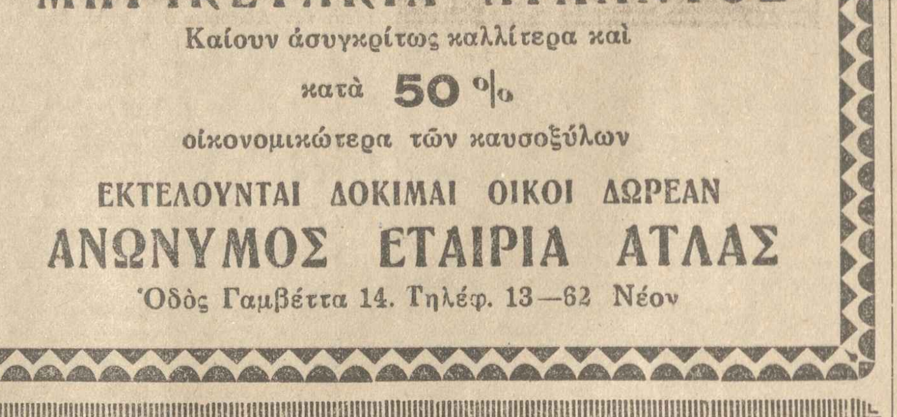

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ DUNLOP
MADE IN ENGLAND
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Α.Ε.Β.Ε.Μ. «ΕΡΜΗΣ»
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗ 1. ΤΗΛ ΝΕΟΝ 2-94

ΠΡΟΣΟΧΗ
Προτιμᾶτε τοὺς ἑλληνικοὺς ΨΕΚΑΣΤΗΡΑΣ τῶν ἐν Πάτραις ἐργοστασίων Αφῶν ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ
Διαρκὴς παρακαταθήκη ἐν Ἀθήναις
Π. Β. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9
Ὄπισθεν Δημαρχίας

«ΙΖΟΤΤΑ-ΦΡΑΣΚΙΝΗ»
Isotta Fraschini
IF
MILANO
ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Διὰ πληροφορίας καὶ προσφορὰς ἀποτανθῆτε εἰς Φ. Φ. ΡΩΕΛΗ—Ἀθῆναι
Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου ἀριθ. 28

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
Εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν, νέους χρωματισμούς, νέα μοδέλλα ἐσ[illegible] [illegible] καὶ θερινῆς περιόδου
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΙΟΛΟΥ 19 Γ (45)
Ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης

ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΦΙΝΤΕΞ
ΘΑ ΕΥΡΕΤΕ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΙΣ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ:
ΑΘΗΝΩΝ: (ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ) ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ ΑΡ. 31
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΚΑΒΑΛΛΑΣ: » ΟΔΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ: » ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 115
ΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ Ν. ΠΙΖΑΝΗΣ
ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΙΤΑΛΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Α. ΠΕΤΡΙΔΗ

Ὡρισμένως δὲν δύναταί τις ν' ἀποδώσῃ εἰς λόγους αἰσθηματικοὺς τὴν ἐπίμονον προσπάθειαν τῆς Ἰταλίας νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Τουρκίας σύμφωνον, περὶ οὐδετερότητος καὶ μὴ ἐπιθέσεως, καθ' ἣν ἐποχήν, ὑπάρχουσι συμφέροντα καὶ ἀπόψεις αἵτινες χαρακτηρίζουσι τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τοῦ πολυμηχάνου Ἰταλοῦ δικτάτορος.

Εἶνε κοινὸν μυστικὸν ὅτι ἡ Ἰταλία, πιεζομένη ἐκ τῆς ἁλματικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς προκυπτόντων οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἐπιζητεῖ ἐναγωνίως διέξοδον, καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἐξάπλωσιν τοῦ ἀσφυκτιῶντος αὐτοῦ λαοῦ, ἀπειλοῦντος κοινωνικὰς ἀναστατώσεις καὶ ὅτι ἀποτυχοῦσα πρὸς τὰς νοτίας αὐτῆς ἐπιχειρήσεις (Ἀβησσυνία—Τριπολίς), στρέφει τὰ βλέμματά της πρὸς τὴν Μικρασίαν, ὡς γῆν τῆς ἐπαγγελίας.

Μολονότι μόνον ἀπογοητεύσεις ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς ἀπατηλῆς συνθήκης τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Μωριέννης καὶ τῆς δοκιμαστικῆς κατοχῆς τῶν Σωκίων, ἐν τούτοις ὠθουμένη ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν ἐλπίδων τῆς αὐτῶν συνδεομένων μὲ τὸ μέλλον τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους.

Πρὸς πραγματοποίησιν ὅμως τῶν σχεδίων αὐτῶν παρουσιάζονται δύο σοβαρὰ κωλύματα: ἡ ἄρνησις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ δεύτερον ἡ στρατιωτικὴ θέσις τῆς Τουρκίας.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἰταλία τὴν συγκατάθεσιν τῶν δύο κατ' εὐθεῖαν ἐνδιαφερομένων αὐτῶν Δυνάμεων, πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ πολλοὺς ἑλιγμούς, καὶ ἄλλας τόσας ὑποχωρήσεις, ἄνευ τῶν ὁποίων κάθε βῆμα ἐγκλείει σοβαροὺς κινδύνους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας σύρραξιν, ἀπαιτεῖται πάλιν ἡ μετὰ μιᾶς τῶν μεσογείων, ἔστω μετὰ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος, σύμπραξις, καὶ φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο τολμηρὸν νὰ ἀναλάβῃ μόνη της τοιοῦτον ἀγῶνα, κατὰ τῆς ὑπὲρ ποτε στρατιωτικῶς ὠργανωμένης Τουρκίας, καὶ νὰ διεισδύσῃ τεσσάρως εἰς τὰ βάθη αὐτῆς.

Βεβαίως τὰ κωλύματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὦσι παντοτεινά, οὐδὲ στηρίζονται ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων, ἀλλ' ὡς προϊόντα μιᾶς ἀνωμάλου ἐξελίξεως τῶν μεταπολεμικῶν γεγονότων, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀπροόπτου καὶ αἰφνιδίας μεταστροφῆς τῶν πραγμάτων τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Μία προστριβὴ λ.χ. μεταξὺ ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν καὶ τῆς Τουρκίας ἢ ἡ ἀνατροπὴ τοῦ ἐπὶ ἡφαιστείου καθεστῶτος αὐτῆς, δύνανται νὰ μεταβάλωσιν ἐν ἀκαρεῖ τὴν ὄψιν τῆς κρατούσης καταστάσεως καὶ ἄρωσι τὰ ἀναφερόμενα κωλύματα διανοίγοντα νέους ὁρίζοντας τόσον διὰ τὴν Ἰταλίαν, ὅσον διὰ πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν.

Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ καθορίσῃ προφητικῶς μήτε τὸν χρόνον, μήτε τὴν ἔκτασιν τῆς μεταστροφῆς ταύτης, ὑποκειμένης σπανίως εἰς τὴν διπλωματίαν, καὶ συνήθως εἰς τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων.

Ἀλλ' ἡ Ἰταλία, ἀνυπομονοῦσα νὰ ἐξέλθῃ τῆς δυσκόλου θέσεως εἰς ἣν διατελεῖ, καὶ ἥτις ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ ἐντεῦθεν βαίνει πρὸς χειροτέρευσιν, ὀφείλει νὰ ἐξεύρῃ κάποιαν λύσιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτὴν κινδύνου.

Ἀφίνουσα λοιπὸν κατὰ μέρος (τουλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν) τὴν πλήρη ἀκανθῶν τραχεῖαν ὁδόν, ἐκλέγει τὴν ὁμαλὴν τοιαύτην, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ εἶνε μακρυτέρα, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἀσφαλεστέρα τῆς ἑτέρας, ἐφόσον δὲν συντρέχουν ἀντίξοοι περιστάσεις.

Ἐπωφελουμένη τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς κρίσεως ἥτις μαστίζει τὸ Κεμαλικὸν κράτος, ἔκρινε πρόσφορον τὴν εἰς αὐτὸ εἰρηνικὴν διείσδυσιν ὑποσχομένη νὰ τὸ θεραπεύσῃ ἐκ τῆς κατατρυχούσης αὐτὸ ἀνιάτου νόσου τῆς ἀνεχείας.

Καὶ ἄλλοτε παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Τουρκίαν τοιοῦτοι θεράποντες, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν προσέκρουσαν πάντοτε εἰς τὸ βασικὸν δόγμα τῆς Κεμαλικῆς νοοτροπίας, νὰ ἐξώσῃ δηλ. καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ πᾶν μὴ τουρκικὸν στοιχεῖον, θεωρουμένου οὕτου ἱκανοῦ νὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα δι' ἀνεπιτεύκτων σχεδίων, τὰ ὁποῖα μόνον ἡ νοσηρὰ φαντασία τοῦ τουρκικοῦ ἐγκεφάλου ἠδύνατο νὰ ἐφεύρῃ καὶ νὰ πιστεύσῃ.

Χώρα διεξαγαγοῦσα ἐπὶ δεκαετίαν αἱματηρὸν ἀγῶνα, θυσιάσασα τὸ 1)3 τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἢ καταστήσασα αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν, ἐρειπωθεῖσα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον μὲ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τέλος στερηθεῖσα τελείως τῶν παραγωγικῶν αὐτῆς πόρων, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θεραπεύσῃ τὰς βαθείας αὐτῆς πληγὰς ἄνευ συνδρομῆς ξένων κεφαλαίων, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ προνοήσῃ διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων τοῦ νεοσυστάτου κράτους.

Ἐὰν δὲ ἡ Τουρκία ἠνωρθώθη ἐπὶ τῶν ποδῶν της καὶ κατώρθωσε νὰ κρατῇ εἰς ἀπόστασιν τὰς βουλιμιαίας βλέψεις τῶν ξένων Κρατῶν, τοῦτο ὀφείλεται ὁμολογουμένως εἰς τὸ ἀναδημιουργικὸν πνεῦμα καὶ εἰς τὴν σιδηρᾶν ἐπιβολὴν τοῦ Κεμὰλ καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὴν πειθαρχίαν τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, ἐμπιστευθέντος τὰς τύχας του εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰθυντόρων του, ἡ βαρεῖα τῶν ὁποίων πυγμὴ μετέβαλεν ἄρδην τὸν θρησκόληπτον Τοῦρκον εἰς ἀλλονάνθρωπον, ἐπέβαλε τάξιν εἰς τὴν ἐξεχαρβαλωμένην κυβερνητικὴν μηχανήν, διωργάνωσεν ἐκ βάθρων τὴν διοίκησιν μὲ νέας μεθόδους, τὰ δικαστήρια μὲ νόμους εὐρωπαϊκοὺς καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λαοῦ μὲ τὰ πιστὰ αὐτῆς ὄργανα.

Βεβαίως ὁ γνωρίζων κατὰ βάθος τὸν Τοῦρκον, ἀδυνατεῖ νὰ πιστεύσῃ σοβαρῶς εἰς τὸ βάσιμον τῆς ἐντὸς ἑξαετίας μεταβολῆς αὐτοῦ, ἀπαιτούσης ἴσως ἕνα αἰῶνα, καὶ τοῦτο διὰ συνεχοῦς καὶ ἐνδελεχοῦς ἐργασίας. Πάντως ὅμως ἡ ἔστω ἐπιπλάστως ἐμφανιζομένη παροῦσα κατάστασις, ἀμερολήπτως κρινομένη, δὲν δύναται νὰ εἶναι εἰμὴ πρὸς ἔπαινον τῶν κυβερνητῶν αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ αὐτούς, καὶ τὸ ὁποῖον μένει ἀθεράπευτον, πιέζων τὰ στήθη αὐτῶν ὡς ἐφιάλτης, εἶνε τὸ μέγα οἰκονομικὸν πρόβλημα.

Ἡ Τουρκία, ἀπαλλαγεῖσα τῆς πληρωμῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὰ Κράτη καθ' ὧν ἐπολέμησε καὶ ἡττήθη, ἠρνήθη νὰ πληρώνῃ μέχρι σήμερον ὀβολὸν καὶ εἰς τοὺς πρώην δανειστὰς αὐτῆς, μολονότι δὲ ἠρκέσθησαν οὗτοι εἰς σοβαρὰν μείωσιν τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν, δὲν ἔτυχον οὐδεμιᾶς ἱκανοποιήσεως.

Ἡ καθυστέρησις αὕτη ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς ἀποχῆς αὐτῶν ἀπὸ νέα δάνεια.

Ἡ δευτέρα ἀφορμὴ ἦτο ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ξένων, ἰδίως τοῦ αὐτόχθονος χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῆς Τουρκίας καὶ ἡ φυγάδευσις τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐτροφοδοτεῖτο ἡ παραγωγή.

Ἡ κατάργησις τῶν διομολογήσεων, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν ἀσφάλειαν τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, ἔσχεν ἐπίσης δυσαρέστους συνεπείας δι' ἓν ἀκατάρτιστον κράτος ὡς ἡ Τουρκία.

Ὁ Κεμάλ, κηρύξας τὴν χειραφέτησιν καὶ τὴν ἐκ τῆς ἡγεμονίας τῶν ξένων ἀνεξαρτησίαν τῆς Τουρκίας, ἀπώλεσε τὴν μετ' αὐτῶν οἰκονομικὴν ἐπαφήν, ἐνῷ ἄνευ ἀσφαλῶν ἐγγυήσεων τὰ ξένα κεφάλαια δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσρεύσωσιν εἰς τὴν χώραν.

Ἡ ἔλλειψις ὅμως αὕτη προὐξένησε τὴν στείρευσιν τῶν παραγωγικῶν πηγῶν τῆς ἀπεράντου χώρας, τὴν καθυστέρησιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ κατάλληλοι καὶ ἱκανοί.

Οἱ Τοῦρκοι κυβερνῆται, δεσμευθέντες ἔναντι τοῦ λαοῦ μὲ τὸ ἀπερίσκεπτον καὶ ὀλέθριον δόγμα τῆς ξενηλασίας, καὶ μὴ δυνάμενοι ἐξ ἄλλου νὰ προμηθευθῶσι τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ξένα κεφάλαια, χωρὶς νὰ κάμωσιν ἀβαρίαν ἐκ τοῦ προγράμματος αὐτῶν ἢ χωρὶς νὰ ὑποδουλωθῶσιν ἐκ νέου εἰς ξένους κεφαλαιούχους, ἀποβλέπουσι μετὰ δέους πρὸς τὸν διαρκῶς ὀγκούμενον κίνδυνον τῆς οἰκονομικῆς ἀδιεξόδου εἰς ἣν ὁδηγεῖται τὸ Κράτος.

Εἰς αὐτὴν δὲ ἀκριβῶς τὴν δυσχερῆ θέσιν εὑρίσκουσα ἡ Ἰταλία τὴν δυσαναστατοῦσαν Τουρκίαν, ἥπλωσε τὰ εἰρηνικά της δίκτυα τὰ ὁποῖα, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν μέχρι σήμερον διεξαγομένων διαπραγματεύσεων, θὰ ἐπιτύχωσι τὸ θήραμα.

Εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἰταλικῶν προτάσεων πρὸς σύναψιν Συμφώνου μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν συντελεῖ βεβαίως ἡ ἔναντι τῆς Τουρκίας ἀκάλυπτος ἐχθρικὴ στάσις τῆς Ἰταλίας, ἧς οἱ κατακτητικοὶ σκοποὶ δὲν διέφυγον ποτὲ τὴν προσοχὴν τῆς Κεμαλικῆς κυβερνήσεως, ἀναγκασμένης νὰ ἵσταται πάντοτε ἐν ἐπιφυλακῇ πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς λίαν ἐνδεχομένης ἀποβιβάσεως τῶν καραβινοφόρων εἰς τὰς ἀνοχυρώτους αὐτῆς ἀκτάς.

Μία τοιαύτη ἐπιχείρησις, καίτοι ἀποκρουομένη, ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ μίαν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ἀναστάτωσιν καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ ἠρεμοῦν ἀνατολικὸν ζήτημα ἐπὶ τάπητος.

Βέβαια οὔτε ὅτι αἱ δυσανάλογοι θυσίαι εἰς ἃς ἀπὸ ἐτῶν ὑποβάλλεται ἡ Ἰταλία διὰ τὰς ἐν Δωδεκανήσῳ στρατιωτικὰς ἐγκαταστάσεις, δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν ἢ ἐξωραϊσμὸν τῶν ἀγόνων νήσων, ἀλλ' ἔχουσιν ἀδιστάκτως ὡς στόχον τὰς ἀπέναντι πλουσίας εἰς μεταλλεῖα καὶ εἰς προϊόντα ἀκτάς, ἡ Τουρκία, ἀναθεωροῦσα τὰς ἀρχικὰς της ἀποφάσεις, θὰ ἐδέχετο ἐν τῷ συμφέροντί της κάποιαν φιλικὴν συνεννόησιν, καὶ νὰ ὑποστῇ χάριν τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ, μίαν ἀνώδυνον ἐγχείρησιν.

Ἡ δὲ Ἰταλία, εἰσερχομένη διὰ τῆς θύρας, θὰ ἐπετύγχανε τοῦ σκοποῦ τῆς ἀθορύβως, χωρὶς νὰ τροποποιήσῃ ποσῶς τὸ ἀρχικόν της πρόγραμμα, οὐδὲ νὰ ἀλλάξῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν καλῶς τοποθετημένων τηλεβόλων αὐτῆς.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, θὰ ἐκυρίευε τὸ φρούριον ἔσωθεν, ἀφίνουσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κυρίου αὐτῆς σχεδίου εἰς εὐθετωτέραν εὐκαιρίαν.

Δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστοὶ οἱ ὅροι τοῦ συναπτομένου Συμφώνου, ἀλλὰ τοῦτο πάντως θὰ ἔχῃ ὡς βάσιν τὴν εἰς τὴν φίλην Ἰταλίαν ἐκχώρησιν διαφόρων δημοσίων ἔργων, μεταλλείων, μονοπωλίων, προνομίων, ἐγκαταστάσεων συγκοινωνιῶν, βιομηχανιῶν καὶ πλείστων ἄλλων προνομίων καὶ εὐκολιῶν, προπάντων δὲ τὴν εἰς Τουρκίαν μεταφορὰν τοῦ πλεονάσματος τοῦ ἰταλικοῦ πληθυσμοῦ.

Εἶνε ἀναμφισβητήτως ἀληθὲς ὅτι ταῦτα πάντα προορίζονται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐλλείψει κεφαλαίων καὶ ὀργανώσεως φθινούσης Τουρκίας, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀνεκμεταλλεύτων αὐτῆς πηγῶν πλούτου, θὰ συνεπαγάγωσιν ὅμως καὶ τὴν οἰκονομικὴν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀργότερον ὑποδούλωσιν τῆς Τουρκίας, εἰς μίαν ἰσχυρὰν μεσογειακὴν Δύναμιν, τῆς ὁποίας θὰ καθίστατο δορυφόρος.

Ποίαν ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχῃ ἓν τοιοῦτον φαινομενικῶς ἀθῶον Σύμφωνον ἐπὶ τῶν σχέσεων καὶ συμφερόντων τῶν ἄλλων Δυνάμεων, ἰδίως δὲ τῆς ἀμέσως ἐνδιαφερομένης Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πόσον θὰ ἦτο σκόπιμος ἡ σύναψις τοιούτου συμβολαίου καὶ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, θὰ τὰ ἐξετάσωμεν ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Αἱ πραγματικαὶ ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA εἶναι ἄριστον προφυλακτικὸν ἀπὸ λυπηρὰ ἐπακόλουθα τοῦ ψύχους, τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς σκόνης
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα VALDA

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΘΕΟΞΕΝΙΑ»
ΠΟΡΤΑΡΙΑ (Πήλιον ὕψος 700 μέτρων)
ΕΝΑΡΞΙΣ
Θερινῆς περιόδου ἀπὸ 1 Ἰουνίου. Παρέχει πᾶσαν ἄνεσιν καὶ τέρψιν. Ὀρχήστρα JAZZ—BAND. Τέϊα, Χοροί, Συναυλίαι. Ἐκδρομαί, Ἀναγνωστήριον. ΤΕΝΝΙΣ
Κομμωτήριον Ἀνδρῶν καὶ Κυριῶν
Αὐτοκίνητα καὶ λέμβοι τοῦ Ξενοδοχείου
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «Θεοξένια» [illegible]

Τὰ ἑπτὰ ὡραιότερα κορίτσια τῆς Εὐρώπης

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ἡ Δὶς Ἰταλία (Λίβια Μαράτσι), ἡ Δὶς Βέλγιον (Ἄννα Τεϊάερτ), ἡ Δὶς Γαλλία (Ραϋμόνδη Ἀλλαίν), ἡ Δὶς Ἀγγλία (Δὶς Τσίλδ), ἡ Δὶς Γερμανία (Ἕλλη Ὄσμαν), ἡ Δὶς Ἰσπανία (Ἀγκουέντα Νόρμαι) ἡ Δὶς Λουξεμβοῦργον (Λίνα Φρίεδριχ). Ἐκλεγεῖσαι καὶ στελλόμεναι εἰς Ἀμερικὴν διὰ νὰ μετάσχουν τοῦ προκηρυχθέντος παγκοσμίου διαγωνισμοῦ καλλονῆς.

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ!

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ.—ΠΩΣ ΕΥΡΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ «ΑΒΑΝΤΙ».—ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ, ΓΕΡΜΑΝΟΦΙΛΙΑ, ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ.—ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ.—Η ΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΠΡΩΜΕΝΩΝ.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Γράφω περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς πείρας μου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ πολέμου. Γράφω περὶ τῶν λαϊκῶν παρανοήσεων τοῦ πολέμου. Γράφω περὶ τῶν πεποιθήσεών μου ὅσον ἀφορᾷ τὸν πόλεμον. Καὶ γράφω γιὰ τὸν πόλεμον ἀπὸ δύο ἀπόψεων—τῆς πολιτικῆς τοῦ κόσμου καὶ τῆς πραγματικότητος τῶν χαρακωμάτων, ὅπου ἔζησα καὶ ἔμαθα τὸ μαρτύριον τοῦ πόνου.

Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναλύσω τὴν ἐξέλιξίν μου καὶ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συναισθήματά μου χωρὶς νὰ ἐκθέσω πῶς τὸ ἔθνος μου εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον, ἔγοιωσε τὸν πόλεμον καὶ ἐδέχθη τὸν πόλεμον. Ἡ ψυχολογία μου ἦτο ἡ ψυχολογία τοῦ Ἰταλοῦ. Τὴν ἔζησα καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν καταλύσω.

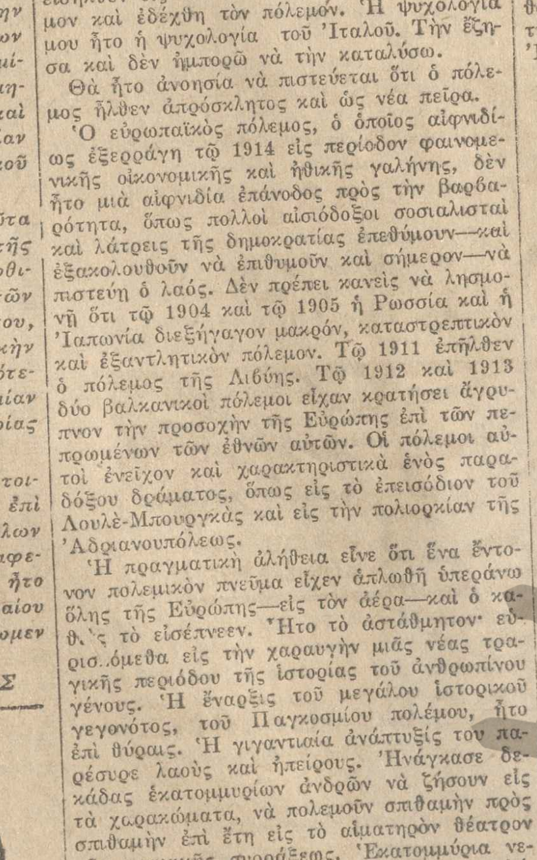

Ὁ Μουσολίνι, λοχίας τῶν Βερσαλλιέρων, εἰς τὸ χαράκωμα

Θὰ ἦτο ἀνοησία νὰ πιστεύεται ὅτι ὁ πόλεμος ἦλθεν ἀπρόσκλητος καὶ ὡς νέα πεῖρα.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, ὁ ὁποῖος αἰφνιδίως ἐξερράγη τῷ 1914 εἰς περίοδον φαινομενικῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς γαλήνης, δὲν ἦτο μιὰ αἰφνιδία ἐπάνοδος πρὸς τὴν βαρβαρότητα, ὅπως πολλοὶ αἰσιόδοξοι σοσιαλισταὶ καὶ λάτρεις τῆς δημοκρατίας ἐπεθύμουν—καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιθυμοῦν καὶ σήμερον—νὰ πιστεύῃ ὁ λαός. Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ λησμονῇ ὅτι τῷ 1904 καὶ τῷ 1905 ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἰαπωνία διεξήγαγον μακρόν, καταστρεπτικὸν καὶ ἐξαντλητικὸν πόλεμον. Τῷ 1911 ἐπῆλθεν ὁ πόλεμος τῆς Λιβύης. Τῷ 1912 καὶ 1913 δύο βαλκανικοὶ πόλεμοι εἶχαν κρατήσει ἄγρυπνον τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῶν πεπρωμένων τῶν ἐθνῶν αὐτῶν. Οἱ πόλεμοι αὐτοὶ ἐνεῖχον καὶ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς παραδόξου δράματος, ὅπως εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Λουλὲ-Μπουργκὰς καὶ εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἕνα ἔντονον πολεμικὸν πνεῦμα εἶχεν ἁπλωθῆ ὑπεράνω ὅλης τῆς Εὐρώπης—εἰς τὸν ἀέρα—καὶ ὅλοι τὸ εἰσέπνεον. Ἦτο τὸ ἀστάθμητον εὑρισκόμεθα εἰς τὴν χαραυγὴν μιᾶς νέας τραγικῆς περιόδου τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ ἔναρξις τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ γεγονότος, τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, ἦτο ἐπὶ θύραις. Ἡ γιγαντιαία ἀνάπτυξίς του παρέσυρε λαοὺς καὶ ἠπείρους. Ἠνάγκασε δεκάδας ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν νὰ ζήσουν εἰς τὰ χαρακώματα, νὰ πολεμοῦν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν ἐπὶ ἔτη εἰς τὸ αἱματηρὸν θέατρον τῆς τραγικῆς συρράξεως. Ἑκατομμύρια νεκρῶν καὶ τραυματιῶν, νῖκαι καὶ ἧτται, πολύπλοκα συμφέροντα, ἠθικὰ καὶ ἀνήθικα, τὸ πνεῦμα τῆς δυσφορίας καὶ τοῦ μίσους, δεσμοὶ φιλίας καὶ ἀπογοητεύσεις—ὅλος αὐτὸς ὁ χαώδης καὶ πλήρης παθῶν κόσμος ποὺ ἔζησε καὶ ἔκαμε τὸν Μεγάλον Πόλεμον ἀπετέλει μέρος ἑνὸς Κυκλωπείου συνόλου, τὸ ὁποῖον εἶνε δύσκολον νὰ συλλάβῃ κανείς, νὰ ὁρίσῃ, νὰ περιγράψῃ εἰς ἁπλᾶς αὐτοβιογραφικὰς ἀναμνήσεις ὡς αὐταί.

Ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἡ Γερμανία μόνη ἔχει κι' ὅλας δημοσιεύσει ἐπὶ τοῦ πολέμου ἑξήντα ἐπισήμους τόμους καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψει πολλούς, τοὺς ὁποίους τὰ ἄλλα ἔθνη ἐδημοσίευσαν ἢ θὰ ἐκδώσουν, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ χαθῇ μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν θεωρητικῶν σκέψεων. Τὸ τρομερὸν αὐτὸ χάος ἔφερεν εἰς φῶς, μεταξὺ τῶν ἡττημένων ἐθνῶν, τὸν διαλυτικὸν διανοητικὸν σκεπτικισμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξεπήδησεν ἡ φιλοσοφία τῶν πραγματικοτήτων.

Προχωρῶ λοιπὸν κατὰ σειρὰν ἐντυπώσεων, ἀναμνήσεων. Βιάζω τὴν μνήμην μου νὰ συνθέσῃ, εἰς μίαν λογικὴν γραμμὴν διήκουσαν παραλλήλως πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας μου, τὴν πλουσίαν εἰκόνα καὶ τὰ ἀναρίθμητα περικλειόμενα εἰς αὐτὴν γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν πλέον βασανισμένην περίοδον ποὺ ἐγνώρισέ ποτε ἡ ἀνθρωπότης. Συνεδέθην στενώτατα μὲ τὴν περίοδον αὐτήν.

Ἡ τραγῳδία τοῦ Σεραγιέβου, ἡ δολοφονία τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου, διαδόχου τοῦ Θρόνου τῆς Αὐστροουγγαρίας, καὶ τῆς συζύγου του, ἐπροκάλεσε πανικὸν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὅλης τῆς Εὐρώπης. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἤμουν τότε διευθυντὴς μιᾶς διεθνιστικῆς σοσιαλιστικῆς ἐφημερίδος. Ἐκεῖνο ποὺ ἔτρωσε τὴν αἰσθαντικότητα τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἦτο ἡ ἀστραπιαία ταχύτης τῆς τραγῳδίας. Εἶδα τὴν μαθηματικὴν ἱκανότητα τῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν δυνατὰ τὰ σχέδια καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς δολοφονίας παρ' ὅλας τὰς ἐκτάκτους προφυλάξεις, τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ἡ ἀστυνομία τῆς Αὐστροουγγαρίας. Ἐκατάλαβα ὅτι ἡ Εὐρώπη διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τὴν ἐξέγερσιν τῆς Σερβίας ἐναντίον τῆς γηραιᾶς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, ἡ περιοχὴ αὕτη οὐδέποτε ἐγνώρισεν οὐδὲ στιγμῆς γαλήνην. Ἡ σερβικὴ νοοτροπία, ἡ ὁποία εὕρισκε τὸν δρόμον της—καὶ τὸν εὕρισκει ἀκόμη—διὰ μέσου τῶν ὑπογείων σηράγγων τῶν μυστικῶν ἑταιριῶν, παρεῖχεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δυσαρέστους ἐκπλήξεις εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ ἡ μεγάλη αὐτοκρατορία ὑπέφερεν ἐξ αὐτοῦ. Ὄχι ὅμως περισσότερον παρ' ὅσον ἕνα καθαρόαιμον ζῷον ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὶς μυῖγες.

Ἡ τραγῳδία τοῦ Σεραγιέβου ὅμως μοῦ ἐφάνη ὅτι ἦτο τὸ τελευταῖον κέντημα. Ὅλοι ἠννόησαν ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ ἐνήργει. Ἰσχυρὰ μέτρα! Ὅλαι αἱ πρεσβεῖαι, ὅλα τὰ διάφορα πολιτικὰ κόμματα τῆς Εὐρώπης, ἐνοιωσαν τὴν σοβαρότητα τῆς περιπτώσεως καὶ τὰς τρομερὰς συνεπείας της. Καὶ ἤρχισαν ὅλοι ἐργαζόμενοι πυρετωδῶς διὰ νὰ εὕρουν μίαν δυνατὴν λύσιν. Κ' ἐμεῖς ἐκυττούσαμε!

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ ἠχὼ τῆς δολοφονίας τοῦ Σεραγιέβου ἐξήγειρε περιέργειαν μόνον καὶ δίψαν εἰδήσεων. Ἀκόμη καὶ ὅταν τὰ πτώματα τοῦ ἀρχιδουκὸς καὶ τῆς συζύγου του μετεφέρθησαν εἰς τὸν κόλπον τῆς Τεργέστης, ὁ ὁποῖος ἐφωτίζετο καθ' ὅλην τὴν νύκτα μὲ τρομερὰς λαμπάδας, ἡ ἐντύπωσις τῶν Ἰταλῶν ἀκόμη καὶ τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν ζυγόν, δὲν ἦτο βαθυτέρα παρ' ὅ,τι θὰ ἦτο ἂν παρευρίσκοντο εἰς τὸν θεματικὸν ἐπίλογον μιᾶς θεατρικῆς τραγῳδίας.

Ὁ Φραγκίσκος Φερδινάνδος ἦτο ἐχθρὸς τῆς Ἰταλίας. Ἐπίστευα ὅτι πάντοτε ὑπετίμα τὴν φυλήν μας. Δὲν ἦτο ἱκανὸς νὰ αἰσθανθῇ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιᾶς τῶν Ἰταλοαίμων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἀκόμη ὑπὸ τὴν σημαίαν του. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ σταθμίσῃ τὴν δύναμιν τῆς φυλετικῆς συνειδήσεως. Ἤξευρα ὅμως ὅτι ἡ ρᾶτσες εἶνε δύσκολον νὰ συγχωνευθοῦν. Ὁ Φραγκίσκος Φερδινάνδος ἀπήλαυε τὴν ἐπίδειξιν τῆς ἀντιπαθείας του ἔναντι τῆς Ἰταλίας. Ἐπεδείκνυεν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἰταλίας μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν δυνατὴν λύσιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα. Ἐλέγετο ὅτι, μέσα εἰς τὴν μυστικότητα τῆς αὐλῆς του καὶ τῶν θρησκευτικῶν συμβούλων του, ἐμελέτα τὴν δημιουργίαν μιᾶς παπικῆς πόλεως ἐν Ρώμῃ μὲ διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν.

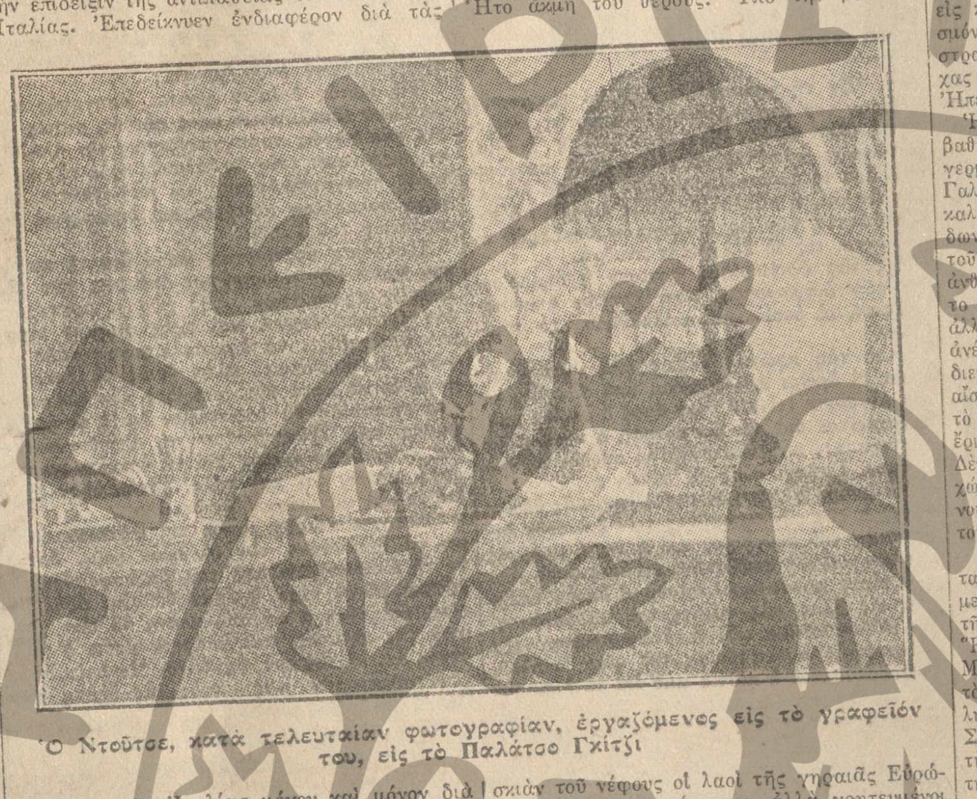

Ὁ Ντούτσε, κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν, ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖόν του, εἰς τὸ Παλάτσο Γκίτζι

Ἂν καὶ βαθειὰ καθολικός, ὅπως καὶ ἐγώ, ἐδέχετο ἀπὸ τὸν Χριστιανισμὸν μόνον τὰ σκληρὰ γνωστὰ τυραννικὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἡ βάσις τοῦ παλαιοῦ δεσποτισμοῦ του ἀποτελοῦντος τὸ στήριγμα τῆς τυραννικῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀνικάνου νὰ μιλήσῃ πρὸς τὴν ψυχήν. Εἰς συμπλήρωσιν τῆς ψυχοσυνθέσεώς του, ὁ μικρόσωμος αὐτός, γκρινιάρης ἀρχιδούξ ἐθεώρει ἑαυτὸν ὡς εἰδικῶς χρισμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἵνα ἄρχῃ ὑπηκόων. Ἐπροκάλει φόβον εἰς τὰς καρδίας τῶν μικροτέρων ἐθνῶν τῶν συνορευόντων πρὸς τὸ δοβλέτι του. Ὁ θάνατός του ἐξέπληξεν ἡμᾶς ὅμως δὲν μᾶς ἐλύπησε. Διὰ λόγους εὐνοήτους, τὸ παθητικὸν τέλος τῆς ἀρχιδουκίσσης ἐπροκάλεσεν αἰσθήματα φύσεως περισσότερον συμπαθητικῆς. Ἡμεῖς οἱ Ἰταλοὶ εἴμεθα εὐαίσθητοι, εὐσυγκίνητοι.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Κάιζερ πρὸς τὰ ἀπορφανισθέντα παιδιὰ ἐπέτεινε τὸν ἤδη δραματικὸν τόνον τῶν ἐντυπώσεών μας. Ἐκατάλαβα ὅτι ἡ Γερμανία ἐσκόπευε νὰ ὑποστηρίξῃ ἰσχυρῶς τὴν Αὐστρίαν εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν, εἰς ἣν τὸ ἔθνος τοῦτο ἔμελλε νὰ προβῇ ἔναντι τῆς Σερβίας. Ἐπίστευον ὅτι ἡ Βιέννη θὰ προέβαινεν εἰς ἔντονον διαμαρτυρίαν ἐν Βελιγραδίῳ, ἀλλὰ οὐδεὶς ἐφαντάζετο ἕνα τελεσίγραφον τόσον θανάσιμον, ὥστε νὰ πληγώσῃ καιρίως τὴν εὐαισθησίαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν, καθὼς καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους τούτου. Ὅλα αὐτὰ τὰ ρεύματα ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ τὰ παρακολουθῶ ὡς νεαρὸς διευθυντὴς τοῦ «Ἀβάντι».

Ἡ δικτατορικὴ μορφὴ τοῦ τελεσιγράφου, τὸ ὕφος εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο συντεταγμένον, ἔδωκαν εἰς τὸν ἐκπλαγέντα κόσμον νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ πόλεμος ἐπεκρέματο. Ἡμεῖς, οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ἀντικρύσαμεν τὸ ἐρώτημα: Θὰ νικήσῃ ὁ διεθνισμὸς ἢ εἶνε οὐτοπία; Διηρωτήθην καὶ κατέληξα εἰς ἕνα συμπέρασμα.

Αἱ πρεσβεῖαι ἠργάζοντο πυρετωδῶς· τὰ πολιτικὰ κόμματα προσέθετον τὴν πίεσιν τοῦ βάρους των εἰς τὰς διπλωματικὰς ἐνεργείας. Ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ὀρυμαγδὸς τῶν συγκεντρουμένων στρατιῶν ἔθεσαν εἰς δευτέραν μοῖραν τὰς ἀκαδημαϊκὰς διαμαρτυρίας τῶν σοσιαλιστικῶν καὶ διεθνῶν δυνάμεων.

Ὅλοι ὅσοι, εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀντικρύζαμεν γυμνὰ τὰ γεγονότα μᾶλλον παρὰ τὰς πομφολυγώδεις θεωρίας, ἠκούσαμεν τὸ κάλεσμα τῆς Χώρας μας—ἕνα κάλεσμα ἐγκαταλείψεως. Οὐτοπικαὶ ἰδεολογίαι ἔσπασαν σὰν σαπουνόφουσκες. Ἀκόμη καὶ ἡ συνέλευσις τῶν Γάλλων καὶ Γερμανῶν σοσιαλιστῶν καὶ ὁ φόνος τοῦ Ζωρὲς εἰς τὸ Παρίσι δὲν ἦσαν παρὰ δευτερεύοντα ἐπεισόδια. Ἐγὼ τὰ ἐθεώρουν ὡς κράσπεδα τῆς ἰσχυρᾶς καὶ δραματικῆς συρράξεως, πρὸς τὴν ὁποίαν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὰ διάφορα ἔθνη ἐσύροντο ὑπὸ τῆς Εἱμαρμένης.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσω ὅτι ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ Μεγάλου Πολέμου εἶχα ἀκούσει καὶ προσέξει μίαν φωνὴν ἐγερθεῖσαν μέσα εἰς τὸ Γαλλικὸν Κοινοβούλιον καὶ ζωγραφίζουσαν μὲ χρώματα ἀπαισιόδοξα τὸ ἀπαράσκευον τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τόσον τοῦ οἰκονομικοῦ πολέμου, ὅσον καὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν νεωτέρων μέσων ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως. Ὁ Κλεμανσώ, ἀφρίζων, παρίστατο εἰς τὴν συζήτησιν. Εἶπε κατόπιν ὅτι οὐδέποτε εἰς τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του ἀπὸ τοῦ 1871 εἶχε παραστῆ μάρτυς δραματικωτέρας συνεδριάσεως ἀπὸ αὐτήν, καθ' ἣν τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος ἠναγκάσθη νὰ νοιώσῃ πλήρως τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ στρατοῦ του, στερουμένου ἀκόμη καὶ τῶν ἀναγκαιούντων διὰ μίαν μεγάλην σύρραξιν. Τοῦτο ὑπῆρξε δίδαγμα. Δὲν τὸ λησμονοῦμεν.

Ὁ πόλεμος ἦτο ὥριμος. Ἡ βραδύνασα καὶ ἀσθενὴς παρέμβασις, γνωστὴ καὶ ἄγνωστος, τοῦ Πάπα καὶ τῶν καλοβόλων ἐθνῶν, τῶν εὑρισκομένων ἔξω τοῦ κύκλου τῶν Συμμάχων, οὐδόλως ἐβάρυνε. Δὲν ἠμπόρεσαν νὰ σταματήσουν τὸν ροῦν τῶν γεγονότων. Ὁ πόλεμος ἤρχισε περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου 1914. Ἦτο ἀκμὴ τοῦ θέρους. Ὑπὸ τὴν βαθεῖαν σκιὰν τοῦ νέφους οἱ λαοὶ τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης ἐστέκοντο περίτρομοι, ἀλλὰ γοητευμένοι ὅπως γοητεύεται κανεὶς ἀπὸ τὸ φείδι.

Ἡ Ἰταλία, ὀλίγα ἔτη πρωτήτερα, εἶχεν ἀνανεώσει τὴν Συνθήκην τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας. Ἦτο ἕνας γάμος χωρὶς ἀμοιβαῖον σεβασμὸν καὶ χωρὶς ἐμπιστοσύνην, συναφθεὶς μᾶλλον διὰ τὴν ἰσοφάρισιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως παρὰ λόγῳ πολιτικῆς ἀνάγκης. Μικρὰ ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς στρατιωτικῆς συμμαχίας. Ἡ συμμαχία ὅμως μὲ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ἔδωκεν εἰς τὴν Ἰταλίαν κάποιο εὖρος ὁρίζοντος καὶ κάποιαν ἐλευθερίαν κινήσεως. Ὁ μαρκήσιος ντὶ Σὰν Τζουλιάνο, ὅστις εὑρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εὑρεθεὶς πρὸ τοῦ Αὐστριακοῦ τελεσιγράφου πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ πρὸ τοῦ σχεδίου τῆς προκλήσεως τοῦ πολέμου ἀντὶ πάσης θυσίας, ἐδέησε νὰ ἐνεργήσῃ συντόνως διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν Ἰταλίαν οὐδετέραν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ συνθήκη ἐπέβαλεν ἐνέργειαν, ἂν ἓν ἢ πλείονα τῶν ἐθνῶν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ὑφίστατο ἐπίθεσιν ὑπὸ ἔθνους ἐντὸς τῆς συμμαχίας εὑρισκομένου. Ὅπως ἤξευρα καλά, ἡμεῖς εἴχομεν ἀφεθῆ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τεκταινομένων. Αὐτὸ ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ διαρρήξωμεν τὸ σύμφωνον—διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῶν περαιτέρω ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν συμμαχίαν ταύτην.

Μία ἀπὸ τὰς πρώτας θαρραλέας ἐνεργείας, δι' ὧν ἡ Ἰταλία ἔδειξε τὸ μέτρον τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἰσχύος της, ἦτο ἡ διακήρυξις τούτου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρωσσίας ὑπὲρ τῆς Σερβίας ἠνάγκασε καὶ τὴν Γαλλίαν νὰ ἐγερθῇ κατὰ τῆς Γερμανίας.

Παρηκολούθουν τὴν Ἀγγλίαν. Ἐστάθμιζε μὲ μεγίστην προσοχὴν τὸ βῆμα ποὺ ἔπρεπε νὰ κάμῃ καὶ κατόπιν, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑπεροχήν της, καθὼς καὶ χάριν τῆς ὑπερηφανείας της καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὸν τρομερὸν πολεμικὸν μηχανισμόν της καὶ ἐπετάχυνε τὴν ὀργάνωσιν νέων στρατιῶν διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Γερμανίας τὸν ἔλεγχον τῆς γηραιᾶς Ἠπείρου.

Ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἰταλίας συνεκινεῖτο βαθειά, ἀντικρύζουσα τὸν πόλεμον καὶ τὴν γερμανικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γαλλίαν. Ἐδημοσιεύοντο περιγραφαί, μὲ φρικαλέας λεπτομερείας, τῶν γερμανικῶν μεθόδων, πρὸ παντὸς δ' ἔλαβε χώραν ἡ εἰσβολὴ τοῦ Βελγίου παρὰ πᾶν αἴσθημα δικαίου καὶ ἀνθρωπισμοῦ. Ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἀπωθεῖτο ἀμειλίκτως. Τὸ μέλλον ὄχι ἑνὸς ἔθνους, ἀλλὰ πολλῶν ἐθνῶν διεκυβεύετο. Τοῦτο εἶχα ἀνέκαθεν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ γραφεῖόν μου ὡς διευθυντοῦ ἐφημερίδος. Ὑπῆρχεν ἐπίσης τὸ αἴσθημα ἑνὸς κοινοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ὁποῖον μᾶς ἠνάγκαζε νὰ λησμονῶμεν τὰς ἔριδας τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἀνεχθῶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ χώρα μου ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνετρίβοντο ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀπροβλέπτου ἀτυχίας.

Ἡ Γερμανία ἤρχισε νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν ἰταλικὴν κοινὴν γνώμην μὲ προπαγανδιστικὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἐξηρέθιζον τὴν εὐθιξίαν τῆς φυλῆς μας. Αὐτὸ μ' ἔκαμνε νὰ λυσσῶ. Ἕνας μεγάλος διπλωμάτης, ὁ πρίγκηψ φὸν Μπύλωφ, ὅστις ἐγνώριζεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν ἰταλικὸν καὶ τὸν ρωμαϊκὸν κόσμον, ἐστάλη διὰ νὰ διευθύνῃ αὐτὴν τὴν προπαγάνδαν. Σκοπός του ἐν Ἰταλίᾳ ἦτο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁριστικὴν καὶ ἀπόλυτον οὐδετερότητα.

Ἀλλὰ τὸ ἔθνος μας ἐστρέφετο πρὸς τὸν πόλεμον. Ἐγὼ ὑπεδεύθυνον. Τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον τότε ἤσκει κάποιαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἰταλικῆς ζωῆς, ὀφειλομένην μᾶλλον εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων παρὰ εἰς τὴν ἰδικήν του δύναμιν, δὲν ἤξευρε ποίαν στάσιν νὰ τηρήσῃ. Ἀμφεταλαντεύετο. Ἡ πλειοψηφία τοῦ κόμματος ἦτο ὑπὲρ τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος—οὐδετερότητος χωρὶς ὅρια χρόνου, ὑποχρεώσεων ἢ ἀξιοπρεπείας. Εἰς τὸ κόμμα αὐτὸ ὑπῆρχον πολλοί, οἱ φανερὰ συμπαθοῦντες τὴν Γερμανίαν. Ἐγὼ ὄχι. Μία δρὰξ εὐφυῶν καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως ἀνδρῶν ἤρχισαν διερωτώμενοι ἂν ἦτο πράγματι ὀρθὸν νὰ ἐξυπηρετοῦν οἱ Ἰταλοὶ τὰ πολιτικὰ σχέδια τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας καὶ ἂν τοῦτο ἦτο ἐπωφελὲς διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ κόσμου. Ἐγὼ ὁ ἴδιος διετύπωσα αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ἀβάντι». Διὰ λόγους εὐνοήτους τὸ ἄρθρον ἀνεγνώσθη ἀπλήστως ὑπὸ πάσης τάξεως πολιτῶν. Ἡ διατύπωσις αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος ὑπῆρξεν ἡ πειὸ ἐξέχουσα δημοσιογραφικὴ μου προσπάθεια.

Ἤρκεσε τοῦτο διὰ νὰ πείσῃ μέρος τῆς κοινῆς γνώμης νὰ στραφῇ πρὸς τὴν δυνατότητα τῆς ἐξόδου μας εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Δὲν ἠμποροῦσαμεν καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονῶμεν ὅτι, πλὴν τῶν πρακτικῶν λόγων, ὑπῆρχον καὶ ὡρισμένοι αἰσθηματικοὶ λόγοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς ὤθουν νὰ ἀναθεωρήσωμεν, μέσα εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν σύρραξιν, τὴν παλαιὰν ἀπόφασιν ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀνατολικὰ μας σύνορα, τὰ ὁποῖα ἠμφισβητοῦντο ἀπὸ τοῦ πολέμου μας μὲ τὴν Αὐστρίαν τῷ 1866.

Ἐγύριζα στὸ σπίτι μου, στὴν οἰκογένειάν μου, τὴν νύκτα, μὲ βασανιστικὰ ἐρωτήματα στὸ μυαλό μου, μὲ ὁλονὲν βαθύτερας προθέσεις, μὲ ὁλονὲν στερεοποιουμένας ἀποφάσεις. Ὑπεράνω ὅλων ἡ πατρίς μου. Εἶδα πῶς ὁ διεθνισμὸς κατέρρεεν. Αἱ δυνάμεις τῆς νομιμοφροσύνης ἦσαν πάρα πολὺ μεγάλαι. Ἔγραψα ἕνα κύριον ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλεγα πόσον ἐντελῶς ἀνόητος ἦτο ἡ ἰδέα ὅτι, ἀκόμη καὶ ἂν ἱδρύετο σοσιαλιστικὸν κράτος, αἱ παλαιοὶ φραγμοὶ τῶν φυλετικῶν καὶ ἱστορικῶν διενέξεων θὰ ἔπαυον νὰ προκαλοῦν πολέμους.

Τὰ σύνορα τῆς Ἰταλίας πρὸς ἀνατολὰς φθάνουν μέχρι τοῦ Ζούδριο, ἀλλὰ ἡ περιοχὴ τοῦ Τρεντίνου, παρανόμως κατακρατουμένη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, εἰσήρχετο σὰν σφήνα μεταξὺ τῆς Λομβαρδίας καὶ τῶν Ἑνετικῶν ἐπαρχιῶν. Αἱ δοσοληψίαι μας μὲ τὴν Αὐστροουγγρικὴν αὐτοκρατορίαν δὲν εἶχον εἰσέτι τερματισθῆ, διότι τὰ σύνορα ποὺ εἶχε προφητεύσει ὁ Δάντης ἦσαν προσφιλῆ εἰς πᾶσαν ἰταλικὴν καρδίαν. Ἦσαν καὶ θὰ ἦσαν πάντοτε κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς τοῦ Μπρέννερ καὶ τῶν Ἰουλιανῶν καὶ Ἰλλυρικῶν Ἄλπεων, τοῦ Φιούμε καὶ τῆς Δαλματίας συμπεριλαμβανομένων.

Πρὸ τῆς νέας ταύτης καταστάσεως, κάθε πολιτικὸς ἀνήρ, καθὼς καὶ ἐγώ, ἤρχιζε νὰ ἐξετάζῃ τὴν συνείδησίν του. Ἡ ἁπλῆ μνεία τοῦ προβλήματος τούτου ἤρκει διὰ νὰ καταστήσῃ σαφῆ καὶ πρόδηλον τὴν κρυφὴν ἐργασίαν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. Αἱ σκέψεις μου ὑπέστησαν μεταβολήν.

«Τώρα ἢ ποτέ!» ἦτο τὸ πολεμικὸν σύνθημα τοῦ Τσέζαρε Μπαττίστι, τοῦ ὁποίου ἡ εὐγενὴς ψυχὴ καὶ τὸ τελικὸν μαρτύριον τοῦ τυφεκισμοῦ του ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, τὸν κατέστησαν ἀθάνατον εἰς τὰς ἰταλικὰς καρδίας. Ἔπειτα ἦτο ὁ προφητικὸς δραματισμὸς τοῦ ἀνυπότακτου ἐκείνου ἐπαναστατικοῦ πνεύματος, τοῦ Φίλιππο Καρριντόνι. Ὑπὸ τὴν ἔμπνευσίν των, ἤρχισα νὰ τραβῶ μαζί μου μίαν μερίδα σοσιαλιστῶν ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Εἶχα μαζί μου ἀντάρτας πολλῶν σχολῶν, οἱ ὁποῖοι μέσ' ἀπὸ τὰ κατακάθια τῶν διαμαχῶν των, ἤρχοντο ἐπὶ τέλους τώρα νὰ διακηρύξουν τὴν ἀναλλοίωτον ζωτικότητα τῆς φυλῆς μας.

Τὸ Σοσιαλιστικὸν Συμβούλιον, βλέπον ποῦ κατηυθυνόμην, μοῦ ἀφήρεσε τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Ἀβάντι». Δὲν ἠμποροῦσα πλέον νὰ κηρύττω, διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον. Εὑρέθην ἀντιμέτωπος τῶν σοσιαλιστῶν εἰς τὰς συνελεύσεις μας. Διεγράφην ἐκ τοῦ κόμματος. Συνεκρότησα δημοσίας συγκεντρώσεις. Ἐδημιούργησα τοὺς Φασιστάς—μίαν ὁμάδα τολμηρῶν νεανιῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευαν ὅτι ἡ ἐπέμβασις ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς βίας. Μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι αἱ ἐνέργειαί των ἐκλόνισαν βαθειὰ τὸ πολιτικόν μας οἰκοδόμημα, τὸ ὑφιστάμενον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἰταλίας μέχρι τοῦ 1914. Ἐγὼ ἤμουν ὁ ἀρχηγός των.

Εἶνε ἐνδιαφέρον, σήμερον, ὁπότε ἡ δημοκρατία [illegible] ἐπιθέσεις, νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἡ Φιλελεύθερα Δημοκρατικὴ εἰρηνόφιλος ὁμάς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τζοβάννι Τζολίττι, ἀνδρὸς μεγάλης ἐπιρροῆς εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐπίσης δὲ ἐξόχου ὀργανωτοῦ πολιτικῶν ἑλιγμῶν, ἠσχολεῖτο νὰ εὕρῃ ἕνα στόχον, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλυε τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν συνόρων τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' ὁ ὁποῖος θὰ ἔσωζε τὴν χώραν μας ἀπὸ τὸ φορτίον, τὰς θυσίας καὶ τὰς ἀνθρωπίνας ἀπωλείας ποὺ κάθε πόλεμος ἐπιβάλλει. Ὁ Τζολίττι ἐπηγγέλλετο ὅτι καὶ χωρὶς πόλεμον ἡ Ἰταλία ἠμποροῦσε νὰ ἐπιτύχῃ πολλά. Αὐτὸ τὸ «πολλὰ» ἀφύπνισεν ἕνα αἴσθημα σαρκασμοῦ εἰς τὰς γενναιοψύχους καρδίας τῶν Ἰταλῶν. Οὗτοι εἶνε φύσει γενναῖοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ πολιτικοῦ παζαρέματος ὑπὸ πᾶσαν μορφήν.

Οἱ Ἰταλοὶ ἐκύτταζαν πειὸ πέρα ἀπὸ τὰς [illegible] αὐτὰς παραχωρήσεις καὶ τὰς [illegible] αὐτὰς βελτιώσεις τῶν συνόρων. Δὲν ἐπίστευαν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτοῦ τοῦ προγράμματος. Ἐγὼ τὸ ἐθεώρουν ὡς ἔνδειξιν [illegible] πολιτικῆς—τῆς πολιτικῆς τῶν [illegible]. Ὑπῆρχον προφῆται, οἱ ὁποῖοι διέβλεπον εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν σύρραξιν ὄχι μόνον ἐθνικὰ ὀφέλη, ἀλλὰ καὶ τὴν δυνατότητα [illegible] τῆς φυλῆς. Εἰς τὸν κύκλον τοῦ Χρόνου, εἶχεν ἔλθει πάλιν μία δραματικὴ περίοδος, ἡ ὁποία ἔδιδε τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ τὸ βάρος [illegible] πρὸς ἴσους εἰς τὰ πρῶτα ἔθνη τοῦ κόσμου.

Ἦτο ἡ εὐκαιρία μας. Ἠθέλησα νὰ τὴν πιάσω. Αὐτὸ ὑπῆρξεν ὁ λογισμός μου.

BENITO MUSSOLINI

Οἱ υἱοὶ τοῦ Μουσολίνι, Βιττόριο καὶ Μπροῦνο

ΑΥΡΙΟΝ: Ἐλεύθερος! — Πῶς ἐξεδόθη τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια». — Ἡ δρᾶσις τῶν πρώτων φασιστῶν. — Καὶ πάλιν οἱ Ἐρυθροχίτωνες. — Ὁ Ντ' Ἀννούντσιο ὑπὲρ τοῦ πολέμου. — Παραιτεῖται ὁ Τζιολίττι. — Βερσαλλιέροι ἐπάνω εἰς τὰς Ἄλπεις. — Ἡ ζωὴ εἰς τὰ χαρακώματα. — Ἐπίκεις εἰς τὸ ρίψιμον χειροβομβίδων. — Ψυχολογικαὶ παρατηρήσεις. — Ντεφαιτισμὸς εἰς τὰ μετόπισθεν. — Μεταξὺ δύο πυρῶν.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΝΟΜΠΙΛΕ

69 ΩΡΑΙ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΜΥΣΤΥΡΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΓΩΜΕΝΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ Β. ΠΟΛΟΥ

ΔΕΝ ΚΑΤΕΣΤΗ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΝΓΚΣ ΜΠΑΙ·Υ.

ΚΙΝΓΚΣ ΜΠΑΙ·Υ, 18 Μαΐου. — Τὴν Τετάρτην τὸ πρωῒ διήλθομεν τὸν ἀκρωτήριον Γερμανία. Τὴν 14ην ὥραν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐξ ὁλοκλήρου ἀνεξερεύνητον ἔκτασιν. Ὁ πάγος ἐδῶ εἶνε διερρηγμένος. Ὀλίγον ἀργότερα διακρίνομεν ἕνα πουλί. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀνακαλύψωμεν γῆν. Περαιτέρω ὅμως ὁ πάγος γίνεται συμπαγὴς καὶ κάθε ἐλπὶς χάνεται. Ὁ πάγος ἐδῶ παρουσιάζει μεγάλας συσπάσεις. Φαίνεται ὅτι μεταξὺ τῶν διαφόρων στρωμάτων τοῦ πάγου ἔχει γίνει ἀληθινὸς πόλεμος. Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς τοὺς κατακλυσμοὺς οἱ ὁποῖοι γίνονται ἐδῶ.

Τὴν 20 καὶ 30' διακρίνομεν ἀκόμη μίαν ἄρκτον. Τὸ ζῷον ἀπὸ τὸν βόμβον τῶν μοτὲρ φεύγει μὲ τοιαύτην ταχύτητα ὥστε εἰς τὸ ἀεροπλάνον ἔχομεν ἔκρηξιν γενικῆς ἱλαρότητος. Ὅταν ἐνόμισεν ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἀρκετὴν ἀπὸ τοῦ ἀκαταλήπτου δι' αὐτὸ φαινομένου ἀπόστασιν τὸ ζῷον ἐσταμάτησε, ἔκαμε μεταβολὴν καὶ ἐστάθη προσβλέπον τὸ ἀερόπλανον. Ἀργότερα ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν μίαν ἄλλην ἄρκτον μὲ τὰ μικρά της.

Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ἡ βενζίνη ἀρχίζει νὰ ἐξαντλῆται. Ἐκαύσαμεν τρεῖς χιλιάδας λίτρας. Μᾶς μένει ἀκόμη ἕνας τόννος ἀπὸ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ὑπελογίσαμεν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα. Πρέπει νὰ τὸν φυλάξωμεν διὰ πᾶν ἀπρόοπτον.

Ἕνα ταξεῖδι μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς εἶνε ἀπείρως δυσχερέστερον ἀπὸ μίαν πτῆσιν ἀπὸ ἑνὸς σημείου εἰς ἄλλο. Ἡ σημερινὴ πτῆσις τῆς «Ἰταλίας» δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν πτῆσιν τῆς «Νορβηγίας». Τότε ὁ Νόμπιλε ἠδύνατο νὰ σταματήσῃ τὸ ἀερόπλοιον εἰς οἱονδήποτε μέρος τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀλάσκας καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ. Σήμερον πρέπει νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ Κίνγκς Μαΐϋ.

Ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν

Αἰσθανόμεθα τώρα τὸ δρᾶμα τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Νόμπιλε θέλοντος νὰ πλησιάσῃ τὴν ἀναζητουμένην γῆν καὶ ὑποχρεωμένου νὰ μὴ κόψῃ τὴν γέφυραν τῆς ἐπανόδου. Κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. Αἰσθανόμεθα ὅτι τὰ λεπτὰ ἔχουν ἀξίαν ὡρῶν. Διὰ νὰ βλέπωμεν καλύτερα ἐβγάλαμεν ἀπὸ τὰ παράθυρα τὰς μεμβράνας. Ὅλοι μὲ τὰς διόπτρας στὰ μάτια. Ὁ παγωμένος ἄνεμος μᾶς ξυρίζει τὰ πρόσωπα καὶ μᾶς κάμνει νὰ δακρύζωμεν.

Πρέπει νὰ ἴδωμεν, νὰ ἴδωμεν αὐτὴν τὴν γῆν ἡ ὁποία κρύβεται πίσω ἀπὸ τὰ γαλανὰ νέφη τῆς διαυγοῦς πολικῆς νύκτας. Διὰ μίαν στιγμὴν νομίζομεν ὅτι ἕνας χαμηλὸς λόφος διαγράφεται εἰς τὸ βάθος. Ὀπτικὴ ἀπάτη καὶ αὐτὴν τὴν φοράν.

Ἡ «Πόλις τοῦ Μιλάνου», μὲ τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα εἰς τακτικὴν ἐπικοινωνίαν, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ χειροτερεύῃ εἰς τὸ Κίνγκς Μπαΐϋ. Ὁ Νόμπιλε παρατείνει τὴν ἀναζήτησιν γῆς διὰ ἡμίσειαν ἀκόμη ὥραν.

Ἐὰν μέχρι τῆς 23 ὥρας δὲν συναντήσωμεν γῆν θὰ ἐπανέλθωμεν. Πῶς νὰ περιγράψω τὴν ἀγωνίαν τῶν τριάκοντα ἀτελειώτων αὐτῶν λεπτῶν;

Καὶ τὰ νέφη γίνονται πυκνότερα. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ πολικὴ γῆ κάμνει ὅ,τι καὶ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἀπολύουν καπνὸν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν ἐχθρόν.

Ἡ ἡμίσεια ὥρα παρῆλθε. Τὰ χρονόμετρα σημαίνουν τὴν 23ην ὥραν. Γαλήνιος, χωρὶς νὰ δεικνῇ τὴν πικρίαν του ὁ Νόμπιλε, διατάσσει νὰ ἐπιστρέψωμεν. Διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν βορειοανατολικὸν ἄνεμον, διατάσσει νὰ κατευθυνθῶμεν πρὸς τὴν Νέαν Ζέμλιαν καὶ νὰ προχωρήσωμεν μέχρι Σβάλμπαρντ διερχόμενοι νοτίως τῆς Γῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ συνθῆκαι ἀρχίζουν νὰ χειροτερεύουν. Τὸ ψῦχος φθάνει τοὺς 20 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ κοιμηθῶμεν. Ὑπάρχουν μόνον δύο σάκκοι ἀπὸ φτερὰ εἰς τὰ ὁποῖα μόνον, δι' ἐλαχίστην ὥραν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναπαυθῇ κανεὶς μὲ τὴν σειράν του.

Δὲν ἔχομεν πλέον οὔτε μίαν σταγόνα νὰ πιοῦμε. Ὅταν μπῇ κανεὶς στὸ σάκκο μὲ τὰ φτερὰ ἡ ἀναπνοὴ γίνεται ἐπίπονος. Εἶναι προτιμότερον νὰ στέκεται ἄγρυπνος καὶ νὰ φέρῃ θερμὰ ἐπιχειρήματα διὰ μίαν ἐκστρατείαν ὑπεράνω τῆς Κεντρώας Ἀφρικῆς.

Ὁ Μαριάνι περιγράφει τὰ θέλγητρα τῆς Σαχάρας.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἡ «Πόλις τοῦ Μιλάνου» ἐπικοινωνεῖ μαζί μας.

Ἡ πτῆσις γίνεται κανονική. Εἰς τὰς 4.40' τῆς Πέμπτης πλησιάζομεν τὴν βορείαν ἄκραν τῆς Νέας Ζέμλιας.

Ἡ πτωχὴ αὐτὴ γῆ, ἡ ὁποία ἔχει ἔκτασιν 91.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, κατοικεῖται ἀπὸ 200 Σαμογιέντι. Δὲν θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τοὺς γνωρίσωμεν. Βιαζόμεθα νὰ ἐπιστρέψωμεν. Τώρα βαδίζομεν μὲ ταχύτητα 60 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Τραγῳδίαι καὶ εἰς τοὺς πάγους

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἥλιος σχίζει τὰ νέφη καὶ εὑρισκόμεθα εἰς θερμὴν ἀτμό-

σφαῖραν. Αὐτὸ ὅμως δὲν κρατεῖ πολύ. Εἰσερχόμεθα καὶ πάλιν ἐντὸς τῶν νεφῶν. Διὰ νὰ τὰ ἀποφύγωμεν ἀνερχόμεθα εἰς ὕψος 1200 μέτρων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μποροῦμεν καὶ ἔχομεν τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι ἱπτάμεθα ὑπεράνω τῆς Λαμβαρδίας. Κάπου τὰ νέφη μᾶς ἀφίνουν νὰ ἴδωμεν κάτι τὸ ἔκτακτον.

Εἰς δύο-τρία σημεῖα ὁ πάγος παρουσιάζει κηλῖδας νωποῦ αἵματος.

Προφανῶς πρόκειται περὶ τραγῳδίας μεταξὺ ἄρκτων διότι δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς τοὺς συμπαγεῖς αὐτοὺς πάγους νὰ εὑρίσκωνται φῶκαι.

Τὴν 3 καὶ 10' τῆς Παρασκευῆς ἀκούεται ἡ φωνή: «Γῆ-Γῆ!» Ἔχομεν ἐμπρός μας τὸ ἀκρωτήριον Σμίθ. Ἡ ἐλπὶς τῆς προσεχοῦς ἐπανόδου χαροποιεῖ τοὺς πάντας.

Πρέπει νὰ ὑπερβῶμεν ὡρισμένας ὀροσειρὰς 1730 μέτρων ὕψους. Τὸ ἀερόπλοιον κατορθώνει νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν ὁμολογουμένως ὕψος τῶν 2800 μέτρων.

Μὲ ταχύτητα 90 χιλιομέτρων ἱπτάμεθα ὑπεράνω τοῦ πορθμοῦ τοῦ Χινλόπεν, τῆς χερσονήσου τῆς Νέας Φρίσλαντ καὶ τοῦ Γουάιντ Μπαίϋ. Ὑπέροχον πανόραμα. Προσεγγίζομεν εἰς τὸ Κίνγκς Μπαίϋ. Ἀπὸ ὕψος 3000 μέτρων διακρίνομεν τὴν «Πόλιν τοῦ Μιλάνου», τὸ ὑπόστεγον. Προσγειούμεθα μὲ ἕνα ἐπιτυχῆ χειρισμὸν τὴν 10 καὶ 20' μετὰ πτῆσιν 69 ὡρῶν. Γύρω μας ἀκούονται αἱ φωναί:

—Ζήτω ἡ Ἰταλία.

Ζητωκραυγάζουν ναῦται, ἀλπινισταί, ἐργάται...

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐτελείωσεν ἡ περιπέτειά μας.

Ἡ πρώτη ἔκθεσις τοῦ στρατηγοῦ Νόμπιλε

ΚΙΝΓΚΣ ΜΠΑΙΫ, 19 Μαΐου. — Ἡ ἐπίσημος ἔκθεσις τοῦ στρατηγοῦ Νόμπιλε διὰ τὴν πρώτην ὑπὲρ τὸν Πόλον πτῆσιν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀναχωρήσαντες τὴν 13 καὶ 20' τῆς 16 τρέχοντος, ἐπανήλθομεν τὴν 10 καὶ 20' τῆς 18ης. Ἐν ὅλῳ ἐπετάξαμεν 69 ὥρας ἀδιακόπως. Ἠκολουθήσαμεν τὴν ἀκόλουθον ὁδόν. Νυααλεσούντ, Ἀκρωτήριον Οὖκτρα, Νῆσον τῶν Δανῶν, Ἀκρωτήριον Μπάρεν, Βόρειον Ἀκρωτήριον, Ἀκρωτήριον Βίσινγκερ Χόφτ, Ἀκρωτήριον Ζελάντια, Ἀκρωτήριον Νασσάου 42 μῆκος καὶ 78.40 βόρειον πλάτος, Ἀκρωτήριον Σμίθ, Ἀκρωτήριον Μπρούν Νυααλεσούντ.

»Διετρέξαμεν εἰς τὸν ἀέρα 3959 χιλιόμετρα. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως διετρέξαμεν πολὺ περισσότερα ἂν ὑπολογίσωμεν τὰς μικρὰς παρεκκλίσεις τὰς ὁποίας ἤμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ κάμνωμεν ἐξ αἰτίας τῶν κακῶν συνθηκῶν. Εἴχομεν σχεδὸν πάντοτε ἐναντίον ἄνεμον ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ τμήματος ἐκείνου τῆς πορείας καθ' ὃ ἱπτάμεθα μὲ κατεύθυνσιν πρὸς νότον καὶ νοτιοανατολικά. Ἡ πτῆσις ἐγένετο κανονική. Αἱ μόναι δυσχέρεια ἦταν ἡ ὁμίχλη καὶ ἡ παγωνιά.

Ἡ μέση θερμοκρασία ἐκυμάνθη πέριξ τῶν 4 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν. Τὸ μάξιμουμ τῆς θερμοκρασίας ἔφθασε τοὺς 18 βαθμούς. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν εἴχομεν ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου δεκαὲξ πρόσωπα, ἑπτὰ χιλιάδες χιλιόγραμμα βενζίνης, 465 χιλιόγραμμα ἐλαιῶν, 500 χιλιόγραμμα ἐφεδρικῶν τροφῶν, 100 χιλιόγραμμα καταναλωσίμων τροφῶν. Τὸ ὁλικὸν φορτίον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων, ἦτο 11.800 χιλιογράμμων. Κατηναλώσαμεν 5530 χιλιόγραμμα βενζίνης καὶ 265 χιλιόγραμμα ἐλαίου.

Ὅλον τὸ πλήρωμα ἔδειξε λαμπρὰν διαγωγήν. Παρὰ τὴν κούρασιν τῶν προηγηθεισῶν τῆς πτήσεως ἡμερῶν καὶ τῆς ἀγρυπνίας, τοῦτο κατὰ τὰς 69 ὥρας τῆς πτήσεως ἀντεπεξῆλθεν εἰς τοὺς κόπους παρὰ τὸ ἔντονον ψῦχος, τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς τροφῆς καὶ τὴν ἔλλειψιν οἱασδήποτε ἀναπαύσεως.

Τὸ ἀερόπλοιον, μετὰ τὸν ἀπαραίτητον ἀνεφοδιασμόν, θὰ εἶνε ἕτοιμον νὰ ἀρχίσῃ νέαν πτῆσιν.

Ἰδοὺ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς πτήσεως. Ἐξηρευνήθησαν: 10.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα κατὰ τὴν διαδρομὴν 330 χιλιομέτρων ἐπὶ τῆς λεγομένης Γῆς τοῦ Τζίλις μεταξὺ Σπιτσβέργης καὶ τῆς Γῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Ἐξηρευνήσαμεν περίπου 25.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα κατὰ τὴν διαδρομὴν 750 χιλιομέτρων εἰς τὴν περιοχὴν τὴν μεταξὺ τῆς Γῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ καὶ τῆς Γῆς Νικολάου τοῦ Β'. Περίπου 3500 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἐξηρευνήθησαν κατὰ τὴν διαδρομὴν ὑπὲρ τὴν ἄγνωστον μέχρι τοῦδε περιοχὴν τὴν κειμένην βορειανατολικῶς τῆς Νέας Ζέμλιας. Περίπου 14.000 τετραγωνικὰ κατὰ τὴν διαδρομὴν 140 χιλιομέτρων βορειοανατολικῶς τῆς Σπιτσβέργης.

Δὲν εὑρέθη καμμία γῆ. Ἐνδείξεις γῆς ἐσημειώθησαν μόνον εἰς 80 μοιρῶν πλάτος καὶ εἰς 84.40 μῆκος εἰς τὴν Γῆν τοῦ Νικολάου. Δὲν κατέστη δυνατόν, λόγῳ τῶν δυσχερῶν μετεωρολογικῶν συνθηκῶν, νὰ φθάσωμεν μέχρι τῆς Γῆς τοῦ Νικολάου. Ἡ ἐξερεύνησις ἐγένετο μέχρις ἀποστάσεως ἑκατὸν χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν γνωστὴν ἀκτήν. Μεταξὺ λοιπὸν τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον ἡμεῖς διεκρίναμεν γῆν καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς (τῆς ἐξερευνηθείσης ὑπὸ τῶν Ρώσσων), δύναται νὰ ὑπάρχῃ γῆ.

Ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου κατὰ τὸ διάστημα τῆς πτήσεως ἐγένετο ἐπιστημονικὴ ἐργασία, ἡ ὁποία ἀνακεφαλαιοῦται ὡς ἑξῆς: 59 μετρήσεις τῆς διεισδυτικότητος τῶν ἀκτίνων, 31 μετρήσεις τῆς ῥαδιενεργείας τῆς ἀτμοσφαίρας, 20 σειραὶ παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ γηΐνου μαγνητισμοῦ, πολλαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἠλεκτρικῆς μεταδοτικότητος τῆς ἀτμοσφαίρας, παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν πάγων καὶ 30 ἐξακριβώσεις τῆς θέσεως τῶν διαφόρων τόπων ἐπὶ τῇ βάσει ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων».

CESTO TOMASELLI

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ Ἀγροκτήματος ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ, ἵνα παραλάβωσι καὶ γίνωσι κύριοι τῶν στρεμμάτων των.

Προσκαλοῦμεν τοὺς παρ' ἡμῶν προαγοράσαντας διαφόρου ἐκτάσεως τμήματα, ἵνα προσέρχωνται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ κτῆμα «ΧΑΪΔΑΡΙΟΝ» ἔνθα ὁ κ. Ξενοφῶν Τζουμέρκας μηχανικός, θέλει ὑποδεικνύῃ καὶ παραδίδῃ εἰς ἕκαστον ἀνῆκον μερίδιον ἀναλόγως τῆς εἰς στρέμματα ἐγγραφῆς του, παραλαμβάνων ἀπὸ τὸν προειρημένον μηχανικὸν σχετικὸν διάγραμμα ἐν ᾧ θὰ ἐμφαίνωνται τὰ ὅρια ἑνὸς ἑκάστου.

Ἐκεῖθεν ἕκαστος δέον νὰ προσέρχηται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα ἀρ. 20 ἐν Ἀθήναις συμβολαιογραφεῖον κ. Γεωργίου Δ. Θεοδωροπούλου προσκομίζων τὸν προσωρινὸν τίτλον του, τὸ σχεδιάγραμμα καὶ τὸ σημείωμα τοῦ μηχανικοῦ, καὶ πάντα τὰ εἰς χεῖράς του ἔγγραφα, ἵνα τῷ μεταβιβάζωμεν καὶ τὴν κυριότητα τοῦ κτήματός του εἰς στρέμματα καὶ οἰκόπεδον, ἐλεύθερα παντὸς βάρους.

Εἰδοποιοῦνται οἱ καθυστεροῦντες εἰσέτι τὰς καταβολὰς των ὅπως τὰς καταθέσωσι μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1928 παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Πειραιῶς Σ. Λειβαδίτη, ἄλλως, παρερχομένης καὶ τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας, οὐδεὶς θὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν τόσον διὰ τὰ στρέμματά του, ἢ καὶ διὰ τὴν προκαταβολήν του.

Οἱ προσκαλοῦντες
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΣΙΑΔΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΣΤΙΑΝ ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΕΜΙΛ ΒΑΝΤΕΡΒΕΛΝΤ, ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

(Ὁ κ. Ἐμὶλ Βαντερβέλντ, ὁ γνωστὸς Βέλγος πολιτικὸς καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπεσκέφθη τελευταίως τὴν Παλαιστίνην, προσκλήσει τῆς Ἐκτελεστικῆς Σιωνιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του ἐκθέτει τὰς γενικὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς «Ἐθνικῆς Ἰσραηλιτικῆς Ἑστίας», ἥτις ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἐντονωτέρων προσπαθειῶν τῆς ἐποχῆς μας, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κρατικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην διεσπαρμένων τέκνων τοῦ Ἰσραήλ.)

Τὸ Βέλγιον ἀναφέρεται συνήθως ὡς «γῆ πειραματισμοῦ», ὡς ἕνα εἶδος ἐργαστηρίου πειραματικῆς κοινωνιολογίας. Κατ' ἰσχυρότερον λόγον, ἴσως, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ ἴδιον πρᾶγμα διὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ ἰδίως διὰ τὴν Σιωνιστικὴν Παλαιστίνην.

Πράγματι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Σιωνισμοῦ βλέπομεν εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἰδίως ἀπὸ τοῦ πολέμου, συνεχιζομένην μίαν σειρὰν πειραμάτων, ἅτινα θίγουν τὰ σοβαρώτερα καὶ τὰ βαρύτερα προβλήματα τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Τὰ πειράματα ταῦτα εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς διεξαγωγῆς. Θὰ ἐπιφυλαχθῶ, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, νὰ ῥιψοκινδυνεύσω προβλέψεις περὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεώς των. Ἀλλὰ δυνάμεθα, ἀπὸ τοῦδε, νὰ διαπιστώσωμεν τὴν σπουδαιότητα τῶν πρώτων ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὑπῆρχον εἰς ὅλην τὴν Παλαιστίνην 7.000 περίπου Ἰσραηλῖται. Σήμερον οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 160.000, μεταξὺ δὲ αὐτῶν συμπεριλαμβάνεται ἕνα μεγάλο κῦμα νεηλύδων, φευγόντων τὰς χώρας τῶν ἀντισημιτικῶν διωγμῶν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους, τοῦ λοιποῦ, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κλείουν τὰ σύνορά των.

Μεταξὺ τῶν νεοφερμένων αὐτῶν, ἐχόντων ποικιλωτάτας ὑπηκοότητας, καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ὁποῖοι πηγαίνουν, τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, νὰ κτυπήσουν τὸ κεφάλι των εἰς τὸ Τεῖχος τῶν Δακρύων, ὁ θρησκευτικὸς δεσμὸς δὲν ὑπῆρχεν ἢ σχεδὸν δὲν ὑπῆρχεν· ἠθέλησαν νὰ τὸν ἀναπληρώσουν διὰ μιᾶς ἑνιαίας γλώσσης καί, πρᾶγμα οὐχ ὀλίγον παράδοξον, τὸ κατώρθωσαν. Ἡ ἑβραϊκή, ἐξελθοῦσα τῶν Συναγωγῶν, κατέστη ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἡ κοινὴ γλῶσσα ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν τῶν ἐγκατεστημένων εἰς Παλαιστίνην.

Ὅσον ἀφορᾷ, ἐξ ἄλλου, τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ἀγροτικὴν ζωήν, δὲν πρέπει, φυσικά, οὐδόλως νὰ ὑπερβάλλωμεν.

Παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας, ἡ πλειονότης τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Παλαιστίνης ἀποτελεῖται ἐκ βιοτεχνῶν, μικρεμπόρων, ἐν ὀλίγοις, ἐξ ἀστῶν, καὶ ἡ Τὲλ Ἀβίβ, ἡ μόνη ἀποκλειστικῶς ἰσραηλιτικὴ πόλις τοῦ κόσμου, περιλαμβάνει αὐτὴ καὶ μόνη σαράντα χιλιάδας κατοίκων.

Ἀλλὰ δι' ὅλων τῶν μέσων ἡ σιωνιστικὴ ὀργάνωσις ἀγωνίζεται νὰ προσανατολίσῃ τοὺς ὀπαδοὺς της πρὸς τὸν ἀγροτικὸν ἐποικισμόν· εἶνε ἀσύνηθες τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν οἱ 9.000 πρωτοπόροι (χαλουζίμ), νέοι καὶ νέαι, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ διανοούμενοι, οἱ ὁποῖοι, κοιμώμενοι κατὰ γῆς, κατοικοῦντες εἰς προσωρινὰ παραπήγματα, σπάζοντες χαλίκια στοὺς δρόμους, ἐργαζόμενοι, ὡς ἡμερομίσθιοι, εἰς τοὺς πορτοκαλλεῶνας, συμπληροῦντες τὰς σπουδάς των εἰς ἀγροικίας-σχολεῖα, ἀναμένουν τὴν ὥραν καθ' ἥν, ληγούσης τῆς δοκιμαστικῆς θητείας των, θὰ εἰσέλθουν ὡς ἐλεύθεροι ἐργάται εἰς τοὺς σιωνιστικοὺς συνοικισμούς.

Οἱ σιωνισταὶ κατέχουν ἤδη, εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Σααράν, τοῦ Ἐσδρελὸν καὶ περὶ τὴν λίμνην τῆς Τιβεριάδος, γαίας μεγάλης ἐκτάσεως· ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν διεξάγεται ἕνα ἐνδιαφέρον πείραμα ἀγροτικοῦ κολλεκτιβισμοῦ.

Μεταξὺ τῶν ἀγροτικῶν συνοικισμῶν, πράγματι τῶν ὁποίων ἡ ἅλυσος ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Χάϊφα μέχρι τῶν πέριξ τῆς Τιβεριάδος, ὑπάρχουν τινές, ἐφαρμόζοντες ἕνα σχετικὸν ἀτομικισμόν, ἄλλοι δὲ ἀπεναντίας, ἕνα ῥιζοσπαστικὸν κομμουνισμόν, ὅστις φθάνει μέχρι τῆς ὁμαδικῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν. Ὅλοι ὅμως παρουσιάζουν τρεῖς θεμελιώδεις χαρακτῆρας, οἵτινες ἀποτελοῦν ἕνα μίνιμουμ κολεκτιβισμοῦ: τὸ ἔδαφος δὲν ἀνήκει εἰς ἐκείνους ποῦ τὸ καλλιεργοῦν, ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον τῆς σιωνιστικῆς κοινότητος· οἱ ἔποικοι ἀπαγορεύουν εἰς ἑαυτοὺς νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν ἐργασίαν τοῦ πλησίον, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ἡμερομισθίων· ἐξακολουθοῦν, καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν των, νὰ εἶνε μέλη τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῆς Ἐργασίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένων συνεργατικῶν ἱδρυμάτων.

Ἔτσι φθάνομεν εἰς τὸ ὄχι τεχνητόν, ἀλλ' ἐντελῶς ἐξαιρετικὸν χαρακτηριστικὸν ποῦ παρουσιάζει τὸ σιωνιστικὸν πείραμα, ἐξεταζόμενον ἀπὸ διαφόρους σκοπιάς. Εἰς χώραν ὅπου ὁ καπιταλισμὸς εὑρίσκεται ἐν τῇ γενέσει του, ὅπου οἱ οἰκονομικοὶ θεσμοὶ τοῦ μεσαίωνος διασώζονται σχεδὸν ἀκεραίως, εἶδεν ὁ κόσμος καταφθάνουσαν, ἀπὸ δεκαετίας, διὰ τῆς προσπαθείας τῆς διεθνοῦς ἰσραηλιτικῆς ἀλληλεγγύης, μίαν ὁλόκληρον στρατιὰν προλεταρίων, ἐχόντων βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν ταξικῶν των συμφερόντων, στερρῶς ἀποφασισμένων νὰ διατηρήσουν ἕνα εὐρωπαϊκὸν ἐπίπεδον ζωῆς καὶ οἱ ὁποῖοι μεγαλώσαντες κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ῥωσσικῆς ἐπαναστάσεως, ἐργάζονται μὲ θρησκευτικὸν ζῆλον διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰς πλέον παρατόλμους κοινωνικὰς θεωρίας.

Οἱ ἐργάται ὅμως αὐτοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀρκοῦνται νὰ εἶνε ἄνθρωποι τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ζοῦν εἰς τὴν χώραν τῆς Βίβλου, παρὰ τὸ πλευρὸν ἑνὸς ἄλλου προλεταριάτου, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν 14ον αἰῶνα, ἑνὸς λαοῦ φελλάχων ἐργαζομένων, ἀντὶ ἀθλίων ἡμερομισθίων, εἰς τὰ τσιφλίκια τῶν ἐφφένδηδων.

Ἀρκεῖ νὰ διαπιστώσωμεν τὸ γεγονὸς διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὰς ἐξ αὐτοῦ προκυπτούσας δυσχερείας.

Ἡ παλαιὰ ἀραβικὴ κοινωνία, πιστὴ εἰς τὴν παράδοσιν, φιλόθρησκος, συντηρητική, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, δὲν βλέπει χωρὶς ἀνησυχίαν, ὀρθουμένην παραπλεύρως της αὐτὸν τὸν νέον κόσμον, ὁ ὁποῖος εἰσκομίζει εἰς τὸν τόπον ἰδέας, μεθόδους, ἀντιλήψεις περὶ ζωῆς ὑπερνεωτεριστικάς.

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφω τὰς γραμμὰς ταύτας, ἀγγέλλεται ὅτι ταραχαὶ ἀπειλεῖται νὰ ἐκραγοῦν εἰς Γιάφφαν καὶ ὅτι, εἰς αὐτὴν τὴν Ἱερουσαλήμ, τὰ ἀραβικὰ καταστήματα ἔκλεισαν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας. Δὲν διαμαρτύρονται ὅμως κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἱεραποστόλων, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν ἀπὸ τινος εἰς Παλαιστίνην. Μεταξὺ Ἀράβων καὶ Χριστιανῶν αἱ θρησκευτικαὶ ἔριδες παραμένουν ζωνταναί. Μεταξὺ Ἀράβων καὶ Ἰσραηλιτῶν, τοὐναντίον, ὑπάρχουν φυλετικαὶ συγγένειαι, αἵτινες καθιστοῦν ἴσως εὐκολωτέραν τὴν συνδιαλλαγὴν μεταξὺ τῶν δύο στοιχείων. Πρὸς τὸ συμφέρον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τοῦ ἑνὸς ὅσον καὶ τοῦ ἄλλου, ὀφείλομεν τοὐλάχιστον νὰ τὸ ἐλπίζωμεν.

EMILE VANDERVELDE

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΕΝΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Η ΙΤΑΛΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΡΟΔΟΣ

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ "ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ„

ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ ΕΠΙΔΡΑΜΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΡΩΜΗ, Μάϊος. — Παλαιὰ ἱστορία! Ὅταν κάποιος παρανόμως εὑρεθῇ εἰς τὴν κατοχὴν ἑνὸς ἀντικειμένου—προτοῦ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου τοῦ δώσῃ τὰ δικαιώματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τοὺς ἄλλους, τοὺς νομίμους διεκδικητάς— καταφεύγει εἰς ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τίτλους οἱ ὁποῖοι θὰ εἶνε ἡ μάσκα, ὄπισθεν τῆς ὁποίας θὰ κρυβῇ, ὅσον εἶνε δυνατὸν νὰ κρυβῇ, ἡ βία καὶ ἡ παρανομία.

Ἡ Ἰταλία πρὸ δέκα ἓξ ἐτῶν κατέλαβε τὰ Δωδεκάνησα κατόπιν ἑνὸς πολέμου, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξε κατὰ τῆς Τουρκίας διὰ νὰ τῆς ἀποσπάσῃ τὰς ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ κτήσεις της. Εἰς τὴν κατάληψιν τῶν Δωδεκανήσων προέβη διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Τουρκίαν καὶ διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς χριστιανικοὺς πληθυσμούς.

Αὐτὸ ἐλέχθη τότε καὶ αὐτὸ ἐπιστεύθη τόσον, ὥστε αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς νὰ χαιρετίζουν τοὺς ἐλευθερωτὰς καὶ περιοδικὰ εὐρέως διαδεδομένα τότε νὰ δημοσιεύουν σειρὰς προφητειῶν μοναχῶν, οἱ ὁποῖοι προέβλεπον ὅτι... Ἰταλοὶ θὰ ἠλευθέρωνον τοὺς Ἕλληνας τῆς Ρόδου διὰ νὰ τοὺς ἀφήσουν ἀμέσως νὰ ἑνωθοῦν μὲ τοὺς ἐλευθέρους ἤδη ἀδελφούς των!

Ἦτο ἡ ἐποχὴ τῶν «προστατίδων» Δυνάμεων καὶ τῆς ὑποταγῆς εἰς κάποιο Μοιραῖον τὸ ὁποῖον ἔμενεν ἄγρυπνον διὰ νά... κοιμώμεθα ἡμεῖς εἰς πελάγη μακαριότητος.

Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν εἰς τὰ Δαρδανέλλια παραμονήν της ἀπέναντι τῶν Τούρκων, ἐπρόβαλε τὴν ἑλληνικότητα τῶν πληθυσμῶν, ταυτοχρόνως μάλιστα, ὅταν ἔπρεπεν οἱ λαοὶ νὰ πιστεύσουν ὅτι ἔχουν δικαιώματα αὐτοδιαθέσεως, ἔγιναν καὶ μερικαὶ συμφωνίαι μὲ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίζοντο εἰς τὴν δευτέραν δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν αὐτῶν νήσων.

Ἡ πορεία τῶν γεγονότων ἀπέδειξεν ὅτι τὰ σκιώδη αὐτὰ δικαιώματα δὲν εἶχον ἄλλον σκοπὸν παρὰ πῶς νὰ ἀποκοιμίσουν τοὺς Ἕλληνας καὶ νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅλος ὁ καιρὸς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἰδικά της πραγματικὰ δικαιώματα.

Ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ ὃ καὶ εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον—ὅπως φαίνεται—ἰσχύων νόμος τῆς χρησικτησίας καταλλήλως ἐπικουρούμενος καὶ διὰ τῆς παρατάξεως ὅλων τῶν τίτλων οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν εἰς τὰ παλαιὰ κατάστιχα καὶ λοιπὰ σκωληκόβρωτα τεφτέρια τῶν μεσαιωνικῶν πολιτειῶν, τῶν κουρσάρων καὶ τῶν σταυροφόρων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἁγίων Τόπων ἀπὸ τοὺς ἀπίστους κατέλαβον τὴν Πελοπόννησον, τὰς νήσους καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴν Κωνσταντινούπολιν, τοὺς αὐτοκράτορας τῆς ὁποίας ἐξεδίωξαν δηώσαντες ὄχι μόνον τὰς οἰκίας τῶν ἰδιωτῶν—χριστιανῶν πάντοτε,— ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς χριστιανικὰς ἐκκλησίας καὶ πρώτην-πρώτην τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ὁποίας—κατὰ τὰς μαρτυρίας συγχρόνου βυζαντινοῦ χρονογράφου ὀλοφυρομένου διὰ τὴν τοιαύτην στάσιν τῶν Χριστιανῶν—εἰσήγαγον ἡμιόνους διὰ νὰ φορτώσουν τὰ πολύτιμα σκεύη!

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς Ἰταλίας ἐξεδηλώθη ἀκόμη μίαν φορὰν τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Τὰ Δωδεκάνησα, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις εἰς τὸν στίβον τῆς ἱστορίας εἶνε πολὺ παλαιοτέρα ἀπὸ ὅ,τι εἶνε ἡ τοῦ «ἀγροίκου Λατίου» —διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως, φράσιν Λατίνου συγγραφέως —κρύβουν εἰς τὰ χώματά των ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς τριῶν καὶ πλέον χιλιετηρίδων. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ὡς κληρονόμος ὅλων αὐτῶν τῶν θησαυρῶν ἡ Ἰταλία, ὠργάνωσε «διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν συνέδριον», ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεκλείσθη φυσικὰ ἡ Ἑλλὰς ἂν καί, ἢ μᾶλλον ἀκριβῶς ἐπειδή, τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν ὀφείλονται εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἤρχισεν ἡ δημοσίευσις τῶν ἐντυπώσεως τῶν Ἰταλῶν δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὸ συνέδριον.

Ἀπὸ τὰς πρώτας λέξεις τῶν ἀνταποκρίσεων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὴν «Ρόδον τοῦ Αἰγαίου» (εἶνε ὁ νέος ὅρος ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖται διὰ νὰ λησμονηθῇ ὁ ὅρος «Δωδεκάνησα»), καταφαίνονται οἱ σκοποὶ τοῦ συνεδρίου. Γράφει ἕνας ἐξ αὐτῶν:

«Ἡ ζωηρὰ φωνὴ τῶν συνέδρων, μᾶς ἔδωκε τὴν ἠχὼ τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τοὺς ἐμπνευστὰς τοῦ συνεδρίου καὶ ἡ ψυχή μας, ὡς Ἰταλῶν καὶ ὡς φασιστῶν, ἐνεθουσιάσθη ἀπὸ τοὺς νέους προσανατολισμοὺς οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς τάσεις τοῦ καθεστῶτος. Διὰ μέσου αὐτῶν τῶν διεθνῶν ἐπαίνων τῆς καθημερινῆς προσπαθείας τοῦ νέου Ἰταλοῦ, σταθεροποιεῖται ἡ πίστις μας ἐπὶ τὸ λαμπρὸν μέλλον τῆς κοινῆς πατρίδος... Οἱ ξένοι ἔλαβον γνῶσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλίαν συντελεσθέντων κατὰ τὴν δεκαπενταετῆ κατοχήν... Εἰς τὴν Ρόδον ἐξηγήθη εἰς τὴν βωβὴν γλῶσσαν τῶν συντελεσθεισῶν πραγματοποιήσεων, ὁ ῥόλος τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὴν Ρόδον ἡ Ἰταλία ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἀναπόφευκτοι πολιτικοὶ λόγοι τῆς ἔχουν ἀναθέσει καὶ φυλάττει τὰ ἴχνη τῆς δόξης τῶν πατέρων μας...»

Ποῖοι εἶνε οἱ πατέρες αὐτοὶ καταφαίνεται ἀπὸ τὴν συνέχειαν τῆς ὁλοσελίδου ἀνταποκρίσεως.

«Οἱ σύνεδροι εἶδον ἀκολούθως τὴν μεσαιωνικὴν Ρόδον ἁρμονικῶς ἀναπαρασταθεῖσαν εἰς τὰς ἀρχικάς της γραμμάς, διὰ τῆς παλινορθώσεως τῶν «παλάτζι ντέλλα βία ντεὶ καβαλιέρι», τῶν παλατιῶν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἱπποτῶν, εἶδον τὸν περίβολον τῶν τειχῶν μὲ τὰς βαθείας τάφρους, τοὺς πυργοὺς καὶ τὰς ἀπροσπελάστους ἐπάλξεις.

»Αὐτὸ τὸ ὀχυρόν, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, εἶνε τὸ μεγαλύτερον δοκουμέντον τῆς κυριαρχίας τῶν ἱπποτῶν καὶ τῶν προσπαθειῶν αἱ ὁποῖαι κατεβλήθησαν ἀπὸ τὸν στρατιωτικὸν μηχανικὸν τῆς χριστιανικῆς δύσεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Τούρκων... Κατὰ τὸ 1480 καὶ 1522 γίνεται ῥιζικὴ μεταρρύθμισις τῶν τειχῶν...»

Καὶ ἀφοῦ περιγράφεται ἡ Παλαιὰ Ρόδος τῶν Ἱπποτῶν, ἔρχεται ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ὅσων ἔγιναν ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς εἰς τὴν Νέαν Ρόδον.

«Διερχόμενοι τὴν νέαν ἀγοράν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πλέον πρωτότυπος οἰκοδομὴ τῆς ἐποχῆς μας, γενομένη ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, θαυμάζομεν μίαν σειρὰν ἐνδιαφερόντων οἰκοδομημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ὡραῖον κρᾶμα ἀνατολίτικων, ἱπποτικῶν καὶ κλασσικῶν στοιχείων. Ἡ σειρὰ αὐτὴ ἀρχίζει μὲ τὸ χαριτωμένον μέγαρον τῆς ἰταλικῆς λέσχης. Ἔρχεται ἀκολούθως τὸ μέγαρον τῆς δικαιοσύνης, αὐστηρὸν καὶ κυκλώπιον τὸ μέγαρον τῆς φασιστικῆς ὀργανώσεως καὶ τέλος τὸ ταχυδρομικὸν μέγαρον.

»Πρὸς τὰ δεξιὰ ὑψοῦται ὁ νέος καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ἱπποτῶν, ἀνεγερθεὶς κατὰ τὸ 1926 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας.

»Ἀκολουθεῖ τὸ «Παλάντζο ντὲλ Γκοβέρνο»,
τὸ «κυβερνεῖον» μὲ τὰς ἐπιβλητικάς του αἰθούσας, τὰ πολυτελῆ του ἔπιπλα καὶ τοὺς ὡραίους του τάπητας...»

Καὶ ἀραδιάζονται ὅλα τὰ ἄλλα καθιδρύματα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τοὺς Ἰταλούς, νοσοκομεῖον, σχολαὶ ἀρρένων καὶ θηλέων.

Εἰς τὰς ἓξ μεγάλας στήλας τῆς ἀνταποκρίσεως δὲν γίνεται πουθενὰ λόγος περὶ τῶν κατοίκων καὶ τῶν διαθέσεών του. Ὁ Ἰταλὸς ἀπεσταλμένος προσπαθεῖ νὰ παραβλέψῃ ὅσον τοῦ εἶνε δυνατὸν τὴν ἑλληνικὴν περίοδον διὰ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τοὺς ἱππότας του καὶ τὰ κατορθώματά των εἰς τὴν «Αἰγαιωτικὴν Ρόδον», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σταθμὸν διὰ τοὺς ταξειδεύοντας εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον, βάσιν ἐξαπλώσεως πρὸς τὴν Ἀσίαν.

«Οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος, γράφει, ἀπὸ τοὺς Φοίνικας μέχρι τῶν Δωριέων, ἐνηλλάγησαν εἰς τὴν νῆσον μέχρις ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ἦλθον διὰ νὰ ἐγκαταστήσουν βάσιν διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ἀσιατικῆς ζώνης. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπεβιβάσθη εἰς τὸν μικρὸν ὅρμον τῆς Πίνδου, εἰς ἓν ἀπὸ τὰ περίφημα ἀνὰ τὴν Μεσόγειον ταξείδιά του καὶ οἱ Σταυροφόροι—δημιουργοὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ τουρισμοῦ—ἔκαμαν τὴν Ρόδον ὑποχρεωτικὸν σταθμὸν τῶν ταξειδίων των πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Σήμερον ἡ νῆσος ἐμφανίζεται μὲ ὅλα τὰ θέλγητρα ἑνὸς τουριστικοῦ κέντρου εἰς τὸ ὁποῖον οἱ περιηγηταὶ θὰ ἑλκύωνται ἀπὸ τὰς ἀρχαιότητας καὶ τὸ λαμπρὸν κλίμα.»

Ὅταν ὁ Σατωβριάνδος τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Ρόδον, ἔγραψε:

«Μερικοὶ σοφοὶ νόμοι διὰ τὸ ἐμπόριον, μερικοὶ στίχοι τοῦ Πινδάρου διὰ τὴν σύζυγον τοῦ Ἡλίου καὶ τὴν κόρην τῆς Ἀφροδίτης, κάποιο ἀπόσπασμα ἀρχαίου κωμικοῦ, κάποιο ὄνομα ζωγράφου καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν μᾶλλον γιγαντιαίων παρὰ ὡραίων μνημείων».

Ἰδοὺ τί ἐνθυμεῖται ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἀρχαίας Ρόδου.

Ὁ Σατωβριάνδος, συμπυκνώνων εἰς ὀλίγας γραμμὰς ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις, ἀφήνει ἔξω τοὺς Ἱππότας τῆς Ρόδου καὶ ὅλους τοὺς «Γκρὰν Μαέστρι», ἐφημέρους κατακτητὰς τῆς νήσου, ἡ ὁποία πολὺ πρὸ τοῦ ἕκτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, ὡς ἀποικία τῶν Δωριέων, ἀπετέλεσε βάσιν ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ ἑστίαν πολιτισμοῦ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

Ἡ «παράλειψις» αὕτη τοῦ Σατωβριάνδου δὲν ἐμποδίζει τὸν Ἰταλὸν ἀπεσταλμένον, μετὰ τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ τί ἐπεδείχθη εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους, νὰ καταλήξῃ ὕμνων «τὸν νέον δυναμισμὸν ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὴν θαυμαστὴν ἀναγέννησιν τῆς Ρόδου, κατακτηθείσης καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν λατινικὸν πολιτισμόν».

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΦΥΠΝΙΖΟΝΤΑΙ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Μετὰ μακρὰς διακυμάνσεις καὶ ἀμφιταλαντεύσεις ὁ ἐκ Κρήτης πολιτευτής, ἐμφανίζεται καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς κονίστρας, ἕτοιμος νὰ ἀναλάβῃ ἀγῶνα πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις.

Προτοῦ ἤδη κἂν ἀναλάβῃ ὑπευθύνως τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας ἤρξατο ἀπειλῶν καὶ ῥαδιουργῶν καὶ διαβάλων τὰ πάντα, ἕτοιμος νὰ θέσῃ τὸν πυρσὸν ὑπὸ τὸ βαρέλιον τῆς πυρίτιδος. Διστακτικὸς τὴν πρωΐαν, ἀποφασιστικὸς τὴν μεσημβρίαν, μετανοῶν τὸ ἀπόγευμα, καὶ πάλιν τὸ ἑσπέρας ἐπανερχόμενος εἰς τοὺς δισταγμούς του, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ῥυθμίζει τὴν κατάστασιν κατὰ τρόπον ὄντως βενιζελικόν. Πυθία πραγματικὴ ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους. Φιλόδοξος εἰς τὸ ἔπακρον, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἀμφισβητουμένας δάφνας του, δάφνας δόξης ποικιλομόρφους καὶ πολυσχιδεῖς, ἀλλ' ἐπιχειρεῖ ἤδη νὰ προσθέσῃ καὶ τοιαύτας χειροτέρας τῶν πρώτων. Ἀγνοῶν τὸν Κοινοβουλευτισμόν, ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ κοπτόμενος καὶ καταρρακώνων πᾶσαν ἔννοιαν Κοινοβουλευτικῆς διακυβερνήσεως, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μεθόδους τῆς διὰ τῆς ὑφαρπαγῆς ἀνόδου εἰς τὴν Ἀρχήν, ὅπερ καὶ ἐπέτυχε ἐλέῳ δῆθεν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, πράγματι δὲ δυνάμει τῶν προσφύγων βουλευτῶν, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται κυρίως ἡ δύναμις τοῦ Κόμματος τούτου.

Παρουσιάζων γεγονότα καὶ κινδύνους ἀνυπάρκτους στρατοκρατίας καὶ δικτατορίας, ἃς αὐτὸς οὗτος ἐδημιούργησεν, ἔρριψε τὴν Χώραν πάλιν εἰς τραγικὸν ἀδιέξοδον, τυφλούμενος ὑπὸ ἀκατασχέτου ἀρχομανίας καὶ ἐκδικήσεως καὶ πάθους ἀδιορθώτου. Καὶ ταῦτα μὲν ἴδιον εἶναι τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' οἱ πρόσφυγες ἐφ' ὧν ἐρείδεται καὶ ἐξ ὧν ἀντλεῖ πάσας τὰς κακοποιὰς αὐτοῦ δυνάμεις, πρὸς τίνα σκοπὸν τίθενται ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν Λαϊκὴν Κυριαρχίαν καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ; Διατί δὲν ἐσυνετίσθησαν ἀπὸ τοῦ 1922 τοὐλάχιστον καὶ ἐντεῦθεν, ἀφοῦ τόσαι συμφοραὶ ἐσωρεύθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ τόσαι ἄλλαι φρικτότεραι τῶν προηγουμένων ἐπικρέμανται;

Τίς κακὸς δαίμων γίνεται εἰσηγητὴς κακωτέρων ἀντιλήψεων πρὸς αὐτούς, οὕτως ὥστε πασιφανῶς παραγνωρίζοντες τὴν ἀλήθειαν, καμμύουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰς τραγικὰς πραγματικότητας καὶ καθίστανται ὄργανα κολασίμων πράξεων καὶ δημιουργοὶ διαιρέσεως τοῦ λαοῦ;

Πολλάκις ἐτονίσαμεν ποῖον ἦτο τὸ καθῆκον ἡμῶν τῶν προσφύγων ἀπέναντι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν, καὶ πρὸς στιγμὴν εἴχομεν ἀποφασίσει νὰ ἐγκαταλείψωμεν κάθε ἀγῶνα διαφωτίσεως, πλὴν ὅμως τὰ ἐπερχόμενα δεινὰ κατὰ τῆς πατρίδος, ὧν τὰς πρώτας συνεπείας θὰ ὑποστῶμεν ἡμεῖς οἱ πρόσφυγες, μᾶς ἐξαναγκάζουν νὰ ἀπευθυνθῶμεν διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ νὰ ὑπενθυμίσωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι καὶ πάλιν κακὴν ὁδὸν ἐξέλεξαν καὶ κάκιστον ὁδηγὸν ἔσχον.

Ὑπάρχει καιρὸς εἰσέτι καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ διακόψωσι τὸν ὀλέθριον ῥοῦν, ὅστις ἐν τῇ ἀκατασχέτῳ ῥοῇ του, θὰ παρασύρῃ τὰ πάντα. Μετὰ μίαν ἡμέραν θὰ εἶνε ἀργὰ ἴσως, καὶ τότε ἡ ἐσχάτη πλάνη θὰ εἶνε χείρων τῆς πρώτης, καὶ ὑπάρχει εἰσέτι ὁ κίνδυνος νὰ κλείσωμεν ὡς ἄλλοι Ἰουδαῖοι τὴν νέαν συμφορὰν μας πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Θεσσαλικοῦ Εὐφράτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1928

ΗΛΙΑΣ Δ. ΣΙΜΙΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἑταῖρος τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Λονδίνου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ

Συνελθόντα τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν τμημάτων τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου τῶν Βασιλοφρόνων τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐξέδωκαν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

Ὁ ἄνθρωπος τῶν τόσων συμφορῶν τῆς ἐδῶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ ἔρχεται νὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν συνέχειαν τῆς ἐθνικῆς ἐξοντώσεως μετὰ λύσσης τρομερωτέρας ἢ ἄλλοτε, μετὰ μανίας περισσότερον ἢ ἄλλοτε ἔκφρονος. Εἰς τὰ ἄλλα ἐλατήρια τῆς κακουργίας τοῦ αἱμοσταγοῦς ἐγκληματίου προστίθεται τώρα βαρὺ καὶ τρομερὸν τὸ ἐλατήριον τῆς γεροντικῆς ἐκδικήσεως κατὰ τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος δὲν τὸν χειροκροτεῖ κακουργοῦντα, κατὰ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν φωνάζει ἐν ἀποτροπιασμῷ (ἄνανδρον δολοφόνον).

Ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ τούτου κινδύνου ἡ «Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις» στρέφεται πρὸς πάντα ἁρμόδιον, εἴτε ἐν τῇ Βουλῇ, εἴτε ἐν τῇ ῥυθμίσει τῶν πολιτειακῶν πραγμάτων, ζητοῦσα νὰ παρεμποδισθῇ ἡ αἱμοχαρὴς τίγρις εἰς τὰ πρῶτα αὐτῆς πηδήματα κατὰ τοῦ ἔθνους πρὸ πάσης ἐξεγέρσεως λαϊκῆς, πρὸ πάσης αἱματοχυσίας.

Ζητεῖ ἡ «Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις» τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Ὑαίνης σήμερον διὰ νὰ μὴ παραστῇ ἡ ὀδυνηροτάτη ἀνάγκη νὰ φονευθῇ τὸ θηρίον ἐν ᾧ χρόνῳ κατασπαράσσῃ τὸ ἐθνικὸν σῶμα.

Ὁ Γεν. Πρόεδρος
Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Ἰω. Σταματόπουλος

Ὁ ταμίας: Νικ. Μητσάκος. Οἱ Πρόεδροι τῶν τμημάτων Δημ. Ἀναστασόπουλος, Α. Ἀνδρεόπουλος, Δημ. Ντσῆς, Γ. Πολύζης, Ι. Κελεπούρης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΕΣΧΟΛΙΑΣΕΝ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΟΝ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΝΑΝΩΦ ΚΑΙ ΚΟΥΛΕΛΗ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ.—ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΩΝ ΜΕ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.—Ο ΝΑΝΩΦ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ.—Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΘΑ ΓΙΝΗ «ΔΙΚΗ ΜΑΣ»

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις τῶν δύο κομιτατζήδων — τοῦ Κούλελη καὶ τοῦ Νάνωφ — ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως ὁ βουλγαρικὸς Τύπος καὶ ἰδίᾳ ὁ προσκείμενος εἰς τὸ Μακεδονικὸν κομιτᾶτον ἀσχοληθῇ καὶ πάλιν μὲ τὴν Μακεδονίαν, ἐκτοξεύων νέας ἀπειλάς. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀπειλάς, πράγματα ἄλλως τε τὰ ὁποῖα ἀνεμένομεν, πληροφορούμεθα ἐκ τῶν περιγραφῶν τοῦ βουλγαρικοῦ Τύπου—τὰς ὁποίας δὲν στηρίζουν εἰς τὰ γραφέντα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλ' εἰς ἰδιαιτέρας πληροφορίας — λεπτομερείας ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται νὰ ἑδραιώσουν τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν τυφεκισθέντων.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΑΝΩΦ

Οὕτω ἡ «Οὖτρο» γράφει ὅτι πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ πρὶν ἀκόμη μεταβοῦν οἱ ἱερεῖς, ἐπεσκέφθησαν τοὺς δύο μελλοθανάτους εἰς τὰς φυλακὰς δύο Βούλγαροι ἀντιπρόσωποι παρὰ τῇ Μικτῇ ἑλληνοβουλγαρικῇ ἐπιτροπῇ. Ποῖος ὁ σκοπὸς ὅμως τῆς ἐπισκέψεως; Καὶ διατὶ ἀπεκρύβη ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς; Ἡ «Οὖτρο» μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Νάνωφ παρέδωκε μίαν ἐπιστολὴν προοριζομένην διὰ τὸν ἀδελφόν του καὶ εἶπεν:

«Ἐγὼ δηλῶ, ὅτι ἡμεῖς πράγματι ἤλθομεν νὰ προβῶμεν εἰς δυναμιτιστικὴν ἀπόπειραν κατὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ ν' ἀνατινάξωμεν εἰς τὸν ἀέρα τὸ σερβικὸν προξενεῖον. Ἡμεῖς εἴμεθα μέλη τῆς Ὀργανώσεως καὶ δὲν λυπούμεθα δι' αὐτὸ ἀλλὰ τοὐναντίον ὑπερηφανευόμεθα!»

Ἡμεῖς ἕως τώρα ἐγνωρίζομεν τὴν ὁμολογίαν μόνον τοῦ Κούλελη. Ἀπὸ τὸν βουλγαρικὸν Τύπον ἔχομεν τὴν ὁμολογίαν καὶ τοῦ Νάνωφ.

Ἡ κομιτατικὴ μάλιστα «Μακεδονία» ἀναφερομένη εἰς τὰς ὁμολογίας τῶν τυφεκισθέντων γράφει ὅτι ὁ Νάνωφ πρὸ τοῦ τυφεκισμοῦ του ἔδειξεν ἐξαιρετικὴν ψυχραιμίαν καὶ εἶπεν: «Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἂς πράξῃ ὅ,τι θέλει. Ποῖος τὴν λογαριάζει! Τὸ Κομιτᾶτον θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα του. Ἡ Μακεδονία μίαν ἡμέραν θὰ καταστῇ αὐτόνομος καὶ ἡ Θεσσαλονίκη θὰ γίνῃ ἰδική μας. Ζήτω τὸ Κομιτᾶτον!»

Ἀφοῦ ἐσιώπησεν ἐπ' ὀλίγον, ἐπρόσθεσεν: —Μᾶς φονεύουσι; Πολὺ καλά. Ἀλλ' ὅμως ἂς γνωρίζωσιν ὅτι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσιν ἄνδρες μὲ καρδίαν. Δύο ἐξ αὐτῶν ἀρκοῦσι διὰ νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν θάνατόν μας.»

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ «Μακεδονία» —τὸ γνωστὸν ὄργανον τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου — σχολιάζουσα τὴν ἐκτέλεσιν, δὲν ἀποκρύπτει ὅτι οἱ δύο κομιτατζῆδες εἶχον ἔλθει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὅπως ἀνατινάξουν τὴν Δ. Ἔκθεσιν καὶ τὸ Σερβικὸν Προξενεῖον, ὑποστηρίζει ὅμως τὴν νομικὴν θεωρίαν τοῦ ζητήματος, σύμφωνα μὲ τὸν βουλγαρικὸν νόμον βέβαια, καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ μόνον ἐπὶ «ἀποπείρᾳ» δυναμιτιστικῆς ἐνεργείας. Καὶ ἀναφερομένη ἡ Κομιτατικὴ ἐφημερὶς εἰς τὰ μετὰ τὴν καταδίκην προσθέτει:

«Πλεῖστοι ἐπίστευον ὅμως ὅτι ἡ σκληρότης αὐτὴ θὰ μετριασθῇ. Συνεπῶς ὑπετίθετο ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ οὐδέποτε θὰ ἐξετελεῖτο. Πρὸς τὰς ἀπόψεις δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ μερικοὶ ἐπρόσθετον καὶ αἰτιολογίαν συνδεομένην μὲ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν μία ἄκρα καὶ ἀδικαιολόγητος αὐστηρότης θὰ προεκάλει ἐπὶ τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων. Ἐν Ἀθήναις ἐπὶ μακρὸν ἐδίσταζον, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, μεταξὺ τῆς φωνῆς τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Βουλγαροφθοβίας ἀφ' ἑτέρου καὶ αἱμοβορίας. Μάλιστα περιῆλθεν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Χρόνος» (Παρισίων) καὶ ἄλλας μεγάλας Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν τέλει ἀπεφάσισε νὰ μετατρέψῃ τὴν θανατικὴν ποινὴν τῶν δύο Βουλγάρων, καθότι δὲν ἐπεθύμει νὰ διαταράττῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὰς Ἑλληνοβουλγαρικὰς σχέσεις. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ αὐτὸν ἐγένοντο αἱ τελευταῖαι προπαρασκευαὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν».

Καὶ συνεχίζουσα τὰς, συνήθεις ἄλλωστε, ἀπειλάς της ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος προσθέτει:

«Τὸ νέον ἔγκλημα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς δὲν θ' αὐξήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἁρπαγείσης ὑπ' αὐτῆς Μακεδονίας, οὔτε θὰ παγιώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν τυραννικὴν δεσποτείαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι. Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ μόνον ἐπαίσχυντον στίγμα διὰ τοὺς δημίους τῆς Μακεδονίας, οἱ ὁποῖοι τρέμοντες διὰ τὴν κυριαρχίαν των ἐπὶ μιᾶς ξένης χώρας, ἐπιζητοῦσι νὰ παγιώσωσι τὴν κυριαρχίαν ταύτην διὰ ὁλονὲν σκληροτέρων βιαιοτήτων καὶ βαρβαροτήτων».

Ὅλα αὐτὰ ὅμως, καὶ ἡ νευρικότης τοῦ Βουλγαρικοῦ Τύπου καὶ αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ ὁμολογίαι, δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ διαπιστώσουν τὴν ἐνοχὴν τῶν τυφεκισθέντων Κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦλθον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ «ἐλευθερώσουν» τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ σκορπίσουν τὸν θάνατον εἰς ἀθῴας ὑπάρξεις καὶ νὰ διαταράξουν τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΝΑΝΩΦ

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὰς περιγραφάς, τὰς ἀποκαλύψεις καὶ τὰς ἀπειλὰς ἔρχεται ἡ θεατρικὴ ἡρωοποίησις τοῦ Νάνωφ καὶ τοῦ Κούλελη. Ἀνακηρύσσονται ἐθνικοὶ ἥρωες —τίνος; μήπως τῆς Βουλγαρίας; —καὶ δημοσιεύονται βιογραφίαι καὶ ἐπιστολαὶ τοῦ Νάνωφ. Εἰς μίαν, τὴν τελευταίαν πρὸς τὴν σύζυγόν του λέγει μεταξὺ ἄλλων:

«Μὴ ἀνυσυχῇς δι' ἐμέ. Ὅ,τι ἐλέχθη παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτὸ καὶ θὰ γίνῃ. Κύτταξε τὰ παιδιά σου καὶ ἅπασαν τὴν προσοχήν καὶ τὴν μέριμνάν σου νὰ στρέψῃς ἀποκλειστικῶς δι' αὐτά. Νὰ ζῇς μόνον δι' αὐτά· τοῦτο ἀποτελεῖ καθῆκόν μας. Νὰ τὰ παρηγορῇς εἰς τὴν θλῖψιν, ὅταν παρατηρήσῃς ὅτι θλίβονται καὶ πενθοῦσι διὰ τὸν προσφιλῆ των πατέρα, τὸ ὁποῖον ἀναμένουσι καθημερινῶς νὰ φανῇ ἀπὸ πουθενά, ὅπως τὰ περιλούσῃ μὲ χιλιάδας πατρικὰ φιλιά. Τὸ νὰ ἐνθυμηθῶ ὅλον τὸ παρελθόν, τὸ ὁποῖον μὲ συνδέει μὲ αὐτά, ἀποτελεῖ τὸ μόνον ποῦ μὲ βασανίζει καὶ δὲν μοῦ παρέχει ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν εἰς τὸν ὕπνον μου».

Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν δημοσιεύουν αἱ Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες διὰ ν' ἀποδείξουν μὲ πόσην ψυχραιμίαν καὶ αὐταπάρνησιν ἀποθνήσκουν τὰ ὄργανα τοῦ Κομιτάτου. Δὲν τὸ ἀρνούμεθα. Ἐκεῖνο ποῦ ἀρνούμεθα εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ Κομιτάτου ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν. Ὁ τυφεκισμὸς τῶν δύο ὀργάνων του ἂς σωφρονήσῃ τοὺς ἄλλους.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Τὸ ὡραῖο πρόσωπο τῆς κυρίας Ντουριέλ, ξαφνικὰ ταραγμένο, στράφηκε πρὸς τὸ ὡραῖο πρόσωπο, γεμᾶτο ἀγωνία, τῆς κόρης της:

— Ὄχι δὲν τὸ παρατήρησα, ἀπάντησε μὲ κομμένη τὴ φωνὴ καὶ τὴν ἀνάσα. Καὶ μοῦ φαίνεται ἀπίστευτο, πῶς ἐσὺ τὸ παιδί μου, μπόρεσες ν' ἀγαπήσῃς τὸν Ζὼρζ τὸν ἐπιστήθιο φίλο μας... Ὅλα θὰ μποροῦσα νὰ τὰ περιμένω, ἀλλὰ ὄχι αὐτό.

Βρίσκουνταν στὴν βεράντα κοντὰ στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Ἡ νύχτα ἦταν ἀνοιξιάτικη. Σχεδὸν ἔκανε ζέστη, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ ξεσπάσῃ μπόρα. Ἀπὸ τὸ περιβόλι ἔφταναν οἱ μυρωδιὲς τῶν τελευταίων ἀνθισμένων πασχαλιῶν. Τὸ φῶς ποῦ ἔλαμπε στὸ σαλόνι πλάϊ, φώτιζε γλυκὰ τὸ τζαμωτὸ δωμάτιο ὅπου φώτιζε σὲ μιὰ γωνιὰ τὸ φεγγάρι.

Καθισμένες ἡ μιὰ ἀντικρὺ στὴν ἄλλη, μ' ἕνα τραπεζάκι ἀνάμεσά τους, οἱ δυὸ αὐτὲς γυναῖκες, ἔμοιαζαν σὰν νὰ ἦταν μιά, σὲ δυὸ διαφορετικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς τους. Ἡ κυρία Ντουριὲλ εἶχε παντρευτεῖ ὅταν ἔκλεινε τὰ δεκάξη της χρόνια. Τώρα ἦταν τριανταπέντε καὶ ἡ Γενεβιέβη δεκαοχτώ. Καὶ ὄχι μόνο τὰ σώματά τους ἦταν ἀπαράλλαχτα, σώματα ντελικᾶτα μὲ ἀψηλὲς κνῆμες, στενοὺς ὤμους, μικρὸ στῆθος, εὔκαμπτους λαιμούς, πρόσωπα μὲ κλασσικὴ κατασκευή, μεγάλα μάτια καὶ χείλη λεπτά, ἀλλὰ καὶ οἱ στάσεις τους καὶ ἡ ἔκφρασίς τους ἦταν ὅμοιες.

— Ἀπίστευτο μαμά; Γιατί; Ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς ἡλικίας; Δὲν εἶνε παρὰ δέκα χρόνια μεγαλύτερός μου, ἐνῷ ὁ πατέρας σὲ περνᾷ δεκαπέντε... Λοιπὸν αὐτὸ δὲν εἶνε ἕνα ἐμπόδιο, ἀφοῦ σεῖς ζήσατε τόσο εὐτυχισμένοι!

— Ὥστε τὸν ἀγαπᾷς! ἔκαμε ἡ κυρία Ντουριὲλ μ' ἕνα ἀκατανίκητο τόνο εἰρωνείας.

— Ἀλλὰ ναί! Καὶ μ' ἀγαπᾷ ἐπίσης, ἀποκρίθηκε ἡ Γενεβιέβη μὲ κίνημα τῆς κεφαλῆς ἀλαζωνικό.

— Σοῦπε πῶς σ' ἀγαπᾷ; Ἀλλοίμονο, σὲ ποιὰν δὲν τὸ ἔχει πῆ...

— Τῶπε καὶ σὲ σένα μητέρα; εἶπε ἡ Γενεβιέβη ἐπιχειροῦσα νὰ γελάσῃ.

— Χωρὶς ἀμφιβολία... Τὸ βέβαιο εἶνε ὅτι εἶνε ἀξιαγάπητος... χαριτωμένος...

— Ὤ, ναὶ μητέρα... Εἶνε ὅμως καὶ σοβαρὸς μ' ὅλα τὰ φαινόμενα.. Τὸ κάτω κάτω τί φταίει αὐτὸς ἂν οἱ γυναῖκες ξετρελλαίνουνται μαζί του...

— Δὲν πρέπει, Γενεβιέβη, νὰ παντρευτῇς ἕνα ἄνθρωπο ποῦ ἀρέσει σ' ὅλες τὶς γυναῖκες.. ὄχι δὲν πρέπει...

— Δὲ σὲ καταλαβαίνω μητέρα.. Κι' ὅμως θἄπρεπε νὰ τὸ περιμένῃς μιὰ καὶ μ' ἄφινες νὰ ζῶ κοντά του. Νόμιζα μάλιστα ὅτι περίμενες τὶς ἐξομολογήσεις μου.

— Ὄχι, δὲν τὶς περίμενα, καὶ σοῦ ζητῶ γι' αὐτὸ νὰ μὲ συγχωρήσῃς... Δὲν εἶχα καταλάβει πῶς μεγάλωσες... Ἔπειτα κρυβόσαστε καὶ οἱ δυὸ τόσο καλὰ.. ποῦ δὲν κατάλαβα τίποτα.

Καὶ μὲ ἀλλαγμένη τὴ φωνὴ σὰν ἀπὸ τρόμο πρόσθεσε:

— Ἀλλὰ ὄχι.. δὲ σοῦ εἶπε πῶς σ' ἀγαπᾷ.. Εἶνε ἀδύνατον... Θὄταν ἕνας ἄθλιος..

— Ἄθλιος; Μὰ ἐξηγήσου λοιπόν, μητέρα! Ὁ πατέρας τὸν ἔχει σὰν γυιό του καὶ σὺ σὰν ἀδερφὸ νεώτερο.. Ὅλες οἱ παιδικές μου ἀναμνήσεις συνδέονται μ' αὐτόν. Πόσες φορὲς δὲν σ' ἄκουσα νὰ λὲς πῶς ὁ Ζὼρζ εἶνε ἡ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ μας;

— Ἡ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ μας; Λοιπὸν ἄκουσε Γενεβιέβη... Τὸν Ζὼρζ δὲ μπορεῖς νὰ τὸν παντρευτῇς... Σοῦ ἐπρότεινε ἕνα τέτοιο πρᾶμμα μήπως;

— Ἁπλούστατα, μ' ἄφησε νὰ καταλάβω πῶς μ' ἀγαπᾷ... Αὐτὸ νομίζω φτάνει σ' ἕνα κορίτσι.

— Ὄχι... δὲ μπορεῖς νὰ τὸν παντρευτῇς..

— Ὤ, μητέρα... γιατί μὲ κυττάζεις ἔτσι; Τί πρέπει νὰ βάλω μὲ τὸ νοῦ μου; Ἴσως πῶς δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ γάμος αὐτὸς ἐξ αἰτίας σου;

— Ναί!

— Μὰ δὲν εἶνε ἀλήθεια! Μητέρα πές μου πῶς δὲν εἶνε ἀλήθεια..

— Εἶνε ἀλήθεια... καὶ τὴ λέω τώρα γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃς πολὺ περισσότερο ἀργότερα.

— Πολὺ περισσότερο; Μὲ κοροϊδεύεις μητέρα! Ἀλλὰ ἐγὼ τοῦ ξωμολογήθηκα τὴν ἀγάπη μου, ἀφέθηκα νὰ μὲ φιλήσῃ, νὰ μὲ σφίξῃ στὴν ἀγκαλιά του!

— Λὲς ψέμματα... δὲν ἔχετε ἐξηγηθῆ.. Μ' ἐκβιάζεις.. Θέλεις νὰ βρεθῶ πρὸ τετελεσμένου γεγονότος! Εἶσαι κακή!

— Ἐγὼ κακή! Καὶ εἶσαι σὺ μητέρα ποῦ μοῦ τὸ λές!

— Ἔχεις δίκηο... ἀλλὰ εἶμαι τόσο δυστυχής..

— Ἐγὼ ὅμως δὲν θέλω νὰ προξενήσω τὴν δυστυχία κανενός, εἶπε ἡ Γενεβιέβη μὲ τόνο γιομᾶτο πικρὸ ὅπου διεφαίνετο κάποια εἰρωνεία... Γι' αὐτὸ δὲν ἔχω παρὰ νὰ πάω νὰ καθήσω ἀκόμα ἕνα δυὸ χρόνια στὸ μοναστῆρι... Ἂν λησμονήσω ξανάρχομαι πίσω, ἂν δὲ μπορέσω μένω... Δὲν εἶνε ἡ καλύτερη λύσις μητέρα;... Μονάχα ποῦ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ σοῦ πῶ πῶς σεῖς οἱ δυὸ εἴχατε καταφέρει νὰ κρύβεστε περίφημα... γιὰ νὰ μὴν καταλάβω τίποτα...

Ἡ κυρία Ντουριὲλ ἔκλαιε... μὲ χωμένο τὸ πρόσωπο στὰ χέρια της ἔκλαιε μὲ σιγανοὺς λυγμοὺς ποῦ σήκωναν τοὺς ὤμους της γρήγορα κι' ἀπανωτά...

— Μὰ μητέρα γιατί κλαῖς; εἶπε ἡ Γενεβιέβη μὲ σκληρότητα καὶ σηκώθηκε. Καθὼς βλέπεις, τὰ πράγματα μένουν ὅπως ἦσαν. Τί ἄλλο καλύτερο ἀπ' αὐτό;..

Καὶ διευθύνθηκε στὸ σαλόνι..

— Γενεβιέβη! φώναξε ἡ κυρία Ντουριέλ... Μὴ φεύγεις..

— Τί μὲ θέλετε; Δὲν ἔχομε πιὰ τίποτα νὰ ποῦμε, μοῦ φαίνεται...

— Ἔχομε.. ἔχομε πολλά, Γενεβιέβη... Μάθε λοιπὸν ὅτι μεταξὺ ἐμένα καὶ τοῦ Ζὼρζ δὲ συμβαίνει τίποτα. Κι' ἂν ὑπάρχῃ μιὰ γυναῖκα εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔκαμε ποτὲ ἔρωτα, αὐτὴ εἶμαι ἐγώ!.. Μονάχα ποῦ τὸν ἀγαποῦσα Γενεβιέβη... Τὸν ἔρωτα αὐτὸν δὲν ἄφησα ποτὲ νὰ τὸν μαντεύσῃ... Σεβόμουν τὸν πατέρα σου καὶ ἀγαποῦσα πολὺ ἐσένα! Πρὸ ὀλίγου ὅμως ἔνοιωσα κάποια λιποψυχία... Ἦταν ἀνθρώπινη Γενεβιέβη! Ἡ ἰδέα πῶς ἐσὺ τὸ παιδί μου θὰ μοῦ ἔπαιρνες τὸν ἄνθρωπο ποῦ ἦταν ἡ μόνη συγκίνησις τῆς καρδιᾶς μου, ποῦ ἀλλοίμονο δὲν γνώρισε ποτὲ τὸν ἔρωτα... Γιὰ μιὰ στιγμὴ τάχασα... γιὰ νὰ σὲ χωρίσω τόλμησα νὰ ἐνοχοποιηθῶ!..

— Λὲς ἀλήθεια, μητέρα!

— Ναί... Καὶ μπορεῖς τώρα νὰ τὸν ἀγαπᾷς καὶ νὰ φτιάνῃς τὸ γλυκό σου ὄνειρο χωρὶς τὴ σκιὰ καμμιᾶς θλίψεως... Στεῖλέ μου αὔριο τὸν Ζὼρζ νὰ μοῦ ἐκμυστηρευθῇ κ' ἐκεῖνος τὸν ἔρωτά του... Μέσα σ' ἕνα μῆνα πρέπει νὰ γίνῃ ὁ γάμος σου... Ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε ἐπισκέπτης ποῦ τοῦ ἀρέσει νὰ τὸν ἀφήνουν νὰ περιμένῃ στὸ κοριντόρ.

— Καὶ σύ, μαμᾶ;

Ἡ κυρία Ντουριὲλ δὲν ἀπάντησε, εἶπε μόνο:

— Πᾶμε μέσα... ἀφήσαμε μόνους τοὺς μουσαφιραίους μας καὶ δὲν κάνει...

B. VALMER

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι Κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Παρασκευὴν καὶ Σάββατον

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων αὐτῆς τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (β' Πάτωμα) καὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματός της,

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Παρασκευὴν καὶ Σάββατον 25 καὶ 26 Μαΐου ἐ. ἔ. θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

Ἀρ. Μητρ.		Ἐπαρχίας
193	Ἀδάνων	Ταρσοῦ Ἀδάνων
59	Ἀσαρτζούκ	Νεοκαισαρείας
60	Ἀλτίνογλου-Τσιφλὶκ	Νεοκαισαρείας
113	Αἰνατοῦ καὶ Χωροῦσα	Νικομηδείας
10	Ἀργυρουπόλεως	Χαλδείας
48	Ἀσαφὼν	Σμύρνης
209	Ἀραβισοῦ	Ἰκονίου

Οἱ δικαιοῦχοι, ὡς ἐδηλώθη ἤδη θὰ εἰσπράττωσι μόνον τ' ἀναλογοῦντα εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀποζημιώσεώς των μετρητά, διὰ δὲ τὰς ἀναλογούσας ὁμολογίας των θὰ λαμβάνωσι μίαν προσωρινὴν ἀπόδειξιν τῆς Τραπέζης τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυλάττωσι καλῶς οὕτως ὥστε ὅταν ἐκτυπωθῶσιν αἱ ὁμολογίαι καὶ κληθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τῆς Τραπέζης διὰ νὰ τὰς παραλάβωσιν θὰ προσαγάγωσιν αὐτοπροσώπως τὴν προσωρινὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν διὰ νὰ λάβωσι τὰς ὁμολογίας των.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι ἡ ἀπόδειξις αὕτη δὲν εἶναι ἐμπορεύσιμος καὶ δὲν πρέπει οἱ δικαιοῦχοι νὰ τὴν πωλήσωσι ἢ νὰ τὴν ἐνεχυριάσωσι διότι θὰ εἶναι ἔπειτα ἀδύνατον νὰ λάβωσι τὰς ὁμολογίας των ἐν τῷ καιρῷ.

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὰ μετρητά των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων, τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταὐτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ τὴν βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι ὁ δικαιοῦχος εἶναι μονίμως ἐγκατεστημένος εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν του ὀκτὼ (8) μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς του.

Αἱ προσφυγικαὶ Ὀργανώσεις εἰδοποιοῦνται ὅτι τὰ ἔντυπα πιστοποιητικῶν θὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ προσκαλεῖ τὰς ὀρφανικὰς οἰκογενείας καὶ κληρονόμους τῶν ἀποβιωσάντων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν ἀπὸ 8 Μαΐου 1926 ἰσχύος τοῦ νόμου 3478 περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἄνω Ταμείου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1927 νὰ ὑποβάλωσι τὰ κατὰ νόμον δικαιολογητικὰ μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν ἀπόληψιν τοῦ οὗτινος δικαιοῦνται βοηθήματος.

Δικαιοῦχα πρόσωπα κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἄνω νόμου εἰσὶν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐγγάμου ἀξιωματικοῦ οἱ ἐπιζῶντες σύζυγος καὶ τέκνα αὐτοῦ καὶ τέκνα προαποβιωσάντων τέκνων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγάμου οἱ ἐπιζῶντες γονεῖς καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαί.

Ἀπαραίτητα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ βοηθήματος εἰσὶ τὰ κάτωθι:

α) Αἴτησις.

β) Ἀντίγραφον μητρῴων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

γ) Ληξιαρχικὴ πρᾶξις θανάτου.

δ) Πιστοποιητικὸν δημάρχου οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ ἀποβιώσαντος.

ε) Πιστοποιητικὸν Γραμματέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὅτι δὲν ἐδημοσιεύθη διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἀθῆναι τῇ 23 Μαΐου 1928

Ὁ διευθυντὴς
Ε. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
Ἀντισυν)χης Ἐπιμελητείας

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ
(Συνεταιρισμὸς Καταναλωτῶν)

Ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 10ην Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. καὶ εἰς τὰ ἐν Λαρίσῃ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας, τὴν προμήθειαν ὑλικῶν δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ, προϋπολογιζομένης συνολικῆς ἀξίας περίπου δραχμῶν 400.000 (τετρακοσίων χιλιάδων) συμφώνως τῇ ἐγκεκριμένῃ μελέτῃ καὶ τοῖς ὅροις συγγραφῆς.

Οἱ συναγωνισθησόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συγγραφῆς ἐκ τοῦ οἰκείου τμήματος τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 21 Μαΐου 1928
Ὁ Πρόεδρος
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Νικόλαος Φίλιος

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προκηρύσσει μειοδοτικὴν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν ἑνὸς ἀνελκυστῆρος (ἀσανσέρ) διὰ τὴν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ κλπ. Ριζάρειον στοάν, ἔνθα τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ἐν τῷ καταστήματι τῆς σχολῆς, ὁδὸς Κηφισίας 24, καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. Προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι μεσημβρίας 9 Ἰουνίου ἐ.ἔ.
(Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature, Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. Προσοχή. Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87.

Τὸ μόνον ἐξασφαλιστικὸν κατὰ τῶν μεταδοτικῶν νόσων εἶναι ἡ
ΠΟΜΑΔΑ
„PROPHYLACTIC"

ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

[illegible] ΛΟΓΧΑΙ; Ὥστε — κατὰ τὴν ἑσπερινὴν θεραπαινίδα [illegible] ἐπανενσκήψαντος Μεγάλου [illegible] — οἱ βαρύτατοι ὡς πλήγματα [illegible] χαρακτηρισμοὶ τῶν [illegible] δημοσιογραφικῶν ὀργάνων [illegible] καὶ τῆς Γαλλίας διὰ τὸ [illegible] κ. Βενιζέλου ὀφείλονται εἰς [illegible] αὐτῶν πληροφορίας περὶ [illegible] Ἑλλάδι καταστάσεως. Ὦ, τὸν [illegible] βενιζελισμόν, τὸν ἀδικούμενον [illegible] ἐλλιπεῖς περὶ αὐτοῦ πληροφορίαι [illegible] ξένων! Ἀλλὰ τὸν γνωρίζουν [illegible] πάρα πολὺ καλὰ οἱ ξένοι, [illegible] τῶν ὁποίων ὁ Μέγας Ἀ[illegible] ὑπῆρξεν ὑπηρετικώτατος θεράπων [illegible]. Τόσον καλά, ὥστε νὰ δύναται [illegible] «Τάϊμς» νὰ τοῦ ὑπενθυμίζουν [illegible] καὶ ἀδιαμφισβητήτω γνώσει [illegible] ὅτι ἡ ἐπικράτησις [illegible] κατὰ τὸ 1917 ὀφείλεται [illegible] εἰς τὰς ξενικὰς λόγχας. [illegible] αὐτὴ ἡ πληροφορία—εἶνε δυνατὸν [illegible] τὴν ἀρνηθῇ ἡ «Ἑστία»;—εἶπεν [illegible]. Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ «Τάϊμς» [illegible] καμμίαν ἀνάγκην νὰ πληροφορηθοῦν [illegible] περὶ τοῦ γεγονότος τούτου [illegible]. Καὶ ταύτην τὴν ἐξ ἀμέσου [illegible] μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου γνώσιν [illegible] κατέχοντες, δὲν εἶχον ἀνάγκην [illegible] λεπτομερειῶν περὶ [illegible] ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως [illegible] νὰ χαρακτηρίσουν ὡς ἐχαρακτήρισαν [illegible] τὴν κακοποιὸν ἐπανεμφάνισιν [illegible] τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς τοῦ ἀν[illegible] τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα—κατὰ τὸν [illegible] Μίλλερ, ἄριστα καὶ τοῦ[illegible] γνώσκοντα τὰ ἐν Ἑλλάδι—«εἶνε [illegible] διχονοίας δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας». Οἱ ξένοι δημοσιογράφοι τῆς [illegible] τοῦ ἀρθρογράφου τῶν «Τάϊμς» [illegible], ἄλλως τε, ὅσας λεπτομερείας [illegible] ἐχρειάζοντο διὰ νὰ κρίνουν ἀσφαλῶς. Ἐν πλήρει εὐδίᾳ—τὴν ὁποίαν [illegible] «Ἑστία» διεπίστωνε καὶ ἐπεβεβαίου [illegible] εἰς τὰ πρὸ πέντε μόλις ἡμερῶν [illegible] ἄρθρα της—ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέτρεψε [illegible] τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Ζαΐμη, ἐ[illegible] τὸν κ. Καφαντάρην εἰς [illegible] διὰ τῆς δολίας καὶ ἀντιθέτου [illegible] πρὸς τόσας βεβαιώσεις του, παρασκηνιακῆς [illegible] ἀναμίξεώς του εἰς τὸ κυβερνητικὸν [illegible] ἔργον. Καὶ οἱ ξένοι δημοσιογράφοι [illegible] ἦσαν κάλλιστα πληροφορημένοι [illegible] παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Βενιζέλου [illegible] τῆς «ἀμετακλήτου» ἀποφάσεώς [illegible] μὴ ἀναμιχθῇ πλέον εἰς τὴν [illegible]. Οἱ ἀναισχύντως δὲ ψευδόμενοι [illegible] παντοῦ μέν, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς [illegible] Ἀγγλίαν, κρίνονται ὡς πεπτωκότες [illegible]. Τὸ νὰ καταβάλλεται προσπάθεια [illegible] νὰ παρασταθῇ ὅτι αἱ θανάσιμοι [illegible] κρίσεις τῶν «Τάϊμς» ὀφείλονται [illegible] εἰς «ἐπιφυλάξεις τινὰς τοῦ κ. [illegible] ἐπὶ λεπτομερειῶν τῆς οἰκονομικῆς [illegible] πολιτικῆς τῆς προηγουμένης [illegible], πολιτικῆς στενῶς συνδεδεμένης [illegible] μὲ τὴν ἀγγλικὴν χρηματαγορὰν [illegible], εἶνε ταπεινότατα βενιζελοπρεπές [illegible]. Καὶ αὐτὸ εἶνε, ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως [illegible] τὸ μᾶλλον ἀξιοδάκρυτον σημεῖον [illegible] ὅλης ὑποθέσεως. Ὁπωσδήποτε, τί [illegible] νὰ εἴπουν οἱ θεράποντες τοῦ Μεγάλου [illegible] Ἀπατεῶνος περὶ τῆς ἐκ μέρους [illegible] «Τάϊμς» ὑπομνήσεως τῆς ἐπικουρίας [illegible] τῶν ξένων λογχῶν;

[illegible]ΒΟΛΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ Παρ' ὅλην τὴν παλαιόθεν πώρωσίν του, ὁ κ. [illegible] διατηρεῖ τὴν μόνην δυνατὴν [illegible] αὐτὸν εὐθιξίαν, τὴν τοῦ θεράποντος [illegible] τὸ μαστίγιον τοῦ αὐθέντου, ἔναντι [illegible] ξένων. Καὶ διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ, ὡς [illegible], τὴν οἰκτρὰν ἐκ τοῦ κινήματος [illegible] τοῦ ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν τόσον χαρακτηριστικῶς ἀπήχησαν οἱ «Τάϊμς», [illegible] Ἄγγλους ἀνταποκριτὰς καὶ [illegible] εἰς δηλώσεις δῆθεν ἐπεξηγηματικὰς [illegible] τοῦ κινήματός του. Δὲν δύναται— [illegible] νὰ ἐννοήσῃ διατί παρῃτήθῃ ἡ Κυβέρνησις Ζαΐμη. Αὐτὸς ὁ ἀτυχὴς εἶχε [illegible] μίαν ἢ δύο ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τοῦ [illegible] ἔργου —ἢ καὶ περισσοτέρας. Ἀλλὰ τί ἐνδιέφερε τοῦτο τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ δὲν τὰς ἐκοινολόγησεν, [illegible] τὰς ἐπεδίδεν ἐγγράφως πρὸς τὸν [illegible] Καφαντάρην, ἠριθμημένας δέ; Ἐφ' [illegible], δηλαδή, ἡ ἀνάμιξίς του εἰς τὴν [illegible] καὶ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως [illegible] ἦτο παρασκηνιακή, καὶ δὲν ἐκοινολογεῖτο, τί ἐνδιέφερε τοῦτο τὴν Κυβέρνησιν; Μάτην ὁ μέγας Ἀγύρτης προσπαθεῖ [illegible] νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐπῆλθεν ἡ κρίσις. [illegible] τούτοις παρέχει μίαν ἰσοβόλον ἐξήγησιν: Ὁ κ. Καφαντάρης ἔκρινε καλὸν νὰ [illegible] ἴδιον κόμμα καί, συνεπείᾳ τούτου, ὁ κ. Βενιζέλος ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, καίτοι ἀποδυσπετεῖ ὁ τάλας πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀναλάβῃ πρωθυπουργίαν, ἐκτὸς ἐὰν καταστήσῃ ἀναγκαίαν τὴν θυσίαν του ταύτην ὁ κίνδυνος τῆς ἀκυβερνησίας! Καὶ αἱ ἀναιδεῖς «δηλώσεις» ἐξακολουθοῦν εἰς τὸ ἴδιον ἀ[illegible] ὕφος: Ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε θαυμαστός, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος δὲν τὸν θεωρεῖ προσωπικῶς ὑπεύθυνον διότι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν οἰκονομίαι. Ἡ Κυβέρνησις Ζαΐμη ἦτο θαυμασία καὶ θὰ ἦτο εὐκταῖον ν' ἀνασχηματισθῇ, καίτοι αἱ [illegible] τοῦ κ. Κονδύλη κατ' αὐτῆς ἦσαν δικαιολογημέναι.... Ἀπὸ τὰ ἰσοβόλα αὐτὰ [illegible] δὲν γνωρίζει κανεὶς τί νὰ θαυμάσῃ περισσότερον: τὸν κυνισμὸν τοῦ ἀνδρός, ἢ τὴν ἐσχάτην περιφρόνησίν του πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην ὅλου τοῦ κόσμου;

Η ΑΠΟΣΧΙΣΙΣ *Εἰς τὴν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην ἐπιστολήν του ὁ κινηματίας κακόχολος γέρων, τοῦ ὑπεδείκνυε μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν εἰς αὐτὸν ἀνάγωγον σαρκασμόν, τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπιμεληθῇ τῆς ὑγείας του καὶ ὑπηνίσσετο τὴν ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀπομάκρυνσίν του, ἀφίνων νὰ ὑπονοηθῇ, ὅτι αὐτὴ θὰ ἦτο ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀκουσία, διότι δὲν θὰ ἐτόλμα κανεὶς νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Εὐρυτᾶνα πολιτικόν, πρὸ τοῦ «μαγνητικοῦ» βλέμματος τοῦ ἐπανενσκήψαντος Μεγάλου Δυμεῶνος. Ὁ δὲ σαρκασμὸς αὐτὸς ἦτο τόσῳ μᾶλλον κατάφωρος, ὅσῳ ὁ κ. Καφαντάρης ἐδήλωσεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν πρόθεσίν του ὅπως ἱδρύσῃ ἀνεξάρτητον ἴδιον κόμμα, εἶνε δὲ γνωστόν, ὅτι μόνον τοῦ κ. Βενιζέλου αἱ βεβαιώσεις οὐδεμίαν ἔχουν ἀξίαν. Εἶνε εὔκολον νὰ φαντασθῇ τις τὴν λύσσαν τοῦ μοχθηροῦ γέροντος καὶ τὴν ἐξ ὑπηρετικῆς ἀφοσιώσεως ἀποκαρδίωσιν τῶν πιστῶν θεραπόντων του διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰκοσιτρεῖς βουλευταὶ ἐδήλωσαν χθὲς ὅτι ἀκολουθοῦν τὸν κ. Καφαντάρην. Ὁ διαβόητος κ. Σοφούλης θὰ πληροφορήθη καὶ αὐτὸς μετὰ καρδιοβόρου ἀπογοητεύσεως τὴν διάψευσιν τῶν ἐλπίδων τοῦ χολερικοῦ του αὐθέντου. Ὁποσδήποτε ἡ ἐπιστολιμαία ἀπάντησις τοῦ Εὐρυτᾶνος πολιτικοῦ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον δὲν στερεῖται ἀμυδήτου σαρκαστικοῦ χιοῦμορ: Δὲν ἔχει λόγους νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ—λέγει—διὰ τὴν ψυχικήν του εὐγένειαν, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασεν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαοκταετίαν!*

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ Ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Ἠχοῦς τῶν Παρισίων» διερωτᾶται τί παθὼν ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέδραμεν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ἄνευ αἰτίας, τὴν ὁποίαν νὰ δύνανται νὰ ἐννοήσουν οἱ τίμιοι καὶ οἱ λογικοὶ ἄνθρωποι. Καὶ προσθέτει: «Διατί νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν Θουκυδίδην;» Ὁ Γάλλος ἀρθρογράφος σκέπτεται λογικώτατα: ὁ κ. Βενιζέλος κακοποιῶν ἀναιτίως τὸν μακαρίτην υἱὸν τοῦ Ὀλόρου ἀπησχολεῖτο — τοὐλάχιστον ὅπως ἐπιστεύετο ἀπὸ τοὺς ἀφελεστέρους—καὶ ἄφινεν ἀκακοποίητον προσκαίρως τὴν δυστυχῆ Ἑλλάδα.

Η ΕΞΗΓΗΣΙΣ Ἡ πραγματικὴ ἐξήγησις τῆς κρίσεως, τῆς ὁποίας τὰ αἴτια ὁ κ. Βενιζέλος προσποιεῖται, ὅτι ματαίως προσπαθεῖ νὰ ἀνιχνεύσῃ, εἶναι ἡ ἀκόλουθος: ἡ κυρία Βενιζέλου ἐζήτησε διὰ τὴν ἑορτήν της ἀπὸ τὸν γέροντά της ὡς δῶρον τὸν Εὐρυτᾶνα κορυφαῖον κριόν, ἐν εἴδει σφαγίου. Καὶ μολονότι ἡ κυρία Βενιζέλου ὀνομάζεται Φραγκολεβαντινιστὶ Ἔλενα, ἔχει τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ ἑορτάζῃ τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ, ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27 Μαΐου, ὥραν 10 1)2 π.μ. θὰ γίνῃ εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἑταιρείας τοῦ λαχείου ἡ 3η κλήρωσις τοῦ λαϊκοῦ λαχείου τοῦ 1928. Ἡ εἴσοδος καὶ ἡ παραμονὴ ἐλευθέρα.

Ἐὰν ὑπάρχουν ἀκόμη πάσχοντες ἀπὸ ΕΠΙΛΗΨΙΑΝ εἶνε μόνον ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀκόμη τὸ ALEPSAL. Ἂς τὸ ζητήσουν ἀμέσως ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν των. Θὰ σωθοῦν.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς Παροικίας τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 27 Μαΐου, καὶ ὥραν 10.30' εἰς τὴν Ἰταλικὴν Σχολὴν (Πατησίων 47) πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς 24ης Μαΐου καὶ εἰς τὰς 9 μ.μ. εἰς τὸ ἑστιατόριον Μπερνίτσα, εἰς Κηφισιάν.

Ἐγγραφαὶ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Σχολήν. Δύνανται νὰ προσέλθουν καὶ τὰ μέλη τῆς Δάντε.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΤΣΕΡΕΖΟΛΕ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἡ εἰς ὡρισμένους ξένους κύκλους καταβαλλομένη προσπάθεια πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετεχόντων τῆς ἑορτῆς μας καὶ προωρισμένη εἶνε νὰ ἀποτύχῃ καὶ δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως, καθόσον ἡ «Δωδεκανησιακὴ Βραδυά» δὲν ἀποτελεῖ πρόκλησιν οὐδ' ἐχθρικὴν ἐκδήλωσιν ἐναντίον οὐδενός, ἀλλ' ἁπλῆν ἐπίδειξιν τῶν ἐθνικῶν μας Ἑλληνικῶν ἐθίμων καὶ σιωπηρὰν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν σκληρὰν τύχην ποῦ μᾶς κρατεῖ ὑποδούλους.

(Ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

Θα μείνετε κατεθελγμένοι ἀπὸ τὴν ἐπιβλητικὴν ἐμφάνισιν, τὴν ταχύτητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νέου Ποντιάκ
ΙΑ 4717

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΧΑΜΗΛΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΟΥ, ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΤΙΜΑΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Τόσον διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀντοχὴν καὶ κομψότητα αὐτοῦ ὅσον καὶ διὰ τὴν μεγαλυτέραν εἰς τὴν διάθεσίν των δύναμιν, ὑπάρχουν πλεῖστοι, αἰσθανόμενοι σήμερον, ὅτι μόνον ἐν ἐξακυλίνδρον αὐτοκίνητον δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας των. Ἐνόμιζον ἐν τούτοις, ὅτι ἐν τοιοῦτον αὐτοκίνητον, διὰ νὰ ἦναι πραγματικῶς ἀσφαλές, πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἀκριβόν.

Δι' αὐτούς, αἱ καταπληκτικῶς χαμηλαὶ τιμαὶ τοῦ Ποντιὰκ ἔρχονται ὡς ἀποκάλυψις.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, τὸ νέον Ποντιάκ, μὲ τὸ ὑψηλὸν καὶ στενὸν ψυγεῖόν του καὶ τὰς χαμηλοτέρας γραμμάς του, εἶναι καμψότερον καὶ ἐπιβλητικώτερον ἢ πρότερον. Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι εἶναι ἰσχυρότερον καὶ διευθύνεται εὐκολώτερον, παρὰ ταῦτα δὲ οἰκονομικώτερον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, τὸ Ποντιὰκ προτιμᾶται σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, ὑπ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἐν ἐξακύλινδρον αὐτοκίνητον ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον δαπανηρόν.

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
96, Ὁδὸς Πατησίων, Ἀθῆναι

ΠΟΝΤΙΑΚ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ
Προϊὸν τῆς Τζένεραλ Μότορς

Βιβλία ἐπὶ πιστώσει
ΝΟΜΙΚΑ - ΙΑΤΡΙΚΑ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ κ.λ.π.
Ὅσα δήποτε βιβλία θέλετε δεδεμένα ἢ ἄδετα ἀγοράζετε ἐπὶ πιστώσει πληρώνοντες αὐτὰ εἰς 20 μηνιαίας δόσεις. Τὰ βιβλία παραδίδονται ταυτοχρόνως μὲ τὴν πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως.
Ζητήσατε ὁδηγίας καὶ τιμοκατάλογον δωρεάν.

ΙΑΤΡΙΚΑ

	δρχ.
Παθολογία τῶν ἐσωτερικῶν νοσημάτων F. J. Collet τόμοι 4..	900.—
Ἡ ἀπαραίτητος Οὐρολογία Σ. Οἰκονόμου Καθηγ. Πανεπιστ.	500.—
Ἀπὸ τὸ Σύμπτωμα εἰς τὴν Νόσον Felix Coste	100.—
Διαφορικὴ Διαγνωστικὴ Λάμψα	100.—
Δεοντολογία Χαριτάκη τόμοι 2	350 —
Μικροσκοπία καὶ Βιολογία Γ. Παγκάλου Γ. Ἰωαννίδου τόμοι 2	350.—

ΝΟΜΙΚΑ

Βασιλικὰ Ζέπου τόμοι 5	2600.—
Δικονομίας Ποινικῆς Ἑρμηνεία ὑπὸ Κωνσταντοπούλου μετὰ τῶν Νέων Νόμων μέχρι τέλους 1926 τόμοι 2..	600.—
Δικονομίας Ποινικῆς Α. Μπουροπούλου. Συμπλήρωμα	60 —
Δικονομίας Πολιτικῆς Ἑρμηνεία ὑπὸ Δ. Ποταμιάνου τόμοι 4..	400.—
Δοκίμιον Νομικῆς Κοινωνιολογίας J. Cornil	60 —
Ἑξάβιβλος Ἀρμενοπούλου	170.—
Ἐμπορικὸν Δίκαιον Ἑρμηνεία Thaller τόμοι 3	600.—
Ἐμπορικὸς Νόμος (Κῶδιξ μετὰ νομολογίας καὶ ἑρμηνείας) Ἐμ. Μακρυγιάννη τόμοι 2	160
Ἐνασχολήσεις Νομικαὶ Δημητρακοπούλου τόμοι 3	725 —
Κώδικες Διοβουνιώτου τόμοι διάφοροι 20	637 —
Κῶδιξ Ἰουστινιανοῦ Π. Τσιτσεκλῆ τόμοι 5	250.—
Λεξικὸν Δικαστικῆς Πρακτικῆς Ν. Κουντουριώτου συγχρονισθεῖσα ὑπὸ	1000.—
Ποινικοῦ Νόμου Ἑρμηνεία ὑπὸ Κωστῆ τόμοι 3 (ὁ 3ος τυποῦται)..	700.—
Α. Μπουροπούλου τόμοι 11	2500.—
Πανδέκται (Νέοι) Κουντουριώτου τόμοι 6	1350.—
Ρωμαϊκὸν Δίκαιον Windscheit μετ. Ἀργυροῦ τόμοι 5 ..	750 —
Ρωμαϊκὸν Δίκαιον Dernburg μετ. Γ. Διοβουνιώτου τόμοι 5 ..	

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Δ. & Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 60β
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ: (ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ - ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΕΙΟΝ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ). ΟΔΟΣ ΡΙΤΣΙΩΤΗ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΡΟΣΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφέρουν ὅτι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων ἀντιπροσώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ἡ ἐκ νέου τοποθέτησις τῶν ἐξαφανισθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ὁροσήμων κατὰ μῆκος τῆς Ἑλληνοσερβικῆς μεθορίου, ἐπῆλθε συμφωνία, ὅπως ἡ ἐργασία ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία διὰ νὰ κατασκευασθοῦν ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῶν τοπογραφικῶν συνεργείων τῶν δύο κρατῶν τὰ ὁρόσημα καὶ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τὸν ὁποῖον ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θὰ κατασκευάσῃ.

Οἱ Σέρβοι ἀντιπρόσωποι ἀνεχώρησαν ἤδη κατευθυνόμενοι εἰς Βελιγράδιον, ὁ δὲ Ἕλλην παραμένει εἰσέτι εἰς Θεσσαλονίκην.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ψηφισθῇ, ἅμα ὡς διευθετηθῇ ἡ κυβερνητικὴ κρίσις, νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Στρατεύματος εἰς τινα σημεῖα. Συμφώνως πρὸς τὰς τροποποιήσεις, αἱ θέσεις τῶν ὑποστρατήγων καθορίζονται εἰς 26, ἐξ ὧν 13 τοῦ Πεζικοῦ, 2 τοῦ Μηχανικοῦ, 6 τοῦ Πυροβολικοῦ, 2 τοῦ Ἱππικοῦ καὶ 1 τῆς Ἀεροπορίας. Αἱ λοιπαὶ 2 θέσεις θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν ἀναλογιῶν τῶν θέσεων καθ' ὅπλον.

Ἐπίσης αὐξάνονται αἱ θέσεις τῶν συνταγματαρχῶν τῆς Ἐπιμελητείας ἀπὸ 3 εἰς 5 καὶ μειοῦνται αἱ τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν τοῦ ἰδίου Σώματος ἀπὸ 10 εἰς 8. Γέ[illegible]ος αἱ θέσεις τῶν συνταγματαρχῶν τοῦ Μεταγωγικοῦ αὐξάνονται ἀπὸ 1 εἰς 2 καὶ αἱ θέσεις τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν τοῦ ἰδίου Σώματος μειοῦνται ἀπὸ 5 εἰς 4.

Αἱ λοιπαὶ τροποποιήσεις, αἵτινες ἐπιφέρονται εἰς τὸν ὀργανισμόν, δὲν εἶναι οὐσιώδεις.

Η ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἀπεστάλη εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀνακατατάξεως τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος, αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὁποίων αὐξάνονται ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

Ὁ διοικητὴς τῆς ἀεροπορίας συνταγματάρχης κ. Ἀδαμίδης καὶ ὁ λοχαγὸς τῆς ἀεροπορίας κ. Παπαδάκος, οἵτινες θὰ ἐπιχειρήσουν τὸ ἀναγγελθὲν ἀεροπορικὸν ταξείδιον εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου, μετέβησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοΐου καὶ ἐπεθεώρησαν τὸ ἀεροπλάνον Μπρεγκὲ 19, ὅπερ ἀφίκετο ἐκ Παρισίων.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀεροπόροι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ἀρχίσουν τὰς σχετικὰς δοκιμάς.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ„
Σήμερον Παρασκευὴν ὥραν 9.30 μ.μ.
Α. ΣΑΚΚΙΝΙ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝῼ
Λυρικὴ τραγῳδία εἰς πράξεις τρεῖς
Τελευταία παράστασις
ΤΗΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ: Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Η ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
150 ἐκτελεσταὶ
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Ι. ΜΠΟΥΤΝΙΚΟΦ
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 30, 40, 50, 60, 70, 100 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη καὶ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΛΟΙΟΝ
Πωλεῖται τὸ πλοῖον «Προφήτης Ἠλίας» μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων πετρελαιοκίνητον, ἐν καλῇ καταστάσει, χωρητικότητος 50 τόννων, μάρκας «Σκάντια», μὲ μηχανὴν 35 ἵππων, ταχύτητος 7—8 μιλλίων, καραβόσκαρο ναυπηγηθὲν ἐν Σκιάθῳ, εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Διὰ πληροφορίας γράψατε κ. Γεώργιον Χατζηνίκον εἰς Ἀργαλαστὴν Βόλου ἢ ἀπευθυνθῆτε κ. Κ. Παπαλεξάνδρου Γραφεῖα «Πρωΐας» ὥρας 12—2 καὶ 7—9 μ.μ.

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΑΚΙΡΣΟΝ
Ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Οἱ πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγίαν καὶ ἐκθεσιν τῶν χρησιμοποιησάντων ἰατρῶν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 46.

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος, θεραπεύει τὸν καταρράκτην, τὰ τραχώματα κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεία Ὠδείου τηλ. 1—13.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ. Ὁ μαιευτὴρ γυναικολόγος Β. ΠΑΣΤΟΣ τ. διωρισμένος ἰατρὸς Κλινικ. Πανεπ. Βιέννης, δέχεται 3—6 ὁδὸς Κάνιγγος 15.

ΝΕΟΣ τελειόφοιτος Γυμνασίου γνωρίζων ὀλίγον τὴν γαλλικὴν καὶ λογιστικὴν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Πληροφορίαι Στοὰ Φέξη Νο 87.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

ΟΙ κ.κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ-ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΚ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

ΤΙ ΣΥΝΕΣΤΗΣΕΝ Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΕΙΣ ΤΗΝ 5ην Μ. Μ. ΤΗΣ ΧΘΕΣ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἀνελθὼν τὴν 11ην π.μ. εἰς τὸ Κυβερνεῖον, κατόπιν νέας προσκλήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, παρεκλήθη νὰ ἐκθέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην τὰς σκέψεις του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὡς διεμορφώθη αὕτη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 24ωρον.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐξέθεσε πράγματι εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὰς γνώμας του καθ' ἃς εἶναι ἀδύνατος ὁ καταρτισμὸς βιωσίμου πανδημοκρατικῆς Κυβερνήσεως, λόγῳ τῆς ἀνεπαρκοῦς πλειοψηφίας τὴν ὁποίαν θὰ παρουσίαζεν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. Καφαντάρης προσέθεσεν, ὅτι μόνον Κυβέρνησις εὐρυτάτου συνασπισμοῦ συγκεντροῦσα ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ δύναται νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Κατὰ πόσον, ὅμως, εἶναι δυνατὴ ἡ συγκρότησις μιᾶς τοιαύτης Κυβερνήσεως, ἀπέφυγε νὰ εἴπῃ ὁ κ. Καφαντάρης, καθ' ὅσον δὲν εἶνε αὐτὸς σήμερον — ὡς ἐδήλωσεν — ὁ ῥυθμιστὴς τῆς καταστάσεως.

Ἐὰν ὁ καταρτισμὸς Κυβερνήσεως εὐρυτάτου συνασπισμοῦ δὲν καταστῇ δυνατός, τότε ἡ μόνη ἀπομένουσα λύσις εἶνε ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον.

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἐκ τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐδέχθη ἐπίσκεψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶ.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εὐθὺς μετὰ τὸν κ. Καφαντάρην ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ ναυάρχῳ κ. Κουντουριώτῃ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅστις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν περιπτώσει τελικῆς ἀποτυχίας τῆς ἰδέας περὶ Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, (ὡς οὗτος ἐπροτάθη εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν), τὸ ἁπλούστερον θὰ ἦτο νὰ ἀναλάβῃ τὴν Κυβέρνησιν αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Βενιζέλος.

Πάντως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξεφράσθη μετ' ἐπιφυλακτικότητος κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Κουντουριώτου, ἐφ' ὅσον ἀνέμενεν εἰσέτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρωϊνῆς βολιδοσκοπήσεως τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Περὶ τὴν 12.30' μεσημβρινὴν συνεκροτήθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου σύσκεψις ἧς μετέσχον ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὁ κ. Μεταξᾶς, ὁ κ. Βελέντζας καὶ ὁ κ. Μαρῆς ὡς καὶ ὁ μεταβὰς παρὰ τῷ κ. Μιχαλακοπούλῳ δι' ὑπηρεσιακὴν ὑπόθεσιν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης.

Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθη ἡ συνεχιζομένη πολιτικὴ κρίσις, ἀνεπτύχθησαν δὲ αἱ ὑφιστάμεναι ἑκατέρωθεν ἀπόψεις.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συσκέψεως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ κ. Γ. Μερκούρη, ὅστις διεμήνυσεν εἰς τὸν ἐκ Πατρῶν πολιτευτὴν ὡρισμένας σχετικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Μὴ καταστάσης δυνατῆς τῆς πλήρους ἐπικοινωνίας, ὡρίσθη συνάντησις τοῦ κ. Μερκούρη μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου διὰ τὴν 4.30' μ.μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δευτέρου.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΟΦΟΥΛΗ — ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Περὶ τὴν 1ην μ.μ. ὁ κ. Παπαναστασίου μεταβὰς εἰς τὴν Βουλὴν παρέμεινε συνομιλῶν ἐπ' ἀρκετὸν μετὰ τοῦ κ. Σοφούλη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Σοφούλης μετέβη παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπ' ἀρκετόν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ὁμιλῶν ἀργότερον ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνομιλιῶν ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἀντικείμενον αὐτῶν ὑπῆρξεν ἡ ἐκκρεμότης τῆς Κυβερνητικῆς κρίσεως ὡς καὶ τινα ἄλλα πολιτικῆς φύσεως ζητήματα, ἐφ' ὧν ἐπεφυλάχθη.

ΤΙ ΣΥΝΕΣΤΗΣΕΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΝ

Χθὲς τὴν 5ην μ.μ. ὁ κ. Βενιζέλος μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κουντουριώτη, παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν. Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην ὅτι παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ὁ τόπος ἀποκτήσῃ τὸ ταχύτερον Κυβέρνησιν δυναμένην νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ἐπείγοντα γενικὰ ζητήματα. Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Βενιζέλος ὑπέδειξε κατὰ πρῶτον λόγον Κυβέρνησιν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰ μετέχοντα τοῦ παραιτηθέντος Ὑπουργείου κόμματα, ἥτις θὰ εἶχεν ἀρκετὴν πλειοψηφίαν, ὡς ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορίας.

Ἐὰν — ἐσυνέχισεν ὁ κ. Βενιζέλος — δὲν καθίστατο δυνατὴ ἡ τοιαύτη λύσις, τότε θὰ ἐνεδεικνύετο ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως Δημοκρατικοῦ Συνασπισμοῦ διὰ τῆς εἰς αὐτὴν συμμετοχῆς ἁπάντων τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων. Ἐπεξηγῶν δὲ τὴν γνώμην του ταύτην ὁ κ. Βενιζέλος, προσέθεσεν ὅτι ἐν τῇ ὡς ἄνω Κυβερνήσει δὲν θὰ μετεῖχον κόμματα ἢ πρόσωπα εὑρισκόμενα ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Ἐν ἀποτυχίᾳ ὅμως καὶ τῆς λύσεως ταύτης θὰ καθίστατο πλέον ἀναπόφευκτος ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ὑπηρεσιακῆς πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ διενέργειαν νέων ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Κουντουριώτην, ὅτι ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παροῦσα Βουλὴ δὲν δύναται νὰ παράσχῃ εἰς τὸν τόπον βιώσιμον Κυβέρνησιν καὶ δημιουργηθῇ τοιουτοτρόπως κίνδυνος ἀκυβερνησίας.

Ὁ κ. Κουντουριώτης ἠρώτησε τότε τὸν κ. Βενιζέλον ἐὰν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀδύνατος ὁ σχηματισμὸς βιωσίμου Κυβερνήσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιδιωχθησομένας λύσεις, θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ ἀποδεχθῇ ὁ ἴδιος τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ διενέργειαν νέων ἐκλογῶν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐδήλωσεν, εἰς τὸν Ναύαρχον Κουντουριώτην, ὅτι θὰ ἦτο πρόθυμος νὰ ἀποδεχθῇ τὴν δοθησομένην τότε ἐντολήν.

Ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Βενιζέλος, ἐρωτηθείς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἰς τὴν δήλωσίν του περὶ ἀποδοχῆς τῆς τυχὸν δοθησομένης εἰς αὐτὸν ἐντολῆς πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως — ἐφ' ὅσον θὰ ἐξηντλεῖτο πᾶσα ἄλλη δυνατὴ λύσις— προέβη ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἐκτελεῖ καθῆκον ἀπέναντι τῆς χώρας, διατρεχούσης τὸν κίνδυνον νὰ περιέλθῃ εἰς ἀκυβερνησίαν.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἀμφιβολία ὅτι ἡ Βουλὴ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν Κυβέρνησιν ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, δύναται νὰ διαλυθῇ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσε χθὲς τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὰς πρωϊνὰς ἐφημερίδας ἀνεγράφησαν πολλαὶ ἀνακρίβειαι ἐν σχέσει μὲ τὸ κῦρος τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου τοῦ καθιερώσαντος τὴν ἀναλογικὴν καὶ περὶ τῆς δυνατότητος τῆς καταργήσεως αὐτοῦ διὰ διατάγματος, ἐφαρμογῆς δὲ τοῦ ἰσχύσαντος εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1923 διατάγματος τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τῶν ζητημάτων εἶνε ἡ ἑξῆς: Ὁ νόμος περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν ὁ καθιερώσας τὴν ἀναλογικὴν δὲν εἶνε Ν.Δ. δυνάμενον νὰ καταργηθῇ διὰ Ν. Δ., ἀλλὰ νόμος χρῄζων πρὸς κατάργησιν αὐτοῦ ψήφισιν εἰδικοῦ νόμου. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμος περὶ ἀναλογικῆς ἐψηφίσθη κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Δ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἐξουσιοδότησε τὴν 30μελῆ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπὴν νὰ τὸν ψηφίσῃ ὁριστικῶς, ὅπερ καὶ ἔγινε.

Ἡ Κυβέρνησις Κονδύλη ἐδημοσίευσε τὸν οὕτω ψηφισθέντα νόμον. Ἡ παροῦσα Βουλὴ καὶ ὅταν εἰργάζετο ὡς Συνέλευσις καὶ ὅταν μετετράπη εἰς ἁπλῆν Βουλὴν ἐθεώρησε τὸν νόμον τοῦτον ἔγκυρον. Καὶ ὅταν ἐξουσιοδότησε τὴν Κυβέρνησιν πρὸς κατάργησιν ἢ τροποποίησιν παγκαλικῶν ἢ κονδυλικῶν διαταγμάτων ἐξῄρεσε τῆς τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως ῥητῶς τὰ διατάγματα ἢ πράξεις τὰ ἐκδοθέντα «κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς 30μελοῦς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς τῆς 30 Ἰουνίου 1925». Εἰς ταῦτα δὲ ὑπάγεται ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμος τοῦ ὁποίου τὸ κῦρος τοιουτοτρόπως ἐνισχύθη ἀπὸ τὰς δύο μνησθείσας ἀποφάσεις τῆς παρούσης Βουλῆς. Περὶ τούτου οὐδεμία μέχρι σήμερον ἠγέρθη ἀντίρρησις.

Τὸ Ν. Διάταγμα τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1923 εἶχε προσωρινὴν ἰσχύν, ἐξεδόθη δηλαδὴ ῥητῶς διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1923 μετὰ τὰς ὁποίας ἔπαυσεν ἔχον οἱανδήποτε ἰσχύν. Κατὰ συνέπειαν ἐὰν ὑπετίθετο ὅτι ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμος ὁ καθιερώσας τὴν ἀναλογικὴν δὲν εἶχε κῦρος ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ἰσχύων ὁ περὶ αὐτῶν νόμος περὶ ἐκλογῶν ὁ ὁποῖος εἶνε ἀνεφάρμοστος. Ἀλλὰ τοιαύτη περίπτωσις δὲν παρουσιάζεται, διότι ὁ περὶ ἀναλογικῆς νόμος εἶνε ἀπολύτως ἔγκυρος, δυνάμενος μόνον διὰ νόμου νὰ καταργηθῇ».

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐντὸς διημέρου, ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ κόμματός του δημοσιεύων καὶ τὸν κατάλογον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Μέχρι τῆς χθὲς δι' ἐπιστολῆς των ἐδήλωσαν πολιτικὴν φιλίαν πρὸς τὸν κ. Γ. Καφαντάρην, συμμετέχοντες οὕτω τοῦ καταρτισθησομένου κατ' αὐτὰς κόμματός του οἱ κάτωθι βουλευταί:

Ι. Τσιγγόλης, Γ. Τσακανίκας, Χ. Ἀλαμανῆς, Σ. Χατζηγάκης, Α. Μυλωνᾶς, Α. Μελᾶς, Γ. Μπανιᾶς, Εὐθ. Βελλιανίτης, Ε. Γκλαβάνης, Α. Μάρκου, Π. Μερλόπουλος, Διον. Μπενάκης, Κ. Πετσάλης, Π. Εὐριπαῖος, Σ. Κρεμεζῆς, Χ. Στεργιόπουλος, Εὐστ. Μαλαμίδας, Μιχ. Κίρκος, Μ. Μιτᾶκος, Μεσαντζῆς, Ἀμπατζόπουλος, Γ. Γεωργιάδης, Ἐλ. Σταυρίδης.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Παρὰ τοῦ Προεδρείου τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων παρακαλεῖ τοὺς Φιλελευθέρους βουλευτὰς νὰ παρευρεθῶσιν αὔριον Παρασκευὴν κατὰ τὴν 10ην πρωϊνὴν ἐν τῇ Λέσχῃ πρὸς σύσκεψιν εἰς ἣν θὰ συμμετάσχῃ ὁ κ. Βενιζέλος.»

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων διὰ νὰ ἀνακοινώσῃ καὶ προφορικῶς εἰς αὐτοὺς τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ τονίσῃ ἰδιαιτέρως τὴν πεποίθησίν του, κατὰ τὴν ὁποίαν «τὸ κόμμα αὐτό, διαδραματίσαν τόσον σπουδαῖον ῥόλον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαπενταετίαν, δὲν πρέπει νὰ διαλυθῇ, διότι θὰ ἐδημιουργοῦντο κίνδυνοι σοβαροὶ διὰ τὴν πολιτικὴν εὐστάθειαν τῆς χώρας».

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς βαθείας του ἐκτιμήσεως καὶ τῆς εἰλικρινοῦς του εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον διηύθυνε μέχρι τοῦδε τὸ κόμμα καὶ διὰ τὸ μέγα οἰκονομικόν του ἔργον.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΕΠΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε χθὲς ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ κ. Παγκάλου περὶ ἀποφυλακίσεώς του ἐπὶ ἐγγυήσει. Ἡ ἐπιτροπή, μετὰ μακρὰν συζήτησιν, μειοψηφοῦντος τοῦ ἑνὸς τῶν μελῶν της κ. Σ. Μαξίμου, ἔκρινε τὸν τέως δικτάτορα ἀποφυλακιστέον ἐπὶ καταβολῇ ἐγγυήσεως ποσοῦ 225 χιλιάδων δραχμῶν, κατένειμε δὲ τοῦτο ὡς ἑξῆς: 100 χιλ. διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος, 50 χιλ. διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος, 50 χιλ. διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀναδρομικῆς ποινῆς τῆς ἀγχόνης καὶ 25 χιλ. διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐκχωρήσεως πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ Καζίνου Ἐλευσῖνος.

Ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς παρεσχέθησαν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ κ. Παγκάλου, αἱ κάτωθι πληροφορίαι:

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ὑποθέσεις ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος, διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος καὶ τοῦ Καζίνου εἶνε ἀμέσως ἐκτελεστέα, διὰ τὴν τῆς ἀγχόνης ὅμως, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, διότι ἡ προφυλάκισις ἔχει διαταχθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου πρὶν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Δικαίωμα τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε νὰ εἰσηγηθῇ σχετικῶς εἰς τὴν Βουλήν.

Κατόπιν τούτου παρεσχέθη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἐξουσιοδότησις νὰ καταρτίσῃ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν πρότασιν διὰ τῆς ὁποίας νὰ ζητῆται ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀποφυλάκισις τοῦ τέως δικτάτορος.

Συνεπῶς—κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ἀνακοινώσεις—ὁ κ. Πάγκαλος δὲν πρόκειται ν' ἀποφυλακισθῇ πρὶν ἡ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀποφυλακίσεώς του ἡ Βουλή, ἐκτὸς ἂν αὕτη διαλυθῇ, ὁπότε πάλιν ἁρμοδία πλέον ν' ἀποφασίσῃ θὰ εἶνε ἡ Κυβέρνησις.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
Αφοι ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ ΣΤΑΔΙΟΥ 05Α

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΣΕΙΣΜΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΗ
ΚΑΡ & ΔΖΕΝΕΡΑΛ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΟΥΙΤΤΩΛ & Σια (ΕΛΛΑΣ) Λτδ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μέγαρον Συρεγγέλα. τηλ. 4-26
ΑΘΗΝΑΙ: Μέγαρον Ἐφεσίου ἀρ. 1. τηλ. 2-34

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθισιάτρου — Τέρμα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλίναι Α', Β', Γ' θέσεως. Τιμαὶ προσιταί. Τεχν. πνευμονοθώραξ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ Η ΛΥΣΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΜΑΛΛΟΝ ΩΣ ΠΙΘΑΝΗ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΑΜΕΣΟΣ ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐκ τῶν μεταμεσονυκτίων πληροφοριῶν προκύπτει ὅτι αἱ προσπάθειαι διὰ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως τῶν τεσσάρων κομμάτων, Τσαλδάρη, Μεταξᾶ, Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου, αἱ ὁποῖαι θὰ συνεχισθοῦν πιθανῶς καὶ σήμερον, δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι προορίζονται νὰ ἐπιτύχουν τελικῶς. Αἱ χθεσιναὶ τοὐλάχιστον συνεννοήσεις τῶν τεσσάρων κοινοβουλευτικῶν ἡγετῶν, δὲν φαίνεται νὰ ἐξωμάλυναν ὡρισμένας διαφορὰς ἀντιλήψεων ὅσον ἀφορᾷ κυρίως τὰς ἐξασφαλίσεις διὰ τὸ πολιτειακόν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, τόσον ὁ κ. Καφαντάρης ὅσον καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης, εἰς μεταμεσονυκτίους ἰδιαιτέρας συνομιλίας των δὲν ἀπέκρυψαν τὴν σχετικὴν ἀπαισιοδοξίαν των. Μόνον ὁ κ. Μεταξᾶς διατηρεῖ αἰσιοδοξίαν. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἦτο εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτικός.

Ἀποτυγχανούσης τελικῶς τῆς λύσεως ταύτης, ἡ κατάστασις περιέρχεται ἀσφαλῶς πλέον εἰς χεῖρας τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ σχηματίσῃ ἀμέσως Κυβέρνησιν, διαλύων τὴν Βουλὴν καὶ προβαίνων εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν μὲ τὸ πλειοψηφικὸν καὶ στενὴν περιφέρειαν. Ἡ μεσολαβοῦσα, μεταξὺ τῶν δύο ἀναφερομένων, λύσις διὰ τοῦ σχηματισμοῦ δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως, ἀποκλείεται ἐντελῶς κατόπιν τῆς ρητῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη νὰ μετάσχῃ εἰς αὐτὴν καὶ τῶν διατυπωθεισῶν γενικωτέρων ἐπιφυλάξεων ὡς πρὸς τὴν ἐλαχίστην πλειοψηφίαν —οὔτε δέκα ψήφων — τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο αὐτὴ νὰ συγκεντρώσῃ.

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς διαβεβαιώσεις τῶν βενιζελικῶν κύκλων, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἀποτυχίας ὅλων τῶν ἄλλων ἐπιχειρηθεισῶν λύσεων—καὶ τῆς τελευταίας, τοῦ συνασπισμοῦ τῶν τεσσάρων κομμάτων— ἔχει ἤδη, ἀπὸ τῆς χθεσινῆς μεταβάσεώς του παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας, ἐξασφαλίσει τὴν ἐντολὴν πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, κατόπιν δὲ τούτου καὶ προέβη εἰς ὡρισμένας βολιδοσκοπήσεις.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν, μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του παρὰ τῷ κ. Κουντουριώτῃ, εἰς Κηφισσιὰν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου, μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησε διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεώς του. Κατὰ τὰς σχετικὰς φήμας, τῶν ὁποίων οὐδαμόθεν ὅμως παρεσχέθη ἔγκυρος ἐπιβεβαίωσις, ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» θὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον Κυβέρνησιν, θυσιάσασα τὴν ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς ἰδεολογίαν της. Εἰς ἀντάλλαγμα ἀνεφέρετο ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προσφέρει εἰς αὐτὴν 31 ἕδρας εἰς τοὺς κοινοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμούς.

Κατὰ τὰς ἐκ τῶν βενιζελικῶν πάντοτε κύκλων πληροφορίας, εἶναι πιθανὴ καὶ ἡ ἐντὸς τῆς ἡμέρας συγκρότησις τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ἀνεφέροντο μάλιστα τὴν νύκτα διάφορα ὀνόματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ τῶν κ. κ. Ζαβιτσιάνου καὶ Κασσαβέτη, ὡς πιθανῶν ὑπουργῶν.

Ἡ διάλυσις τῆς παρούσης Βουλῆς θὰ γίνῃ, κατὰ τὰς ἰδίας διαβεβαιώσεις, διὰ διατάγματος τοῦ ὁποίου τὴν ἔκδοσιν ἔχει ἐπίσης ἐξησφαλισμένην ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν περὶ αὐτόν. Τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως θὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Ἐγνώσθη ἀργὰ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐκάλεσε διὰ τὴν 10 π.μ. τὸν κ. Κονδύλην.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΘΕΩΡΕΙ ΔΥΝΑΤΗΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Μεταξᾶς περὶ τὴν 2αν πρωϊνὴν ἀνεκοίνωσεν εἰς συντάκτην μας τὰ ἑξῆς ἐπὶ τῆς μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη συναντήσεώς του:

—Κατόπιν τῆς ματαιώσεως τῆς δευτέρας συναντήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη (ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν χθὲς καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐπραγματοποιήθη λόγῳ δημιουργηθείσης παρεξηγήσεως ἐκ γενομένης δημοσιεύσεως σχετικῶς μὲ τὴν συνάντησιν ταύτην) ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον νὰ παρέμβω καὶ παρενέβην ὅπως μεσολαβήσω διὰ τὴν ἄρσιν τῆς παρεξηγήσεως. Ἡ παρεξήγησις πράγματι ἤρθη».

Ὁ κ. Μεταξᾶς δὲν ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς περισσοτέρας ἀνακοινώσεις οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη συνομιλίας του οὔτε καὶ γενικώτερον ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ἀπαντῶν διετύπωσεν ἐν τέλει τὴν ἐντύπωσίν του ὅτι ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τῶν τεσσάρων κομμάτων εἶναι εἰσέτι δυνατὴ καὶ ὅτι πάντως, ἐὰν σχηματισθῇ, ἡ ἐπίτευξις πλειοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ εἶναι ἐξησφαλισμένη.

Ἡ αἰσιοδοξία ὅμως αὐτὴ τοῦ κ. Μεταξᾶ δὲν δικαιολογεῖται ἐκ τῶν πραγμάτων.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΘΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΙΔΙΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ

ΠΩΣ ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ

Κατ' αὐθεντικὰς ἡμῶν πληροφορίας ἡ στάσις τοῦ κ. Καφαντάρη θὰ εἶναι ἡ ἑξῆς:

Εἰς Κυβέρνησιν Οἰκουμενικήν, ἧς ὁ σχηματισμὸς ἐπεδιώκετο χθές, ὡς ἀλλαχοῦ γράφομεν, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀναμίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἐδέχετο νὰ μετάσχῃ, ὑπὸ ὅρους φυσικά, ὧν ἡ ἀποδοχὴ ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων Κομμάτων δὲν θὰ συνήντα πολλὰς δυσχερείας.

Εἰς Κυβέρνησιν δημοκρατικοῦ συνασπισμοῦ ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον ἢ καὶ ὑπὸ ἄλλον, ὁ κ. Καφαντάρης δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ μετάσχῃ. Θὰ παρεῖχεν ὅμως εἰς τοιαύτην τινὰ Κυβέρνησιν, ἄνευ αὐτοῦ σχηματιζομένην, ψῆφον ἀνοχῆς ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἀμφοτέρας ὅμως τὰς λύσεις ταύτας τὰς θεωρεῖ ἀπραγματοποιήτους ὁ κ. Καφαντάρης. Τὴν πρώτην λόγῳ τῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη νὰ προβῇ εἰς τὴν ζητηθεῖσαν ἔστω καὶ προσωρινὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τὴν δὲ δευτέραν διότι ἡ Κυβέρνησις δημοκρατικοῦ συνασπισμοῦ, λόγῳ τῆς μικρᾶς πλειοψηφίας ἣν θὰ διέθετεν ἐν τῇ Βουλῇ θὰ καθίστατο ἕρμαιον τῶν διαφόρων βουλευτῶν, συναντῶσα δὲ σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐργασθῇ θετικῶς.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Βουλῆς, εἰς τὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Καφαντάρης θὰ κατέλθῃ μὲ ἰδίους συνδυασμούς. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου εἶναι ὁριστικῶς ἀποφασισμένος ὁ κ. Καφαντάρης.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ κ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀθῆναι τῇ 24 Μαΐου 1928

Φίλτατε κ. Πρόεδρε,

Δὲν ἔχω λόγους νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εἰλικρινῆ καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὸ χθεσινόν σας γράμμα, ἐν ᾧ κρίνεται ἡ πολιτεία μου ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἡ προσπάθειά μου πρὸς ἰσορρόπησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους μὲ ὅλην τὴν ψυχικὴν ἐκείνην εὐγένειαν τὴν ὁποίαν ἐγνώρισα ἀδιάπτωτον πάντοτε καὶ ἀναλλοίωτον ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαοκταετίαν. Ἠμπορῶ νὰ εἴπω ὅτι εἰλικρινῶς διέθεσα ὅσας εἶχον δυνάμεις διὰ νὰ μὴ ἀφήσω τὸ κόμμα νὰ ταπεινωθῇ ἢ νὰ ἐκπέσῃ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Δύσκολον ἐν τούτοις ἦτο νὰ ἐπαρκέσουν αἱ δυνάμεις μου ὅπως διατηρήσουν τελείως ἀνέπαφον τὴν ἱστορικήν του αἴγλην. Ἐὰν ἐπετεύχθη κάτι, αἰσθάνομαι κάλλιστα ὅτι καὶ τοῦτο ὀφείλεται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις καὶ τὰς ὑγιεῖς ροπὰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἐμφυσήσει εἰς αὐτὸ ἡ μεγαλεπήβολος τοῦ ἱδρυτοῦ του πνοή. Ἀποχωριζόμενος ἤδη, μὲ λύπην μου, ἀπὸ τὰς φιλελευθέρας τάξεις, δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, κύριε πρόεδρε, ὅτι θὰ τὸ θεωρῶ πάντοτε τιμήν μου, ὅτι ἐστρατεύθην εἰς τὰς τάξεις του καὶ ἐμαθήτευσα εἰς τὴν σχολὴν τῶν μεγάλων ἰδανικῶν καὶ ὅτι θὰ διατηρήσω διὰ παντὸς βαθὺν καὶ ἀμέριστον τὸν θαυμασμόν μου πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἔργον ὑμῶν.

Μετὰ τῶν φιλικωτέρων μου χαιρετισμῶν

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΑ ΜΕΡΗ

ΟΙ ΥΠΟΧΘΟΝΙΟΙ ΚΡΟΤΟΙ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν σήμερον παρετηρήθη σχετικὴ ὕφεσις εἰς τοὺς ὑποχθονίους κρότους. Κατὰ τὸ λῆξαν 24ωρον μόνον μία δόνησις ἐσημειώθη, καὶ αὐτὴ μετρίας ἐντάσεως.

Ἐκομίσθησαν σήμερον ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν 14 βαγόνια ξυλείας, ἡ ὁποία διενεμήθη εἰς τὰ χωρία Περιγιάλι, Βέλο, Ἄσσο καὶ Κιᾶτον.

Ὁ Μητροπολίτης, πυρέσσων ἐλαφρῶς, παρέμεινε κλινήρης καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν σκηνήν του. Ὁ Σεβασμιώτατος, παρὰ τὰς συστάσεις τῶν ἰατρῶν του, ἐπιμένει νὰ ἐγερθῇ αὔριον (σήμερον) διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ πρὸς στιγμὴν διακοπὲν ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν σεισμοπαθῶν.

Ἐκ μέρους τοῦ Μητροπολίτου παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν ἔχονται ἀκριβείας τ' ἀναγραφέντα ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν εἰς Ἀθήνας. Ἐτονίσθη συμπληρωματικῶς ὅτι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μετέβη εἰς Ἀθήνας κληθεὶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἡ δὲ μετάβασίς του δὲν σχετίζεται, ὡς ἐγράφη, μὲ τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν παραπηγμάτων εἰς τοὺς ἐμπόρους.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν κατὰ τῶν δημοσιογράφων ἐπίθεσιν, ἐγνώσθη ὅτι ἐκ τῶν ἐπιτεθέντων μόνον ὁ μηχανικὸς Ἀντωνιάδης ἀνήκει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου Προνοίας. Οἱ ἄλλοι ἦσαν ἐργάται ἐξ Ἀθηνῶν χρησιμοποιούμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

ΑΙ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 24. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας)— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης, χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεττανίας σὲρ Ὁράτιος Ρούμπολντ, ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἀναχωρήσει του εἰς Βερολῖνον ὅπου μετετέθη ἐδεξιώθη εἰς ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα τὰς Α.Α. Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς τῆς Ἱσπανίας καὶ τὴν Αὐλήν των.

Εἰς τὸ γεῦμα προσεκλήθη καὶ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 9ην Μαΐου οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἱσπανίας μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου παρέστησαν εἰς ἀγῶνας Πόλο, τὴν ἑσπέραν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἄλμπα. Οἱ λαβόντες μέρος ἔφερον τὰ ἑλληνικὰ παράσημά των, ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας τὸν ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον.

Τὴν ἑπομένην ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας ἐπεθεώρησαν τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Τολέδο. Οἱ μαθηταὶ παρήλασαν πρὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὅστις ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πάσης ἐπισημότητος, ριφθέντων τῶν νενομισμένων κανονιοβολισμῶν καὶ τῆς μουσικῆς ἀνακρουσάσης τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον.

Τὴν 11 Μαΐου ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπεχείρησεν ὀλιγοήμερον ταξείδιον εἰς Σεβίλλην καὶ Ἀνδαλουσίαν. Ὁπόθεν διήρχετο ἐγίνετο δεκτὸς μετὰ πολλῶν τιμῶν ὑπὸ τῶν ἐντοπίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Τὴν 17ην Μαΐου ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος παρέστη, ἔχων τιμητικὴν θέσιν εἰς τὰς δεξιώσεις καὶ τὸ γεῦμα ἅτινα ἐγένοντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Μαδρίτης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΔΥΟ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΩΝ ΧΘΕΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ζωηρὰ ἐσημειώθη χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πολιτικὴ κίνησις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως τῆς ὑφισταμένης κρίσεως. Ἡ κίνησις ἐστράφη πρὸς δύο κυρίως κατευθύνσεις, τὰς ἑξῆς: Κατόπιν τῆς προχθεσινῆς βολιδοσκοπήσεως πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην — περὶ τῆς ὁποίας ἔγραφε χθὲς ἡ «Πρωΐα»— διὰ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως τῶν τεσσάρων κομμάτων Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου, Μεταξᾶ καὶ Τσαλδάρη, ἀγνοούσης τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸ κόμμα του, ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν αἱ σχετικαὶ συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι, ὅμως δὲν ἀπέληξαν εἰς συγκεκριμένον ἀποτέλεσμα, συνεπείᾳ τοῦ ἀδιευκρινίστου διαφόρων ἀνταλλαγεισῶν ἀπόψεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν βάσιν τῶν συνεννοήσεων. Ἡ σχετικὴ ἐν τούτοις κίνησις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην δὲν ἐσταμάτησε.

Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὴν ἀνακοπὴν τῆς κινήσεως ταύτης, ἐσημειώθη ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου, μεσολαβήσει τοῦ κ. Μαρῆ, παράλληλος κίνησις πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, ἐκδηλωθεῖσα κυρίως ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθές. Ἡ κίνησις αὕτη, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἔτεινεν εἰς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως τῶν τριῶν μόνον κομμάτων, Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου καὶ Μεταξᾶ, ἡ ὁποία ἐμφανιζομένη εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἐτύγχανε τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον προσωπικοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Η ΑΞΙΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Ὁ κ. Μεταξᾶς προέβαλεν ἀρχικῶς ὡς ὅρον, ἵνα δεχθῇ νὰ μετάσχῃ τῆς ὡς ἄνω κυβερνήσεως τῶν τριῶν, τὴν ὁριστικὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ τῆς πολιτικῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἀπάντησιν ἀντιπροέβαλε τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ἐπὶ τριετίαν ἡ ἐξασφάλισις τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Παραλλήλως, ἀποκρούων τὸν ὅρον περὶ ὁριστικῆς ἀποχῆς του ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐδέχθη, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων, ν' ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ προσωπικοῦ του κόμματος, ἀφίνων τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ εἰς τριμελῆ ἐπιτροπήν. Εἰς ἀντάλλαγμα ὅμως τῆς ὑποχωρήσεώς του εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, προέβαλε τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡ ἐξασφάλισις τοῦ πολιτεύματος μὴ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀρχικῶς ταχθεῖσαν τριετῆ προθεσμίαν ἀλλὰ γίνῃ ὁριστική: ἠξίωσε δηλαδὴ τὴν ὑπογραφὴν δηλώσεως ὅτι τὸ πολιτειακὸν ζήτημα θεωρεῖται ὁριστικῶς λελυμένον.

Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἀξίωσιν, διαμηνυθεῖσαν μέσῳ τοῦ κ. Μαρῆ, περιεστράφη ἡ συζήτησις κατὰ τὴν μεσημβρινὴν σύσκεψιν τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μεταξᾶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρώτου, τῆς ὁποίας μετέσχον ἀργότερον ὁ κ. Μαρῆς, ὁ κ. Βελέντζας καὶ ὁ κ. Μαζαράκης. Εἰς τὴν ἀξίωσιν δὲ ταύτην προσέκρουσε κυρίως ἡ πρόοδος τῶν σχετικῶν συνομιλιῶν, αἱ ὁποῖαι διεκόπησαν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, μὲ τὸν κ. Βενιζέλον.

Η ΛΥΣΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

Ἀποκλεισθείσης τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, κατόπιν τῆς διαπιστώσεως ὅτι οὗτος δὲν ἀπέβλεπε πράγματι εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐξεύρῃ δικαιολογίας ἵνα ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἀποτυχίας καὶ τῆς προσπαθείας ταύτης εἰς τὸν ἀντιβενιζελικὸν πολιτικὸν κόσμον, αἱ συνεννοήσεις ἐπανῆλθον καὶ πάλιν εἰς τὴν πρώτην ἀφετηρίαν των, τουτέστι τὴν συγκρότησιν Κυβερνήσεως τῶν τεσσάρων κομμάτων, Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου, Μεταξᾶ καὶ Τσαλδάρη, διατελούσης εἰς πλήρη ἄγνοιαν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ προσωπικοῦ του κόμματος.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην αἱ συνεννοήσεις ἐξηκολούθησαν μέχρι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου, μὲ τὴν βάσιν ὅτι ἡ τοιαύτη Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ σταθῇ εἰς τὴν Βουλήν, καὶ ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κόμματός του, ἐφόσον διαθέτει τὴν ἑξῆς κοινοβουλευτικὴν δύναμιν:

Λαϊκοὶ 72, Μεταξικοὶ 42, Καφανταρικοὶ 29, (δηλώσαντες δι' ἐπιστολῶν φιλίαν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην), Μιχαλακοπουλικοὶ 4 (τῶν ὑπολοίπων προσχωρησάντων εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Βενιζέλου), ἀνεξάρτητοι ἀντιβενιζελικοὶ 16= σύνολον 163.

Ἔναντι τῆς δυνάμεως ταύτης, θ' ἀντετάσσετο τὸ προσωπικὸν κόμμα τοῦ κ. Βενιζέλου μὲ 86 βουλευτάς, ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» μὲ 23 καὶ ἡ ὁμὰς τοῦ κ. Κονδύλη μὲ 7.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεσκέφθη τὴν ἑσπέραν τὸν κ. Μεταξᾶν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅστις ἀκολούθως μετέβη εἰς Κηφισσίαν καὶ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Καφαντάρην, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινεν ἐπὶ δίωρον.

Ὁ κ. Μεταξᾶς κατελθὼν ἐκ Κηφισσιᾶς μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔσχεν ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ

ΠΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΟΝ ΤΟΡΠΙΛΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΜΙΞΙΝ ΤΟΥ

Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ ἐτηλεγράφησε χθὲς εἰς Λονδῖνον τὰς δηλώσεις εἰς ἃς προέβη ὁ κ. Βενιζέλος ἐν συνομιλίᾳ του μετὰ ξένων ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν ἀρχῇ παρετήρησεν ὅτι ἡ παροῦσα κρίσις εἶνε μᾶλλον ἐνδοκομματικὴ παρὰ πολιτική.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἔκρινε καλὸν νὰ ἱδρύσῃ ἴδιον κόμμα, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος ἐθεώρησε, κατόπιν τούτου καθῆκόν του νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Χωρὶς δὲ νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν ὄρεξιν ν' ἀναδεχθῇ τὴν προεδρίαν Κυβερνήσεως, θὰ ἐδέχετο ταύτην μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει ὅλαι αἱ ἄλλαι λύσεις ἤθελον ἀποτύχει. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, θὰ προέβαινεν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν.

Ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης, ἀναζητῶν εἰσέτι τρόπον λύσεως τῆς κρίσεως, δὲν ἐκάλεσεν ἀκόμη τὸν κ. Βενιζέλον διὰ νὰ τὸν συμβουλευθῇ. Τὸ βενιζελικὸν κόμμα ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἀλληλέγγυον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Βενιζέλος προσέθεσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ διατί ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ζαΐμη παρῃτήθη. Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἀτομικῶς ἔχῃ μίαν ἢ δύο ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου, οὐδέποτε ἐκοινολόγησεν αὐτάς, πλὴν τούτου δὲ αὗται ἀναφέρονται εἰς ζητήματα λυθέντα ἤδη ὁριστικῶς. Ἐξ ὅλων τῶν δυνατῶν λύσεων τῆς κρίσεως, ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως φαίνεται ἡ μᾶλλον πιθανή.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέφρασεν ἐπίσης τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ ἔργον τοῦ κ. Καφαντάρη ἐν τῇ ἰσοσκελίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνεγνώρισε δὲ ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης δὲν εἶνε προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν οἰκονομιῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέφρασεν ἐν τέλει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀποκλείεται πᾶσα πιθανότης στρατιωτικοῦ κινήματος ἢ ταραχῶν εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν.

Ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ κ. Κονδύλης παρέσχε σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν, προσθέσας ὅτι ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως μομφὴ τοῦ κ. Κονδύλη ὅτι αὐτὴ ἠμέλησε τὴν νομοθέτησιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἦτο δικαιολογημένη. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν τούτοις ἀπεδοκίμασε τὴν ἔκδοσιν παρὰ τοῦ κ. Κονδύλη μανιφέστου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες καταφέρονται κατὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικήν, ἀποτελοῦν τὰ σημερινὰ ἄρθρα τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος» καὶ τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», ἀλλὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες αὗται δὲν ἀποκρύπτουν τοὺς φόβους των περὶ ἀνωμαλιῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως γράφει ὅτι τὰ αἴτια τῆς κρίσεως εἶνε ἀσαφῆ, πάντως ὅμως εἶνε σοβαρὰ ἀφοῦ ἐπανέφερον εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν τὸν μᾶλλον διακεκριμένον πολιτικόν. Μόνον ὁ φόβος σοβαρωτάτων γεγονότων ἠδύνατο νὰ μεταλλάξῃ τὴν ἀπόφασίν του περὶ ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικήν. Ἡ ἐφημερὶς τονίζει ὅτι ἡ ἐπιστροφή του σημαίνει συνένωσιν τῶν δυνάμεων τῶν Φιλελευθέρων, εἶνε ὅμως ἄγνωστον ἐὰν ἡ ἀπόφασίς του αὕτη ὑπαγορεύεται ὑπὸ τῆς πραγματικότητος. Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» ὑποψιάζεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ κατάστασις καθίσταται σοβαρὰ δοθέντος ὅτι κατὰ τὴν ζαϊμικὴν περίοδον ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκετο ἐν ἠρεμίᾳ προοδεύουσα. Ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχουν φόβοι στρατοκρατίας καὶ διαβλέπει ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Βενιζέλου ν' ἀποτρέψῃ τὴν δικτατορίαν καὶ τὴν μοναρχικὴν παλινόρθωσιν. Ὁ χρόνος θὰ ἐπαληθεύσῃ ἢ θὰ καταδικάσῃ τὸν κ. Βενιζέλον οὗτινος τὸ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κίνητρον οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Βενιζέλου, ἀναμιμνήσκουσα τὴν ρωμαντικὴν σταδιοδρομίαν του ἐξάπτει τὴν φαντασίαν πολλῶν οἵτινες δεικνύουν ἐνδιαφέρον ἀνεξαρτήτως τῆς γνώσεως τῶν πραγματικῶν φιλοδοξιῶν του καὶ τῆς πολιτικῆς του. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἀποφεύγων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ αἴτια τῆς κρίσεως καὶ τῆς διαστάσεως μὲ τὸν κ. Καφαντάρην, ὁμιλεῖ περὶ συσσωματώσεως τῶν βασιλοφρόνων καὶ περὶ πιθανότητος μὴ συνεργασίας τοῦ κ. Καφαντάρη.

Μολονότι αἱ ἐσωτερικαὶ πολιτικαὶ ζυμώσεις ἔχουν κάποτε διεθνῆ ἀντίκτυπον, εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ οἰκιακῆς ὑποθέσεως τῆς Ἑλλάδος, οἱ ξένοι εἶνε ἀναρμόδιοι νὰ ὑποδείξουν τί εἶνε καλύτερον νὰ γίνῃ. Ἡ προσωπικότης τοῦ Βενιζέλου προώρισται νὰ προσδώσῃ ὑπὲρ τὸ δέον δυσανάλογον σημασίαν εἰς τὰς κινήσεις του.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐξαίρει τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸν πατριωτισμόν του, τὴν ἀντίδρασίν του κατὰ τοῦ γερμανοφίλου ρεύματος καὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν μέγαν πόλεμον. Ἐπίσης ἀναφέρει τὴν καταψήφισίν του καὶ τὴν μεγάλην μείωσιν τῆς δημοτικότητός του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικόν. Σήμερον αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε πρόσφοροι διὰ τὴν κατάκτησιν κόσμων καὶ ἐπιτέλεσιν μεγάλων ἔργων. Εἶνε ὅμως ἀναμφίβολον ὅτι ἡ παρουσία του εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ προσδώσῃ τὸν ἰδεαλισμὸν ἐκεῖνον, ὅστις τὸν κατέστησεν ἄλλοτε γόητα.

Ὁ πρώην ὑπουργὸς Ἕρμπερτ Σάμουελ γράφων εἰς τοὺς «Τάϊμς» ἐπὶ τοῦ τελευταίου ταξειδίου του εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρεῖ ὅτι προκαλεῖ ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς μετὰ συμπαθείας παρατηροῦντας τὴν σύγχρονον πρόοδον τῆς Ἑλλάδος τὸ ὅτι τελευταίως νέα πολιτικὴ κρίσις προεκάλεσε τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἡ κρίσις αὕτη προώρισται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν.

Προτοῦ νὰ καταλήξῃ εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις περιγράφει τὴν θαυμασίαν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐργασίαν τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ τῆς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀναλογικῆς. Ὁ ἀρθρογράφος ἐξαίρει τὴν βαθμιαίαν ἀπομάκρυνσιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς φατριασμοὺς καὶ τὴν προσέλκυσιν τοῦ ἐνδιαφέροντός του εἰς τὰ οἰκονομικά, βιομηχανικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα. Θεωρεῖ καλότυχον τὴν Ἑλλάδα διότι ἔσχε τὸν κ. Καφαντάρην ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, περιβεβλημένον διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἶνε ἄγνωστον ἂν θὰ διατηρηθοῦν αἱ βασικαὶ συνθῆκαι. Τονίζει ὅτι ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ξένον κεφάλαιον, ὁ Διεθνὴς Ἔλεγχος καὶ ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐξαίρει τὴν σταθεροποίησιν, τὴν σημασίαν τῶν συντελουμένων ἔργων ἐποικισμοῦ τῶν προσφύγων, τὴν ἀθρόαν εἰσαγωγὴν τῶν δυτικῶν καὶ δὴ βρεττανικῶν ἐκπολιτιστικῶν μέτρων καὶ ἰδιαίτατα τῆς ἀστυνομίας. Ὁ ἀρθρογράφος θαυμάζων τὴν ραγδαιότητα μὲ τὴν ὁποίαν μετεμορφώθη ἡ Ἑλλὰς καὶ τοῦτο μετὰ δέκα ἐτῶν πόλεμον, συνιστᾷ εἰρήνην εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἀφοσιωθῇ.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ καπνεργάται τῆς Καβάλλας συγκροτήσαντες συλλαλητήριον μὲ μαύρας καὶ ἐρυθρὰς σημαίας διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν διάλυσιν τῶν σωματείων. Οἱ διαδηλωταὶ ἐξεχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους τῆς πόλεως, εἰς δύο δὲ σημεῖα αὐτῆς συνεπλάκησαν μετὰ περιπόλων χωροφυλακῆς. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ἦτο ὁ τραυματισμὸς μερικῶν καπνεργατῶν καὶ τοῦ ζαχαροπλάστου Σαρουχιάν. Συνελήφθησαν πέντε καπνεργάται πρωτοστατήσαντες εἰς τὰς σκηνὰς καὶ ἀπελαύνονται εἰς νήσους.

Οἱ καπνεργάται ἔχουν ἀπειλητικὰς διαθέσεις, ἕνεκα δὲ τούτου ἡ πόλις εἶνε πανικόβλητος. Ἰσχυραὶ καὶ πυκναὶ περίπολοι περιερχόμεναι τὴν πόλιν τηροῦσι τὴν τάξιν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς μεγάλης σχολῆς τῆς ἑλληνικῆς παροικίας ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων ἐν Ρουμανίᾳ ἑλληνικῶν παροικιῶν καὶ ἐνθουσιῶντος πλήθους.

ΔΥΣΜΕΝΕΣΤΑΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ

ΟΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἔγκυροι πληροφορίαι γνωσθεῖσαι εὐρύτατα μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἀνέφερον χθὲς ὅτι οἱ παρατηρηθέντες δισταγμοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ἀναλάβῃ αὐτοπροσώπως τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως ὀφείλονται εἰς τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἀπεκόμισεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπὸ τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνίαν μὲ ξένους διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἡ ἐκ νέου ἀνάμιξις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθησαν τὴν πρωΐαν χθὲς καὶ ἄλλαι τηλεγραφικαὶ ἐκθέσεις τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῶν ὁποίων περιγράφεται ἡ σχηματισθεῖσα ἐντύπωσις εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας ἐκ τῆς πολιτικῆς κρίσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς ἐμφανίσεως ἐκ νέου εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Αἱ ἐν λόγῳ ἐκθέσεις συμφωνοῦν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπισήμων καὶ οἰκονομικῶν κύκλων τῆς Εὐρώπης ἐπροξένησε δυσμενεστάτην ἐντύπωσιν ἡ ἀπόπειρα τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως δημιουργήσῃ νέον ἐσωτερικὸν χάσμα διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καθεστῶτος.

Ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτὴς κ. Σιμόπουλος ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀμερικανικοὶ ἐπίσημοι κύκλοι παρακολουθοῦν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ σχηματισθησομένη τυχὸν ἐντύπωσις περὶ νέων ἀνωμαλιῶν θὰ ἔχῃ ὀλέθρια ἀποτελέσματα διὰ τὸ προσφυγικὸν δάνειον τῆς Ἑλλάδος τοῦ ὁποίου ἡ σύμβασις εἶνε κατατεθειμένη πρὸς κύρωσιν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον.

ΛΗΣΤΑΙ ΣΦΑΖΟΝΤΕΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ συμμορία Γκασαβέλη ᾐχμαλώτισε εἰς τὸ Τύλι τῶν Γρεβενῶν τὸν ποιμένα Βλάχον καὶ τὸν υἱόν του Γεώργιον, ἐζήτησε δὲ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των 20000 δραχμὰς ὡς λύτρα.

Ἐπειδὴ ὁ Βλάχος ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ δώσῃ τὰ λύτρα οἱ λησταὶ ἔσφαξαν τὸν υἱόν του καὶ ἐτραυμάτισαν τὸν ἴδιον θανασίμως.

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Τὴν νύκτα χθὲς διεδόθη μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ κ. Πάγκαλος ἐδραπέτευσεν ἐκ τῶν φυλακῶν Συγγροῦ ὅπου κρατεῖται. Ἡ φήμη αὕτη ἠλέγχθη ὡς ἀνακριβής. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προῆλθεν ἐκ βεβαιώσεων προσώπων καθ' ἃς ὁ τέως δικτάτωρ ἐθεάθη ἐκτὸς τῶν φυλακῶν κατὰ τὰς τελευταίας νύκτας.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Τὴν 11ην νυκτερινὴν ὥραν χθὲς ὁ ἱππεὺς στρατιώτης Α. Σπηλιόπουλος ἐνῷ ὡδηγεῖτο εἰς τὸ φρουραρχεῖον μετὰ τοῦ δεκανέως Α. Βούρτζη, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε συλληφθῆ ἄνευ ἀδείας διανυκτερεύσεως παρὰ τὸ Μικρὸν Ζάππειον, ἐπεχείρησε νὰ δραπετεύσῃ εἰς τὴν ὁδὸν Ἴωνος διαφυγὼν τὴν προσοχὴν τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς Τσουμπρῆ λοχίου καὶ Σ. Διαμαντάκου στρατιώτου. Ὁ τελευταῖος κατεδίωξε τὸν Σπηλιόπουλον τραπέντα εἰς φυγὴν καὶ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ δὶς ἀνεπιτυχῶς. Ἡ μία τῶν σφαιρῶν παρ' ὀλίγον νὰ φονεύσῃ τὸν τυχαίως διερχόμενον ἐκεῖθεν Γ. Σκορδίλην 40ετῆ, τοῦ ὁποίου διεπέρασε τὸ μανδῆλι τὸ ὁποῖον ἐκρέματο ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν τσέπην τοῦ σακκακίου του. Προστρέξαντα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα συνέλαβον καὶ τοὺς τέσσαρας καὶ τοὺς παρέδωσαν εἰς τὸ φρουραρχεῖον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Λόγῳ τῆς χθεσινῆς ἑορτῆς ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἦτο κλειστή. Κλεισταὶ ἦσαν ἐπίσης καὶ αἱ Τράπεζαι.

ΝΑΥΛΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ

Ἐναυλώθησαν ἀ)π: «Κωνστ. Κουτσοδόντης» ἐκ Βομβάης, Καράτσι ἢ Μαρμαγκόας 6500 τ. φορτίου διὰ Μεσόγειον ἢ Κόντινεντ σελ. 22, ὀψιὸν Ἀγγλίαν 22)6 κατὰ τόνον d. w., φόρτ. 25 Ἰουν.—20 Ἰουλίου. Καὶ «Τηλέμαχος» ἐκ Κάρδιφ 5000 τ. γαιανθράκων διὰ Ροζάριο σελ. 11 καὶ 10 1)2 πέννες φόρτ. 22—30 Μαΐου.

ΦΟΡΤΙΑ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ

Κατέπλευσαν τὰ ἀ)π: «Κωστῆς» ἐκ Νιοῦπορτ μὲ 3725 τ. γαιανθράκων, «Μαριγὼ Λ.» ἐκ Κάρδιφ μὲ 5575 τ. γαιανθράκων.

ΑΓΟΡΑ ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τὸ χθὲς κομισθὲν «Φαιρπλάϋ» τοῦ Λονδίνου ἀναγράφει τὰς κάτωθι ἀγοραπωλησίας πλοίων παρ' Ἑλλήνων: «Πόλαμχαλ» τόννων 5655, φορτίου 8900 καὶ ναυπηγ. 1918 ἠγοράσθη παρ' Ἑλλήνων ἀντὶ 42500 λιρῶν μετονομασθὲν «Ἑλένη», «Κουρδιστὰν» τόν. 4289, φορτίου 8900 καὶ ναυπηγήσεως 1918 ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν κ. Δημήτρ. Ι. Δάμπα[illegible] ἀντὶ 40.000 λιρῶν μετονομασθὲν «Γεώργιος Γ.», «Αἰκατερίνη Πάρκ» τ. 4834, φορτίου 7800 καὶ πανυπ. 1903 ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν κ. Γ. Ε. Ἀμπατιέλλον ἀντὶ 15000 λιρῶν μετονομασθὲν «Καπετὰν Στάθης», «Χέρσονσπολ» τ. 3276, φορτ. 5210 καὶ ναυπ. 1903 ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ κ. Χαρ. Κουτσούκου ἀντὶ 8000 λιρῶν μετονομασθὲν «Εὐγενία Α. Γουλανδρῆ». Τέλος τὸ ἀ)π «Θεοφανὼ» (πρώην «Ἰωάννης Βάττης») τ. 3702, φορτ. 7120 καὶ ναυπ. 1914 ἐπωλήθη ἀπὸ τὸν κ. Νικ. Γ. Λιβανὸν εἰς Ἄγγλους ἐφοπλιστὰς τοῦ Σουὰνζ ἀντὶ 35000 μετονομασθὲν «Σεφουνμπρύν».

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙᾼ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου, μεγάλη πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς τὰς πετρελαιοφόρους πηγὰς τῆς Ρουμανίας, ἐκ τῆς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐπροξενήθησαν ζημίαι 100 ἑκατομμυρίων λέϊ. Πολλὰ χωρία ἐξεκενώθησαν καὶ δάση ἀπεκόπησαν πρὸς ἀποφυγὴν μεταδόσεως τῆς πυρκαϊᾶς, τῆς ὁποίας αἱ φλόγες εἶνε ὁραταὶ ἐξ ἀποστάσεως 40 χιλιομέτρων.

Ο ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΣ ΔΑΣΜΟΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙᾼ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συστήματος ἐξαγωγῆς καὶ τὴν τροποποίησιν τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΫΔ ΡΕΤΖΙΣΤΕΡ

Εἰς τὸ συμπληρωματικὸν δελτίον τοῦ Λόϋδ Ρεζίστερ ἐνεγράφησαν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ κάτωθι ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια:

«Γεώργιος Μ. Λιβανὸς» τόν. γκρ. 3092 ναυπηγηθὲν τὸ 1928, ἀνῆκον εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Λιβανοῦ (Χίου).

«Ἰάκωβος» (ex «Καβάλλα») τόν. γκρ. 2037 ναυπηγηθὲν τὸ 1901 ἀνῆκον εἰς τὸν κ. Γ. Ἀγγελίδην (Χίου).

«Κέφαλος» (ex «Wells City») τόν. γκρ. 814, ναυπηγηθὲν τὸ 1890 ἀνῆκον εἰς τοὺς κ.κ. Β. Ἀνδρεαδάκην καὶ Γ. Νεόφυτον (Πειραιῶς).

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης στατιστικῆς περὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων παρουσιάζει πλεόνασμα 251 ἑκατομμυρίων μάρκων ἀπέναντι 208 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τοῦτο παρουσιάζει ἐνεργητικὸν ἐκ 119 ἑκατομμυρίων κορωνῶν. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς 1474 ἑκατομμύρια, τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰς 1575 ἑκατομμύρια κορωνῶν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΟΡΑ ΟΙΝΩΝ

Τὰς καλὰς προβλέψεις διὰ τὴν ἀναζωογονουμένην κίνησιν τῆς διεθνοῦς οἰναγορᾶς ἐμετρίασαν αἰσθητῶς αἱ ἀναγγελθεῖσαι καιρικαὶ ἀνωμαλίαι ἀπὸ πάσας σχεδὸν τὰς οἰνοπαραγωγοὺς χώρας καὶ ἰδίως ἐκ Γαλλίας. Ὄντως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας αἱ βροχαὶ ὑπῆρξαν συνεχεῖς καὶ ψυχρὸς ὁ καιρὸς ἐξαιρετικῶς, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἐπιζήμιος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς τὰς ἀμπέλους, ἰδίᾳ τῶν μεσημβρινῶν διαμερισμάτων.

Αἱ μέχρις ὥρας ὅμως ἀγγελθεῖσαι ζημίαι δὲν φαίνονται σοβαραὶ καὶ ἐὰν ἡ κατάστασις δὲν χειροτερεύσῃ κατὰ τὸ τρέχον δεκαήμερον ἡ κινδυνώδης αὐτὴ περίοδος θὰ παρέλθῃ μὲ ἀποτελέσματα ὄχι τόσον δυσάρεστα.

Αἱ τιμαὶ εὑρίσκονται πάντοτε πρὸς ὕψωσιν κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας ἡμέρας.

Εἰδικώτερον σημειοῦμεν:

Εἰς τὴν Αὐστρίαν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μεγαλοοινεμπόρων διὰ τοὺς ἑλληνικοὺς οἴνους, οἱ ὁποῖοι γίνονται ἀνάρπαστοι. Δυστυχῶς ἕνεκεν τῶν μικρῶν ἀποθεμάτων καὶ τὴν ὄχι καλὴν τακτικὴν ἣν ἠκολούθησαν πολλοὶ οἶκοι τῆς Αὐστρίας ἔναντι τῶν οἴνων τούτων, τὸ ἑλληνικὸν οἰνεμπόριον δὲν προσφέρει εὐκόλως τὸ προϊόν του. Αἱ λοιπαὶ προελεύσεις παραμένουσιν ἀζήτητοι. Ἡ κατάστασις τῶν ἀμπέλων παρουσιάζεται ἱκανοποιητική.

Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν αἱ τιμαὶ εἶνε λίαν σταθεραί. Τὰ ἀποθέματα μόλις ἐπαρκοῦν μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας. Αἱ ἄμπελοι ἀναπτύσσονται καλῶς. Ἡ ἐξαγωγὴ εἶνε ἀσήμαντος.

Εἰς τὴν Γιουκοσλαυΐαν ἓν σχέδιον νόμου, αὐξάνον τὸ ἐπὶ τοῦ οἴνου τέλος ἀπὸ 35—100 δηνάρια, θὰ ἐπιφέρῃ αὔξησιν τῶν τιμῶν καὶ ἀναστολὴν τῆς ἐξαγωγῆς. Ὀλίγαι ποσότητες ἐπωλήθησαν εἰς Αὐστριακοὺς οἰνεμπόρους.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος. Παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ προσπάθεια πρὸς [illegible] τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἰδίᾳ διὰ Γερμανίαν. Κατὰ δημοσιευθεῖσαν
στατιστικήν, κατὰ τὸ 1927 ἐξήχθησαν παντὸς
εἴδους οἶνοι ἰταλικοὶ ἀνερχόμενοι εἰς 1.05
700 ἑκατόλιτρα, ἔναντι 1.052.751 τοῦ 192
καὶ 1.429.007 τοῦ 1925. Καταναλώτριαι χ
ραι ἰταλικῶν οἴνων ἔρχονται κατὰ σειρὰ
Ἑλβετία, Αὐστρία, Γαλλία, Γερμανία κ
Βραζιλία.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν αἱ αὐστηραὶ μέθοδοι τῆ
ἐξετάσεως τῶν ἑλληνικῶν οἴνων κατὰ τὴ
εἰσαγωγήν των εἰς τὸ ἑλβετικὸν ἔδαφος ἐξα
κολουθοῦν στηριζόμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον ε
μεθόδους αὐθαιρέτους καὶ μὴ ἐπιστημονικ
ἐξηκριβωμένας. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις
δύνατο τοὐλάχιστον νὰ ἐφαρμόσῃ παρομοία
μεθόδους καὶ διὰ τὰ ἀνάλογα ἑλβετικὰ προϊ
όντα τὰ εἰσαγόμενα ἐν Ἑλλάδι μετὰ τόσης
εὐκολίας.

Εἰς τὸ Βέλγιον οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι κρατοῦ
πάντοτε μίαν καλὴν κατανάλωσιν. Παρ' ὅλη
δὲ τὴν μείωσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἀλλοδαπῶ
οἴνων, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν τοιούτω
ἵσταται εἰς καλὸν σημεῖον.

Εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ παγετοὶ τῆς 23, 24 κα
25 Ἀπριλίου ἐπέφερον ἀρκετὰς ζημίας εἰ
τὰ διαμερίσματα τοῦ Χερώλ, τῆς Ὤντ, Βα
καὶ λοιπά.

Λέγεται ὅτι αἱ ζημίαι αὗται εἰς τινας περιο
χὰς ἀνῆλθον τὰ 30 ο)ο. Γενικῶς ὅμως α
ζημίαι δὲν ὑπῆρξαν τόσον σημαντικαί. Ἡ ὕ
ψωσις τῶν τιμῶν εἶνε μᾶλλον ὀνομαστική
διότι αἱ πράξεις ἦσαν ἀκόμη ὀλιγώτεραι ἀπ
τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, οἱ ἑλληνικοὶ οἶ
νοι ἔπαυσαν εἰσαγόμενοι ἐν Γαλλίᾳ μέχρι τοῦ
προσεχοῦς Σεπτεμβρίου. Ἐν τούτοις ἀρκετὴ
κίνησις αὐτῶν παρατηρεῖται διὰ τὰς ἀπο
κίας.

Εἰς τὴν Ἀλγερίαν ἐσημειώθη προσβολὴ
τῶν ἀμπέλων ὑπὸ ἀσθενειῶν. Ἐν τούτοις δὲν
προβλέπεται μέχρι σήμερον σοβαρὸς κίνδυνος
ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐσοδεία προμη
νύεται καλή.

2α ΕΚΔΟΣΙ

Η ΣΕΡΒΙΑ ΘΑ ΚΥΡ ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΦΙ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ,
(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Τὸ
πουργικὸν συμβούλιον ἀπε
σε χθὲς νὰ εἰσαγάγῃ τὸν
σεχῆ μῆνα εἰς τὴν Σκουπ
πρὸς κύρωσιν τὰς συμφω
τοῦ Νεττοῦνο αἵτινες κα
ζουν τὰς μεταξὺ Ἰταλίας
Γιουγκοσλαυΐας σχέσεις.
κυρώσεις εἶνε ἀπαραίτητος
νὰ παραταθῇ τὸ μεταξὺ
δύο χωρῶν σύμφωνον φιλ
Ἡ Γιουγκοσλαυΐα πρέπει
ἀποφασίσῃ τὴν τελικὴν κύρω
τῶν συμφωνιῶν μέχρι τῆς
Ἰουλίου. Ἡ κυβέρνησις
λογίζει ὅτι θὰ εὑρεθῇ πρὸ
ρᾶς πολεμικῆς τῆς ἀντιπο
τεύσεως ἡ ὁποία θὰ ἀρνηθῇ
κύρωσιν.

Κυρουμένων τῶν συμφωνι
ὁμαλαὶ σχέσεις θ' ἀποκατασ
θοῦν μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἰ
λίας.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛ

Η ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτ
— Αἱ πληροφορίαι περὶ ἐπανόδου τοῦ
νιζέλου εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν ἔσχ
κακὴν ἀπήχησιν. Ὁ λαὸς τῆς Κορίν
πεδέχθη μὲ ἔκπληξιν ἀλλὰ καὶ μὲ ἀγ
σιν τὴν νέαν ἀπόφασιν τοῦ κ. Βενιζ
ὁποῖος χαρακτηρίζεται εἰς τὰς δημοσ
ζητήσεις ὡς «Ἰησουΐτης» καὶ τ' Ἰούδ
σκαριώτης». Εἶνε χαρακτηριστικὸν ὅτ
τὰς ἀποδοκιμασίας πρωτοστατοῦν
βενιζελικοί.

Η ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΛΑΜ

ΛΑΜΙΑ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μα
Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας
πεστάλη ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεώς μας
κάτωθι τηλεγράφημα:
«Ὁ λαὸς τῆς Λαμίας συνελθὼν ἐν συ
λαλητηρίῳ σήμερον ἐπὶ τῷ ἀκούσματι
ἀνατροπεὺς τῆς κοινῆς ἡσυχίας Ἐλευθ
Βενιζέλος, ὁ ἐνσαρκώνων τὴν ἰδέαν τοῦ
σωτερικοῦ διχασμοῦ τῆς χώρας καὶ ἐγ
ων τὸν κοχλασμὸν τῶν παθῶν τῆς παρελ
σης αἱμοσταγοῦς καὶ τυραννικῆς περιό
μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις διὰ νὰ κ
βερνήσῃ διὰ πραξικοπήματος τὴν χώραν
ποβάλλει τὴν εὐχὴν ὅπως λυτρώσητε τὴν
τρίδα ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον σπαραγμὸν πρὸς
τὴν φέρει ἡ ἀχαλίνωτος ἀρχομανία τοῦ
σητοῦ τούτου ἀνδρός. Ἐν ὀνόματι τοῦ ἐνδ
ξου ὑμῶν ὀνόματος ὁ λαὸς τῆς Λαμίας
θυμούμενος μετὰ φρίκης τὰ ὅσα πρὸ δεκ
τίας ὑπέστη δεινά, ἱκετεύει εὐλαβῶς
προστατεύσητε, διὰ τῶν παρεχομένων εἰς
μᾶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος δικαιωμάτων,
ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν γαλήνην τῆς Ἑ
λάδος, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἐσχάτως ἤρχ
το ἐπικρατοῦσα, καὶ διατάξητε τὴν ἀπομα
κρυνσιν ἐκ τῶν συνόρων τῆς χώρας τ
κακοποιοῦ ἀνθρώπου.
Ἡ ἐπιτροπή: Κ. Κρίτσας, Κ. Γιαννακόπ
γος δικηγόρος, Ν. Κοκκαλάκης δικηγ
Α. Κρίτσας, Στ. Ἀναστασίου, Λ. Β
κας, Ι. Ἀσημακόπουλος, Η. Κρητικ
Μαυρουδῆς ἔμπορος, Δ. Κωστούλης σ
ἀπόστρατος, Γ. Πλατῆς δικηγόρος.

ΕΚ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 25. —Ἀπεστάλη ἐνθ
θεν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας
κάτωθι τηλεγράφημα:
«Ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγίου σύσσωμος ἀ
παιτεῖ παρ' ὑμῶν, νὰ ταχθῆτε φρουρὸς τ
κοινοβουλευτισμοῦ, πατάσσοντες πᾶσαν ἀ
πειραν ὁθενδήποτε προερχομένην. Τασσόμε
θα παρὰ τὸ πλευρόν σας ἕτοιμοι νὰ θυσιάσω
μεν τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκμεταλλευτῶν τ
πατρίδος.
Ι. Κ. Λύτρας, Ἀθ. Ἀναγνωστόπουλος, Π
Πορσελάντης, Ἀν. Στάθης, Σ. Τσ
λος, Ἀρμ. Ζαΐμης, Λ. Κοντογεώργος,
Βρεττός, Γ. Γουργουρίνης, Σ. Στάθης,
Παπαχρήστου, Δ. Χαρίτος, Π. Μπ
Κ. Ἀλεξανδρόπουλος, Κ. Ρήγας, Δ.
νιώτης, Α. Καραμπάνης, Χρ. Βερελῆ
Σκληρός, Ε. Κανούτας.

ΚΑΙ ΟΙ «ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ»

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μα
— Ἡ πληροφορία καθ' ἣν τὸ Γ' Σῶμα Στρ
τοῦ ὑπέδειξε τὴν ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς
τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐλέγχεται ὡς τελείως
νακριβής. Ὁ κ. Τσιρογιάννης τὴν διέψευ
μὲ ἀγανάκτησιν τονίσας ὅτι δὲν ὑπέδειξε
ποτε οὔτε ἐνεθάρρυνε τὴν κίνησιν ταύτη
Προσέθεσε δέ: «Ἂς μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους
Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μου πληροφορίας
παράγοντες τοῦ στρατιωτικοῦ συνδέσμου
ποδοκιμάζουν τὴν ἀνάμιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου
εἰς τὴν πολιτικήν, ἀποκρούοντες κυρίως τὴ
συνεργασίαν μετὰ τῶν χρεωκοπησάντων στο
χεάων.